

ฉบับอ่านเข้าใจง่าย

Language: ภาษาไทย (Thai)

Provided by: Bible League International.

Copyright and Permission to Copy

Taken from the Thai Easy-to-Read Version © 2015 by Bible League International.

PDF generated on 2017-08-16 from source files dated 2017-08-16.

53e52ba5-5d94-5576-bd39-887847a6c62e

ISBN: 978-1-5313-1299-2

เอเสเคียล

คำนำ

เอเสเคียลเป็นทั้งผู้พูดแทนพระเจ้าและนักบวชด้วย เขาถูกกวาดต้อนไปเป็นเชลยในบาบิโลนในปี ๕๘๗ ก่อน ค.ศ.

เอเสเคียลพูดแทนพระเจ้าในบาบิโลนให้กับเชลยจากยูดาห์ ในขณะที่เยเรมียาห์กำลังพูดแทนพระเจ้าให้กับคนของพระองค์ที่ยังคงอยู่ในยูดาห์

บ่อยครั้งที่เอเสเคียลประกาศพระคำโดยใช้นิมิตต่างๆที่พระเจ้าให้กับเขา หรือเล่นละครที่ตั้งดูความสนใจผู้คน

จุดเด่นของหนังสือเล่มนี้คือ ตลอดทั้งเล่มเอเสเคียลเล่าเรื่องของตัวเอง และเอเสเคียลจะเน้นว่าพระยาห์เวห์อยู่เบื้องหลังเหตุการณ์ต่างๆที่กำลังเกิดขึ้น เพราะพระยาห์เวห์ต้องการให้คนของพระองค์รู้ว่า พระองค์คือพระยาห์เวห์

บทที่ ๑-๒๔ พระเจ้าเตือนคนของพระองค์ก่อนที่พระองค์จะลงโทษพวกเขาด้วยการทำลายเมืองเยรูซาเล็ม

บทที่ ๒๕-๓๒ คำเทศนาต่อว่าชนชาติต่างๆ

บทที่ ๓๓-๔๘ พระเจ้าให้ความหวังกับคนของพระองค์หลังจากที่เมืองเยรูซาเล็มถูกทำลายแล้ว

ความหวังคือพระยาห์เวห์จะทำให้คนยูดาห์และคนอิสราเอลกลับมามีสภาพดีเหมือนเดิม พระยาห์เวห์จะมาสถิตอยู่ที่วิหารใหม่ในเมืองเยรูซาเล็ม และดินแดนจะถูกแบ่งให้กับเผ่าต่างๆของอิสราเอลด้วย

คำนำ

^{๑-๓}ในวันที่ห้า เดือนสี่ ปีที่สามสิบ^{*} ในขณะที่ผมเอเสเคียล ลูกชายของบุซซึ อยู่กับพวกที่ถูกเนรเทศ[†] ที่ข้างคลองเคบาร์ ในบาบิโลน สวรรค์ได้เปิดออกและผมได้เห็นนิมิตของพระเจ้า

ในวันที่ห้าของเดือนนั้น ซึ่งเป็นปีที่ห้าที่กษัตริย์เยโฮยาคินเป็นเชลยอยู่ในบาบิโลน คำพูดของพระยาห์เวห์ได้มาถึงนักบวชเอเสเคียล ที่อยู่ข้างคลองเคบาร์ในแผ่นดินของชาวบาบิโลน มือของพระยาห์เวห์วางอยู่บนตัวเขาที่นั่น

รถม้าที่มีบัลลังก์ของพระเจ้าตั้งอยู่

^๔ผมมองไป เห็นพายุพร้อมกับลมแรงมาก กำลังมาจากทางเหนือ มีเมฆก้อนใหญ่ๆที่มีแสงส่องสว่าง จักรอบๆเมฆนั้น และมีไฟแลบออกมา ตรงกลางของไฟนั้น มีสิ่งหนึ่งที่อยู่เหมือนเหล็กที่ร้อนระอุ[‡] ที่ใจกลางไฟนั้น ดูเหมือนมีสิ่งมีชีวิตสีทึบอยู่^๕ ที่นั่น พวกเขา มีรูปร่างเหมือนคน^๖ แต่ละท่านมีใบหน้าสีหน้าและมีปีกสี่ปีก^๗ ขาของพวก เขาเหยียดตรง ฝ่าเท้าของพวก เขาเหมือนปีกเท้าของลูกวัว และตัวพวก เขาเป็นประกายเหมือนทองสัมฤทธิ์ที่ได้ รับการขัดเงา^๘ ที่ใต้ปีกของพวก เขาทั้งสองข้าง มีมือของคนอยู่ด้วย พวก เขาทั้งสองแต่ละท่านมีหลายหน้าหลายปีก^๙ ปีกของพวก เขาแตะกัน เวลาเคลื่อนไหว พวก เขาไม่หันไปหันมา ได้แต่มุ่งตรงไปข้างหน้าอย่างเดียว

^{๑๐} ใบหน้าของแต่ละท่านเป็นอย่างนี้คือ ด้านหน้าเป็นหน้าของคน ด้านขวาเป็นหน้าสิงโต ด้านซ้ายเป็นหน้าของวัวตัวผู้ และด้านหลังเป็นหน้าของนกอินทรี^{๑๑} ใบหน้าทั้งหลายของพวก เขาเป็นอย่างนั้น ปีกของพวก เขากางขึ้นข้างบน มีสองปีกที่แตะกับปีกของอีกท่านที่อยู่ติดกันในแต่ละด้าน ส่วนอีก

* ๑:๑-๓ ปีที่สามสิบ เราไม่แน่ใจว่าปีที่สามสิบนี้กำลังพูดถึงอะไร ไม่แน่อาจจะเป็นอายุของเอเสเคียล แต่คงจะเป็นปีที่ห้า ที่พวกชาวยิวเป็นเชลยอยู่ในบาบิโลน ซึ่งจะตรงกับहारวอน ของปี ๕๘๗ ก่อน ค.ศ. (พ.ศ. ๕๐)

† ๑:๑-๓ เนรเทศ กษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ของบาบิโลนได้จับชาวยิวมากมายไปจากยูดาห์ ไปเป็นเชลยในบาบิโลน

‡ ๑:๔ เหล็กที่ร้อนระอุ ความหมายของคำนี้ในภาษาฮีบรู ไม่ชัดเจน อาจหมายถึง “ทองแดงที่ละลาย” หรือ “อาฬน”

สองปีกที่เหลือปกคลุมร่างกายไว้ ^{๑๒} แต่ละ
 ทานมุ่งไปด้านหน้า ไม่ว่าพระวิญญูณจะนำ
 ไปทางไหน พวกเขาก็ไปทางนั้น โดยไม่หัน
 ซ้ายหัน ขวา ^{๑๓} ตรงใจกลางของสิ่งมีชีวิต
 เหล่านี้ มีสิ่งที่ดูเหมือนพวกถ่านไฟที่ร้อนแรง
 เหมือนคบเพลิงที่เคลื่อนไปมาในท่ามกลาง
 สิ่งมีชีวิตเหล่านี้ ไฟนี้สว่างจ้าและมีสายฟ้า
 แลบอกมาจากไฟนี้ ^{๑๔} สิ่งมีชีวิตทั้งสี่นี้พุ่ง
 ไปมาเหมือนสายฟ้าแลบแปลบปลาบ

^{๑๕} เมื่อผมมองดูสิ่งมีชีวิตเหล่านั้น ผม
 สังเกตเห็นว่าพวกที่มีสี่ หน้านี้แต่ละท่านมี
 วงล้ออันหนึ่งอยู่ข้างๆ วงล้อทั้งสี่นี้แต่ละอยู่
 บนพื้น ^{๑๖} ล้อทั้งสี่มีลักษณะเหมือนกันหมด
 แกววาวเป็นประกายเหมือนกับเพชร
 เหลืองสด มีสิ่งที่ดูเหมือนวงล้ออีกวงซ้อนอยู่
 ในวงล้อเหล่านั้น ^{๑๗} เมื่อพวกล้อนี้มุ่งไปข้าง
 หน้า มันสามารถหันไปทางไหนก็ได้ทั้งสี่ทิศ
 แต่พอมันเคลื่อนที่มันจะเปลี่ยนทิศทางไม่ได้

^{๑๘} ขอบล้อนั้นสูงและดูน่ากลัว ที่ขอบล้อ
 ทั้งสี่มีดวงตาล้อมรอบอยู่เต็มไปหมด
^{๑๙} เมื่อสิ่งมีชีวิตเหล่านี้เคลื่อนที่ ล้อที่ติด
 อยู่ข้างๆพวกเขาก็จะเคลื่อนไปด้วย

เมื่อพวกเขาลอยขึ้นจากพื้น ล้อพวกนี้จะ
 ลอยขึ้นไปด้วย ^{๒๐} พวก เขาจะไปตามที่พระ วิญญูณจะ
 พาไป และล้อพวกนี้จะตามไปด้วย เพราะ
 วิญญูณของสิ่งมีชีวิตเหล่านี้ อยู่ในล้อพวก
 นั้น ^{๒๑} ดั่งนั้นเมื่อพวกเขาเคลื่อนที่ ล้อจะ
 เคลื่อนไปด้วย เมื่อพวกเขาหยุด ล้อทั้งหมด
 จะหยุดด้วย และเมื่อล้อพวกนี้ลอยขึ้น
 จากพื้น พวกเขาก็จะลอยขึ้นไปกับล้อด้วย
 เพราะวิญญูณของสิ่งมีชีวิตเหล่านี้ อยู่ใน
 ล้อพวกนั้น

^{๒๒} เหนือหัวของสิ่งมีชีวิตเหล่านั้นขึ้นไป
 มีโดม ที่ส่องสว่างอย่างน่าตะลึงมันเหมือน
 แก้วเจียรไน ^{๒๓} ภายใต้โดมนั้น ปีกสองข้าง
 ของพวกเขากางออกชนกัน และอีกสองปีกที่
 เหลือปกคลุมร่างของพวกเขาอยู่

^{๒๔} เมื่อสิ่งมีชีวิตเหล่านี้เคลื่อนที่ ผมได้ยิน
 เสียงปีกของพวกเขาเหมือนกับเสียงดังสนั่น
 ของน้ำที่เขี้ยวกราก เหมือนกับเสียงของ
 พระเจ้าผู้ทรงฤทธิ์ [†] เหมือนกับเสียงสับสน

วุ่นวายในกองทัพ เมื่อพวกเขาหยุดอยู่กับที่
 พวกเขาก็หุบปีกลง

^{๒๕} ในขณะที่พวก เขาหุบปีกลงอยู่นั้น ก็มี
 เสียงดังมาจากโดมที่อยู่เหนือหัวพวก เขา
^{๒๖} มีสิ่งหนึ่งที่ดูเหมือนบอลลังก์ตั้งอยู่บนโดม
 นั้น บอลลังก์นั้นสี ฟ้าเหมือนพลอยไพฑูริย์
 และมีผู้หนึ่ง ที่ดูเหมือนมนุษย์นั่งอยู่บน
 บอลลังก์นั้น ^{๒๗} ผมมองดูชายผู้นั้น และเห็นว่า
 ตั้งแต่เอวขึ้นไปเป็นเหมือนเหล็กที่กำลังร้อน
 ระอุ เหมือนกับมีไฟอยู่ล้อมรอบ และตั้งแต่
 เอวลงมา ดูเหมือนกับไฟและมีรัศมีส่องล้อม
 รอบตัวเขาอยู่ ^{๒๘} แสงสว่างที่ส่องอยู่ล้อมรอบ
 ตัว เขานั้นดูเหมือนสายรุ้งในหมู่ เมฆในวัน
 ฝนตก มันดูเหมือนกับลักษณะของรัศมีของ
 พระยาห์เวห์ เมื่อผมเห็นอย่างนั้น ผมซบ
 หน้าลงกับพื้น แล้วผมได้ยินเสียงหนึ่งพูดกับ
 ผม

**พระยาห์เวห์เรียกเอเสเคียล
 มาพูดกับชนชาติที่ชอบกบฏ**

๑ พระองค์พูดกับผมว่า “เจ้าลูกมนุษย์
 ยืนขึ้นมา เราจะพูดกับเจ้า”

^๒ เมื่อพระองค์พูดอย่างนั้น พระ วิญญูณ
 ได้เข้ามาในตัวผมและพยุงผมให้ยืนขึ้น และ
 ผมก็ฟังพระองค์พูด ^๓ พระองค์พูดว่า “เจ้าลูก
 มนุษย์ เรากำลังจะส่งเจ้าไปหาชาวอิสราเอล
 ซึ่งเป็นชนชาติที่ชอบกบฏ พวก เขากบฏต่อ
 เรา พวกเขากบฏบรพบุรุษของพวกเขาได้ต่อ
 ด้านเรามาจนถึงวันนี้

^๔ ประชาชนที่เราจะส่งเจ้าไปหา นั้น เป็น
 พวกที่หัวแข็งและดื้อดึง ให้พูดกับพวกเขาว่า
 ‘พระยาห์เวห์องค์เจ้าชีวิตพูดว่าอย่างนี้’

^๕ และไม่ว่าพวก เขาจะฟังหรือไม่ ฟังเจ้า
 ก็ตาม (พวก เขาเป็นบ้านที่ชอบกบฏ) อย่าง
 น้อยพวก เขาจะรู้ว่า มีผู้ พุด แทน พระเจ้าคน
 หนึ่ง อยู่ท่ามกลางพวกเขา

^๖ เจ้าลูกมนุษย์ ไม่ ต้องกลัวพวก เขาหรือ
 สิ่งที่พวก เขาพูด ถึง แม้จะมีผู้ไม่ นาม
 และญาติที่แหลมคมอยู่รอบๆตัวเจ้า และเจ้า
 ต้องอยู่ท่ามกลางแมงป่องมากมาย อย่างกลัว
 คำ พุดของพวกเขา เขาหรือหวาด กลัวต่อสีหน้า
 ของพวกเขา เพราะพวกเขาเป็นบ้านที่ชอบ

* ๑:๒๒ โดม ภาษาฮีบรูคำนี้เหมือนกับคำที่ใช้ใน ปฐมกาล ๑:๖-๗ เพื่อบรรยายถึงแผ่นโค้งของ
 ท้องฟ้า เหมือนขามที่คว่ำไว้

† ๑:๒๔ พระเจ้าผู้ทรงฤทธิ์ ในภาษาฮีบรูเรียก เอลชัดตาย แต่ความหมายยังไม่แน่นอน

กบฏ^๗ไม่ว่าพวกเขาจะฟังหรือไม่ฟังก็ตาม (เพราะพวกเขาเป็นบ้านที่ชอบกบฏ) เจ้าจะต้องบอกพวกเขาถึงสิ่งที่เราพูดทั้งหมด ส่วนเจ้า ลูกมนุษย์ เจ้าจะต้องฟังสิ่งที่เราพูดกับเจ้า อย่างกบฏเหมือนกับบ้านที่ชอบกบฏนั้น อ้าปากของเจ้าและกินสิ่งที่เราให้กับเจ้า”

๙ แล้วผมก็มองเห็นมือหนึ่งยื่นมาที่ผม ในมือนั้นมีหนังสือม้วนกระดาษอยู่ม้วนหนึ่ง ๑๐ พระองค์ได้คลี่มันออกมาต่อหน้าผม ทั้งสองหน้าของมัน มีคำพูดแห่งการคร่ำครวญ ความอาลัยและความเศร้าโศก เขียนอยู่บนนั้น

๑๑ พระองค์พูดกับผมว่า “เจ้าลูกมนุษย์ **๓** กินสิ่งที่อยู่ตรงหน้า เจ้า กินกระดาษม้วนนี้ซะ และให้ไปพูดเรื่องนี้กับครอบครัวของชาวอิสราเอล”

๑๒ ดังนั้นผมจึงอ้าปาก และพระองค์ใส่ม้วนกระดาษนั้นเข้าในปากของผม ๑๓ แล้วพระองค์พูดว่า “เจ้าลูกมนุษย์ กินม้วนกระดาษที่เราให้กับเจ้า และให้กระเพาะของเจ้าเต็มอิมด้วยมัน”

ผมจึงกินมัน และมันก็มีรสหวานเหมือนน้ำเชื่อมผลไม้

๑๔ แล้วพระองค์พูดกับผมว่า “เจ้าลูกมนุษย์ ตอน นี้ให้ไปหาครอบครัวของชาวอิสราเอล และเอาคำพูดต่างๆของเราไปเล่าให้กับพวกเขาฟัง

๑๕ เราไม่ได้ส่งเจ้าไปหาพวกเขาที่พูดภาษาที่เจ้าฟังไม่รู้เรื่องหรือพูดภาษาที่ยากๆ แต่เราส่งเจ้าไปหาครอบครัวของชาวอิสราเอล

๑๖ เราไม่ได้ส่งเจ้าไปหาคนจำนวนมากมายที่พูดภาษาที่เจ้าไม่รู้เรื่อง หรือคนที่พูดภาษายากๆที่เจ้าไม่เข้าใจ อันที่จริง ถ้าเราส่งเจ้าไปหาคนพวกนั้น พวกเขาก็คงจะฟังเจ้า

๑๗ แต่ครอบครัวของชาวอิสราเอลจะไม่ยอมฟังเจ้า เพราะพวกเขาไม่ยอมฟังเรา คนพวกนี้หัวแข็งและดื้อดึง ๑๘ คอยดูนะ เราจะทำให้เจ้าหัวแข็งเพื่อชนกับคนพวกนั้น และดื้อดึง

พออยู่กับคนพวกนั้น ๑๙ เราจะทำให้หัวของเจ้าเหมือนกับเพชร แข็งยิ่งกว่าหินเหล็กไฟ อย่างกลัวพวกเขา หรือหวาดกลัวต่อสีหน้าพวกเขา เพราะพวกเขาเป็นบ้านที่ชอบกบฏ”

๒๐ แล้วพระองค์พูดกับผมว่า “เจ้าลูกมนุษย์ ฟังให้ดีและจำใส่ใจทุกคำพูดที่เราพูดกับเจ้า ๒๑ ตอน นี้ให้เจ้าไปหาคนของเจ้าที่ถูกเนรเทศพวกนั้น ไม่ว่าพวกเขาจะฟังหรือไม่ฟังเจ้าก็ตาม ให้พูดกับพวกเขาว่า ‘พระยาห์เวห์องค์เจ้าชีวิตพูดว่าอย่างนี้’”

๒๒ แล้วพระ วิญญาณก็ได้ยกตัวผมขึ้น และเมื่อรัศมีของพระ ยาห์เวห์ลอยขึ้นมาจากสถานที่อยู่ของรัศมีนั้น ผมได้ยินเสียงดังกึกก้องด้านหลังผม ๒๓ มันเป็นเสียงที่เกิดจากปีกที่เสียดสีกันของสิ่ง มี ชีวิตทั้งสี่นั้น และเสียงของล้อทั้ง สี่ที่อยู่ข้างพวกเขาดังกึกก้องมาก ๒๔ แล้วพระ วิญญาณได้ยกผมขึ้นและพาผมไป ผมไปด้วยความขมขื่นและโกรธจัด และมีอันทรพพลังของพระ ยาห์เวห์ผลึกผมไป ๒๕ ผมได้มาถึงชาวอิสราเอลที่ถูกเนรเทศมาอยู่ที่เท ล อา บิบ ๒๖ ใกล้กับคลองขุดเค บารู พวก เขาอาศัยอยู่ที่นั่น และผมได้อยู่ที่นั่นกับพวกเขา ผมนั่งตะลึงงันพูดอะไรไม่ออกอยู่ถึงเจ็ดวัน

๒๗ หลังจากเจ็ดวันแล้ว ถ้อยคำของพระ ยาห์เวห์ได้มาถึงผมว่า ๒๘ “เจ้าลูก มนุษย์ เราได้ตั้งให้เจ้าเป็นยามเฝ้า ดู ครอบครัวอิสราเอล ดังนั้นเมื่อไหร่ก็ตามที่เจ้าได้ยินคำพูดจากปากของเรา เจ้าจะต้องไปเตือนพวกเขาให้กับเรา ๒๙ ถ้าเราพูดกับคน ชั่วคนหนึ่งว่า ‘เจ้าจะต้องตายแน่ๆ’ แล้วเจ้าไม่เตือนเขาหรือพูดให้เขากลับใจเลิกทำชั่ว เพื่อช่วยชีวิตเขา คนชั่วคนนั้นก็จะตายเพราะบาปของเขา และเราจะถือว่าเจ้าต้องรับ ผิด ชอบต่อการตายนั้น

๓๐ แต่ถ้าเจ้าได้เตือนคนชั่วคนนั้น แล้วเขาไม่ยอมกลับใจเลิกทำชั่ว เขาก็จะตายเพราะบาปของเขา แต่เจ้าได้ช่วยชีวิตของตัวเจ้าเองไว้

* ๓:๑๒ *เมื่อรัศมีของ ... ของรัศมีนั้น* ประโยคนี้คงจะเป็นสำเนาต้นฉบับเดิม แต่สำเนาฮีบรูชุดหลังเขียนว่า “ขอให้รัศมีของพระยาห์เวห์ได้รับการสรรเสริญจากสถานที่ของพระองค์”

† ๓:๑๕ *เทลอาบิบ* เป็นสถานที่ที่อยู่นอกเขตของอิสราเอล พวกเราไม่แน่ใจว่าที่ตั้งที่แน่นอนของมันเป็นอยู่ที่ใด ชื่อนี้มีความหมายว่า “เนินเขาน้ำพุ” ไม่ใช่เมืองเทลอาบิบในปัจจุบันนี้

‡ ๓:๑๗ *ยามเฝ้าดู* ยามพวก นี้มีหน้าที่ยืนอยู่นอกกำแพงเมือง คอยดูว่ามีศัตรูมากหรือเปล่านั้น หรือ มีเหตุร้าย หรือ ไฟไหม้ในเมืองหรือเปล่านั้น แล้วเป่าแตรเตือนให้ทุกคนรู้

๒๐ ถ้าคนคิดหนึ่งหันจากการทำดีไปทำชั่ว แทน เราจะวางอุปสรรคไว้ตรงหน้าเขา เพื่อให้เขาสะดุดล้ม แล้วเขาจะตาย เขาจะตาย เพราะบาปของเขา เพราะเจ้าไม่ได้เตือนเขา เราจะมองข้ามสิ่งดีที่เขาเคยทำนั้น อย่างนี้เรารู้ว่าเจ้าจะต้องรับ ผิด ชอบต่อการตายของเขา

๒๑ แต่ถ้าเจ้าเตือนคนที่ทำผิดคนนั้นไม่ให้ไปทำบาป แล้วเขาก็ไม่ได้ทำบาป เขาก็จะมีชีวิตแน่ เพราะเขาฟังคำเตือนของเจ้า และเจ้าก็จะได้ช่วยชีวิตของตัวเองด้วย”

๒๒ มีเอฮันทรังพลิงของพระ ยาร์เวห์ได้มาอยู่บนตัวผมที่นั่น พระองค์พูดกับผมว่า “ลุกขึ้นมา แล้วไปที่หุบเขานั้น แล้วเราจะพูดกับเจ้าที่นั่น”

๒๓ ผมจึงลุก ขึ้นและออกไปที่หุบเขานั้น รัศมีของพระยาร์เวห์อยู่ที่นั่น ซึ่งเหมือนกับรัศมีที่ผมเห็นข้างคลอง ขุดเค บาร์ ผมก้มหน้าลงกับดิน

๒๔ พระ วิญญาณได้เข้าในตัว ผม และพยางค์ผมขึ้น พระองค์พูดกับผมว่า “ไปขังตัวเองในบ้านของเจ้าซะ” ๒๕ เจ้าลูกมนุษย์ พวกเขาจะเอาเชือกมัด เจ้าไม่ให้เจ้าออกไปอยู่ท่ามกลางประชาชน

๒๖ เราจะทำให้ลิ้นของ เจ้าติดกับเพดานปาก เพื่อเจ้าจะได้เสียบและไม่สามารถต่อว่าพวกเขาได้ ถึงแม้พวกเขาจะเป็นครอบครัวที่ชอบกบฏ ๒๗ แต่เมื่อเราพูดกับเจ้า เราจะเปิดปากของ เจ้าและเจ้าจะได้พูดกับพวกเขาว่า “นี่คือสิ่งที่พระ ยาร์เวห์องค์เจ้าชีวิตพูด” ใครอยากฟังก็ฟังเถอะ ใครไม่อยากฟังก็ไม่ต้องฟัง เพราะพวก เขาเป็นบ้านที่ชอบกบฏอยู่แล้ว

จากละครตอนศัตรูปิดล้อมเยรูซาเล็ม

๑ ตอน นี้ เจ้าลูก มนุษย์ เอาดินเหนียว มาหนึ่งแผ่น วางไว้ตรงหน้าเจ้า แล้วให้วาด รูปเมืองเยรูซาเล็มลงบนดินเหนียวแผ่น นั้น ๒ แล้วให้เจ้าทำตัวเป็นศัตรูปิด ล้อมเมืองนั้น ให้เจ้าสร้างเนิน ดินสำหรับปืนขึ้นบนกำแพงและล้อม รอบเมืองนั้นไว้ ให้ตั้งค่ายต่างๆล้อม รอบเมืองไว้ และวางท่อน

ไม้สำหรับทะเลวงกำแพงไว้รอบๆ ๓ แล้วตั้ง กระทะเหล็กบนไว้ระหว่างเจ้ากับเมือง ทำเหมือนกับเป็นกำแพงเหล็กระหว่างเจ้ากับเมืองและให้เจ้าหัน หน้าเข้าหาเมืองนั้น ให้เจ้าล้อมและเข้าโจมตีเมืองนั้น นี่จะเป็นตัวอย่างตักเตือนครอบครัวอิสราเอล

๔ ต่อจาก นั้นเจ้าต้องนอนตะแคงซ้าย เพื่อแสดงว่าเจ้ากำลังแบกรับความผิด บาปของชาวอิสราเอลอยู่ เจ้าจะต้องแบกรับความผิดบาปเท่ากับจำนวนวันที่เจ้านอนตะแคงซ้ายนั้น ๕ เจ้าจะต้องแบกรับความผิด บาปของอิสราเอลเป็นเวลาสาม ร้อยเก้าสิบวัน นี่คือจำนวนวันที่เราได้กำหนดให้เจ้านอน และอิสราเอลจะต้องได้ รับโทษตามนั้น คือหนึ่งวันเท่ากับหนึ่งปี

๖ ต่อจาก นั้นให้เจ้านอนตะแคงขวาอีกสี่สิบวัน ครัง นี้เจ้าจะต้องแบกรับบาปของชาวยูดาที่อยู่สี่สิบวัน นี่คือจำนวนวันที่เราได้กำหนดให้เจ้านอน ยูดาจะต้องได้ รับโทษตามนั้น คือหนึ่งวันเท่ากับหนึ่งปี

๗ คราว นี้ให้ม้วนเชือกขึ้น แล้วหันหน้าของ เจ้าไปทางเมืองเยรูซาเล็มที่ถูกปิด ล้อมอยู่นั้น และพูดแทนเราต่อด้านเมืองนั้น ๘ เรา จะเอาพวกเชือกมัด เจ้าไว้ เพื่อเจ้าจะไม่สามารถพลิกตัวไปอีกด้านหนึ่งได้ จนกว่าเจ้า จะโจมตีเมืองเสร็จ

๙ ให้เจ้าเอาข้าวสาลี ข้าวบาร์เลย์ ถั่ว ถั่วแดง ลูกเดือยและข้าวส แพลต์ ๑๐ผสมพวกมันเข้าด้วยกันแล้วเก็บไว้ในไห เอาพวกนี้มาดเป็นแป้ง แล้วเอาแป้งเหล่านี มาทำขนมปังสำหรับตัว เจ้า เจ้าจะกินแต่ขนมปังนี้เท่านั้น ในระหว่างสาม ร้อยเก้าสิบวันที่เจ้านอนตะแคงอยู่ ๑๑ ในแต่ละวันเจ้าจะใช้แป้งทำขนมปังได้แค่สอง ร้อยสามสิบกกรัมเท่านั้น และให้กินมันทั้ง วันตามเวลาที่กำหนด ๑๒ และเจ้าก็ดื่มน้ำได้แค่ประมาณครึ่งลิตรกว่าๆ ๑๓ต่อวันเท่านั้น และให้ดื่มมันทั้ง วันตามเวลาที่กำหนด ๑๔ให้เจ้าเอาแป้งนั้นมาอบและกินมันเหมือนกับขนมปังจากแป้งบาร์เลย์ ให้เจ้าอบมันทุก วัน โดยใช้ขี้คนเป็นเชื้อเพลิง และเจ้าต้องกินขนมปังนี้ต่อ หน้าต่อตาประชาชนอิสราเอล” ๑๕พระ

*๔:๕ สามร้อยเก้าสิบวัน สำเนาแปลกรีกโบราณใช้ ๑๕๐ วัน

†๔:๙ ข้าวสแพลต์ เมล็ดข้าวที่คล้ายกับข้าวสาลี

‡๔:๑๑ ครึ่งลิตรกว่าๆ หรือ เท่ากับ ๐.๖ ลิตร หรือในภาษาฮีบรู คือ ๐.๑๗ อิน

ยาร์เวห์พูดว่า “สิ่ง นี้จะแสดงให้เห็นว่า ครอบครัวของอิสราเอลจะกินอาหารที่ไม่บริสุทธิ์ ที่ท่ามกลางชนชาติต่างๆที่เราจะขับไล่พวกเขาให้ไปอยู่นั้น”

๑๔ แล้วผมก็พูดว่า “พระ ยาร์เวห์เจ้าข้า อย่าทำอย่างนี้เลย ข้าพเจ้าไม่เคยทำตัวให้ไม่บริสุทธิ์มาก่อนเลย ตั้งแต่เด็กจนถึงเดี๋ยว นี้ ข้าพเจ้าไม่เคยกินเนื้อสัตว์ที่ตายเองหรือถูกสัตว์ป่าฉีกกินมาก่อน เนื้อที่ไม่บริสุทธิ์ไม่เคยผ่านเข้าปากข้าพเจ้ามาก่อนเลย”

๑๕ พระองค์พูดว่า “ดีมาก เราจะยอมให้เจ้า ออบชนมปังของเจ้าด้วยชีวิตแทนชีวิตคน”

๑๖ แล้วพระองค์พูดกับผมว่า “เจ้า ลูกมนุษย์ เราจะทำให้เมืองเยรูซาเล็ม ขาดแคลนเสบียงขนมปัง ประชาชนจะกินขนมปังที่ได้ รับประทานมาด้วยความกังวล และจะดื่มน้ำที่ได้รับปันส่วนมาอย่างสิ้นหวัง”

๑๗ เพราะจะขาดแคลนขนมปังและน้ำ พวกเขาแต่ละคนจะตกใจกลัว และร่างกายจะซูบ ผอมลงเพราะโทษที่พวกเขากำลังรับอยู่นั้น

ฉากละครตอนจุดจบของชาวเยรูซาเล็ม

๕ ^๑ตอนนี้ เจ้าลูก มนุษย์ ให้เจ้าเอาดาบคมๆมาตามหนึ่ง ให้ใช้มันเหมือนมีดโกนของช่างตัดผม โกนผมบนหัวของเจ้า และโกนหนวดของ เจ้า แล้วเอาผมของ เจ้า ไปชั่งบนตรา ชั่ง แบ่งผมออกเป็นสามส่วน เท่าๆกัน ^๒เมื่อจำนวนวันที่เจ้าปิด ล้อมเมืองนั้นครบ ถ้วนแล้ว ให้เอาผมส่วนแรกมาเผาในเมือง จาก นั้นให้เอาดาบมาหั่นผมส่วนที่สองเป็นชิ้น เล็กชิ้น น้อย ไปรยไปรอบๆเมือง และให้เอาผมส่วนที่ สามโยนขึ้นไปในอากาศ ให้ลอยไปตามลม นี่หมายความว่าเราจะชักดาบออกมาไล่พวก มันไปอยู่แดน ไกล ^๓แต่ให้เจ้าหยิบผมมาไม่กี่เส้น แล้วเอามาผูกไว้ที่ขอบชายเสื้อคลุมของ เจ้า ^๔และให้หยิบ ผมมาอีกนิด หนึ่ง เอามาขว้างเข้าไปเผาในกอง

ไฟ นี่หมายถึงไฟจะเริ่มจากที่นั่น และลามไปถึงครอบครัวทั้งหมดของชาวอิสราเอล” ^๕

๕ พระ ยาร์เวห์องค์เจ้าชีวิตพูดอย่าง นี้ว่า “นี่คือเมืองเยรูซาเล็ม เราได้ตั้งเธอไว้ตรงกลางของชนชาติต่างๆมีประเทศต่างๆล้อมรอบเธออยู่ ^๖เยรูซาเล็มกบฏต่อกฎและข้อบังคับต่างๆของเรา และกลายเป็นชั่วร้าย มากยิ่ง กว่าชนชาติต่างๆที่อยู่ล้อม รอบเธอ เธอถึงกฎต่างๆของเรา และยังไม่ทำตามข้อบังคับทั้งหลายของเรา”

๗ ดังนั้น นี่คือสิ่งที่พระยาร์เวห์องค์เจ้าชีวิตพูด “เจ้ากบฏหยิ่ง กว่าชนชาติต่างๆที่อยู่รอบๆเจ้า เจ้าไม่ ยอมทำตามข้อ บังคับหรือรักษากฎทั้งหลายของเรา แม้แต่สิ่งที่ชนชาติต่างๆที่อยู่รอบๆเจ้าบอกว่ามีผิด เจ้ายังทำเลย”

๘ ดังนั้น นี่คือสิ่งที่พระ ยาร์เวห์องค์เจ้าชีวิตพูด “เราเองนี่แหละจะต่อ ด้านเจ้า และเราจะลงโทษเจ้าต่อ หน้าต่อตาชนชาติเหล่า นั้น ^๙เป็นเพราะพวกรูป เคารพที่นำ รังเกียจเหล่านั้นของ เจ้า เราจึงจะทำกับเจ้าอย่างที่เราไม่เคยทำมาก่อน และเราก็คจะไม่มีวันทำอย่างนี้อีก ^{๑๐}ดังนั้น คนในเยรูซาเล็มจะอดอยาก

มาก จนถึงขั้นพ้อ แม้จะกินลูกๆของตัวเอง และลูกๆจะกินพ่อแม่ของพวกเขาด้วย เราจะลงโทษเจ้าในหลายๆแบบ และจะทำให้ผู้รอดชีวิตกระจัดกระจายไปทุกทิศทาง”

๑๑ พระ ยาร์เวห์ องค์เจ้าชีวิตพูดว่า “เรามีชีวิตอยู่แน่ขนาดไหน ก็ให้แน่ใจขนาด นั้นเลยว่าจะลงโทษเจ้า เพราะเจ้าได้ทำให้สถานที่ศักดิ์สิทธิ์ของเราแปด เปื้อน เพราะพวกการกระทำที่น่าขยะแขยงของ เจ้า เราจะไม่มีความเมตตากรุณากับเจ้า เราจะไม่สงสารเจ้า และเราจะตัด เจ้าเหมือนตัดหญ้า ^{๑๒}คนของเจ้า หนึ่งในสามจะตายในตัวเมืองด้วยโรค ระบาดหรืออดอยากตาย อีกหนึ่งในสามจะล้ม ลงด้วยคมดาบที่นอกกำแพงเมืองของเจ้า และอีกหนึ่งในสาม เราจะทำให้กระจัดกระจายไปตามลม และเราจะชัก

*๕:๑๓ *อาหารที่ไม่บริสุทธิ์* คือขนมปังที่ถูกของที่ไม่บริสุทธิ์ ถ้าคนกินขนมปังนี้แล้ว คนผู้นั้นจะไม่สามารถเข้าไปในวิหารเพื่อนมัสการพระเจ้า ดูเพิ่มเติมได้จาก หนังสือเลวีนิติ บทที่ ๑๑-๑๕

†๕:๒ *เมื่อจำนวนวัน ... ครบถ้วนแล้ว* ดูเอเสเคียล บทที่ ๕:๘

‡๕:๕ *ครอบครัวทั้งหมดของชาวอิสราเอล* ข้อความนี้ น่าจะหมายถึงลึบเผ่าที่อยู่ทางตอนเหนือของอิสราเอล

ดูบาของเราออกมาไล่ล่าพวกเขา ^{๑๓}ถึงตอนนั้น ความโกรธแค้นของเราก็จะระบายออกมา เราจะระบายความแค้นกรวดของเราใส่พวกเขาจนหมดสิ้น เมื่อเราได้แสดงความเดือดดาลของเรากับพวกเขาแล้ว พวกเขาจะรู้ว่า เรา ยาร์เวห์ได้พูดไปด้วยความรู้สึกอย่างแรงกล้า” *

^{๑๔}“เยรูซาเล็ม เราจะทำให้เจ้ากลายเป็นกองซากปรักหักพัง ชนชาติต่างๆที่อยู่ล้อมรอบเจ้าและคนที่เดินผ่านเจ้าไป จะหัวเราะเยาะเจ้า ^{๑๕}เมื่อเราลงโทษเจ้าด้วยความโกรธและความเดือดดาล และด้วยการต่อว่าอย่างเจ็บแสบ พวกเขาจะหัวเราะเยาะเจ้าและสบประมาทเจ้า และพวกเจ้าก็จะเป็นบทเรียนให้กับพวกเขา และเป็นสิ่งที่น่าสยดสยองในสายตาของชนชาติอื่น ๆ รอบตัวเจ้า เรา ยาร์เวห์ได้ลั่นคำพูดไปแล้ว ^{๑๖}เมื่อเรายิงลูกธนูแห่งความมอดอยากที่ถึงตายและการทำลายล้าง เราจะยังไปเพื่อทำลายเจ้า เราจะนำความมอดอยากอย่างหนักมาสู่เจ้า และจะตัดทางจัดส่งเสบียงอาหารของเจ้า ^{๑๗}เราจะส่งความมอดอยากและพวกสัตว์ป่าที่ดุร้ายมาให้เจ้า และพวกมันจะเอาลูกหลานของเจ้าไป ในเมืองจะมีโรคระบาดและการฆ่าฟันกัน เราจะนำดาบมาต่อสู้อเจ้า เรา ยาร์เวห์ได้ลั่นคำพูดไปแล้ว”

๖ ^๑แล้วคำพูดของพระ ยาร์เวห์ มาถึงผมว่า ^๒“เจ้าลูก มนุษย์ ให้หันหน้าไปที่เทือกเขาของอิสราเอล ให้พูดแทนเราต่อต่าพวกเขาฉันว่า

^๓“เทือกเขาแห่งอิสราเอล ฟังคำพูดของพระ ยาร์เวห์องค์เจ้าชีวิต พระ ยาร์เวห์องค์เจ้าชีวิตพูดอย่างนี้กับพวกเทือกเขา พวกเนินเขา ลำธารและหุบเขาต่างๆว่า “เราจะนำดาบมาต่อ ต่าพวกเขาเจ้า เราจะทำลายพวกศาลเจ้า ทั้งหลายของพวกเขา เจ้า ^๔พวกแท่นบูชาของพวกเขาจะถูกทำลายเป็นชิ้นๆ แท่นบูชาเครื่องหอมทั้งหลายของพวกเขา จะถูกทุบจนละเอียด เราจะฆ่าประชาชนของพวกเขา เจ้าต่อ หน้าพวกรูปเคารพซี้ๆของพวกเขา ^๕เราจะวางซากศพของชาวอิสราเอลไว้

ตรงหน้าพวกรูปเคารพซี้ๆของพวกเขา เราจะทำให้กระดูกของพวกเขา แจกกระจัดกระจายอยู่รอบๆพวกแท่นบูชาของเจ้า ^๖ไม่ว่าเจ้าจะอาศัยอยู่ที่ไหนก็ตาม เมืองต่างๆของเจ้าจะกลายเป็นซากปรักหักพัง พวกศาลเจ้าจะถูกทำลาย และแท่นบูชาทั้งหลายของพวกเขาจะถูกทำลาย และแท่นบูชาทั้งหลายของพวกเขาจะแตกหักเป็นชิ้นเล็กชิ้นน้อย แท่นบูชาเครื่องหอมของพวกเขา จะถูกทุบจนละเอียด สิ่งที่คุณเจ้าได้สร้างขึ้น มาจะถูกทำลายจนหมดสิ้น ^๗ประชาชนของพวกเขาจะถูกฆ่าและล้มตายลงท่ามกลางพวกเขา แล้วพวกเขาจะรู้ว่า เราคือ ยาร์เวห์”

^๘แต่เราจะปล่อยให้พวกเขา เจ้าบาง คนหลบหนีคมดาบไปได้ พวก เจ้าจะต้องไปอยู่ที่ชนชาติอื่นๆ เราจะทำให้พวกเขา แจกกระจัดกระจายกันไปอยู่ท่ามกลางประเทศต่างๆ

^๙แล้วพวกเขาจะถูกจับตัวไปเป็นเชลย และถูกบังคับให้ไปอยู่ในประเทศอื่น คนที่หลบหนีไปได้นี้จะตระหนักว่า เราชอกช้ำใจแค่ไหนที่ใจซู้ของพวกเขาหันเหไปจากเรา และตาซู้ของพวกเขา ที่กระสันหาพวกรูปเคารพซี้ๆของพวกเขา พวก เขาจะเกลียดตัวเอง เพราะความชั่วร้ายที่พวกเขาได้ทำไป และที่พวกเขาทำตัวน่ารังเกียจ ^{๑๐}แล้วพวกเขาจะรู้ว่าเราคือ ยาร์เวห์ เราไม่ได้ขู่อะไรที่จะทำให้ความหายนะเหล่านี้เกิดขึ้นกับพวกเขา”

^{๑๑}แล้วพระ ยาร์เวห์องค์เจ้าชีวิตพูดกับผมว่า “ให้ตบมือเปรี๊ยะ และกระหึบเท้าของเจ้า และคร่ำครวญอย่างเศร้าโศก เพราะการกระทำที่ชั่ว ช้าช้า รังเกียจทั้งหมดของครอบครัวอิสราเอล ให้ทำอย่างนี้ เพราะพวกเขาจะล้มตายด้วย ดาบ ความมอดอยากและโรคระบาด ^{๑๒}คนที่อยู่ห่างไกลออกไปจะตายด้วยโรค ระบาด ส่วนคนที่อยู่ใกล้จะล้มตายด้วยดาบ คนที่รอดชีวิตและหลงเหลืออยู่จะตายเพราะความมอดอยาก เราจะระบายความแค้นกรวดทั้งหมดของเราลงบนพวกเขา จน หมดเกลี้ยง ^{๑๓}เมื่อพวกเขาเห็นซากศพคนของพวกเขา ที่ถูกฆ่าตายอยู่เกลื่อนกลาดท่ามกลางพวกรูปเคารพและรอบๆแท่น บูชา

* ๕:๑๓ ความรู้สึกอย่างแรงกล้า หรือความเร่าร้อน ในภาษาฮีบรู อาจจะพูดถึง ความหึงหวง ความกระตือรือร้น ความเกรง ความเกลียด หรือ ความรกรอกอย่างแรงกล้าก็ได้

† ๖:๓ ศาลเจ้า หรือแปลตรงๆได้ว่า “สถานที่สูง” เป็นสถานที่สำหรับนมัสการพระเจ้าหรือรูปเคารพทั้งหลาย สถานที่เหล่านี้มักตั้งอยู่ตามเนินเขาและเทือกเขา

ของพวกเขา ตามศาล เจ้าและบทยอด เขาทั้งหมด ได้ตัดไม้ที่แผ่กิ่ง ก้านทุก ต้นและได้ตัด ก่อที่มีใบหนา ที่บนทุก ต้น ตามสถานที่ต่างๆที่พวกเขา เคยถวายเครื่องบูชาอันหอมหวานให้กับรูป เคารพทั้งหลายของพวกเขา เมื่อนั้นแหละพวกเขาจะรู้ว่าเราคือยาร์เวห์

๑๔ เราจะยื่นมือของเราออกต่อ ด้านพวกเขาไม่ ว่าพวกเขาจะอาศัยอยู่ที่ไหนก็ตาม และเราจะทำให้แผ่นดิน ดินนี้ถูกทำลายและทิ้งร้าง ตั้งแต่ทะเลทรายไปจนถึงดิบลัทห์ แล้วพวกเขาจะรู้ว่า เราคือยาร์เวห์”

จุดจบของเยรูซาเล็ม

๗ แล้วถ้อยคำของพระ ยาร์เวห์ได้มาถึงผมว่า ๒ “เจ้าลูกมมนุษย์ นี่คือน้ำที่พระ ยาร์เวห์องค์เจ้าชีวิตพูดกับแผ่นดินอิสราเอล จบสิ้นแล้ว

จุดจบได้มาถึง ทั้งสี่มุมของแผ่นดินแล้ว

๓ จุดจบมาถึงเจ้าแล้วในตอนนี้ เราจะปล่อยความโกรธของเราลงบนเจ้า เราจะตัดสินเจ้าตามการกระทำของเจ้า เราจะตอบแทนเจ้าที่เจ้าทำตัวน่ารังเกียจ ๔ เราจะไม่ส่งสารเจ้าหรือละเว่น โทษเจ้าอีกต่อไปแล้ว

เราจะตอบแทนเจ้าสำหรับสิ่งชั่วร้ายที่เจ้าทำ และสำหรับการกระทำที่น่า รังเกียจในหมู่พวกเขา

แล้วเจ้าจะรู้ว่า เราคือยาร์เวห์”

๕ นี่คือน้ำที่พระยาร์เวห์องค์เจ้าชีวิตพูด “ความหายนะจะเกิดแล้วเกิดอีก ดูลิ มันกำลังมา

๖ จุดจบกำลังมา จุดจบกำลังมา มันได้ตื่นขึ้นมาต่อสู้เจ้า ดูลิ มันกำลังมา

๗ เจ้าผู้อาศัยอยู่บนแผ่นดินอิสราเอล เพราะหิวร้ายได้มาถึงตัวเจ้าแล้ว เวลานั้นได้มาถึงแล้ว วันนั้นใกล้เข้ามาแล้ว

มีแต่ความตื่น กลับบนเทือกเขา ไม่ใช่ความยินดี

๘ เรากำลังจะเทความเดือดดาลของเราลงบนเจ้า

เราจะใช้ความโกรธของเราต่อต้านเจ้า เราจะลงโทษเจ้าสำหรับสิ่งที่เจ้าทำ และสำหรับการทำตัวที่น่า รังเกียจของเจ้า

๙ เราจะไม่ส่งสารเจ้าหรือละเว่นโทษเจ้าอีกต่อไปแล้ว

เราจะลงโทษเจ้าสำหรับสิ่งที่เจ้าทำ และการทำตัวอันน่า รังเกียจของ เจ้าในหมู่พวกเขา แล้วเจ้าจะรู้ว่า เรายาร์เวห์นี่แหละ เป็นผู้โจมตีเจ้า

๑๐ วันนั้นมาแล้ว มันได้มาถึงแล้ว เคาระห์ร้ายของเจ้าได้ไหลออกมาแล้ว ความอธรรมได้งอกออกมาแล้ว ความหยิ่งผยองได้เบ่งบานออกมาแล้ว

๑๑ ความรุนแรงได้เติบโตเป็นไม้ เรียวกแห่งความชั่วร้าย

ประชาชนจะหมด ไป ทรัพย์สมบัติจะหมด เกลี้ยงจะไม่มีคนสำคัญเหลืออยู่อีก

๑๒ เวลานั้นได้มาแล้ว วันนั้นได้มาถึงแล้ว ไม่มีทั้งคนซื้อที่รื่นเริงยินดี และไม่มีทั้งคนขายที่เศร้าเสียใจ

เพราะความเดือดดาลมาตกอยู่บนฝูงชนทั้งหมด

๑๓ คนขายจะไม่สามารถเอาแผ่นดินที่เขาได้ขายไปแล้วกลับคืนมาได้อีก ๑๔ ทราบเท่าที่ทั้งเขาและคนซื้อยังมีชีวิตอยู่ เพราะว่ามีมิตรที่เกี่ยว กับฝูงชนทั้งหมดนั้นจะเกิด ขึ้นแน่ๆ ไม่เปลี่ยนแปลง จะไม่มีใครในหมู่พวกเขาที่รักษาชีวิตไว้ได้เพราะพวกเขาได้ทำบาป

๑๕ ถึง แม้ว่าพวกเขาจะเป่าแตรและเตรียมของทุกอย่างไว้พร้อมแล้ว

จะไม่มีใครเข้าสู่สนามรบ

เพราะความเดือดดาลของเราอยู่บนฝูงชนทั้งหมดนั้น

* ๖:๑๔ ดิบลัทห์ สำเนาฮีบรูบางฉบับ เขียน “ดิบลัทห์” บางฉบับมี “ริบลัทห์” ฉบับสำเนาแปลกรีกโบราณ เขียนว่า “ริบลัทห์”

† ๗:๑๓ คนขาย ... ได้อีก ในอิสราเอลสมัยก่อน ที่ดินเป็นของครอบครัว คนรุ่นหนึ่งอาจจะขายที่ดินไป แต่เมื่อถึงปีแห่งการปลดปล่อย ครอบครัวของเขาก็ได้ที่ดินที่ขายเป็นหนี้คืนมาที่เอเสเคียลพูดว่าพวกเขาจะไม่ได้ที่ดินกลับมามาก เพราะพวกเขาจะถูกกวาดต้อนออกไปจากแผ่นดินจนหมดสิ้น เรื่องกฏเกี่ยวกับที่ดินดูเพิ่มเติมได้จาก เฉลยธรรมบัญญัติ ๑๕:๑-๒ และเลวีนิติ ๒๕:๑๓-๑๖

๑๕ ข้าง นอกเมืองมีตาบ ข้าง ในเมืองมีโรค
 ระบาดและความอดอยาก
 พวกที่อยู่ในชนบทจะตายเพราะตาบ
 พวกที่อยู่ในเมืองจะถูกกลืน กินด้วยความ
 อดอยากและโรคระบาด

๑๖ พวกที่รอดชีวิตและหลบหนีไปได้ทั้งหมด
 จะอยู่ในเทือกเขา
 พวกเขาจะครวญครางเหมือนกับนกเขาแห่ง
 หุบเขา

เพราะบาปของพวกเขาแต่ละคน
 ๑๗ มือทุกมือจะอ่อนแรง
 หัวเขาจะอ่อนปวกเปียกเหมือนน้ำ
 ๑๘ พวกเขาจะใส่เสื้อกระสอบ
 และถูกปกคลุมด้วยความกลัว
 ไบหน้าของพวกเขา จะเพิ่มขึ้น ไปด้วยความ
 อับอาย

และพวกเขาจะโกนหัวจนล้าน
 ๑๙ พวกเขาจะขว้างเงินของพวกเขา ลงตาม
 ถนน
 และทองของพวกเขา จะเป็นเหมือนผ้า
 อานามัย

ในวันแห่งความเดือดดาลของพระยาห์เวห์
 เงินและทองของพวกเขา ไม่สามารถช่วย
 ชีวิตพวกเขาไว้ได้ พวกเขาไม่สามารถกิน
 พวกมัน เพื่อให้หาย หิวได้ เงินและทองนั้น
 เหละ ที่ทำให้พวกเขาสะดุดไปทำบาป

๒๐ พวกเขา เขามุ่งใจในเครื่องเพชรอัน
 สวยงามของพวกเขา และใช้มันสร้างรูป
 เคารพอันน่า รังเกียจและน่าขยะแขยงของ
 พวกเขา ดังนั้น เราจะทำให้พวกเขา รู้สึก
 ว่าพวกเขาพลอยเหล่า นั้นเป็นเหมือนผ้า
 อานามัย

๒๑ เราจะให้คนต่างชาติมาปล้นเอาทรัพย์สิน
 เหล่านั้นไป
 เราจะให้คน ชั่วในโลก นี้ได้ทรัพย์สินนั้นมา
 เป็นของยึดได้จากสงคราม
 และคนเหล่า นั้นจะทำให้ทรัพย์สินนั้นเสื่อม
 ไป

๒๒ เราจะหันหน้าไปทางอื่น
 เพื่อคนต่างชาติพวก นั้นจะได้เข้าไปในวิหาร
 ของเรา *

และทำให้มันเสื่อมไป
 พวกเขา จะเข้าไปในนั้นและทำให้มันเสื่อม
 ไป

๒๓ ให้เตรียมไซไว้
 เพราะแผ่นดินนี้เต็มไป ด้วยการ ตัดสิน
 ประหารคนบริสุทธิ์

และเมืองนี้เต็ม ไปด้วยความรุนแรง
 ๒๔ เราจะนำคน ชั่วที่สุดของชนชาติต่างๆเข้า
 มายึดบ้านเมืองของพวกเขา
 เราจะทำให้ความภาค ภูมิใจของผู้มีอำนาจ
 ของพวกเขาสิ้นสุดลง
 คนต่างชาติเหล่านั้น จะเข้ามาทำให้สถานที่
 ตักตสิหิทธิต่างๆเสื่อมไป

๒๕ เมื่อความน่ากลัวมาถึง พวกเขาจะมองหา
 สันติภาพ
 แต่มันจะไม่มีเลย

๒๖ ความพินาศจะเกิดขึ้นครั้งแล้วครั้งเล่า
 จะมีชาวลิออยู่เรื่อยๆ
 พวกเขาจะพยายามหาผู้พูดแทนพระเจ้าเพื่อ
 ขอนิมนต์จากพระเจ้า

พวกนักบวชจะไม่ทำอะไรสั่งสอน
 และพวกผู้นำอาวุโสจะไม่มีการปรึกษาที่ดีๆให้
 ๒๗ กษัตริย์จะเศร้าโศกเสียใจให้กับคนตาย
 ขุนนางจะห่อหุ้มไปด้วยความสิ้นหวัง
 และมือของประชาชนบนแผ่นดินจะสันเทิม
 เราจะลงโทษพวกเขาตามสิ่งที่พวกเขาทำ
 พวกเขาจะลงโทษคนอื่นยิ่งง

เราก็จะลงโทษพวกเขาอย่างนั้น
 แล้วพวกเขาจะรู้ว่า เราคือยาห์เวห์”

เรื่องน่ารังเกียจต่างๆที่เกิดขึ้นในวิหาร

๑ ในวันที่ห้า เดือนที่หกปีที่หก †ในขณะ
 ๒ ที่ผมกำลังนั่งอยู่ในบ้านและพวกผู้นำ
 อาวูโสของยูดาห์ก็นั่งอยู่ต่อ หน้าผม มือของ
 พระ ยาห์เวห์องค์เจ้าชีวิตได้มาอยู่บนตัวผม
 ที่ นั้น ผมมองไป และเห็นร่างร่าง หนึ่งที่
 เหมือนกับมนุษย์ ตั้งแต่ส่วนเอวลงไป เขาดู
 เหมือนกับไฟ และจากเอวขึ้นมา เขาดูสว่าง

* ๗:๒๒ **วิหารของเรา** แปลตรงๆได้ว่า “สถานที่อันมีคดียิ่งของเรา” ซึ่งอาจจะหมายถึง “เมืองเยรูซาเล็ม” หรือ “แผ่นดินอิสราเอล” ได้ด้วยเหมือนกัน

† ๘:๑ **ปีที่หก** เป็นช่วงที่เอเสเคียลกำลังนอนตะแคงข้างขวาเพื่อแบกความบาปของยูดาห์ วันที่ห้าเดือนที่หกปีที่หก ตรงกับฤดูใบไม้ร่วงของปีที่ ๕๙๒ ก่อนพระเยซูมาเกิด

สดใส่เหมือนกับเหล็กที่กำลังร้อนระอุ^๓ เขายืนนิ่ง หนึ่งในที่ดูเหมือนมือของ เขาออกมาจับเส้นผมบนหัวของผม พระวิญญาณได้ยกผมลอยขึ้น ไปอยู่ระหว่างพื้น ดินกับฟ้า สวรรค์ และในนิมิตที่พระเจ้าให้ฉัน พระองค์ได้พาผมไปที่เมืองเยรูซาเล็ม พระองค์พาผมไปที่ทางเข้าของประตูทางทิศเหนือ ที่นำเข้าไปสู่ลานข้าง ในของวิหาร ที่ประตูนี้มีรูป เคารพที่ยาว อยู่ให้พระเจ้าที่นั่ง หงตั้ง อยู่^๔ รัศมีของพระเจ้าของอิสราเอลปรากฏอยู่ต่อ หน้าผมที่นั่น เหมือนกับที่ผมเคยเห็นในนิมิตที่เกิดขึ้นในหูเขาใกล้คลองซุดเคบาร^๕

แล้วพระองค์พูดกับผมว่า “เจ้าลูกมนุษย์ มองไปทางทิศเหนือสิ” แล้วผมก็มองไป และตรงทิศเหนือนั้น ข้างๆทางเข้าของประตูที่นำไปสู่แท่นบูชา มีรูป เคารพที่ทำให้พระเจ้าที่นั่ง หงตั้งอยู่^๖

พระองค์พูดกับผมว่า “เจ้าลูกมนุษย์ เจ้าเห็นหรือเปล่า สิ่งน่า รังเกียจที่ชาวอิสราเอลกำลังทำอยู่ที่ นี้ ซึ่งไล่เราให้ห่าง ไกลไปจากวิหารของเรา ตามเรามาสิ แล้วเจ้าจะได้เห็นสิ่งที่น่ารังเกียจยิ่งกว่านั้นอีก”^๗

แล้วพระองค์ได้นำผมไปที่ทาง เข้าของลานวิหาร ผมมองเห็นรูรู หนึ่งในกำแพง^๘ พระองค์พูดกับผมว่า “เจ้าลูกมนุษย์ เจาะเข้าไปในกำแพงนั้นสิ”

ผมจึงเจาะเข้าไปในกำแพง และเห็นประตูทางเข้าอยู่ในนั้น

แล้วพระองค์พูดกับผมว่า “เข้าไปสิ ไปดูสิ่งชั่ว ร้ายและน่า รังเกียจที่พวกเขาทำกัน在那里”^๙

ผมจึงเข้าไปดู และเห็นรูปแกะ สลักตลอดแนวกำแพง เป็นรูปของสัตว์เลื้อยคลาน พวกรูปสัตว์ต่างๆที่นำ รังเกียจ และยังมีพวกรูป เคารพของครอบครัวชาวอิสราเอลด้วย

๑๑ ผมยังเห็น ยายาซันยาร์ ลูกชายของซาฟาน พร้อมกับพวกผู้นำอาวุโสเจ็ดสิบคนของครอบครัวชาวอิสราเอล ยืนอยู่กับผู้คนที่นั่น ผู้นำแต่ละ คนถือกระดางเผาเครื่องหอมอยู่ในมือ และมีควันจากเครื่องหอม ลอยขึ้นมา^{๑๒} พระองค์พูดกับผมว่า “เจ้าลูกมนุษย์ เจ้าเห็นหรือยังว่าพวกผู้นำอาวุโสของครอบครัวชาวอิสราเอลทำอะไรกันในความมืด แต่ละคนอยู่ตามช่องเล็กที่วางรูป เคารพของเขาเอง พวก เขาพูดว่า ‘พระ ยาร์เวห์ไม่เห็นพวกเรา พระยาร์เวห์ที่แผ่นดินนี้ไปแล้ว’”

๑๓ แล้วพระองค์พูดว่า “ตามเรามา แล้วเจ้าจะได้เห็นพวกเขาทำสิ่งที่น่า รังเกียจยิ่ง กว่านั้นอีก”

๑๔ พระองค์จึงนำผมไปที่ทาง เข้าวิหารของพระยาร์เวห์ ประตูนี้ตั้งอยู่ทางทิศเหนือ ผมเห็นพวกผู้ หญิงกำลังนั่งร้องไห้คร่ำครวญให้กับพระทัมมุส^{๑๕} อยู่ที่นั่น

๑๕ พระองค์พูดกับผมว่า “เจ้าลูกมนุษย์ เจ้าเห็นสิ่ง นี้หรือ ยัง เจ้าจะได้เห็นสิ่งที่น่า รังเกียจยิ่ง กว่านี้อีก”^{๑๖} แล้วพระองค์ได้นำผมเข้าไปที่ลานด้าน ในของวิหารของพระยาร์เวห์ ที่ทาง เข้าวิหาร ตรงพื้นที่ระหว่างระเบียบกับแท่น บูชานั้น มีผู้ชายประมาณยี่สิบห้าคนหัน หลังให้กับวิหารของพระยาร์เวห์ และหัน หน้าไปทางทิศตะวันออก

พวกเขา กำลังก้มกราบดวงอาทิตย์ที่อยู่ทางทิศตะวันออกกันอยู่^{๑๗}

๑๘ พระองค์พูดกับผมว่า “เจ้าลูกมนุษย์ เจ้าเห็นสิ่ง นั้นหรือ ยัง เจ้าคิดว่ามันเป็นเรื่องเล็กๆหรือ ที่ครอบครัวของยูดาที่ทำการที่น่า รังเกียจเหล่านี้ แผ่น ดินนี้เต็มไปด้วยความรุนแรง พวกเขาทำสิ่งที่ชั่ว ยุความ โกรธของเราอยู่เรื่อยๆ ดูลสิ พวกเขาเอากิ่งไม้มาแตะจมูกตัวเอง”^{๑๙} เราจะจัดการกับพวกเขาด้วยความ โกรธ เราจะไม่ส่งสารพวกเขา หรือ

^๓ ๘:๒ เหล็กที่กำลังร้อนระอุ ความหมายของคำนี้ในภาษาฮีบรู ไม่ชัดเจน อาจหมายถึง “ทองแดงที่ละลาย” หรือ “อำพัน”

^๔ ๘:๑๐ สัตว์เลื้อยคลาน ในภาษาฮีบรู คำนี้มีความหมายรวมถึงพวกแมลงด้วย

^๕ ๘:๑๔ พระทัมมุส เป็นพระที่ให้คนมีลูกตกและให้ฝนตก พระทัมมุสจะตายในทุกฤดูใบไม้ร่วง และพระอิซทาร์ เมียของเขาจะชวนคนให้มาร้องไห้คร่ำครวญร่วมกับนาง เพื่อเขาจะได้พินขึ้นมาในฤดูใบไม้ผลิ พิธีนี้จะตรงกับวันที่สองเดือนสิ (ซึ่งคาบเกี่ยวเดือนมิถุนายนกับเดือนกรกฎาคม) ที่มีชื่อเรียกว่าเดือนทัมมุส ตามเทศกาลนี้

^๖ ๘:๑๗ กิ่งไม้มาแตะจมูกตัวเอง อาจจะเป็นท่าทางหนึ่งในการบูชารูปเคารพ หรือผู้นำชาวยิวบางคนคิดว่า สำเนาต้นฉบับเดิมน่าจะเขียนว่า “เอาไม้มาแตะจมูกเรา”

ละเว้นโทษพวกเขาอีกต่อไป ถึงพวกเขาจะ
ตะโกนใส่หูเรา เราก็จะไม่ฟังพวกเขา”

๑ แล้วผมก็ได้ยินพระองค์ร้องเรียกด้วย
เสียงอันดังว่า

“พวกเจ้าที่มีหน้าที่ลงโทษเมืองนี้ มาที่นี่
ให้เอาอาวุธติดมือมาด้วย”

๒ แล้วผมเห็นคนหกคน กำลังเดินมาจาก
ทางประตูที่อยู่ด้าน บนขึ้น ไป ประตูนี้ตั้งอยู่
ทางทิศเหนือ ในมือแต่ละ คนถือเครื่อง มือ
สำหรับทำลายของ เขาอยู่ ชายคน หนึ่งที่มา
กับพวก เขาสวมชุด ลิโนิน และมีชุดเครื่อง
เขียนห้อยไว้ที่เอว พวกเขาได้เข้ามายืนอยู่ที่
ข้างๆแท่นบูชาทองสัมฤทธิ์ ๓ ขณะนั้น รัศมี
แห่งพระเจ้าของอิสราเอลได้ขึ้นมาอยู่เหนือ
บรรดาเศ รูป ซึ่งเป็นที่ที่รัศมีนั้นเคยปรากฏ
มาแล้ว แล้วรัศมีนั้นได้เคลื่อนที่ไปที่ธรณี
ประตูของวิหาร แล้วพระ ยาร์เวห์ได้เรียก
ชายคน นั้นที่สวมใส่ชุด ลิโนินและมีชุดเครื่อง
เขียนอยู่ที่เอวของเขา

๔ แล้วพระยาร์เวห์พูดกับเขาว่า “ไปให้ทั่ว
เมืองเยรูซาเล็ม ไปทำเครื่องหมายไว้บนหน้า
ผากของผู้ ที่เศร้า โศกและคร่ำครวญให้กับ
เรื่องที่น่า รังเกียจทั้งหมดที่ผู้คนในเมืองนี้ทำ
กัน”

๕ ในขณะที่ผมฟังอยู่นั้น พระองค์ได้พูดกับ
ห้าคนที่เหลือว่า

“ตามเขาไปทั่วทั้งเมือง ใครที่ไม่มีเครื่องหมาย
ที่หน้าผาก ให้ฆ่าทิ้งให้หมด ไม่ต้อง
ส่งสารหรือเห็น ออกเห็นใจ ๖ ฆ่าให้หมด ไม่
ว่าจะเป็นคน แก่ คนหนุ่มสาว ผู้หญิง หรือ
เด็กๆ แต่ห้ามแตะต้องคนที่มีเครื่องหมายอยู่
บนหน้าผาก ให้เริ่ม ต้นจากสถานที่ศักดิ์สิทธิ์
ของเราไป” ดังนั้น พวกเขาจึงเริ่มฆ่าพวก
ผู้นำอาวุโสที่อยู่หน้าวิหาร

๗ แล้วพระองค์พูดกับพวก เขาว่า “ทำให้
วิหารนี้เสื่อมความศักดิ์สิทธิ์ไป ให้ลานันเต็ม
ไปด้วยซากศพ ไปทำเดี๋ยว นี้เลย” ดังนั้น
พวกเขาจึงออกไปและเริ่มฆ่าผู้คนไปทั่วทั้ง
เมือง

๘ ในขณะที่พวกเขาออกไปฆ่าคน ผมอยู่ที่
นั้นคนเดียว ผมก้มหน้ากราบลงถึงพื้น และ
ร้องออกมาว่า “ข้าแต่พระยาร์เวห์ องค์เจ้า
ชีวิต เพราะความเดือดดาลที่พระองค์มีต่อ

คนอิสราเอล พระองค์จะทำลายพวก เขาที่
เหลืออยู่ในทั้งหมดเลยหรือ”

๙ พระองค์ตอบผมว่า “บาปของครอบครัว
อิสราเอลและยูดาห์นั้นยิ่ง ใหญ่มหาศาลนัก
แผ่นดินเต็มไป ด้วยการฆ่าฟัน และทั้งเมือง
เต็มไปด้วยความอธรรม พวกเขาพูดว่า ‘พระ
ยาร์เวห์ได้ทิ้งแผ่นดินนี้ไปแล้ว พระองค์มอง
ไม่เห็นสิ่งที่เราทำหรือ’ ๑๐ ดังนั้นเราจะไม่
มอง ดูพวก เขาด้วยความสงสารหรือละเว้น
โทษพวก เขาอีกต่อไป แต่เราจะให้สิ่งที่พวก
เขาได้ทำไปนั้นตกลงบนหัวของพวกเขา เขา
เอง”

๑๑ แล้วชายที่สวมใส่ชุด ลิโนิน ที่มีชุดเครื่อง
เขียนอยู่ที่เอว ได้กลับมารายงานว่า “ผมได้
ทำตามที่พระองค์สั่งเรียบร้อยแล้วครับ”

รัศมีของพระเจ้าย้ายออกจากวิหาร

๑๒ ผมได้มองไปที่โดม ๑ ที่อยู่เหนือ
หัวของเศ รูปเหล่านั้น และผมได้
เห็นสิ่งที่เหมือนกับบัลลังก์ที่ทำจากโพลินสี
ฟ้า ใสอยู่เหนือโดมนั้น ๒ แล้วพระ ยาร์เวห์
ได้พูดกับชายที่สวมชุด ลิโนินว่า “เข้าไปใน
ระหว่างล้อที่อยู่ใต้เศ รูปนั้น และให้หีบ
ถ่านที่กำลังคูกอยู่ท่ามกลางเศ รูปเหล่านี้
มาสองกำมือ แล้วเอาไปโปรยให้ทั่วเมือง
เยรูซาเล็ม”

๓ ในขณะที่ผมมองดูอยู่นั้น ชายคน นั้นก็
เข้าไป ๔ เศรูปเหล่านั้นยืนอยู่ทางทิศใต้ของ
วิหาร เมื่อชายคน นั้นเข้าไป ก็มีเมฆก้อน
หนึ่งมาปกคลุมลานด้านในจนทั่ว ๕ แล้วรัศมี
ของพระ ยาร์เวห์ได้ลอยขึ้น ไปจากด้าน บน
ของเศ รูปเหล่านี้ และเคลื่อนที่ไปที่ธรณี
ประตูวิหาร มีเมฆอยู่เต็มวิหารไปหมด และ
รัศมีของพระยาร์เวห์ส่องสว่างไปทั่วลานนั้น
๖ เสียงจากปีกของเศ รูปดังไปไกลถึงลาน
ด้านนอก เหมือนกับเสียงของพระเจ้าผู้มี
ฤทธิ์ทั้งสินเมื่อพระองค์พูด

๗ เมื่อพระ ยาร์เวห์สั่งชายที่สวมชุด ลิโนิน
นั้นว่า “ให้เอาไฟที่อยู่ระหว่างล้อที่อยู่
ท่ามกลางเศ รูปเหล่านี้ไป” ชายคน นั้นได้
เข้าไปและไปยืนอยู่ที่ด้านข้างของล้อล้อหนึ่ง
๘ แล้วเศ รูปองค์หนึ่งในบรรดาเศ รูปเหล่านั้น
ได้ยื่นมือของ ท่านเข้าไปในไฟที่อยู่ระหว่าง

*๙:๒ **สวมชุดลิโนิน** ปกติแล้วพวกนักบวชจะสวมเสื้อผ้าชนิดนี้

†๑๐:๑ **โดม** ดูคำอธิบายได้จาก บทที่ ๑:๒๒

พวกเขรพบ ท่านหยิบยูธ่านไฟออกมาส่วนหนึ่ง และเอาไปใส่ในมือทั้งสองข้างของชายที่สวมชุดลินินนั้น ชายนั้นรีบเอาไฟนั้นแล้วออกไป (ได้ปีกพวก นนของเขรพบ มีสิ่งที่ดูเหมือนมือมนุษย์)

๙ ผมได้สังเกตเห็นว่า ข้างๆของเขรพบทั้งสี่นั้น แต่ละท่านจะมีล้ออยู่หนึ่งล้อ รวมเป็นสี่ล้อ ล้อทั้งสี่นั้นเป็นประกายเหมือนกันกับเพทายสีเหลืองสด ๑๐ ล้อทั้งสี่นี้ ดูเหมือนกันหมด แต่ละล้อมี ล้ออีกล้อ หนึ่งซ่อนอยู่ตรงกลาง ๑๑ เมื่อพวกล้อ นี้มุ่งไปข้างหน้า มันสามารถหันไปทางไหนก็ได้ทั้งสี่ทิศ แต่พอมันเคลื่อนที่มันจะเปลี่ยนทิศทางไม่ได้ ถ้ามุ่งหน้าไปทางหน้าใด หน้าอื่นก็จะมุ่งไปตามหน้านั้นด้วย ในขณะที่เคลื่อนที่มันจะไม่เปลี่ยนทิศทาง ๑๒ มีดวงตาเต็มไปหมดทั่วร่างของเขรพบเหล่านี้ มีดวงตาที่ด้านหลัง ที่มือ และที่ปีกของพวกท่าน รวมทั้งที่ล้อทั้งสี่ของพวกท่านด้วย ๑๓ ผมได้ยินผู้หนึ่งเรียกล้อเหล่านั้นว่า “วงล้อหมุนวน”

๑๔ เขรพบแต่ละองค์มีใบหน้าสี่ หน้า หน้าหนึ่งเป็นหน้าของเขรพบ หน้าที่สองเป็นหน้ามนุษย์ หน้าทีสามเป็นหน้าสิงโต และหน้าทีสี่เป็นหน้านกอินทรี

๑๕ แล้วเขรพบเหล่านี้ ก็ได้ลอยขึ้น ไปในอากาศ สิ่งที่มีชีวิตต่างๆที่ผมมองเห็นในนิมิต ข้างคลองขุดเคบาร์ ที่แท้ก็คือพวกเขรพบนี้เอง

๑๖ เมื่อเขรพบเหล่านี้เคลื่อนที่ ล้อที่อยู่ข้างพวกเขาก็เคลื่อนที่ตามไปด้วย เมื่อเขรพบกางปีกและบินขึ้นไปในอากาศ ล้อทั้งหมดไม่ได้เคลื่อนออกไปจากด้านข้างของพวก เขาเลย ๑๗ เมื่อเขรพบอยู่กับที่ ล้อก็หยุดอยู่กับที่ด้วย เมื่อเขรพบบินขึ้น พวกล้อเหล่านั้นก็ขึ้นไปกับพวก เขาด้วยเพราะวิญญาณของสิ่งที่มีชีวิตเหล่านั้นอยู่ในล้อพวกนั้น

๑๘ แล้วรัศมีของพระ ยะห์เวห์ก็ได้ลอยขึ้น จากธรณีประตูของวิหารไปหยุดอยู่เหนือเขรพบ ๑๙ ในขณะที่ผมมองดูอยู่นั้น เขรพบเหล่านี้ได้กางปีกบินขึ้นจากพื้น และเมื่อพวกเขาไป ล้อทั้งหมดได้ตามพวกเขาไปด้วย แล้วพวก เขาได้ไปหยุดอยู่ที่ประตูทางทิศตะวันออกของวิหารของพระ ยะห์เวห์ และรัศมีแห่งพระเจ้าของอิสราเอลอยู่เหนือพวกเขา

๒๐ แล้วผมได้คิดถึงสิ่ง มีชีวิตเหล่านั้นที่อยู่ภายใต้รัศมีของพระเจ้าแห่งอิสราเอล ที่ผมเห็นในนิมิตตอนที่อยู่ข้างคลอง ขุดเค บาร์ ที่แท้สิ่งมีชีวิตพวกนั้นก็คือเขรพบนี้เอง ๒๑ สิ่งมีชีวิตแต่ละท่านมีใบหน้าสี่หน้า มีปีกสี่ปีก และได้ปีกของพวกสิ่ง มีชีวิตนั้นมีสิ่งที่ดูคล้ายกับมือของมนุษย์ ๒๒ ใบหน้าของเขรพบเหมือนกับใบหน้าทั้งสี่ของสิ่ง มีชีวิตเหล่านี้ นั่นที่ผมเห็นในนิมิต ตอนที่ผมอยู่ข้างคลองขุดเคบาร์ สิ่งมีชีวิตแต่ละท่านได้มุ่งตรงไปข้างหน้า

คำดำว่พวกผู้นำชั้ว

๑ แล้วพระวิญญาณได้ยกผมขึ้นและ

๑๑ นำผมไปอยู่ที่ประตูวิหารทางทิศตะวันออก ประตูนี้หันหน้าไปทางทิศตะวันตก ผมเห็นผู้ชายยี่สิบห้าคนที่ทางเข้าประตูนั้น และผมเห็นยาอาซันยาห์ลูกชายของอัสซูร์ และเปลาทียาห์ลูกชายของเบไนยาห์ อยู่ที่นั่นด้วย สองคนนี้เป็นผู้นำของประชาชน

๒ พระ ยะห์เวห์ได้พูดกับผมว่า “เจ้าลูกมนุษย์ คนพวกนี้คือผู้ที่คบคิดกันวางแผนชั่ว และให้คำแนะนำที่ชั่วช้าในเมืองนี้” ๓ พวกเขาพูดว่า “ไม่มีความจำเป็นที่จะสร้างบ้านเพิ่มในเร็วๆ นี้ พวกเราอยู่ในเมืองนี้อย่างปลอดภัยเหมือนเนื้อในหม้อ” ๔ ดังนั้น เจ้าลูกมนุษย์ ไปพูดแทนเราต่อว่าคนพวกนั้น”

๕ แล้วพระ วิญญาณของพระ ยะห์เวห์ได้มาอยู่บนตัวผม พระองค์บอกผมว่า “ไปบอกกับคนพวก นั้นว่า นี่คือนสิ่งที่พระ ยะห์เวห์พูด ‘ครอบครัวอิสราเอลเอ๋ย นั่นคือสิ่งที่พวก เจ้าพูดกัน แต่เราเอง รู้ความคิดทั้งหลายในใจของพวก เจ้า ๖ เจ้าได้ฆ่าผู้คนจำนวนมากในเมืองนี้ และเจ้าได้ทำให้ถนนสายต่างๆเต็มไปด้วยซากศพ’

๗ ดังนั้น นี่คือนสิ่งที่พระยะห์เวห์องค์เจ้าชีวิตพูด ‘พวกซากศพที่เจ้าได้โยนทิ้งไว้ที่นั่นก็คือเนื้อ และเมืองนี้ก็คือหม้อ แต่เราจะขับไล่เจ้าออกไปจากเมืองนี้ ๘ เจ้ากลัวดาบ ดังนั้นเรา จะเอาดาบมาลงบนเจ้า’” พระ ยะห์เวห์องค์เจ้าชีวิตพูดว่าอย่างนี้

๙ “เราจะขับไล่เจ้าออกไปจากเมืองนี้ เรา จะมอบเจ้าให้กับพวกคนต่างชาติและเราจะลงโทษเจ้า ๑๐ เจ้าจะล้มตายด้วยดาบ เรา จะลงโทษเจ้าที่ชายแดนต่างๆของอิสราเอลนี้

* ๑๐:๑๔ หน้าของเขรพบ คือใบหน้าที่งูตัวผู้ที่พูดถึงในบทที่ ๑:๑๐

แล้วเจ้าจะรู้ว่าเราคือยาร์เวห์ ^{๑๑}เมืองนี้ จะไม่เป็นเหมือนโบะ หนึ่งสำหรับเจ้า และเจ้าจะไม่เป็นเนื้อในเหมือนนั้น เราจะลงโทษเจ้าตามชายแดนต่างๆของอิสราเอล ^{๑๒}เมื่อนั้นเจ้าจะรู้ว่าเราคือยาร์เวห์ และเป็นข้อมบังคับต่างๆของเรา เองที่เจ้าไม่ ยอมทำตาม และเป็นพวกทวิของเร เองที่พวก เจ้าไม่ ยอมรับศึกษา แต่เจ้ากลับไปทำตัวเหมือนชนชาติต่างๆที่อยู่รอบๆเจ้า”

^{๑๓}ในขณะที่ ที่ผมกำลังพูดแทนพระเจ้าอยู่นั้น เปลาที่ ยาร์ลูกชายของบะ ในยาร์ก็ตาย แล้วผมก็ม หนักกราบลงกับพื้น และร้องด้วยเสียงอันดังว่า

“พระ ยาร์เวห์องค์เจ้าชีวิต พระองค์จะทำลายอิสราเอลที่เหลือทั้งหมดหรือ”

พระเจ้าจะนำคนของพระองค์กลับมา

^{๑๔}คำ พุดของพระ ยาร์เวห์ได้มาถึงผมว่า ^{๑๕}“เจ้าลูกมนุษย์ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเมืองเยรูซาเล็ม ได้พูดอย่าง นี้เกี่ยวกับพี่น้องของ เจ้า ญาติที่เจ้ามีหน้าที่ดูแล และครอบครัวทั้งหมดของอิสราเอลว่า

‘พวกเขาได้ไปอยู่ห่างไกลจากพระยาร์เวห์ แผ่น ดินนี้ตกเป็นของพวก เราแล้ว พวกเราได้รับสิทธิที่จะยึดครองประเทศนี้แล้ว’

^{๑๖}ดังนั้น ให้บอกสิ่งนี้กับคนพวกนั้นว่า นี่ คือสิ่งที่พระ ยาร์เวห์องค์เจ้าชีวิตพูด ‘ถึงแม้ เราได้ส่งพวก เขาไปอยู่ห่าง ไกลท่ามกลางชนชาติต่างๆและทำให้พวก เขากระจัดกระจายไปตามประเทศต่างๆ แต่อย่างไรก็ตาม เราได้กลายเป็นวิหารของพวก เขา ระดับหนึ่งในช่วงที่พวก เขาอยู่ตามประเทศเหล่านั้น’

^{๑๗}แต่เจ้าจะต้องบอกคนเหล่า นั้นว่า นี่ คือสิ่งที่พระ ยาร์เวห์องค์เจ้าชีวิตพูด ‘เราจะรวบรวมพวก เจ้ามาจากชนชาติต่างๆและ นำพวก เจ้ากลับมาจากประเทศที่พวก เจ้า กระจัดกระจายไปอยู่นั้น และเราจะคืนแผ่นดินของอิสราเอลให้กับพวก เจ้า’ ^{๑๘}เมื่อพวก เขากลับคืนสู่แผ่นดิน นี้ พวก เขาจะกำจัดพวก รูปปั้นเลวๆเหล่านั้น กับพวก รูปเคารพขี้ๆ เหล่านี้ให้หมดสิ้นไป ^{๑๙}เราจะให้พวกเขาไม่ เป็นคนสอง จิตสองใจและจะใส่วิญญาณใหม่ลงในตัวพวก เขา เราจะเอาหัวใจหินของ

พวก เขาออกไป และเอาหัวใจที่มีเลือดเนื้อ ใส่เข้าไปแทน ^{๒๐}เพื่อพวก เขาจะทำตามข้อม บังคับต่างๆของเรา และจะรักษากฎทั้งหลาย ของ เราอย่างเคร่งครัด พวก เขาจะเป็นคน ของเราและเราก็จะเป็นพระเจ้าของพวกเขา ^{๒๑}แต่ส่วนพวกที่ได่มอบใจให้กับพวก รูป บันเลวๆและพวก รูปเคารพขี้ๆเหล่านั้น เราก็ จะให้พวก เขารับกรรมชั่วที่พวก เขาทำอยู่นั้น” พระยาร์เวห์องค์เจ้าชีวิตพูดว่าอย่างนั้น ^{๒๒}แล้วพวกเรูปได้กางปีกบินไป ล้อที่อยู่ เติงข้างพวกเขาก็ลอยไปด้วย และรัศมีของ พระเจ้าแห่งอิสราเอลได้อยู่เหนือพวก เขา ^{๒๓}รัศมีของพระ ยาร์เวห์ได้ลอยขึ้นมาจาก เมืองเยรูซาเล็ม และไปหยุดอยู่เหนือภูเขา ทางตะวันออกของเมือง ^{๒๔}พระวิญญาณได้ ยกผมขึ้น และนำผมกลับ มาที่แผ่นดินบาบิโลน มายังพวกที่ถูกกวาดต้อนมา ผมได้ เห็นเรื่องที่เกิด ขึ้นทั้งหมดนี้ในนิมิตที่มาจาก พระเจ้า แล้วนิมิตนั้นก็ได้หายไปจากผม ^{๒๕}แล้วผมได้บอกกับเชลยพวกนี้ ถึงทุกสิ่งที พระยาร์เวห์ให้ผมเห็น

ฉากละครตอนถูกเนรเทศ

๑๒

^๑คำ พุดของพระ ยาร์เวห์ได้มาถึงผมว่า ^๒“เจ้าลูก มนุษย์ เจ้าอาศัย อยู่ท่ามกลางคนที่ชอบกบฏ พวกเขามีตาแต่ มองไม่เห็น มีหูแต่ไม่ได้ยิน เพราะพวกเขา คือคนที่ชอบกบฏ ^๓ดังนั้น เจ้าลูกมนุษย์ ให้ เก็บข้าว ของของ เจ้า เพื่อเตรียมถูกกวาด ต้อนไปเป็นเชลย ในตอนกลาง วันขณะที่ พวก เขามองดูเจ้า ให้เจ้าออกเดิน ทางจากที่ เจ้าอยู่นี้ไปยังที่ อื่น บางทีพวก เขาอาจ จะ เข้าใจความ หมายของสิ่งที่เจ้าทำ นี้ ถึง แม้ พวกเขาเป็นบ้านที่ชอบกบฏก็ตาม

^๔ในตอนกลาง วันขณะที่พวก เขามองดูเจ้า อยู่นั้น ให้เจ้าเก็บรวบรวมข้าว ของต่างของ เจ้า เพื่อเตรียมถูกกวาดต้อนไปเป็นเชลย แล้วในตอน เย็นขณะที่ พวก เขากำลังมองดู เจ้า ก็ให้เจ้าออกไปทำที่เหมือนกับว่ากำลัง ถูกกวาดต้อนไปเป็นเชลย ^๕ในขณะที่พวก เขามองดูเจ้า ก็ให้เจ้าขุดรูกำแพงมุดออกไป พร้อมกับเอาข้าวของของเจ้าออกไปทางรูนั้น ด้วย ^๖ในขณะที่พวก เขามองดูเจ้าอยู่นั้น ให้ เจ้าเอาของเหล่า นั้นแบกไว้บนบ่า แบกมัน

* ๑๑:๒๓ **ภูเขาทางตะวันออกของเมือง** คือภูเขาเมะกอกเทศ

ออกไปในความมืด ให้ปิดหน้าของเจ้าไว้เพื่อเจ้าจะได้ไม่เห็นแผ่นดิน เราได้ใช้เจ้าเป็นตัวอย่าง สำหรับสิ่งที่จะเกิดขึ้นกับบ้านของอิสราเอล”

^๗ดังนั้น ผมจึงทำตามคำสั่งนั้น ผมได้เก็บข้าว ของต่างๆ ของผมในตอนกลางวัน เพื่อเตรียมถูกกวาดต้อนไปเป็นเชลย ในตอนเย็นผมได้ชุดรูกำแพงด้วยมือของ ผมเองแล้วในความมืด ผมได้เอาของทั้งหมดแบกไว้บนบ่า ในขณะที่พวกเขาจะมองดูผมอยู่

^๘ในตอน เช้าคำ พุดของพระ ยาร์เวห์ได้มาถึงผมว่า ^๙“เจ้าลูกมนุษย์ พวกอิสราเอลที่ชอบกบฏพวกนั้น ได้ถามเจ้าใช้ใหม่ว่าเจ้ากำลังทำอะไร ^{๑๐}ให้บอกกับพวกนั้นว่า ‘นี่คือสิ่งที่พระ ยาร์เวห์องค์เจ้าชีวิตพูด เกี่ยวกับความนี้เกี่ยวข้องกับเจ้า ชายองศ์ นั้นในเมืองเยรูซาเล็มกับครอบครัวอิสราเอลทั้งหมดที่อยู่ที่นี่’ ^{๑๑}ให้บอกกับพวกเขาว่า ‘ผม เป็นตัวอย่างให้กับพวก ท่าน สิ่งที่ผมได้ทำไปนั้น จะเกิดขึ้นกับพวกท่าน พวกท่านจะถูกกวาดต้อนไปเป็นเชลย ^{๑๒}เจ้าชายของพวกท่านจะต้องเอาของแบกไว้บนบ่าของ เขาในความมืด และเขาจะให้คนชุดรูกำแพงเป็นช่อง แล้วหนีออกไป เขาจะปิดหน้าของ เขาเพื่อจะไม่ได้เห็นแผ่นดิน’

^{๑๓}เราจะกางตาข่ายของ เราดักเขา และเขาจะตกลงไปในกับดักของเรา เราจะนำตัวเขาไปที่บาบิโลนซึ่งเป็นแผ่นดินของชาวเคลเดีย แต่เขาจะมองไม่เห็นว่าเขาอยู่ที่ไหน และเขาจะตายอยู่ที่ นั้น ^{๑๔}เราจะทำให้คนที่อยู่รอบๆเขากระจัดกระจายไปกับสายลมรวม ทั้งพวกเจ้า หน้าที่และกองทัพทั้งหมดของเขา ศัตรูจะซัดดาบใส่ล่าพวกเขา ^{๑๕}แล้วพวกเขาจะรู้ว่า เราคือยาร์เวห์ เมื่อเราทำให้พวก เขาแตก ชานไปอยู่ท่ามกลางชนชาติต่างๆและทำให้พวกเขากระจัดกระจายไปทั่วในหลายประเทศ

^{๑๖}แต่เราจะให้พวก เขาส่วน หนึ่งรอดตาย พวกเขาจะรอดพ้นจากคมดาบ ความอดอยากและโรคระบาด เพื่อคนพวกนี้จะได้บอกกับชนชาติทั้งหลายที่พวกเขาไปอยู่ด้วย

นั้น ว่าพวกเขาได้ทำสิ่งอันน่า รังเกียจขนาดไหนต่อพระ ยาร์เวห์ แล้วพวกเขาจะรู้ว่าเราคือยาร์เวห์”

ฉากละครตอนชาวอิสราเอลหวาดกลัว

^{๑๗}แล้วถ้อยคำของพระ ยาร์เวห์ได้มาถึงผมว่า ^{๑๘}“เจ้าลูกมนุษย์ เจ้าจะต้องทำตัวสนิทเมื่อเจ้ากินอาหาร และกลัวจนขนลุกเมื่อเจ้าดื่ม น้ำ ^{๑๙}เจ้าจะต้องบอกสิ่ง นี้กับประชาชนของแผ่นดินนี้ว่า ‘นี่คือสิ่งที่พระ ยาร์เวห์องค์เจ้าชีวิตพูดเกี่ยวกับผู้ที่อาศัยอยู่ในเมืองเยรูซาเล็มและในแผ่นดิน ดินอิสราเอล พวกเขาจะกินอาหารด้วยความกังวล และดื่ม น้ำด้วยความสิ้นหวังเพราะทุกสิ่งทุกอย่างในแผ่นดิน ดินของพวกเขาจะถูกกวาดต้อนไปจนเรียบ เพราะประชาชนทั้งหมดที่อยู่ที่นี่ โหด ร้ายและชอบใช้ความรุนแรง ^{๒๐}เมืองต่างๆที่มีคนอาศัยอยู่จะถูกทิ้งให้เป็นซากปรักหักพังและแผ่นดินจะเว้งว่างทรุดโทรมแล้วเจ้าจะรู้ว่า เราคือยาร์เวห์”

พระยาร์เวห์พูดจริงทำงานจริง

^{๒๑}แล้วถ้อยคำของพระ ยาร์เวห์ได้มาถึงผมว่า ^{๒๒}“เจ้าลูก มนุษย์ ทำไมคุณที่อยู่ในแผ่นดินอิสราเอลถึงได้ยกสุภาพษิตนี้ขึ้นมา ที่ว่า

‘วันเวลาผ่านไป
นิมิตทั้งหลายไม่เห็นเกิดขึ้น’

^{๒๓}ดังนั้นให้บอกกับคนพวก นั้นว่า พระ ยาร์เวห์ องค์เจ้าชีวิตพูดว่า ‘เราจะทำให้สุภาพษิตนี้สิ้น สูดลง ผู้คนในอิสราเอลจะไม่อ้างสุภาพษิตนี้อีกต่อไป’ แต่ให้เจ้าบอกพวกเขาถึงสุภาพษิตอีกอันหนึ่งว่า

‘วันเวลานั้นมาถึงแล้ว
นิมิตทั้งหลายจะเกิดขึ้น’

^{๒๔}จะไม่มีนิมิตจอมปลอมหรือนักเวทมนตร์ที่หลอก ลวงในหมู่ประชาชนอิสราเอลอีกต่อไป ^{๒๕}เพราะเรา ยาร์เวห์จะเป็นผู้ที่ออกคำ สั่งเอง และสิ่งที่เราพูดนั้นจะเกิดขึ้น มันจะไม่ล่าช้าอีกต่อไป เพราะในช่วงชีวิตของพวกเขา เจ้าครอบครัวที่ชอบกบฏ

* ๑๖:๑๓ เขาจะมองไม่เห็น ... ตายอยู่ที่นั่น คำทำนายของเอเสเคียลนี้ได้เกิดขึ้นกับกษัตริย์เศเศดูคียาห์ เขาหนีออกจากห้องกำแพงของเมืองเยรูซาเล็ม แต่โดนทหารชาวบาบิโลนจับ และทำให้เขาตาบอดแล้วนำเขาไปเป็นเชลยที่บาบิโลน และตายที่นั่น ดูเพิ่มเติมได้จากหนังสือ ๒ พงศกัมภีร์ ๒๕:๕, ๗; หนังสือเยเรมียาห์ ๓๙:๖-๗; ๕๒:๗-๑๑

เราจะเป็นคนออกคำสั่งเอง และเราจะทำให้มันเกิดขึ้น” พระยาห์เวห์องค์เจ้าชีวิตพูดไว้ว่าอย่างนั้น

๒๖ แล้วถ้อยคำของพระยาห์เวห์ได้มาถึงผมว่า ^{๒๗}“เจ้าลูกมนุษย์ ครอบครัวยิวของอิสราเอลพูดว่า ‘นิมิตที่เขาเห็น นั้นมันเป็นเรื่องอีกหลายปีข้างหน้า เขากำลังทำนายเกี่ยวกับวันเวลาอันยาวไกล’” ^{๒๘}ดังนั้นให้บอกกับพวกเขาว่า พระยาห์เวห์องค์เจ้าชีวิตพูดว่า ‘ไม่มีคำพูดใดของเราก็จะรื้อรชกซ้ำอีกต่อไป เราพูดอะไร มันก็จะเกิดขึ้น” พระยาห์เวห์องค์เจ้าชีวิตพูดว่าอย่างนั้น

ผู้พูดแทนพระเจ้าจอมปลอมจะถูกลงโทษ

๑๓ ถ้อยคำของพระยาห์เวห์ได้มาถึงผมว่า ^๒“เจ้าลูกมนุษย์ ให้พูดแทนเราต่อด้านพวกผู้พูดแทนพระเจ้าจอมปลอมพวกนั้น ที่อ้างว่าพูดแทนเราอยู่ในอิสราเอลให้พูดต่อด้านคนพวกนั้นที่แกล้งทำเป็นพูดแทนเรา แต่ที่แท้ก็พูดตามจินตนาการของพวกเขา มันเอง บอกกับพวกมันว่า ‘ฟังคำพูดของพระยาห์เวห์ให้ดี ^๓พระยาห์เวห์ องค์เจ้าชีวิตพูดว่า น้าอับอายจริงๆพวกโง่เง่าที่อ้างว่าพูดแทนเรา แต่ที่แท้ก็แค่พูดตามจินตนาการของตัวเอง ไม่ได้เห็นนิมิตจากพระเจ้าจริง

“ชาวอิสราเอลเอ๋ย คนเหล่านี้ นนที่อยู่ที่ท่ามกลางพวกเจ้า ที่อ้างว่าพูดแทนเรา เป็นเหมือนหมาใน ท่ามกลางซากปรักหักพัง ^๔พวกเจ้าไม่ได้ป็นขึ้น ไปเพื่อปกป้องเมืองตรงช่องโหว่ของกำแพง ^๕และไม่ได้ซ่อมกำแพงให้กับครอบครัวของอิสราเอล เพื่อจะยืนหยัดต่อ ด้านสงครามไว้ได้ในวัน ที่พระยาห์เวห์แสดงความโกรธออกมา

^๖นิมิตของพวกมันเป็นของปลอม และคำทำนายของพวกมันเป็นเรื่องโกหก พวกมันอ้างว่า สิ่งที่พวกมันพูดนั้นเป็นคำพูดของพระยาห์เวห์ พวกมันคาดหวังว่าพระองค์จะทำให้คำทำนายของพวกมันเกิดขึ้นจริง ทั้งๆ

ที่พระองค์ไม่เคยส่งพวกมันมาเลย ^๗พวกเจ้าทั้งหลายที่อ้างว่าพูดแทนเรา พวกเจ้าเห็นนิมิตจอมปลอม และทำนายเท็จ ไม่ใช่หรือตอนที่อ้างว่า “พระยาห์เวห์พูดว่าอย่างนี้” ทั้งๆที่เราไม่ได้พูดกับพวกเจ้าเลย”

“ดังนั้น พระยาห์เวห์องค์เจ้าชีวิตพูดว่า “เราต่อต้านพวกเจ้า เพราะพวกเจ้าพูดโกหกและอ้างว่าเห็นนิมิต” นนแหละคือคำพูดของพระยาห์เวห์

“พระยาห์เวห์พูดว่า “มือของเราจะต่อต้านพวกเจ้าที่แอบอ้างว่าพูดแทนเรา ที่บอกว่าคุณเห็นนิมิต และพวกหมอดูที่ถูกรื้อรชกขึ้นมา คนพวกนั้นจะถูกแยกออกจากสภาที่ประชุมของเรา ชื่อของพวกมันจะไม่ได้รับการบันทึกไว้ในสมุดของครอบครัวอิสราเอล และพวกมันจะไม่ได้กลับมายังแผ่นดินอิสราเอล แล้วเจ้าจะรู้ว่าเราคือ พระยาห์เวห์องค์เจ้าชีวิต

^{๑๐}สิ่งนี้จะเกิดขึ้น เพราะพวกมันทำให้คนของเราหลงผิด พวกมันพูดว่า ‘ทุกอย่างเป็นไปได้ด้วยดี’ ทั้งๆที่ไม่มีอะไรเป็นไปได้เลย มันเหมือนกับประชาชนสร้างกำแพงแบบซุ่มๆแล้วพวกที่อ้างว่าพูดแทนพระเจ้าพวกนี้ เอาปูนขาวมาฉาบให้ดูดี ^{๑๑}ให้บอกกับคนฉาบปูนพวกนี้ว่า งานของพวกเขาจะต้องพังทลายลง เพราะเราจะส่งพายุฝุ่น และลูกเห็บซัดกระหน่ำลงมา พร้อมกับลมพายุอย่างหนักที่จะพัดกำแพงให้พังลง ^{๑๒}เมื่อกำแพงถล่มลงมา ผู้คนจะถามพวกมันว่า ‘ทำไมปูนขาวที่ทาฉาบไว้ไม่ช่วยอะไรเลยล่ะ’” ^{๑๓}ดังนั้นพระยาห์เวห์องค์เจ้าชีวิตพูดว่า “เราจะใช้ลมพายุที่รุนแรงนี้ ทำให้กำแพงแตกด้วยความเดือดดาลของเรา เราจะเทฝนกระหน่ำลงมาทำให้กำแพงสีกกร่อนด้วยความโกรธของเรา เราจะส่งลูกเห็บลงมาจัดการมันให้ราบเรียบด้วยความเดือดดาลของเรา

^{๑๔}ดังนั้นเราจะทำลายกำแพงที่เจ้าได้ฉาบปูนขาวไว้ในวันนั้น เราจะทำลายมันให้ราบเป็นหน้ากลอง จนมองเห็นฐานรากของมัน และ

* ๑๓:๔ **หมาใน** สัตว์พวกนี้ชอบอยู่ตามที่ปรักหักพัง ดังนั้นมันคงไม่เสียดายถ้าเมืองเยรูซาเล็มจะถูกทำลาย

† ๑๓:๕ **ช่องโหว่ของกำแพง** ผู้พูดแทนพระเจ้า จะเตือนคนให้กลับใจเสียใหม่ และจะอธิษฐานต่อพระเจ้าให้กับประชาชน เพื่อปกป้องพวกเขาจากความเดือดดาลหรือความโกรธเกรี้ยวของพระเจ้าเหมือนกบที่ทหารยามจะปกป้องเมือง ด้วยการขึ้นไปต่อสู่ตรงช่องโหว่ของกำแพงตอนที่เมืองถูกโจมตี ดูเพิ่มเติมได้จาก หนังสือสวดสวดที่ ๑๐๖:๒๓

เมื่อมันล้มลง เจ้าจะถูกทำลายภายในกำแพงนั้น และเจ้าจะรู้ว่าเรคือยาห์เวห์

๑๔ ด้วยวิธีนั้น เราจะได้รับบายความโกรธของ เราออกมาลงบนกำแพงและลงบนคนเหล่านั้นที่ฉาบปูน ขาที่บ่มน เราจะบอกกับเจ้าว่า ‘กำแพงไม่มีแล้ว และพวกคนฉาบปูน ขาที่บ่มนหายไปแล้ว’

๑๖ สิ่งเหล่านั้นจะเกิด ขึ้นกับคนพวกนี้ของอิสราเอลที่แอบอ้างว่าพูดแทนเรา ที่ทำนายให้กับเมืองเยรูซาเล็ม และเห็นนิมิตว่าทุกอย่างเป็นไปด้วยดี ทั้งๆ ที่ไม่มีอะไรเป็นไป ด้วยดีเลย” พระ ยาห์เวห์องค์เจ้าชีวิตพูดว่า อย่างนี้แหละ

๑๗ และตอนนี้ “เจ้าลูกมมนุษย์ ให้หันไปดูผู้หญิงพวกนั้นที่อยู่ท่ามกลางคนของเจ้า พวกนางได้ทำนายตามจินตนาการของตัวเอง ให้เจ้าพูดแทนเราต่อ ด้านพวกนางว่า ๑๘ “พระยาห์เวห์องค์เจ้าชีวิตพูดว่า น้าอับอายจริงๆ พวก เจ้า หญิงที่เย็บผ้าไสยศาสตร์ไว้พันข้อมือให้กับทุกๆ คน น้าอับอายจริงๆ พวก เจ้า หญิงที่ทำผ้าไสยศาสตร์ไว้คลุมหน้าหลายๆ ขนาด เพื่อล้าชีวิตคน เจ้าคิดว่าเจ้าจะล้าชีวิตคนของเรา แล้วตัวเจ้า เองจะรอดชีวิตไปได้หรือ ๑๙ เจ้าทำให้คนของเราถูกเหยียดหยามเรา เพราะเจ้าพูดโกหกเป่าหูคนของเราที่ชอบฟัง คำโกหกอยู่แล้ว เจ้าทำสิ่งนี้เพื่อแลกกับข้าวบาร์เลย์สองสามกำ มือและขนมปังไม่กี่ชิ้นเท่านั้น เจ้าทำให้คนที่สมควรตาย ต้องมาตาย และทำให้คนที่สมควรตาย ยังมีชีวิตอยู่ ๒๐ ดังนั้น นี่คือนิสัยที่พระ ยาห์เวห์องค์เจ้าชีวิตพูดกับพวก เจ้า “ดูนะ เราต่อ ด้านผ้าไสยศาสตร์ที่พันข้อมือของพวก เจ้า ที่พวก เจ้าใช้ล้าชีวิตคนเหมือนกับล่านก เราจะฉีกมันจากแขนของพวก เจ้า และปล่อยให้คนเหล่านั้นเป็นอิสราเอล คือคนเหล่านั้นที่เจ้าได้ล้าเหมือนล่านก ๒๑ เราจะฉีกผ้าคลุมหน้าของพวก เจ้าออก และช่วยชีวิตคนของเราจากอำนาจของเจ้า พวก เขาจะไม่ตกเป็นเหยื่อของเจ้าอีกต่อไป แล้วเจ้าจะรู้ว่าเรคือยาห์เวห์”

๒๒ เจ้าได้หลอก ลวงคนดีๆ ให้หมดกำลังใจ แต่เราไม่ยอมให้พวก เขาหมดกำลังใจ แถมเจ้ายังไปให้กำลังใจกับคน ชั่วไม่ให้พวก เขา กลับใจ ถ้าเขากลับใจก็จะมีชีวิตต่อไป

๒๓ ดังนั้นพวก เจ้าจะไม่ ได้อ้างว่าเห็นนิมิตอีกต่อไป และจะไม่ ได้ทุเรื่องเวทมนตร์ของเจ้าขึ้นมาอีก เราจะช่วย กู้คนของ เราจากอำนาจของ เจ้า แล้วเจ้าจะรู้ว่า เรคือยาห์เวห์”

คนดีก็ไม่สามารถหยุดพระเจ้าจากการลงโทษเยรูซาเล็มได้

๑๔ แล้วพวกผู้นำอาวุโสของอิสราเอลบางคนได้มาหาผม และมานั่งอยู่ต่อหน้าผม ๒ แล้วถ้อยคำของพระ ยาห์เวห์ก็มาถึงผมว่า ๓ “เจ้าลูกมมนุษย์ คนพวก นี้ยังมีรูปเคารพซึ่ๆ พวก นอนอยู่ในใจ และพวก เขาขังวางสิ่งที่ทำให้พวก เขาสะดุดไปทำบาปไว้ต่อหน้าพวกเขา อย่างนี้แล้ว เราควรจะยอมให้พวก มันเข้ามาขอคำปรึกษาจาก เราอีก หรือ ๔ ดังนั้น ไม่ ว่าอิสราเอลหน้าไหนก็ตามที่ยังหลงรู้รูปเคารพซึ่ๆ พวก นอนอยู่ในใจ และวางสิ่ง นั้นที่ทำให้พวก เขาสะดุดไปทำบาปไว้ต่อหน้า แต่ยังมีมาขอคำปรึกษาจากผู้พูดแทนเรา คน หนึ่ง เรา ยาห์เวห์ จะย้อนตอบเขาให้สาม เพราะเขามีรูปเคารพมากมาย ๕ เราจะทำอย่าง นี้กับครอบครัวของอิสราเอล เพื่อยึด ครอบใจของพวก เขา พวก รูป เคารพซึ่ๆ ทั้งหมดของเขาได้แยกพวกเขาจากเรา ๖ ดังนั้นให้บอกกับครอบครัวอิสราเอลว่า

นี่คือสิ่งที่พระ ยาห์เวห์องค์เจ้าชีวิตพูด ให้หันไปจากรูป เคารพซึ่ๆ ทั้งหมดนั้น ให้หันหน้าไปจากรูป เคารพที่นำชยะแขยงพวก นั้นที่เราเกลียด และกลับมาหาเราละ ๗ ถ้ามีชาวอิสราเอลหรือชาวต่างชาติคนใด ที่อาศัยอยู่ในอิสราเอลได้แยกตัว เองไปจาก เราและเอารูปเคารพซึ่ๆ เหล่านั้นไว้ในใจ หรือวางสิ่ง ที่ทำให้พวก เขาสะดุดไปทำบาป ไว้ต่อ หน้าพวกเขา แล้วยังมีมาหาผู้ พูดแทนเราคนหนึ่ง เพื่อขอคำปรึกษาจากเรา เราเองจะตอบพวก มัน ๘ เราจะหัน หน้าต่อ ด้านคนนั้น และทำให้เขาเป็นตัวอย่างแห่งความล้ม เหลวและตกเป็นขีปนากของชาวบ้าน เราจะตัดเขาออก จากประชาชนของเรา แล้วเจ้าจะรู้ว่าเรคือยาห์เวห์

๙ และถ้ามีผู้พูดแทนเราบางคนไปถึงขนาดไปให้คำ ตอบกับคนอย่างนั้น รุยาห์เวห์ ก็ จะแสดงให้ผู้ พูดแทนเราคน นั้นเห็นว่า ตัว

เขาเองนั้นโขงขนาดไหน *เราจะยื่นมือของเรา ออกมาที่ดูลายเขาไปจากคนอิสราเอลของเรา

๑๐ ดังนั้น ผู้พูด แทนพระเจ้าคนนั้น ก็จะต้องรับโทษอย่างเดียวกับคนชั่วพวกนั้นที่มา ยอคำปรึกษาจากเราผ่านทางเขา

๑๑ เราจะลงโทษพวกผู้พูด แทน พระเจ้า เหล่านั้น เพื่อคนอิสราเอลจะได้ไม่หลงไป จากเราอีกแล้ว และจะได้ไม่แปรเป็นนโปกับ การกบฏของพวกเขาอีก แล้วพวกเขาจะเป็นคนของเรา และเราจะจะเป็นพระเจ้าของพวกเขา” พระยาห์เวห์องค์เจ้าชีวิตพูดว่า อย่างนั้น

๑๒ หลังจาก นั้นถ้อยคำของพระ ยาห์เวห์ ได้มาถึงผมว่า ๑๓ “เจ้าลูกมนุษย์ สมมุติว่า มีประเทศหนึ่งที่ทำบาปต่อเรา โดยไม่จงรัก รักดีต่อเรา และเราได้ลงโทษมัน ด้วยการ ตัดเสบียงอาหาร และส่งความอดอยากมา และฆ่าทั้งคนและสัตว์ของมัน ๑๔ ถึงแม้ โน อาร์ท ดาเนียล และโยบ จะอยู่ท่ามกลาง พวกเขา สวมคนนั้นก็ช่วย กู้ได้แต่ชีวิตของ ตัว เองเท่านั้น เพราะพวก นี้ทำตามใจเรา” พระยาห์เวห์องค์เจ้าชีวิตพูดไว้ว่าอย่างนั้น

๑๕ “หรือเราอาจจะส่งสัตว์ ป่าที่ดุร้ายเข้าไป ฆ่าคนในแผ่นดินนั้นจนหมด ทำให้แผ่นดิน นั้นกลายเป็นที่รกร้างที่ไม่มีใครกล้าผ่าน ไป เพราะสัตว์ร้ายเหล่านั้น ๑๖ เรา ยาห์เวห์ องค์ เจ้าชีวิต จะบอกว่า เรามีชีวิตอยู่แน่ขนาด ไหน ก็ให้แน่ใจขนาดนั้นเลยว่า แม้ถ้า โน อาร์ท ดาเนียล และโยบ จะอาศัยอยู่ที่นั่น พวกเขา ก็ไม่สามารถช่วยใครได้เลย แม้แต่ ลูกชายลูกสาวของพวกเขาเอง มีแต่ตัวพวกเขาเองเท่านั้นที่จะรอด และแผ่นดินนั้นจะ กลายเป็นที่รกร้าง

๑๗ หรือเราอาจจะนำดาบเข้ามาทำลาย แผ่น ดินนั้นก็ได้ กองทัพของศัตรูจะบุกเข้า มาฆ่าทั้งคนและสัตว์ในแผ่นดินนั้น ๑๘ เรา

ยาห์เวห์ ผู้เป็นองค์เจ้าชีวิตจะบอกว่า เรามี ชีวิตอยู่แน่ขนาดไหน ก็ให้แน่ใจขนาดนั้น เลยว่า ถึงโนอาร์ท ดาเนียล และโยบ จะอาศัย อยู่ ที่นั่น พวกเขา ก็ไม่สามารถช่วยใครให้ รอดได้ แม้แต่ลูกชายและลูกสาวของพวกเขาเอง มีแต่ตัวพวกเขาเองเท่านั้นที่จะรอด

๑๙ หรือเราอาจจะส่งโรค ระบาดเข้าไปใน แผ่น ดินนั้นก็ได้ เราจะทำให้แผ่นดินนั้นได้ รู้สึกถึงความโกรธของเราเต็มๆ เราจะฆ่าทั้ง คนและสัตว์ ๒๐ เรา ยาห์เวห์ ผู้เป็นองค์เจ้า ชีวิต บอกว่า เรามีชีวิตอยู่แน่ขนาดไหน ก็ ให้แน่ใจขนาดนั้นเลยว่า ถึงโนอาร์ท ดาเนียล และโยบจะอาศัยอยู่ที่นั่นด้วย พวกเขา ก็ไม่สามารถช่วยใครได้เลย แม้แต่ลูกชายและ ลูกสาวของตัวเอง พวกเขาจะช่วยให้ชีวิต ของตัวพวกเขาเองเท่านั้น เพราะพวกเขาทำ ตามใจเรา”

๒๑ พระยาห์เวห์องค์เจ้าชีวิตพูดว่า

“มันจะยิ่งแนกว่า นนอีกในกรณีของ เยรูซาเล็มนี้ ว่าจะไม่มีใครสามารถช่วยได้ เมื่อเราส่งการลงโทษอันโหด ร้ายสืออย่างนี้มา คือ ดาบ ความอดอยาก สัตว์ป่าที่ดุร้าย และ โรคระบาด ให้เกิดกับพวกเขา เพื่อกำจัดทั้ง คนและสัตว์ในแผ่นดินนี้ ๒๒ แต่ไม่ น่า เชื่อ จะยังมีบาง คนรอดชีวิต แล้วพวกเขาจะพา ลูกชายลูกสาวหนีออกมา พวกเขาจะออกมา หาเจ้า แล้วเมื่อเจ้าสังเกตดูชีวิตของพวกเขา และสิ่งชั่วๆที่พวกเขาทำ เจ้าจะได้รู้สึกดีขึ้น เกี่ยวกับความหายนะที่เราทำให้เกิด ขึ้นใน เยรูซาเล็ม และเกี่ยวกับเรื่องทั้งหมดนี้ที่เรา นำมาสู่พวกเขา

๒๓ เมื่อเจ้าเห็นว่าพวกเขาใช้ชีวิตยังง และ เห็นความชั่วร้ายต่างๆที่พวกเขาทำ เจ้าจะได้ รู้สึกดีขึ้น และจะรู้ว่าเรามีเหตุผลที่ได้ทำ สิ่งทั้งหมดนั้นกับพวกเขา” พระยาห์เวห์องค์ เจ้าชีวิตพูดว่าอย่างนั้น

* ๑๔:๙ และถ้ามีผู้พูดแทนเรา ... โงงขนาดไหน ประโยคนี้อาจจะแปลได้อีกอย่างหนึ่งว่า “ถ้า ผู้พูดแทนเรวคนหนึ่งคนใดถูกหลอก ลวงและได้ให้คำตอบไป เรายาห์เวห์ได้หลอก ลวงผู้พูด แทนเรวคนนั้นเอง”

† ๑๔:๑๔ โนอาร์ท ดูเพิ่มเติมได้จากหนังสือปฐมกาลบทที่ ๖-๙
‡ ๑๔:๑๔ ดาเนียล คงไม่ใช่นคนเดียวกับดาเนียลในหนังสือดาเนียล อาจจะเป็นวีรบุรุษใน สมัยโบราณนานมาแล้วก่อนเอเสเคียล ที่พูดถึงในหนังสือวรรณคดีนอกพระคัมภีร์
¶ ๑๔:๑๔ โยบ เรื่องของโยบอ่านได้จากหนังสือโยบ

ชาวอิสราเอลไร้ประโยชน์ เหมือนไม้จากเถาองุ่น

๑๕ * ถ้อยคำของพระ ยะห์เวห์ที่ได้มาถึงผมว่า ^๒“เจ้าลูก มนุษย์ ในไม่ทุกชนิด เกิดอะไรขึ้นกับไม้ของเถาองุ่น ซึ่งถือว่าเป็นไม้ชนิดหนึ่ง ^๓เคยมีช่างคน ไหนใช้กิ่งองุ่นไปสร้างอะไรใหม่ หรือมีใครเคยเอากิ่งองุ่นไปทำหมุดแขวนข้าว ของเครื่อง ใช้อ่างใหม่ ^๔ไม้นั้นเอาไปเป็นพื้นเผาไฟได้ และไฟได้เผาปลายทั้ง สองของ มันและได้ไหม้ไปถึงแก่นของ มัน มันยังจะไปใช้ทำอะไรได้อีก หรือ ^๕ขนาดตอนที่มันยังตั้งอยู่ ช่างยังเอามาใช้ทำอะไรไม่ได้เลย แล้วตอน นั้นมันไหม้แล้ว ยิ่งใช้ไม่ได้ใหญ่”

^๖ตั้ง นั้น พระ ยะห์เวห์องค์เจ้าชีวิตพูดว่า “เราใช้เถาองุ่นเป็นพื้นสำหรับเผาไฟมากกว่าใช้ไม้ชนิดอื่นยิ่ง ไร เราก็จะทำกับพลเมืองของเยรูซาเล็มอย่างนั้นเหมือนกัน ^๗เราจะหันหน้าของเราต่อต้านพวกเขา บางคนอาจจะหนีรอดจากไฟหนึ่ง แต่ก็ยังจะถูกอีกไฟหนึ่งเผาจนหมดอยู่ดี เมื่อเราต่อต้านพวกเขา เจ้าจะรู้ว่าเรคือยะห์เวห์ ^๘เราจะทำให้แผ่นดินนี้รกร้าง เพราะคนพวก นี้ไม่สัตย์ซื่อ” พระยะห์เวห์องค์เจ้าชีวิตพูดว่าอย่างนั้น

เจ้าสาวของพระยะห์เวห์ไปเที่ยวผู้ชาย

๑๖ * แล้วถ้อยคำของพระ ยะห์เวห์ที่ได้มาถึงผมว่า ^๒“เจ้าลูก มนุษย์ ให้เดือนคนในเมืองเยรูซาเล็มถึงเรื่องชั่วร้ายน่ารังเกียจที่พวกเขาทำกัน ^๓ให้บอกกับพวกเขาว่า “นี่คือสิ่งที่พระ ยะห์เวห์องค์เจ้าชีวิตพูดกับเมืองเยรูซาเล็ม ต้นกำเนิดและบ้านเกิดของ เจ้าอยู่ในแผ่นดินของชาวคานาอัน พ่อของเจ้าเป็นชาวอาโมไรต์และแม่ของเจ้าเป็นชาวฮิต ไทต์ ^๔เจ้าเป็นเหมือนกับเด็กที่ถูกทอด ทิ้ง ในวันที่เจ้าเกิด มา ไม่มีใครตัด

สายสะดือให้กับเจ้า ไม่มีใครทำพิธีชำระล้างให้กับเจ้าด้วยน้ำเพื่อให้เจ้าบริสุทธิ์ตามกฎของเรา ไม่มีใครเอากลิ่นมาบูชา เชื่อให้กับเจ้า และไม่มีใครเอาผ้า อ้อมมาห่อ หุ้มเจ้า ^๕ไม่มีใครสรรเสริญเจ้า ไม่มีใครทำสิ่งต่างๆ เหล่านี้ให้กับเจ้า ไม่มีใครคอยปลอบโยนเจ้า ไม่มีใครเอาเจ้าในวันที่เจ้าเกิด มา เจ้าถูกทิ้งในทุ่งโล่ง

^๖แล้วเราเดินผ่านมา เห็นเจ้านอนดินอยู่ในกองเลือด เราพูดกับเจ้าว่า “จงมีชีวิตอยู่ต่อไป” ในขณะที่เจ้านอนอยู่ในกองเลือดนั้น เราพูดกับเจ้าว่า “จงมีชีวิตอยู่ต่อไป” ^๗เราได้เลี้ยงดูเจ้า แล้วเจ้าก็เจริญเติบโตขึ้นอย่างรวดเร็วเหมือนพืชในท้อง ทุ่ง เจ้าได้เติบโตและเจริญวัย เจ้าเริ่มแตกเนื้อสาว มีประจำเดือน มีหน้าอกใหญ่ขึ้น เริ่มมีขนขึ้นตามตัว แต่เจ้ายังเปลือยกายล่อนจ้อนอยู่ ^๘ต่อมา เราได้สังเกตเห็นว่าเจ้าโตพอที่จะมีความรักได้แล้ว เราจึงได้กางเสื้อผ้าของ เรออกคลุมตัวเจ้า ^๙และคลุมร่างที่เปลือยเปล่าของเจ้า เราได้บัญญัติผูกมัดตัว เองกับเจ้าและร่วมคำมั่นสัญญา ^{๑๐}กับเจ้า และเจ้าได้กลายเป็นของเรา” พระ ยะห์เวห์องค์เจ้าชีวิตพูดว่าอย่างนั้น ^{๑๑}“หลังจากนั้น เราได้อาบน้ำให้เจ้า ล้างเลือดของเจ้าออก เอนำมันทาให้เจ้า ^{๑๒}เราเอาเสื้อผ้าสวยๆ มาสวม ใส่ให้เจ้า เอาร่อง เท้าสานจากหนึ่งอย่าง ดีมาสวมเท้าของเจ้า แล้วโพกหัวของ เจ้าด้วยผ้า ลินินอย่างดี และคลุมตัว เจ้าด้วยผ้า ใหม่ ^{๑๓}แล้วเราได้ประดับประดาเจ้าด้วยเพชร พลอย เราได้สวมกำไลข้อมือไว้ที่มือทั้งสองของเจ้า และสวมสร้อยคอไว้รอบคอของเจ้า ^{๑๔}เราได้ใส่ห่วงจุมุกให้กับเจ้า ใส่ตุ้มหูไว้ที่หูทั้งสองข้าง และเอามงกุฎที่สวยงามมาสวมบนหัว เจ้า ^{๑๕}เจ้าได้ประดับประดาไปด้วยทองและเงิน แต่ง ตัวด้วยผ้า ลินินอย่างดี ผ้า ใหม่และผ้า ปัก เจ้ากินของหวานที่มาจากแป้งอย่างดี น้า

* ๑๕:๒ เถาองุ่น พวกผู้พูดแทนพระเจ้าชอบเปรียบเทียบชาวอิสราเอลเป็นเหมือนไร่องุ่นหรือต้นองุ่นของพระเจ้า

† ๑๖:๘ ได้กางเสื้อผ้าของ เรออกคลุมตัว เจ้า การทำอย่าง นี้แสดงว่าพระองค์ยอมรับเยรูซาเล็มเหมือนภรรยา ที่พระองค์จะปกป้องดูแล ดูเพิ่มเติมได้จาก นางรูธ ๓:๑-๑๕

‡ ๑๖:๘ สัญญา หมายความว่า พระเจ้าได้ให้สัญญาหรือพันธสัญญาแก่ประชาชนของพระองค์สำหรับชาวยิว สัญญานหนักคือกฎของโมเสส แต่ตอน นี้พระเจ้าได้ให้สัญญาใหม่ที่ดีกว่าแก่ประชาชนของพระองค์ผ่านทางพระคริสต

เชื่อมผล ไม้และน้ำมันมะกอก *เจ้าสวยามมาก เหมาะที่จะเป็นราชินี ^{๑๔}ความงามของเจ้า ทำให้เจ้ามีชื่อเสียงไปทั่วท่ามกลางชนชาติต่างๆ เครื่องทรงของเราที่เราได้ให้กับเจ้า ทำให้เจ้างดงามหมดจดเสียจริงๆ” พระยาห์เวห์องค์เจ้าชีวิตพูดว่าอย่างนั้น

^{๑๕}“แต่เจ้ากลับไปไว้ วางใจในความงามของเจ้า และหาประโยชน์จากชื่อเสียงของเจ้า ไปขายตัวให้กับผู้ชายทุกคนที่เดินผ่านมา ^{๑๖}แล้วเจ้าก็เอาเสื้อผ้าของเจ้าที่เราให้ มาตกแต่งศาลเจ้าต่างๆของเจ้า และทำตัวเป็นโสเภณี เจ้าตกแต่งสถานที่นั้นยิ่งกว่าที่เคยมีใครตกแต่งมันมา ก่อน ^{๑๗}เจ้ายังเอาเครื่องแต่งกายที่ทำด้วยทองและเงินของเรา ไปสร้างเป็นรูปปั้นผู้ชายขึ้น มาสำหรับตัวเอง และทำตัวเหมือนโสเภณีกับพวกมัน ^{๑๘}เจ้าเอาเสื้อผ้าที่สวยงามที่เราให้กับ เจ้า ไปตัดเป็นเสื้อผ้าให้กับพวกรูปปั้นเหล่านั้น แล้วเจ้าก็นำมันและเครื่องหอมของเราไปวางไว้ต่อหน้าพวกมัน ^{๑๙}แล้วเจ้ายังเอาอาหารที่เราให้กับเจ้า คือแป้งอย่างดี น้ำมันมะกอกและน้ำเชื่อมผล ไม้ ที่เราเอามาเลี้ยงดูเจ้า เจ้าเอาไปวางไว้ต่อหน้าพวกมัน เป็นเครื่องถวายที่มีกลิ่นหอมหวาน” พระยาห์เวห์องค์เจ้าชีวิตพูดว่าอย่างนั้น ^{๒๐}“ที่เจ้าทำตัวเป็นโสเภณีนั้นยังเลว ร้ายไม่พอ เจ้ายังเอาพวกลูกชายลูกสาวที่เจ้าคลอดให้กับเรา ไปส่งเว่ยให้กับพวกรูปปั้นเหล่านั้นกินด้วย ^{๒๑}เจ้าได้ฆ่าพวกลูกๆของเราหลายคน †และถวายพวกเขาในไฟให้กับพวกรูปปั้นเหล่านั้น ^{๒๒}ในช่วงที่เจ้าทำตัวเป็นโสเภณี และทำสิ่งที่เลว ร้ายพวกนี้ เจ้าไม่ เคยหวนคิดถึงความสัมพันธ์ที่เรามีต่อกัน ตอนที่พวกเจ้าเป็นเด็ก ตอนที่เราเจอเจ้าตัวล่อนจ้อน และดินอยู่ในกองเลือดนั้น

^{๒๓}ดังนั้น เมื่อเจ้าได้ทำสิ่งชั่ว ร้ายเหล่านั้น (น่าละอาย น่าละอายสำหรับเจ้า พระยาห์เวห์องค์เจ้าชีวิตพูดว่าอย่าง นั้น) ^{๒๔}เจ้าได้สร้างเนินขึ้น มาให้กับตัวเอง เป็นศาล เจ้าในลานเมืองทุกแห่ง ^{๒๕}เจ้าได้สร้างศาล เจ้าไว้ตามหัว มุมถนนทุก สาย เจ้าได้ทำให้ความ งาม

ของเจ้าน่าขยะแขยง เจ้าได้อำนาจของเจ้าให้ กับคนที่เดินผ่านไปมา เจ้าทำตัวเป็นโสเภณี มาก ขึ้นเรื่อยๆ ^{๒๖}แล้วเจ้าก็หันไปหาชาวอียิปต์ ที่เป็นเพื่อนบ้านของเจ้า ที่มีอวัยวะเพศใหญ่ โต และเจ้าทำตัวเป็นโสเภณีกับพวกเขา เพื่อยั่วยุให้เราโกรธ เจ้าทำตัวเป็นโสเภณีมากขึ้นเรื่อยๆ ^{๒๗}ดังนั้น เราจึงลงมือลงมือกับเจ้า เราเอาที่ดินบางส่วนของเจ้าไป เรียบล่อยให้ศัตรูของ เจ้าคือผู้หญิงชาวฟิลิ สเตียทำกับเจ้าตามชอบใจ แม้แต่พวก เขาก็ยังตกตะลึงกับการกระทำที่ลามกของ เจ้า นี้ ^{๒๘}เพราะเจ้ายังไม่จุใจกับความต้องการทางเพศของ เจ้า เจ้าก็เลยไปมีเพศ สัมพันธ์กับชาวอัส ซีเรียด้วย เจ้าขายตัวให้กับพวกเขา แต่ก็ยังไม่หายอยาก ^{๒๙}เจ้าจึงส่ำสอนมากขึ้น เจ้าไปยั่วยุแผ่นดินของพวกพ่อค้าคือ ชาวบาบิโลน แต่ถึงอย่างนั้น เจ้าก็ยังไม่รู้จักพอ” ^{๓๐}พระยาห์เวห์องค์เจ้าชีวิตพูดว่า “เราโกรธเจ้ามาก ที่เจ้าได้ทำอย่างที่โสเภณีไม่มี ยางอายุเขาทำกัน

^{๓๑}ในทุกหมู่บ้านของ เจ้า เจ้าได้สร้างศาล เจ้าขึ้นตามหัว มุมถนนทุกสาย และได้สร้างเนิน ดินไว้ตามลาน เมือง เจ้าต่างจากหญิงโสเภณีทั่วไป ตรงที่ ว่าเจ้าไม่เอาค่าตัว ^{๓๒}เจ้า เมียที่เล่น ชู้ เจ้าชอบมีเพศ สัมพันธ์กับคนแปลกหน้า แทนที่จะมีกับสามีของ เจ้า ^{๓๓}ตามปกติแล้ว ผู้ชายต้องเป็นคนจ่ายค่าตัวให้กับหญิงโสเภณี แต่ที่นี่เจ้ากลับเป็นคนจ่ายค่าตัวให้กับชู้รักของ เจ้าทุก คน เจ้าติดสินบนพวก เขาเพื่อให้พวก เขามาหาเจ้า จากทุกๆประเทศที่อยู่ราย ล้อมเจ้า ^{๓๔}ดังนั้น เจ้าจึงไม่เหมือนโสเภณีทั่วไป แทนที่ผู้ชาย จะมาหาเจ้าและเสนอค่าตัวให้กับ เจ้า แต่เจ้ากลับไปหาพวกเขา เจ้าไม่ได้ รับค่าตัว แต่กลับเป็นคนจ่ายค่าตัวให้กับพวกเขา เจ้านี้ช่างแตกต่างเสียจริง”

^{๓๕}ดังนั้น อีโสเภณี ให้ฟังคำ พูดของพระยาห์เวห์ให้ดี ^{๓๖}พระยาห์เวห์องค์เจ้าชีวิตพูดว่า “เพราะเจ้าได้เทความใคร่ของเจ้าออกมา และเปิดเผยอวัยวะ เพศของเจ้า ด้วยการ

* ๑๖:๑๓ ทอง ... น้ำมันมะกอก วัสดุทุกอย่างในรายการนี้ คือสิ่งต่างๆที่ใช้ในการสร้างเต็นท์ ศักดิ์สิทธิ์ ที่พระเจ้ามอบไว้กับชาวอิสราเอล หลังจากทำสัญญากับพวกเขา ดูเพิ่มเติมได้จาก หนังสือ อพยพ ๒๕:๕๐

† ๑๖:๒๑ ฆ่า ... หลายคน นี่เป็นการเช่นเดียวกับลูกๆให้กับพระโมเลค ดูเพิ่มเติมได้จาก ๒ พงศกษัตริย์ ๑๖:๓; ๒๑:๖; ๒๓:๑๐ เยเรมีย์ ๓๒:๓๕

ลำส่อนทางเพศกับซู้รักทั้งหลายของเจ้า และกับรูป ปันอันสกปรกหน้าขะแยงของเจ้า และเจ้าได้ให้เลือดของพวกลูกๆสังเวกกับพวกรูป ปันเหล่านั้น ^{๓๗} ดั่ง นั้น เรากำลังจะรวบรวมซู้รักทั้งหมดของเจ้า ซู้รักพวก นั้นที่เจ้าพัวพันด้วย ทั้งคนที่เจ้ารักและคนที่เจ้าเกลียด เราจะรวบรวมพวก เขามาจากทุกๆประเทศ ที่เป็นเพื่อนบ้านของเจ้า แล้วเราจะเปิดอวัยวะเพศของเจ้าให้พวกเขาดู ให้พวกเขาได้เห็นความน่าอัปอายของเจ้า ^{๓๘} เราจะตัดสินลงโทษเจ้า สำหรับความผิดฐานมีซู้ และฆ่าคนตาย เราจะประหารชีวิตเจ้า ด้วยความโกรธแค้นและเดือดดาลของเรา ^{๓๙} เราจะมอบเจ้าให้กับพวกเขา แล้วพวกเขาจะรื้อเนินดินของเจ้าและสับศาลเจ้าของเจ้า แล้วพวกเขาจะจับเจ้าแก่ ผ้าและปลอกเอาเครื่องเพชรอย่าง ดีของ เจ้าไป และทิ้งเจ้าไว้ให้เปลือยเปล่า ^{๔๐} พวก เขาจะรวมกลุ่มกันมุ่งหน้ามาหาเจ้า ฟุ้ง ขุนเหล่านั้นจะขว้างหินใส่เจ้าและสับเจ้าเป็นชิ้นๆด้วยดาบของพวกเขา ^{๔๑} พวกเขาจะเผาบ้านของเจ้าและลงโทษเจ้าต่อหน้าต่อตาของพวกผู้หญิงมากมาย ด้วยวิธีนี้ เราจะทำให้เจ้าหยุดทำตัวลำส่อน และเจ้าจะไม่จ่ายค่าตัวให้กับพวกซู้รักของ เจ้าอีกต่อไป ^{๔๒} เมื่อถึงตอน นั้น เราจะระบายความเดือดดาลของเราออกมาใส่เจ้าจนหมดสิ้น แล้วเราจะหยุดทิ้งหวงเจ้า เราจะสงบลงและไม่โกรธอีกต่อไป ^{๔๓} สิ่งเหล่านี้ เกิด ขึ้นเพราะเจ้าลืมหายสัมพันธ์ที่เรามีสู่ต่อกันตอนที่เจ้าเพิ่งเป็นสาวนั้น เจ้าทำให้เราโกรธเพราะทำตัวอย่าง นั้น เราจะให้ผล กรรมที่เจ้าก่อนั้นตกลงบนหัวเจ้า” พระ ยาร์เวห์องค์เจ้าชีวิตพูดว่าอย่างนั้น “เจ้าได้ทำสิ่งต่างๆที่น่าขะแยงที่เราเกลียดอยู่ แล้ว ข้านี้ยังแถมขายตัวเข้าไปอีก ไม่ใช่หรือ

^{๔๔} ดูเอาเถอะ คำสุภามิตที่อธิบายถึงเจ้าได้ ดีก็ คือคำสุภามิตนี้ที่ว่า ‘แม่เป็นนัยัง ใจลูกสาวก็เป็นอย่างนั้น’ ^{๔๕} เจ้าเหมือนกับแม่ของ เจ้าไม่มีผิด แม่ของ เจ้าดูถูกสามีและ

ลูกๆของนาง เจ้าก็เหมือนกับพี่สาวน้องสาวของเจ้าไม่มีผิด เพราะพวกเขาถูกสามีและลูกๆของพวก เขา แม่ของพวก เจ้าเป็นชาวฮิต ไทต์ และพ่อของพวก เจ้าเป็นชาวอา โมไรต์ ^{๔๖} พี่สาวของ เจ้าคือสะ มา เรียกผู้ท้อคัยอยู่ทางเหนือของ เจ้ากับบรรดาลูกสาวของนาง และน้องสาวของ เจ้าก็คือโสโดม ^{๔๗} ซึ่งอาศัยอยู่ทางใต้ของ เจ้ากับบรรดาลูกสาวของนาง ^{๔๘} เจ้าทำตัวเหมือนพวก เขาไม่มีผิด เจ้าได้ทำสิ่งชั่ว ร้ายต่างๆที่พวก เขาทำกัน ในเวลาไม่นาน เจ้าก็แข่งหน้าพวก เขาไป แล้ว” ^{๔๙} พระ ยาร์เวห์องค์เจ้าชีวิตพูดว่า “เรายาร์เวห์ เอาชีวิตเราเป็นประกันว่าแม่แต่โสโดมน้อง สาวของ เจ้ากับลูกสาวทั้งหลายของนาง ก็ยังไม่เคยทำสิ่งชั่ว ร้ายที่เจ้าและลูกสาวทั้งหลายของเจ้าทำเลย

^{๕๐} ความผิดที่โสโดมน้อง สาวของ เจ้าและลูกสาวทั้งหลายของนางทำ คือความเย่อหยิ่งจองหอง พวก เขาอยู่ดีกินดี สบายจนไม่สนใจคนอื่น ไม่ยื่นมือช่วยคนยากจนและคนขัดสน ^{๕๑} พวกเขาโลโอหัง และทำสิ่งต่างๆที่น่ารังเกียจต่อหน้าเรา ดังนั้นเราจึงได้กำจัดพวกเขา เหมือนกับที่เจ้าเห็นนั้น

^{๕๒} ส่วนสะมาเรียก็ยังทำบาปไม่ถึงครึ่งหนึ่งของที่เจ้า ทำ เจ้าทำสิ่งที่น่า รังเกียจมากกว่าพวก เขาเสีย อีก เจ้าชั่ว ร้ายมากจนทำให้พวกเขาดูดีขึ้นมา ^{๕๓} เจ้าจะต้องอับอายขายหน้า เพราะเจ้าทำให้คิดพวกพี่สาวน้องสาวของเจ้าเบาละ เจ้าจะต้องอับอายไปเลย เพราะบาปที่เจ้าทำนั้นน่าขะแยงยิ่ง กว่าที่พวกเขาทำ เจ้าจะต้องอับอายขายหน้าไปเลย เพราะการกระทำของ เจ้า ทำให้พวกพี่ น้องของเจ้าดูเหมือนเป็นคนดีไปเลย

^{๕๔} แต่อย่างไรก็ตาม เรายังจะฟื้นฟูพวกเขาให้เหมือนกับที่พวกเขาควรจะเป็น เราจะฟื้นฟูโสโดมกับหมู่บ้านต่างๆที่อยู่ราย ล้อมนาง เราจะฟื้นฟูสะ มา เรียกกับหมู่บ้านต่างๆที่อยู่ราย ล้อมนาง และเนนอน เรายังจะฟื้นฟูเจ้าไปพร้อมกับพวกเขาด้วย ^{๕๕} เราจะดีกับ

* ๑๖:๕๑ พวกผู้หญิงมากมาย ในที่นี้คงหมายถึงชนชาติต่างๆที่อยู่รอบข้าง เช่นชาวฟิลิสเตียในข้อ ๒๗ หรือชาวเอโดมในข้อ ๕๗

† ๑๖:๕๖ สะมาเรีย ... โสโดม สองเมืองนี้ชั่วร้ายจนพระเจ้าต้องทำลายอย่างราบคาบ เอเสเคียลกำลังพูดว่าประชาชนของยูดาห์ชั่วร้ายกว่านั้นอีก

‡ ๑๖:๕๖ บรรดาลูกสาวของนาง หมายถึง เมืองเล็กเมืองน้อยที่รายล้อมเมืองใหญ่เหล่านั้น

เจ้ามาก จนเจ้าจะรู้สึกละอายกับสิ่งทั้งหมด
ที่เจ้าได้ทำไป และที่ได้ช่วยทำให้คนพวก
นั้นรู้สึกดีขึ้นมา ๕๕ โสโดมพี่สาวของ เจ้ากับ
บรรดาลูกสาวของนาง จะคืนสู่สภาพเดิมที่
เคยเป็นมาก่อน และสะมาเรียพี่สาวของเจ้า
และบรรดาลูกสาวของนางจะกลับคืนสู่สภาพ
เดิมเหมือนกัน

๕๖ ในตอนที่เจ้ายังเย่อหยิ่งจองหองอยู่นั้น
เจ้าหัวเราะเยาะใส่โสโดมพี่สาวของเจ้าไม่ใช่
หรือ ๕๗ เจ้าทำอย่างนั้นก่อนที่ความชั่วร้าย
ของ เจ้าจะถูกเปิดเผย แต่ตอนนี้ เจ้าถูก
ทำให้ขายหน้า ต่อ หน้าพวกผู้หญิงของเอ
โดม * และเพื่อนบ้านทั้งหมดของนาง พร้อม
กับพวกผู้หญิงชาวฟีลิสเตีย คือคนเหล่านั้น
ที่ล้อมรอบเจ้าที่ดูถูกเจ้า ๕๘ ตอนนี้เจ้ากำลัง
รับโทษ สำหรับความชั่วลามกและการกระทำ
ที่น่าขยะแขยงของเจ้า” พระยาห์เวห์พูดว่า
อย่างนั้น

๕๙ ใช่ แล้ว พระยาห์เวห์องค์เจ้าชีวิตพูด
ว่า “เราจะทำกับ เจ้าอย่างไรที่เจ้าสมควรจะ
ได้ รับ เจ้าได้ดูหมิ่นคำสาบานของเจ้า และหัก
ข้อตกลงที่เรามีต่อกัน ๖๐ แต่ว่าเราจะยัง
รักษาข้อตกลงที่เราได้ทำกับเจ้า ตอนที่เจ้า
ยังเป็นสาวอยู่ ข้อตกลงนั้นจะยั่งยืนตลอดไป
๖๑ เมื่อเจ้าได้ครอบครองพวกพี่น้องเหล่านั้น
ที่ใหญ่กว่าและเล็กกว่าเจ้า เจ้าจะรู้สึกอับอาย
เมื่อเจ้าคิดถึงสิ่งที่เจ้าได้ทำไปในอดีต ใช่แล้ว
เราจะมอบพวกเขาให้กับ เจ้าเพื่อจะได้เป็น
ลูกสาวของเจ้า สิ่งนี้ไม่ได้อยู่ในข้อตกลงของ
เรากับเจ้า ๖๒ ตัวเราเองจะยืนยันข้อตกลง
ของเรากับเจ้าอีก ครั้ง และเจ้าจะรู้ว่าเรา
คือยาห์เวห์ ๖๓ เราจะทำตักกับเจ้า เพื่อเมื่อเจ้า
คิดถึงสิ่งเลวร้ายต่างๆที่เจ้าได้ทำไป เจ้าจะ
ได้อับอาย เมื่อเราลบล้างสิ่งทั้งหมดที่เจ้าได้
ทำไป เจ้าจะอึ้งจนพูดไม่ออกเพราะอับอาย”
พระยาห์เวห์องค์เจ้าชีวิตได้พูดไว้ว่าอย่างนั้น

นิทานเกี่ยวกับนกอินทรีสองตัว

๑๗ ^๑ ถ้อยคำของพระยาห์เวห์ได้มาถึง
ผมว่า

^๒ “เจ้าลูกมนุษย์ ให้เล่าปริศนานิทานเรื่อง
นี้ให้กับครอบครัวของชาวอิสราเอลฟัง ^๓ ให้
บอกกับพวกเขาว่า ‘พระยาห์เวห์องค์เจ้าชีวิต
พูดว่า

นกอินทรียักษ์ตัวหนึ่ง ^๔ มีปีกใหญ่
ขนของมันมีหลายสีและยาว
มันได้บินมาที่เลบานอน
และมาคาบเอายอดของต้นสนซีดาร์ต้น หนึ่ง
ไป

^๕ คือ มันได้หักยอดสุดของต้นสนซีดาร์
แล้วเอาไปไว้ในแผ่นดินของการค้าขาย เอา
ไปวางไว้ในเมืองของพวกพ้อควัว

^๖ มันได้อาเมลิ็ด พี่จากแผ่นดินนั้นมาส่วน
หนึ่งด้วย

และเอาไปหว่านไว้ในทุ่งนา
มันได้ผันน้ำเข้ามาจากแม่น้ำที่ล้นหลาม
มันได้ปลูกลูกลีดนั้นไว้ข้างน้ำเหมือน กับต้น
หลิว

^๗ เมลิ็ดนั้นกิ่งอกขึ้นกลายเป็นเถาอ่อนอย่างดี
ต้นมันค่อนข้างเตี้ย

กิ่ง ก้านของ มันเริ่มแตกออกมา มันได้หยั่ง
รากลง

กิ่งก้านของมันได้แผ่ไปยังนกอินทรี
แล้วโตเป็นเถา อ่อน แตกกิ่ง ก้านสาขา
มากมาย และออกไป

^๘ แต่ยังมีนกอินทรียักษ์อีกตัวหนึ่ง ^๙
มีปีกใหญ่มีขนเยอะ

ต้นอ่อนที่รับแผ่รากของมันไปที่นกตัวนั้น
และยื่นกิ่ง ก้านของมันจากจุดที่มันงอกไปยัง
นกตัวนั้น

กิ่งอ่อนหวังว่านกตัวนั้นจะให้น้ำกับมัน
^{๑๐} ต้นอ่อนนั้นลืมไปว่า ตัวมันเองปลุกอยู่ในดินที่
ดี ติดอยู่กับแหล่งน้ำ

* ๑๖:๕๗ เอโดม หรืออาจจะ เป็น “อารัม”

† ๑๗:๓ นกอินทรียักษ์ตัวหนึ่ง ในที่นี้หมายถึงกษัตริย์เนบูคัดเนสซอร์ของบาบิโลน ที่กวาด
ต้อนเอากษัตริย์เยโฮยาชิน และผู้นำของยูดาห์ ไปเป็นเชลยที่บาบิโลนในปี ๕๙๗ ก่อนพระเยซู
มาเกิด

‡ ๑๗:๗ นกอินทรียักษ์อีกตัวหนึ่ง ในที่นี้หมายถึงกษัตริย์ของแผ่นดินอียิปต์ ที่กษัตริย์เศเด
คียาห์ของยูดาห์ ไปขอความช่วยเหลือจากเขา ในปี ๕๘๘ ก่อนพระเยซูมาเกิด

เพื่อมันจะได้แตกกิ่ง ก้านเป็นจำนวนมาก และเกิดผลตกกลายเป็นต้น อุ่นที่สวยงาม”

๙ พระยูหฺเวห์องค์เจ้าชีวิต บอกให้ถามว่า “อย่างนี้ เจ้าคิดว่าต้นอ่อนงั้นน

จะเจริญเติบโตใหม่ นก อินทรีตัว แรกนั้นจะไม่ถอนรากของต้นอ่อนงั้นนหรือ

จะไม่ปล่อยให้ผลเน่าและใบเหี่ยวไปหรือ มันไม่ ต้องใช้แขนอันทรงพลังหรือกองทัพใหญ่เพื่อถอนรากถอนโคนมันขึ้นมาเลย

๑๐ เมื่อย้ายที่ปลูก เจ้าคิด ว่ามันจะเจริญเติบโตได้หรือ

แต่ถึงมันจะอยู่ที่เดิมที่มันถูกปลูกไว้ มันจะไม่เหี่ยวแห้งไปเมื่อลม ร้อนตะวันออกพัดมาหรือ”

๑๑ แล้วถ้อยคำของพระ ยาร์เวห์ที่ได้มาถึงผมว่า

๑๒ “ให้พูดกับครอบครัวที่ชอบกบฏนี้ว่า ‘เจ้าต้องรู้ว่าสิ่งเหล่านี้หมายถึงอะไร ดูสิ กษัตริย์แห่งบาบิโลนได้มายังเมืองเยรูซาเล็ม และเอากษัตริย์กับบรรดาขุนนางของเมืองนั้นไปที่บา บิโลน ๑๓ แล้วกษัตริย์ของบา บิโลนได้เลือกเชื้อพระ วงศ์มาคนหนึ่ง และทำข้อตกลงกับเขา ผูกมัดเขากับข้อ ตกลงใหม่นี้ (กษัตริย์ของบาบิโลนได้เอาผู้นำทั้งหลายของแผ่นดินไปแล้ว) ๑๔ เพื่ออาณาจักรนั้นจะได้อ่อนแอ และหมดโอกาสที่จะมีอำนาจขึ้นมาใหม่ เพื่อข้อ ตกลงนั้นจะยั่งยืนต่อไป ๑๕ แต่กษัตริย์องค์ นั้นได้แข็ง ข้อมกับกษัตริย์ของบา บิโลน เขาได้ส่งพวกทูตไปที่อียิปต์ เพื่อขอแม่และกองทัพขนาดใหญ่มาช่วย เจ้าคิดว่าที่เขาทำอย่าง นั้นจะสำเร็จหรือ เขาจะหนีพ้นจากการลงโทษไปได้หรือ คนที่ทำผิดสัญญาอย่างนี้จะหนีรอดไปได้หรือ”

๑๖ พระ ยูหฺเวห์องค์เจ้าชีวิตพูดว่า “เรามีชีวิตอยู่แน่ขนาดไหน ก็ให้แน่ใจขนาดนั้นเลยว่า เขาจะต้องตายในเมืองบา บิโลน เพราะเขาได้ดู หมิ่นคำสาบานและผิดคำสัญญาที่เขาได้ให้ไว้กับกษัตริย์บาบิโลน ผู้ที่ได้แต่งตั้งเขาขึ้นเป็นกษัตริย์ เขาจะต้องตายในแผ่นดิน ดินนั้นอย่างแน่นอน ๑๗ ฟาโรห์กับกองทัพที่แข็งแแกร่งพร้อมกับทหารมากมายของ เขาจะไม่สามารถมาช่วยเขาได้ เมื่อ กษัตริย์ของบา บิโลนมาโจมตี และได้สร้าง

เนิน ดินและป้อมกำบังต่างๆขึ้นรอบกำแพงเมืองเยรูซาเล็ม และจะมีผู้คนล้มตายลงเป็นจำนวนมาก ๑๘ กษัตริย์ของยูดาห์องค์นี้ ได้ดู หมิ่นคำสาบาน ตอนที่เขาหักข้อ ตกลงนั้น เขาจะหนีการลงโทษไปไม่ พ้นหรอก เพราะเขาได้จับมือสัญญาไว้ แล้วแต่ก็ยงทำสิ่งต่างๆเหล่านี้” ๑๙ ดังนั้น นี่คือนสิ่งที่พระยาหฺเวห์องค์เจ้าชีวิตพูด “เรามีชีวิตอยู่แน่ขนาดไหน ก็ให้แน่ใจขนาด นั้นเลยว่า โทษนั้นจะตกลงบนหัวเขา เพราะเขาได้เพิกเฉยต่อคำสาบานที่เขาทำกับ เรา และหักข้อ ตกลงที่ได้ทำไว้ต่อ หน้าเรา ๒๐ เราจะกางตาข่ายของ เราดักเขา และเขาจะติดกับ ดักของเรา เราจะนำเขาไปที่บา บิโลนและตัดสินโทษเขาที่ นั้น เพราะเขาไม่ซื่อสัตย์กับ เรา ๒๑ พวกทหารที่เก่งกาจที่สุดในกองทัพของ เขาจะล้มลงด้วยดาบ และผู้รอดชีวิตจะกระจัดกระจายไปกับลม แล้วเจ้าจะได้รู้ว่าเป็นเราเอง ยาร์เวห์ที่พูดสิ่งเหล่านี้”

๒๒ นี่คือนสิ่งที่พระยาหฺเวห์องค์เจ้าชีวิตพูด “เราจะหักยอดของต้นสนซีดาร์ และนำมันไปปลูก เราจะตัดยอดอ่อนจากปลายต้นสนนั้น และนำมันไปปลูกบนภูเขา สูงที่เด่นเป็น สง่า ลูกหนึ่ง ๒๓ เราจะปลูกมันไว้บนภูเขา สูงของอิสราเอลนั้น

มัน จะแตกกิ่ง ก้านออก มามากมายและจะออกผล

และกลายเป็นต้นสนซีดาร์ที่สง่างามต้นหนึ่ง นกทุกชนิดจะมาทำรังบนกิ่งก้านของมันนั้น พวก นกจะพบที่พอกอยู่ได้ร่ม เงาของกิ่ง ก้านสาขาของมัน

๒๔ แล้วต้นไม้ทั้งหมดในท้องทุ่งจะรู้ว่า เรา คือยาร์เวห์ ผู้ที่ทำให้ต้นไม้สูง เตี้ยลง และทำให้ต้นไม้เตี้ย สูงขึ้น เราทำให้ต้นไม้เหี่ยว เหี่ยวแห้งลง และทำให้ต้นไม้เหี่ยวแห้ง เขียวขึ้น เรา ยาร์เวห์ที่ได้ลั่นคำพูดไปแล้ว และเราจะทำตามนั้น”

ไม่สายเกินไปที่จะกลับใจ

๑๘ คำ พุดของพระ ยาร์เวห์ที่ได้มาถึงผมว่า

๒ “คนของเจ้าหมายความว่าอะไร เมื่อพวกเขายกสุภาพษิตนี้ขึ้นมา ตอนพุดถึงแผ่นดินอิสราเอล

“พวกพ่อกินนอนเปรี้ยว แต่กลับเป็นลูกๆที่เข็ดฟัน”

๓ “พระยาห์เวห์องค์เจ้าชีวิตพุดว่า

“เรามีชีวิตอยู่แน่ขนาดไหน ก็ให้แน่ใจขนาดนั้นเลยว่ เจ้าจะไม่ได้อ้างสุภาพษิตนี้ในอิสราเอลอีกต่อไป ๔ เพราะทุกชีวิตเป็นของเรา ทั้งพ่อและลูกชายเป็นของเรา ทั้งคู่เป็นของเรา คนไหนทำบาปคนนั้นจะตาย

๕ “สมมติว่ามีคนคิดคน หนึ่งที่ทำแต่สิ่งที่ถูกต้องและยุติธรรม ๖ เขาไม่กินเนื้อ สัตว์ที่เขาไปบูชาพวกศาล เจ้าบงกชเขา หรือมองหาความช่วยเหลือ เหลือจากพวกรูปเคารพของครอบครัวชาวอิสราเอล เขาไม่ได้เป็นชู้กับเมียของเพื่อนบ้านหรือนอนกับผู้หญิงระหว่างที่นางมีประจำเดือน ๗ เขาไม่ได้กดขี่ข่มเหงใคร เขาคืนของประกัน ที่เขาได้มาจากกรให้กู้ยืม เขาไม่เคยปล้นใคร แต่เขากลับให้อาหารของ เขากับคนที่หิวโหยและให้เสื้อผ้ากับคนที่เปลือยเปล่า ๘ เขาให้กู้ยืมโดยไม่ ได้หักดอกเบียด่าง หน้าหรือคิดดอกเบียด่างหน้า เขายังมือไว้จากการทำผิด เขาตัดสินอย่างยุติธรรมให้กับทั้งสองฝ่าย ๙ เขาทำตามข้อ บังคับของ เราและรักษากฎต่างๆของ เราอย่างซื่อสัตย์ ชายผู้นั้นเป็นคนดี เขาจะมีชีวิตอยู่อย่างแน่นอน” พระ ยาห์เวห์องค์เจ้าชีวิตพุดว่าอย่างนั้น

๑๐ “สมมติว่าเขามีลูกชายที่ชอบใช้ความรุนแรง ขอบรบราฆ่าฟัน หรือทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งในบรรดาสิ่งเหล่านี้ ๑๑ (ทั้งๆที่พ่อของเขาไม่ได้ทำสิ่งเหล่านี้เลย) เขากินเนื้อสัตว์ที่เขาไปบูชาพวกศาล เจ้าบงกชเขา เขาเป็นชู้กับเมียของเพื่อนบ้าน ๑๒ เขากดขี่ข่มเหงคนยากจนและคนขัดสน เขาปล้นคนอื่น เมื่อคนมาจ่ายหนี้ เขาก็ไม่ยอมคืนของประกันให้ เขามองหาความช่วยเหลือ เหลือจากพวกรูปเคารพ และเขายังทำสิ่งที่น่ารังเกียจอื่นอีก ๑๓ เขาให้กู้ยืมโดยหักดอกเบียด่าง หน้าหรือคิดดอกเบียด่างหน้า คนอย่าง นี้สมควรมีชีวิตอยู่อีกหรือไม่เลย เพราะเขาได้ทำสิ่งที่น่ารังเกียจเหล่านี้

นี้ เขาจะต้องถูกฆ่าแน่ เพราะเขาแสหาเรื่องตายเอง

๑๔ “สมมติว่าชายคน นี้ มีลูกชาย และลูกชายคน นี้เห็นบาปทั้งหมดที่พ่อของเขาทำ แต่เขาก็ไม่ได้ทำตาม คือ

๑๕ “เขาไม่ได้กินเนื้อ สัตว์ที่เขาไปบูชาพวกศาล เจ้าบงกชเขา เขาไม่ได้มองหาความช่วยเหลือ เหลือจากรูป เคารพของครอบครัวชาวอิสราเอล เขาไม่ได้เป็นชู้กับเมียของเพื่อนบ้าน ๑๖ เขาไม่ได้กดขี่ข่มเหงใคร เขาไม่ได้เอาของประกันตอนให้กู้ ยืม เขาไม่ได้ปล้นใคร เขากลับให้อาหารของ เขากับคนที่หิวโหยและให้เสื้อผ้ากับคนที่เปลือยเปล่า

๑๗ “เขายังมือไว้จากการทำ ผิด และไม่ได้หักดอกเบียด่างหน้าหรือคิดดอกเบียด่างหน้าตอนให้กู้ยืม เขารักษากฎต่างๆของ เรา และทำตามข้อ บังคับทั้ง หลายของ เรา เขาจะไม่ตายเพราะบาปของพ่อ เขาจะมีชีวิตอยู่อย่างแน่นอน ๑๘ “แต่พ่อของเขาจะตายเพราะบาปของตัวเอง เพราะพ่อของเขาผิด โทษคนปล้นพี่ น้องของเขาเอง และทำในสิ่งที่ผิดท่ามกลางประชาชนของเขา

๑๙ “แต่เจ้าคงถามว่า

“ทำไมลูกชายถึงไม่ ต้องรับ โทษต่อความผิดของพ่อเขาละ” ก็เพราะลูกชายของเขาได้ทำในสิ่งที่ถูก ต้องและยุติธรรม เขาได้รักษาข้อ บังคับทั้งหมดของ เราอย่างเคร่งครัด เขาจะมีชีวิตอยู่อย่างแน่นอน ๒๐ คนไหนทำบาปคนนั้นจะตาย ลูกชายจะไม่ถูกลงโทษเพราะความผิดของพ่อ

และพ่อก็จะไม่ต้องถูกลงโทษเพราะความผิดของลูกชาย

ความดีของคนดีก็จะตกเป็นของคนดีนั้น ความชั่วของคนชั้วก็จะตกอยู่กับคนชั้วนั้น ๒๑ “แต่ถ้าคน ชั้วคน หนึ่งหันเหไปจากบาปทั้งหมดที่เขาเคย ทำและมารักษาข้อ บังคับของ เราและทำในสิ่งที่ถูก ต้องและยุติธรรมแล้ว เขาก็จะมีชีวิตอยู่อย่างแน่นอน เขาจะไม่ตาย ๒๒ “เราจะไม่จดจำสิ่งไม่ดีที่เขาเคยทำนั้น เขาจะมีชีวิตอยู่ เพราะเขาได้ทำสิ่งถูกต้องทั้ง หลาย” ๒๓ “พระ ยาห์เวห์องค์เจ้าชีวิตถามว่า “คิด ว่าเราชอบใจกับความ ตายของคนชั้วหรือยังไร เราชอบใจเมื่อเขาหันไปจาก

* ๑๘:๗ ของประกัน ตามกฎของโมเสส เมื่อเอาเสื้อผ้าของคนหนึ่งค้ำประกันการกู้ยืม เมื่อถึงตอนเย็นต้องเอาไปคืนเพื่อเขาจะได้มีหมกกาย ดูใน เฉลยธรรมบัญญัติ ๒๔:๑๒-๑๓

การกระทำชั่วต่างๆของ เขาและมีชีวิตอยู่ต่อไป ไม่ใช่หรือ

๒๔ แต่ถ้านคนดีหันจากความดีไปทำบาปและทำสิ่งที่น่า รังเกียจแบบเดียวกับที่คน ชั่วทำ เขาจะมีชีวิตอยู่หรือ เราจะไม่จดจำความ ดีทั้งหมดที่เขาเคยทำ เขาจะต้องตาย เพราะเขาได้ทรยศเราและทำบาป

๒๕ แต่เจ้าอาจพูดว่า ‘วิถี ทางของพระ ยะห์เวห์นั้นไม่ยุติธรรม’

ฟังให้ ดี ครอบครัวของอิสราเอล เป็นวิถี ทางของเราหรือการกระทำของเจ้ากันแน่ ที่ไม่ยุติธรรม ๒๖ ถ้านคนดีหันไปจากความดีและไปทำบาป เขาจะต้องตาย เขาจะตายเพราะบาปที่เขาได้ ทำนั้น ๒๗ แต่ถ้าคน ชั่วหันจาก ความ ชั่วที่เขาได้ทำ และไปทำสิ่งที่ถูก ต้อง และยุติธรรม เขาจะรักษาชีวิตของเขาไว้ได้ ๒๘ เขามีชีวิตอยู่อย่างแน่นอน เพราะเขาได้ สืบสวนดูถึงสิ่งไม่ดีทั้งหมดที่เขาได้ทำและหันไปจากพวกมัน เขาจึงไม่ตาย

๒๙ แต่ครอบครัวชาวอิสราเอลยังพูดอยู่ว่า ‘วิถีทางของพระยะห์เวห์นั้นไม่ยุติธรรม’

ชาวอิสราเอลเอ๋ย วิถี ทางของเราหรือการ กระทำของ เจ้ากัน แน่ ที่ไม่ยุติธรรม ๓๐ ตั้ง นั้น ครอบครัวชาวอิสราเอลเอ๋ย เราจะตัดสิน เจ้าแต่ละคนตามการกระทำของเจ้า”

พระ ยะห์เวห์องค์เจ้าชีวิตพูดว่า “กลับ ใจ ชะ ให้หันไปจากสิ่งเลว ร้ายทั้งหมดที่เจ้า ทำ แล้วบาปจะไม่ทำให้เจ้าสะดุดล้ม ๓๑ ให้ทิ้ง เรื่องเลว ร้ายทั้งหมดที่เจ้าได้ทำต่อ เรา แล้ว ให้ไปเอาหัวใจดวง ใหม่และจิตวิญญาณดวง ใหม่ ครอบครัวชาวอิสราเอลเอ๋ย เจ้าจะตาย ทำไม่เล่า ๓๒ เพราะเราไม่ได้ชอบใจกับความ ตายของใครเลย”

พระยะห์เวห์องค์เจ้าชีวิตพูดว่า “กลับใจชะ แล้วมีชีวิตอยู่เถิด”

ร้องเพลงไว้อาลัยให้กับพวก เจ้าชายของอิสราเอล

๑๙^๑ พระ ยะห์เวห์สั่งผมว่า “ให้ร้อง เพลงไว้อาลัยนี้ให้กับพวกเจ้า ชาย ของอิสราเอลว่า

๒ ‘แม่ของ เจ้าเป็นสิงโตตัว เมียในหมู่สิงห์ทั้ง หลาย

นางหอมบุงท่ามกลางสิงห์ หนุ่มมากมาย และเลี้ยงดูลูกๆของนาง

๓ นางได้เลี้ยงลูกตัวหนึ่งของนางให้เติบโตใหญ่ และมันได้กลายเป็นสิงห์หนุ่มที่แข็งแรง มันเรียนรู้ที่จะฉีกเหยื่อของมัน และขย้ำคนกิน

๔ “ชนชาติต่างๆได้ข่าวเกี่ยวกับมัน มันได้ตกลงไปในหลุมกับดักของคนเหล่านั้น พวกเขาใช้พวกตะขอเกี่ยวปาก ลากมันไปถึงแผ่นดินอียิปต์”

๕ “เมื่อนาง สิงห์เห็นว่าแผนของ นางถูกขัด ขวางเสียแล้ว

ความหวังของนางก็หมดสิ้นไป นางจึงเอาลูกอีกตัวหนึ่งของนางมา และทำให้มันเป็นสิงห์ที่แข็งแรง

๖ มันออกล่าเหยื่อท่ามกลางสิงห์มากมาย และกลายเป็นสิงห์หนุ่มที่แข็งแรง มันเรียนรู้ที่จะฉีกเนื้อเหยื่อของมัน และขย้ำคนกิน

๗ “มันฟังบ่อฆของคนที่ล่า มัน และทำลาย เมืองต่างๆของพวกเรา แผ่น ดินและคนที่อยู่ใน นนทงหมดต่างหวาด กลัวเสียงคำรามของมัน

๘ “แล้วชนชาติทั้ง หลายจากแคว้นต่างๆรอบ ข้างได้มาต่อต้านมัน

พวกเขากางตาข่ายออกคลุมมัน มันตกลงไปในหลุมกับดักของพวกเขา

๙ “พวก เขาใช้พวกตะขอเกี่ยวปากสิงห์ นั้นจับ มันไปขังไว้ในกรง และนำตัวมันไปให้กับกษัตริย์เมืองบาบิโลน พวกเขาขังมันไว้ในคุก

*๑๘:๙ พวกเขาใช้ ... อียิปต์ นี้พูดถึงสิงห์หนุ่มตัว แรกหมายถึงกษัตริย์เยโฮอาหาส หรือ มีอีกชื่อหนึ่งว่าซัลลูม แห่งยูดาห์ พระองค์ได้ขึ้นเป็นกษัตริย์หลังจากที่กษัตริย์โยสิยาห์ พ่อ ของพระองค์ตาย แต่พระองค์ครอง ราชย์ได้แค่สามเดือนเท่านั้น ก็ถูกกวาดต้อนไปเป็นเชลย ที่อียิปต์ ในปี ๖๐๙ ก่อนพระเยซูมาเกิด อ่านเพิ่มเติมได้จากหนังสือ ๒ พงศกษัตริย์ ๒๓:๓๑-๓๓; เยเรมียาห์ ๒๒:๑๐-๑๒

จึงไม่มีใครไต่ยินเสียงคำรามของ มันบนเทือกเขาของอิสราเอลอีกต่อไป *
๑๐ แม่ของเจ้าเป็นเหมือนต้นองุ่นในไร่องุ่นที่ปลูกไว้ริมน้ำ

มันออกผลและกิ่งก้านสาขามากมาย เพราะมีน้ำอย่างเหลือเฟือ
๑๑ กิ่งของมันแข็งแรง เหมาะสำหรับทำคทาของกษัตริย์ มันงอกสูงขึ้นเหนือต้นอื่นๆทั้งปวง และกิ่ง ก้านของมันก็แผ่ ขยายออกไปอย่างกว้างขวาง

๑๒ แต่มันถูกถอนรากถอนโคนอย่างบ้าคลั่ง และถูกโยนทิ้งลงกับพื้นดิน ลมตะวันตกทำให้มันเหี่ยวเฉา ผลของมันถูกเด็ดไปหมดเกลี้ยง กิ่งทั้งหลายของมันเหี่ยวแห้งลง แล้วไฟได้เผามันจนหมด

๑๓ เดียวนี้ มันถูกปลุกอยู่ในทะเลทราย ในแผ่นดินที่แห้งแล้งและหิวกระหายน้ำ

๑๔ ไฟได้ลุกกลามจากกิ่งใหญ่กิ่งหนึ่งของมัน และไหม้ไปจนถึงผลของมัน ไม่มีกิ่งที่แข็งแรงหลงเหลืออยู่ที่เหมาะสำหรับเอา มาทำคทาของกษัตริย์ได้อีกเลย’
นี่คือบทเพลงไว้อาลัย และมัน จะถูก ใช้ร้องสำหรับไว้อาลัย”

อิสราเอลถูกฎอยู่เรื่อยต่อพระเจ้าที่ตีกับพวกเขา

๒๐ *ในวัน ที่สิบของเดือนที่ ห้า ปีที่เจ็ด †พวกผู้นำอาวูโสบาง คนของอิสราเอลได้มาขอคำปรึกษาจากพระ ยาร์เวห์ พวกเขามานั่งลงตรงหน้าผม

๒ แล้วคำ พุดของพระ ยาร์เวห์ได้มาถึงผมว่า “เจ้าลูกมนุษย์ ให้พุดกับพวกผู้นำอาวูโสของอิสราเอลอย่าง นี้ว่า “นี่คือสิ่งที่พระ ยาร์เวห์องค์เจ้าชีวิตพุด พวกเจ้ามาที่นี่เพื่อขอคำปรึกษากับ เราหรือ เรามีชีวิต อยู่แน่นอนขนาดไหน ก็ให้แน่ใจขนาด นั้นเลยว่า

เราจะไม่ ตอบคำถามของพวกเขา เจ้า” พระยาร์เวห์องค์เจ้าชีวิตพุดว่าอย่าง นั้น “เจ้าลูกมนุษย์ เจ้าจะดำเนินคดีต่อพวก เขาหรือ เจ้าจะดำเนินคดีต่อพวกเขาหรือ ถ้าอย่างนั้นชี้ให้เขาเห็นการกระทำอันน่าขยะแขยงของบรรพบุรุษของพวกเขาสิ” “เจ้าต้องบอกกับพวกเขา เขาว่า “นี่คือสิ่งที่พระ ยาร์เวห์องค์เจ้าชีวิตพุด ในวันที่เราได้เลือกอิสราเอล ตอนที่เราได้เปิด เผยตัว เองให้กับพวกเขา เขารู้จักในแผ่นดินอียิปต์นั้น เราได้ยกมือขึ้นสาบานต่อพวกเขา หลานของยาโคบว่า “เราคือยาร์เวห์พระเจ้าของพวกเขา เจ้า” ๖ ในวันที่ นั้นเราได้สาบานไว้กับพวกเขา เขาว่า เราจะนำพวกเขา ออกจากแผ่นดินอียิปต์ไปยังแผ่นดินที่เราได้ คำนามมาให้กับพวกเขา เป็นแผ่นดิน ดินที่อุดมสมบูรณ์ †และสวยงามที่สุดในบรรดาดินแดนทั้งหลาย”

๗ และเราได้พุดกับพวกเขา เขาว่า “พวกเจ้าทุกคน ให้กำจัดรูปปั้นที่นาชยะแขยง ที่เจ้าชอบมองเพื่อขอความช่วยเหลือ จากมันนั้น อย่าทำตัวของพวก เจ้าให้แปด เป็นอนัตวูรูปเคารพทั้งหลายของอียิปต์ เราคือยาร์เวห์พระเจ้าของพวกเขาเจ้า” “แต่พวกเขากลับบกฏต่อเราและไม่ ยอมฟังเรา พวกเขาไม่ ยอมโยนพวกรูปปั้นชั่วที่ชยะแขยงทิ้ง ที่พวกเขา จ้อง มองเพื่อขอความช่วยเหลือนั้น และไม่ยอมละทิ้งพวกรูป เคารพอื่นๆของอียิปต์ ดังนั้นเราจึงพุดว่า ‘เราจะเทความเดือดดาลของ เราลงบนพวกเขา และแสดงความ โกรธใส่พวกเขาในแผ่นดินอียิปต์’ “แต่เพื่อไม่ให้เราเสียชื่อ ต่อชนชาติทั้งหลายรอบข้าง ที่ได้เห็นเรานำพวกเขาออกมาจากแผ่นดินอียิปต์ เราจึงไม่ได้ทำลายพวกเขา ๑๐ เราได้นำชาวอิสราเอลออกจากแผ่นดิน อียิปต์ไปที่ทะเลทราย ๑๑ เราได้ให้ข้อ บังคับต่างๆของ เรากับพวกเขา และให้พวกเขา รู้จักกฎต่างๆของเรา เพราะคนเหล่านั้นที่เชื่อฟังกฎพวก นั้น จะมีชีวิตต่อไป ๑๒ เรายังให้วัน พุดพักผ่อนต่างๆกับพวกเขา เพื่อเป็นสิ่งเตือนใจ

* ๑๙:๙ *ขังมันไว้ ... อิสราเอลอีกต่อไป* พุดถึงสิ่งหุ้มตัวที่สองหมายถึง กษัตริย์เยโฮยาคิน แห่งยูดาห์ ถูกกวาดต้อนไปเป็นเชลยที่บาบิโลนในปี ๕๙๗ ก่อนพระเยซูมาเกิด ดูเพิ่มเติมได้จาก ๒ พงศกัศตรีย์ ๒๕:๒๗-๓๐

† ๒๐:๑ *เดือนที่ห้า ปีที่เจ็ด* ตรงกับเดือนกรกฎาคมและสิงหาคมของปีที่ ๕๙๑ ก่อนพระเยซูมาเกิด

‡ ๒๐:๖ *อุดมสมบูรณ์* หรือแปลตรงๆว่า “แผ่นดินที่มีน้ำนมกับน้ำเชื่อมผลไม้ไหลอยู่”

ให้ระลึกถึงสายสัมพันธ์ที่เรามีต่อกัน พวกเขารู้ว่าเราคือยาร์เวห์ที่ทำให้พวกเขาเป็นของเราโดยเฉพาะ

^{๑๓} แต่ประชาชนชาวอิสราเอลได้กบฏต่อเราในทะเลทราย พวกเขาไม่ยอมทำตามข้อบังคับทั้งหลายของเรา พวกเขาไม่ยอมรับกฎต่างๆของเรา ทั้งๆที่การเชื่อฟังกฎเหล่านั้นทำให้มีชีวิต พวกเขาทำให้พวกวันหยุดพัก ผ่อนที่เราให้เขาเสื่อมความศักดิ์สิทธิ์ไป เราจึงบอกว่า ‘เราจะเทความเดือดดาลของเราลงบนพวกเขา และทำลายพวกเขาในทะเลทราย’ ^{๑๔} แต่เพื่อไม่ให้เราเสียชื่อต่อชนชาติทั้งหลายที่ได้เห็นเรานำพวกเขาออกจากแผ่นดินอียิปต์ เราจึงไม่ได้ทำลายพวกเขา ^{๑๕} ที่ทะเลทรายนั่น เราได้ยกมือขึ้นสาบานกับพวกเขาว่า ‘เราจะไม่นำพวกเขาเข้าสู่แผ่นดินที่เราสัญญาว่าจะให้กับพวกเขา ซึ่งเป็นแผ่นดินที่อุดมสมบูรณ์และสวยงามที่สุดในบรรดาแผ่นดินทั้งหมด’

^{๑๖} เพราะพวกเขาไม่ยอมรับกฎต่างๆของเราและไม่ทำตามข้อบังคับของเรา และยังทำให้วันหยุดพัก ผ่อนที่เราให้เขาเสื่อมความศักดิ์สิทธิ์อีกด้วย เพราะพวกเขาได้มอมใจของพวก เขาให้กับพวกรูปเคารพทั้งหลายนั้นไป ^{๑๗} แต่เราได้มองดูพวกเขาด้วยความสงสารและไม่ได้ทำลายพวกเขาหรือทำให้พวกเขาจบสิ้นไปที่ทะเลทรายนั่น ^{๑๘} เราได้พูดกับลูกๆของพวกเขาในทะเลทรายว่า ‘อย่าทำตามข้อบังคับต่างๆของพวกเขา อย่าทำตัวของพวก เจ้าให้แปดเปื้อนไปด้วยรูปเคารพของพวกเขา ^{๑๙} เราคือยาร์เวห์พระเจ้าของพวกเขา เจ้าให้ทำตามข้อบังคับของเรา และให้รักษากฎของเราอย่างเคร่งครัด ^{๒๐} ให้รักษาพวกวันหยุดพัก ผ่อนที่เราให้กับ เจ้าไว้ให้ศักดิ์สิทธิ์ มันเป็นสิ่งเตือนใจให้ระลึกถึงสายสัมพันธ์ที่เรามีต่อกัน แล้วพวกเจ้าจะรู้ว่าเราคือยาร์เวห์พระเจ้าของพวกเขา’

^{๒๑} แต่ลูกๆพวกนั้นได้กบฏต่อเราอีก พวกเขาไม่ยอมทำตามข้อบังคับทั้งหลายของเรา พวกเขาไม่ได้อำนาจรักษาของเราอย่างเคร่งครัด ทั้งๆที่การเชื่อฟังกฎเหล่านั้นทำให้มีชีวิต พวกเขายังทำให้วันหยุดพัก ผ่อนที่

เราให้ เขาเสื่อมความศักดิ์สิทธิ์ด้วย ดังนั้นเราจึงบอกว่า ‘เราจะเทความเดือดดาลของเราลงบนพวกเขา และแสดงความโกรธใส่พวกเขาในทะเลทราย’ ^{๒๒} แต่เราได้ยังมือไว้ เพื่อไม่ให้เราเสียชื่อต่อชนชาติทั้งหลายที่ได้เห็นเรานำพวกเขาออกจากแผ่นดินอียิปต์ ^{๒๓} ที่ทะเลทรายนั่น เราได้ยกมือขึ้นสาบานกับพวกเขาว่า ‘เราจะทำให้พวกเขากระจัดกระจายไปอยู่ตามชนชาติต่างๆและทำให้พวกเขาแตกกระเจิงไปอยู่ตามประเทศทั้งหลาย’

^{๒๔} เพราะพวกเขาไม่ยอมเชื่อฟังกฎต่างๆของเรา พวกเขาไม่ยอมรับข้อบังคับต่างๆของเรา และยังทำให้วันหยุดพัก ผ่อนที่เราให้เขาเสื่อมความศักดิ์สิทธิ์ไป สายตาของพวกเขาจับจ้องอยู่ที่พวกรูปเคารพของบรรพบุรุษของพวกเขา ^{๒๕} ดังนั้นเราจึงให้กฎระเบียบที่ห่วยๆกับพวกเขา และให้กฎที่ไม่สามารถช่วยให้พวกเขามีชีวิตรอดได้ ^{๒๖} เราทำให้พวกเขาแปดเปื้อนไปด้วยของถวายของพวกเขาเอง คือการสังเวยลูกชายหัวปี เพื่อเราจะได้ทำลายพวกเขาและให้พวกเขาว่าเราคือยาร์เวห์ ^{๒๗} ดังนั้น เจ้าลูกมนุษย์ให้บอกกับประชาชนชาวอิสราเอลว่า นี่คือนิยามที่พระยาห์เวห์องค์เจ้าชีวิตพูด ‘พวกพ่อของเจ้าได้ทรยศเรา ซึ่งเป็นการลบหลู่เรา ^{๒๘} เราได้นำพวกเขาเข้าสู่แผ่นดินที่เราได้สาบานไว้ว่าจะให้กับพวกเขา แต่พอพวกเขาเห็นเนินเขาสูงลูกโตหรือต้นไม้ต้นไหนที่โหรงเหรง พวกเขาก็จะถวายเครื่องบูชาของพวกเขาที่นั่น พวกเขาได้ยั่วยุให้เราโกรธ ด้วยการถวายเครื่องบูชาอันมีกลิ่นหอม และเทเครื่องดื่มบูชาให้กับพระปลอมที่นั่น ^{๒๙} เราจึงถามพวกเขาว่า “ศาลเจ้าอะไรหรือที่พวกเจ้าไปกัน” มันถึงเรียกว่า บาม่าห์ มาจนถึงทุกวันนี้’

^{๓๐} ดังนั้น ให้บอกกับครอบครัวชาวอิสราเอลว่า พระยาห์เวห์องค์เจ้าชีวิตพูดว่า “เจ้าจะทำตัวไม่บริสุทธิ์ เหมือนกับบรรพบุรุษของพวกเขาอย่างนั้นหรือ ที่ไปสุมหลงมัวเมาอยู่กับรูปปั้นที่น่าขยะแขยงของพวกเขา ^{๓๑} การที่พวกเขาตั้งถวายเครื่องบูชา ด้วยการเอาลูกๆของพวกเขาใส่เข้าไป

* ๒๐:๒๕ *บาม่าห์* เป็นคำฮีบรู ในที่นี้หมายถึงศาลเจ้า หรือ แพลตตรงๆคือ สถานที่สูง คำนี้มีส่วนคล้ายกับคำว่า “ไป” (บา) และ “อะไร” (มาห์)

ในไฟ พวก เจ้าก็ได้ทำให้ตัว เองแปด เป็อน ด้วยรูปเคารพทั้งหลายของพวก เจ้ามาจนถึง ทุก วัน นี้ แล้วเจ้ายังมีหน้ามาขอคำปรึกษา จากเราอีก หรือ ครอบครัวอิสราเอลเอ๋ย เรา มีชีวิตอยู่แน่ขนาดไหน ก็ให้แน่ใจขนาด นั้น เลยว่า เราจะไม่ตอบคำถามพวก เจ้าแม่แต่ ข้อ เดียว” พระ ยาร์เวห์องค์เจ้าชีวิตพูดว่า อย่าง นั้น ^{๓๒}พวก เจ้าพูดว่า “พวก เรายาก เป็นเหมือนชนเผ่าอื่นๆในโลก นี้ ที่นมัสการ พระเจ้าที่เป็นไม้หรือหิน” แต่สิ่งที่พวก เจ้า คิดนั้นจะไม่มีวันเกิดขึ้นหรอก

^{๓๓}พระ ยาร์เวห์องค์เจ้าชีวิตพูดว่า “เรามี ชีวิตอยู่แน่ขนาดไหน ก็ให้แน่ใจขนาดนั้น เลยว่า เราจะปกครองพวก เจ้าด้วยมืออัน ทรงพลัง ด้วยแขนที่ยื่นออกมา และด้วยการ เทความเดือดดาลออกมา ^{๓๔}เราจะนำพวก เจ้ามาจากชนชาติต่างๆและรวบรวมพวก เจ้า มาจากประเทศทั้ง หลายที่พวก เจ้าได้กระจัด กระจายกันไป อยู่ย่น ด้วยมืออันทรงพลัง และแขนที่ยื่นออกมา ^{๓๕}เราจะนำพวก เจ้า เข้าไปในทะเล ทรายของชาติต่างๆและที่ นั้นเราจะเจอ กันซึ่งๆหน้า และเราจะตัดสิน โทษพวก เจ้า ^{๓๖}เหมือนกับที่เราได้ตัดสิน บรรพบุรุษของพวก เจ้าในทะเล ทรายใกล้ แผ่นดินอียิปต์” พระยาร์เวห์องค์เจ้าชีวิตพูด ว่าอย่างนั้น

^{๓๗}“เราจะนับพวก เจ้าด้วยการให้เดิน ลอดไม้ เท้าของ เราไป *และเราจะทำให้เจ้า ยินยอมต่อข้อ ตกลงของเรา ^{๓๘}เราจะกำจัด พวกที่ชอบลุกฮือขึ้นต่อ ด้านและกบฏต่อเรา ถึงแม้ว่าเราจะนำพวก เขาออกมาจากแผ่นดิน ที่พวก เขากำลังอาศัยอยู่อย่างคนต่าง ชาตินั้น แต่เราก็จะไม่ให้พวก เขาเข้าสู่แผ่นดิน อิสราเอล แล้วพวก เจ้าจะได้รู้ว่าเราคือ ยาร์เวห์”

^{๓๙}ส่วนพวก เจ้า ครอบครัวชาวอิสราเอล พระ ยาร์เวห์องค์เจ้าชีวิตพูดอย่างนี้ว่า “ไป เลย พวก เจ้าแต่ละ คนไปนมัสการพวก รูป เคารพของพวก เจ้าตอนนี้เลย และต่อไป ถ้า พวกเจ้าไม่ฟังเรา (จะได้เห็นดีแน่) †และพวก เจ้าจะไม่ทำให้ชื่ออันศักดิ์สิทธิ์ของเราต้อง

เสื่อมเสียอีกต่อไปแล้วด้วยของ ถวายและรูป เคารพทั้งหลายของพวกเจ้า”

^{๔๐}พระ ยาร์เวห์องค์เจ้าชีวิตพูดว่า “บน ภูเขาอันศักดิ์สิทธิ์ของเรา ซึ่งเป็นภูเขา สูง ของอิสราเอลครอบครัวชาวอิสราเอลทั้งหมด จะนมัสการเราที่นี่ เราจะยอมรับพวกเขา เรา จะยอมรับเครื่องบูชาทั้ง หลายของพวก เจ้า และของถวายที่เป็นผลผลิตสูงสุดแรกของพวก เจ้า รวมทั้งเครื่องบูชาศักดิ์สิทธิ์ทั้งหมดของ พวก เจ้าด้วย ^{๔๑}เมื่อเรานำพวก เจ้าออกมา จากชนชาติต่างๆและรวบรวมพวก เจ้า มาจากประเทศทั้ง หลายที่เราได้ทำให้พวก เจ้า กระจัดกระจายกันไป อยู่ย่น เราจะยอมรับ พวกเจ้าเหมือนกลิ่นหอมจากควันของเครื่อง บูชาของเจ้า และเราจะแสดงความศักดิ์สิทธิ์ ของ เราในหมู่พวก เจ้าต่อ หน้าสายตาของ ชนชาติทั้ง หลาย ^{๔๒}แล้วพวก เจ้าจะ ได้รู้ว่า เราคือยาร์เวห์ เมื่อเรานำพวก เจ้าเข้าสู่แผ่นดิน อิสราเอลซึ่งเป็นแผ่นดิน ที่เราได้ยกมือ สาบานไว้ว่าจะให้กับบรรพบุรุษของพวก เจ้า ^{๔๓}ที่ นั้นพวก เจ้าจะสำนึก ผิดถึงการกระทำ และวิถี ทางที่ชั่ว ร้ายทั้ง หลายของ เจ้า ที่ ทำให้เจ้าแปด เป็อน แล้วเจ้าจะละอายใจ ^{๔๔}ครอบครัวของอิสราเอล พวก เจ้าได้ทำสิ่ง ที่ชั่ว ร้ายมากมาย พวก เจ้าสมควรที่จะถูก ทำลาย แต่เพื่อเห็น แก่ชื่อเสียงของเรา เรา จะไม่ทำอย่างนั้น แล้วเจ้าจะได้รู้ว่าเราคือ ยาร์เวห์” พระ ยาร์เวห์องค์เจ้าชีวิตพูดว่า อย่างนั้น

พระยาร์เวห์จะชักดาบออกมา ทำลายยูดาห์ตั้งแต่ใต้ถึงเหนือ

^{๔๕}คำ พูดของพระ ยาร์เวห์ได้มาถึงผมว่า ^{๔๖}“เจ้าลูกมนุษย์หันหน้าไปทางใต้ และ เทศน์ต่อว่าทิศ ใต้นั้นให้พูดแทนเราต่อ ด้าน ป่าแห่งดินแดนทางใต้นั้น ^{๔๗}ให้พูดกับป่าทาง ใต้นั้นว่า ‘ฟังคำ พูดของพระ ยาร์เวห์ให้ ดี พระ ยาร์เวห์องค์เจ้าชีวิตพูดอย่าง นี้ว่า เรา จะจุด ไฟเผาพวก เจ้า และมันจะเผา ผลาญ ต้นไม้ทั้งหมดของ เจ้า ทั้งต้นที่ยังเขียว สด อยู่และต้นที่เหี่ยวแห้งแล้ว เปลวไฟจะไม่ดับ

^{๒๐:๓๗} เราจะนับ... ลอดไม้เท้าของเราไป เปรียบเทียบกับแกะที่เดินลอดไม้เท้าแสดงว่า แกะนั้นเป็นของผู้เลี้ยงคนนั้น ดูเพิ่มเติมได้จากหนังสือเลวีนิติ ๒๗:๓๒; มาลาคิ ๗:๑๔

^{๒๐:๓๙} จะได้เห็นดีแน่ ไม่มีคำพูดนี้ในสำเนาต้นฉบับเดิม แต่ใส่เข้าไปเพื่อให้เข้าใจมากขึ้น เพราะพระยาร์เวห์ละไว้ให้เขาคิดเอาเอง

ลงและไบหน้าทุก หน้าตั้งแต่ทางใต้ไปจนถึงทางเหนือจะร้อนผ่าวๆเพราะมัน ^{๔๘}ทุกคนจะเห็นว่า เรา ยาร์เวห์ เป็นผู้จุดไฟนั้นขึ้น และมันจะไม่ดับลง”

^{๔๙}แล้วผมได้พูดว่า “พระ ยาร์เวห์เจ้าข้า พวกเขากำลังพูดถึงผมว่า

‘เขาเป็นคนชอบเล่าเรื่องเปรียบเทียบอย่างนั้นแหละ’”

^{๕๐}คำ พุดของพระ ยาร์เวห์ที่ได้มาถึงผมว่า ^{๕๑}“เจ้าลูกมนุษย์ ให้หันหน้าของเจ้าไปที่เมืองเยรูซาเล็ม ให้เทศน์ต่อต้านสถาน ที่ศักดิ์สิทธิ์ของพวกเขา และให้พูดแทนเราคัดค้านแผ่นดินของอิสราเอล ^{๕๒}ให้บอกกับแผ่นดินนั้นว่า

‘พระยาร์เวห์พูดว่า เราต่อต้านเจ้า เราจะชกดาบของเราออกจากฝัก และตัดทั้งคนดี และคนชั่วไปจากเจ้า ^{๕๓}เราจะตัดทั้งคนดีและคน ชั่วออกไปจาก เจ้า ดังนั้นเราจะชกดาบออกจากฝักเพื่อต่อสู้กับมนุษย์ทุกคน

ตั้งแต่ทิศใต้จดทิศเหนือ ^{๕๔}แล้วมนุษย์ทุกคนจะรู้ว่า เรา ยาร์เวห์ ได้ชกดาบของเราออกจากฝัก แล้วมันจะไม่กลับคืนฝักอีก’

^{๕๕}ดังนั้นเจ้าลูกมนุษย์ ให้ร้องคร่ำครวญอย่างคนที่ใจแตกสลาย และให้ร้องอย่างขมขื่นใจต่อหน้าพวกเขา

^{๕๖}และเมื่อพวกเขาถามเจ้าว่า ‘ทำไมเจ้าถึงร้องคร่ำครวญอย่างนั้น’

ให้เจ้าตอบว่า ‘เป็นเพราะข่าวร้ายที่กำลังจะ

จะมา

หัวใจทุกดวงจะหลอมละลาย

มือทุกมือจะอ่อนเปลี้ยลง

จิตใจทุกดวงจะอ่อนล้าลง

ทุกหัวเข่าจะอ่อนปวกเปียกเหมือนน้ำ’

ดูสิ ข่าวร้ายนั้นกำลังมาแล้ว มันจะเกิดขึ้นอย่างนั้นแน่ๆ” พระยาร์เวห์องค์เจ้าชีวิตพูดว่าอย่างนั้น

^{๕๗}คำ พุดของพระ ยาร์เวห์ที่ได้มาถึงผมว่า ^{๕๘}“เจ้าลูกมนุษย์ ให้พูดแทนเราว่า ‘องค์เจ้าชีวิตพูดอย่างนี้ว่า

ดูนั้น มีดาบ มีดาบเล่มหนึ่ง ถูกกลับจนคมและขัดจนเงาแล้ว

^{๕๙}มันถูกกลับจนคมเพื่อฆ่า

ถูกขัดจนเงาเพื่อส่องประกายเหมือนฟ้าแลบ

พวก เขายังจะมาฆ่าขึ้นคมในไม้ คทาของยู

ดาห์ลูกชายของเราอยู่อีกหรือ ดาบ นั้นได้ถูกไม่คทาทั้งหลายนั้น

^{๖๐}ดาบนั้นถูกแต่งตั้งขึ้นเพื่อชดเชย และนำไปใช้

มันถูกกลับจนคมและมีเงา เพื่อใส่ไว้ในมือของนักฆ่า

^{๖๑}เจ้าลูกมนุษย์ ให้ร้องให้คร่ำครวญ เพราะดาบเล่ม นี้ได้มาต่อ ต้านประชาชน

ของเรา มันต่อต้านบรรดาเจ้าชายทั้งหลายของอิสราเอล

พวก เขาพร้อมกับประชาชนของ เราถูกโยนไปที่กับดาบเล่ม นั้น ดังนั้นให้ตบตีขึ้นชาด้วยความเศร้า

^{๖๒}การทดสอบจะมาแน่ แล้วจะเกิดอะไรขึ้นถ้าคทาของยู ดาห์ไม่สามารถอยู่ต่อ ไปได้ เพราะเจอบดาบที่ถูกมันนั้น” พระยาร์เวห์องค์เจ้าชีวิตพูดว่าอย่างนั้น

^{๖๓}“ดังนั้น เจ้าลูกมนุษย์ ให้ตบมือเปรี๊ยะ และพูดแทนเรา ต่อต้านพวกเขาว่า

ปล่อยให้ดาบฟันลงมาสองครั้ง หรือสามครั้งก็ยิ่งได้

ดาบนี้มีไว้เพื่อฆ่า

มันมีไว้เพื่อฆ่าหมู่มากครั้งยิ่งใหญ่ มันล้อมพวกเขาเข้ามา

^{๖๔}หัวใจของพวก เขาจะหลอมละลายไปด้วย ความกลัว

จะมีคนมากมายสะดุดและล้มลง เราได้วางดาบไว้ที่ตรงประตูทั้งหมดของ

พวกเขาเพื่อฆ่า

ดาบนั้นจะส่องประกายเหมือนฟ้าแลบ มันถูกชกออกมาเพื่อการฆ่าหมู่มาก

^{๖๕}ดาบเอ๋ย ฟันไปทางขวา

ฟันไปทางซ้าย

ฟันไปทุกที่ที่เจ้าหันไป

^{๖๖}แล้วเราเองก็จะตบมือเปรี๊ยะเหมือนกัน และเราก็จะระบายความเดือดดาลของ เรา

ออกมาใส่เจ้าจนหมดสิ้น เรา ยาร์เวห์ที่ได้ลิ้นคำพูดไปแล้ว”

บาบิโลนเลือกไปโจมตีเยรูซาเล็ม

^{๑๙}คำ พุดของพระ ยาร์เวห์ที่ได้มาถึงผมว่า

^{๒๐}“เจ้าลูกมนุษย์ ให้ลากถนนขึ้น มาสองสาย ที่ดาบของกษัตริย์แห่งเมืองบาบิโลนจะไปได้

^{๖๑:๑๐} *ดาบ* หมายถึงเมืองบาบิโลนและกษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์

ถนนทั้งสองสายนี้จะต้องแยกออกมาจาก ถนนเส้นเดียวกันที่ลงมาจากประเทศหนึ่ง ให้ทำป้ายบอกทางตรงทางแยกนั้น

๒๐ ให้วาดสาย หนึ่งในที่ดาบอาจจะใช้ไปสู่ เมืองรับบาห์ของชาวอัมโมน และอีกสาย หนึ่งในที่จะไปยูดาห์และป้อมปราการในเมืองเยรูซาเล็ม

๒๑ ให้วาดอย่างนี้ เพราะกษัตริย์บาบิโลน จะหยุดอยู่ที่ทางแยกนี้ และตัดสินใจจะไปทางไหน เขาจะเสี่ยงตายด้วยการเขย่า เข็มซี่ลูกธนู สอบถามพวกรูปเคารพของเขา และฝ่าตีบของสัตว์ที่ถูกเซ่นไหว้ดู

๒๒ สลากที่ตกในมือขวาของเขา บอกให้ไปเมืองเยรูซาเล็ม เขาจะออกคำสั่งฆ่า และจะอัปาทตะโกนสั่งลุย เขาจะเอาท่อนไม้ทะลวงประตู และเขาจะสร้างทางลาดขึ้นมุกกำแพง และสร้างกำแพงเคลื่อนที่

๒๓ ชาวยูดาห์ถือว่าลางบอกเหตุทั้งหมดนี้เป็นเรื่องเหลวไหล แต่มันจะเกิดขึ้นจริง เพราะพวกเขาผิดคำสาบานที่ว่าจะจงรักภักดีต่อบาบิโลน และกษัตริย์บาบิโลนจะมารื้อฟื้นความผิดของคนยูดาห์และจะจับตัวพวกเขาไปเป็นเชลย”

๒๔ พระยาห์เวห์องค์เจ้าชีวิตพูดว่า

“พวกเจ้าจะถูกจับไปเป็นเชลย เพราะพวกเจ้าทำให้เราระลึกขึ้นได้ถึงความผิดของพวกเจ้า การรบกวนของพวกเจ้าถูกเปิดโปงออกมาแล้ว พวกบ่าวของเจ้าเห็นได้ชัดในทุกอย่างที่คุณทำ” ๒๕ เจ้าชายของอิสราเอลผู้ชั่วช้า และถ้อยวันของเจ้ามาถึงแล้ว เวลาแห่งการลงโทษครั้งสุดท้ายได้มาถึงแล้ว”

๒๖ พระยาห์เวห์องค์เจ้าชีวิตพูดว่า

“ให้ถอดผ้าโพกหัวของเจ้าออก ถอดมงกุฏของเจ้าออกซะ ทุกสิ่งจะไม่เหมือนเดิม ผู้ต่ำต้อยจะได้รับการยกย่อง และผู้ที่เคยได้รับการยกย่องจะต่ำต้อยลง

๒๗ สับสนอลหม่าน สับสนอลหม่าน สับสนอลหม่านไปหมดแล้ว เราจะทำให้มันเป็นอย่างนั้น มันจะเป็นความพินาศอย่างที่ไม่เคยมีมา ก่อน มันจะเป็นอย่างนั้นจนกว่าผู้ที่จะมาลงโทษมันจะมา ถึง ผู้ที่เราจะมอบหน้าทีนั้นให้”

ชาวอัมโมนจะถูกลงโทษ

๒๘ “เจ้าลูกมนุษย์ ให้พูดแทนเราว่า

“นี่คือสิ่งที่พระยาห์เวห์องค์เจ้าชีวิตพูดเกี่ยวกับชาวอัมโมนและคำเยาะเย้ยของพวกเขา

ดาบเอ๋ย ดาบ ชักออกมาเพื่อฆ่าฟัน ถูกขัดเงาเพื่อทำลาย

และส่องประกายเหมือนสายฟ้าแลบ ๒๙ เจ้าดาบ เจ้าจะถูกวางพาดไว้บนคอของคน

ถ้อยชั่วที่จะถูกฆ่า เพราะเรื่องนี้มีมติทั้งหลายที่เกี่ยวข้องกับเจ้าลัวัน

โกหกทั้งสิ้น พวกหมอดูที่ทำนายอนาคตเจ้าลัวันแต่หลง

ลวง วันสำหรับคนชั่วเหล่านั้นได้มาถึงแล้ว

วันแห่งการลงโทษครั้งสุดท้ายของเขามาถึงแล้ว

เมืองบาบิโลนจะถูกลงโทษ

๓๐ ให้เอาดาบใส่ฝักของ มัน เจ้าดาบ เรา จะตัดสินใจในแผ่นดินที่เจ้าถูกสร้างขึ้น ในแผ่นดินซึ่งเป็นต้นกำเนิดของเจ้า ๓๑ เราจะทดสอบความเดือดดาลของเราลงบนตัวเจ้า ความโกรธของเราจะเป็นเหมือนไฟที่เราจะพ่นใส่เจ้า เราจะมอบพวกเจ้าไว้ในมือของคนโหดเหี้ยม ผู้ที่ชำนาญในการทำลายล้าง

๓๒ เจ้าจะเป็นเชื้อเพลิงสำหรับไฟ เลือดของเจ้าจะหลั่งไหลในแผ่นดินของเจ้าเอง จะไม่มีใครจดจำเจ้าได้อีกต่อไป เพราะ เรา ยาห์เวห์ ได้ลั่นคำพูดไปแล้ว”

เอเสเคียลพูดต่อต้านเมืองเยรูซาเล็ม

๒๒ ^๑ คำพูดของพระยาห์เวห์ได้มาถึงฉันว่า ^๒ “เจ้าลูกมนุษย์ เจ้าจะฟ้องร้องเมืองนี้หรือ เจ้าจะฟ้องร้องกับเมืองที่นอนไปด้วยเลือดนี้หรือ ถ้าอย่างนั้น ชี้ให้เมืองนี้เห็นถึงการกระทำอันน่าขยะแขยงของมันเป็นสิ ^๓ บอกพวกเขาว่า “นี่คือสิ่งที่พระยาห์เวห์องค์เจ้าชีวิตพูด “โอ้เมืองที่ขอบนองเลือด เวลาที่เจ้าจะถูกลงโทษมาถึงแล้ว เจ้าไม่บริสุทธิ์เพราะขอบสร้างรูปเคารพทั้งหลาย”

“ความผิดติดอยู่กับเจ้า เพราะเลือดที่เจ้าทำให้ไหลนองนั้น แล้วเจ้าทำตัวเองให้ไม่บริสุทธิ์ด้วยการสร้างรูปเคารพทั้งหลาย วันแห่งการลงโทษเจ้ามาถึงแล้ว วันปีของเจ้าจบสิ้นแล้ว ดังนั้น เรากำลังทำให้เจ้าเป็นสิ่งที่ชนชาติต่างๆถูกเหยียดหยาม และเป็นสิ่งที่

ประเทศทั้ง หลายหัวเราะเยาะใส่ ^๕ ทั้งคนที่ อยู่ใกล้และไกลจะหัวเราะเยาะเจ้า ไซ้เมืองที่มีชื่อเสียงเสื่อมเสียที่เต็มไปด้วยความสับสนอลหม่าน

^๖ดูสิ ในเมืองของ เจ้า พวกเจ้า ชายแห่ง อิสราเอลแต่ละคน ใช้อำนาจของ เขาทำให้ เกิดการนองเลือด ^๗ในเมืองของเจ้า ผู้คนดู หมิ่นพ่อแม่ ในเมืองของเจ้า พวกเขาตกขี คนต่างด้าว ในเมืองของเจ้า พวกเขาเอารัด เอาเปรียบเด็กกำพร้าและแม่หม้าย ^๘เจ้า ดูถูกสิ่งศักดิ์สิทธิ์ของเรา และทำให้พวกวัน หยุดทางศาสนาของเราเสื่อมความศักดิ์สิทธิ์ ^๙ในเมืองของเจ้า มีการว่าจ้างให้ใส่ร้ายกัน จนทำให้คนบริสุทธิ์ถูกฆ่า ในเมืองของเจ้า มี คนที่กินอยู่ในศาล เจ้าบทรูเขา และทำสิ่งที่ ชั่วช้าลามก ^{๑๐}ในเมืองของเจ้า พวกเขามี เพศสัมพันธ์กับเมียของตัวเอง ในเมือง ของเจ้า พวกเขา่วมเพศกับผู้หญิงต่างๆที่ พวกนางมีประจำ เดือน ^{๑๑}ในเมืองของ เจ้า ชายคนหนึ่งทำความผิดที่นำรังเกียจกับเมีย ของเพื่อนบ้าน อีกคนหนึ่งมีเพศสัมพันธ์กับ ลูกสะใภ้ของตัวเองทำให้นางไม่บริสุทธิ์ และ อีกคนหนึ่งร่วมเพศกับลูกสาวของพ่อเขาเอง ^{๑๒}ในเมืองของเจ้า ผู้คนต่างรับสินบนจนทำให้คนบริสุทธิ์ต้องถูกฆ่า เจ้าหักดอกเบียดวง หน้าและคิดดอกเบียดบน ต้น และหากำไร อย่างไม่ยุติธรรมจากเพื่อนบ้านของเจ้า ด้วยการรีดไถ เจ้าได้ลิ้มร่ำแล้ว” พระยาห์เวห์ องค์เจ้าชีวิตพูดว่าอย่างนั้น

^{๑๓}“ดูสิ เราจะตบมือเปรียบด้วยความโกรธ เพราะผลกำไรที่เจ้าได้โกงเขามา และเลือดที่ เจ้าทำให้ไหล นองอยู่ในเมืองของ เจ้า ^{๑๔}ในวันที่เราจัดการกับเจ้า เจ้ายังจะกล้า ตีอยู่อีก หรือ มือของ เจ้ายังจะแข็งแกร่งอยู่อีก หรือ เรา ยาห์เวห์ ได้ลิ้มร่ำคำพูดไปแล้ว และเราจะ ทำตาม นั้นแน่ ^{๑๕}เราจะทำให้พวก เจ้าแตก ซ่านไปอยู่ท่ามกลางชนชาติทั้ง หลายและ กระจัดกระจายไปอยู่ตามประเทศต่างๆ เรา จะทำให้ความไม่บริสุทธิ์ของ เจ้าจบ สิ้นไป ^{๑๖}แล้วเมื่อชนชาติทั้ง หลายดูถูกเราที่เราทำ อย่างนี้กับเจ้า เจ้าจะคิดว่าเราคือยาห์เวห์”

อิสราเอลเป็นเหมือนขี้เงินที่ไร้ค่า

^{๑๗}แล้วคำพูดของพระ ยาห์เวห์ได้มาถึงผม ว่า ^{๑๘}“เจ้าลูกมนุษย์ ครอบครัวยิวอิสราเอล กลายเป็นขี้ เงินแล้วสำหรับเรา พวก เขา

ทั้งหมดเป็นเหมือนทองแดง สังกะสี เหล็ก และตะกั่วที่เหลืออยู่ในเตา หลอมเมื่อคน หลอมเงิน พวก เขาเป็นเพียงขี้ เงินที่เหลือ ทิ้งไว้ ^{๑๙}ดังนั้น นี่คือนี่สิ่งที่พระ ยาห์เวห์องค์ เจ้าชีวิตพูด เพราะพวก เจ้าทั้ง หลายเป็นขี้ เงินที่ไร้ค่า เราจะรวบรวมพวกเจ้าไว้ในเมือง เยรูซาเล็ม ^{๒๐}เหมือนกับที่คนรวบรวมเอา เงิน ทองแดง เหล็ก ตะกั่วและสังกะสี มา ใส่ไว้ในเตา หลอมเพื่อหลอมละลายมันด้วย เปลว ไฟที่ร้อน แรง เราที่จะรวบรวมเจ้าไว้ ด้วยความโกรธและความเดือดดาลของ เรา และใส่เจ้าไว้ภายในเมืองและหลอมละลาย เจ้าเสีย ^{๒๑}เราจะรวบรวมเจ้าและจะโหมเจ้า ด้วยความเดือดดาลอันดุ รุนของเรา และ เจ้าจะถูกหลอมละลายอยู่ในเมืองนี้ ^{๒๒}เจ้าจะถูกหลอมละลายอยู่ในเมือง นี้ เหมือนกับเงินที่ถูก หลอมละลายอยู่ในเตาหลอม และเจ้าจะได้อู้อู่ว่าเรา ยาห์เวห์ได้เทความเดือดดาลของ เรา ไว้บนเจ้า”

พวกผู้นำเยรูซาเล็มไม่ได้เรื่อง

^{๒๓}คำพูดของพระ ยาห์เวห์ได้มาถึงผมอีก ครั้งหนึ่งว่า ^{๒๔}“เจ้าลูก มนุษย์ ให้บอกแผ่นดินนี้ว่า ‘เจ้าเป็นแผ่นดินที่ไม่ได้รับการชำระล้าง เจ้าก็เลยไม่ได้รับฝนในวันที่เราโกรธนั้น ^{๒๕}พวกเจ้า ชายในเมืองนี้เป็นเหมือนสิ่งใด ที่คำรามตอนกำลังจะฉีกเนื้อเหยื่อของ มัน พวก เขากินประชาชนของเขาเอง พวก เขายึดทรัพย์สมบัติและของมีค่าไป พวกเขาทำให้เมืองเต็มไปด้วยแม่หม้าย

^{๒๖}พวกนักบวชของ เจ้าละเมิดกฎของ เรา และลบหลู่ของศักดิ์สิทธิ์ทั้ง หลายของ เรา พวก เขาไม่แยกแยะว่าสิ่ง ไหนศักดิ์สิทธิ์สิ่ง ไหนไม่ศักดิ์สิทธิ์ และไม่ ได้สอนว่าอะไร บริสุทธิ์ อะไรไม่บริสุทธิ์ พวก เขาไม่ ยอมรับรักษาพวกวันหยุดทางศาสนาของเรา จนทำให้เราถูกลบหลู่ท่ามกลางพวกเขา

^{๒๗}พวกเจ้า หน้าที่ในเมืองเป็นเหมือนพวกหมาป่าที่ฉีกเนื้อเหยื่อของพวก มัน พวก เขาทำให้เกิดการนอง เลือด และฆ่าประชาชน เพื่อคดโกงหาผลประโยชน์ใส่ตัว

^{๒๘}พวกที่อ้างว่าพูดแทนเราของเมืองนี้ ได้ฉาบปูน ขาวปิดบังการกระทำเหล่านี้ นี้ของพวกผู้นำทั้งหมดนี้ โดยใช้หินมิตปลอมและคำทำนายนีโกหก พวกเขอ้างว่านี่คือสิ่งที่พระ

ยาร์เวห์องค์เจ้าชีวิตพูด ทั้งๆที่พระยาร์เวห์ไม่ได้พูด

^{๒๙} พวกเจ้าของที่ดินริด ภูเขาและปล้น ซึ่งพวก เขาคัดขีคนจนและคนที่ขัดสน และ ช่มแครงคนต่างดาวที่ไม่มีทางฟ่องกลับได้

^{๓๐} เราได้มองหากคนหนึ่งในหมู่พวก เขา ที่จะมาซ่อมกำแพงและยืนอยู่ต่อ หน้าเราตรง ช่อง โหวของกำแพง เพื่อปกป้องแผ่นดิน ดินนี้ เพื่อเราจะได้ไม่ทำลายมัน แต่เราก็หาไม่พบสักคนเลย ^{๓๑} ดังนั้นเราจะเทความเดือดดาล ของเราลงที่พวก เขา และจะทำให้พวก เขา จบสิ้นลงด้วยไฟแห่งความโกรธของเรา เรา จะให้กรรม ชั่วที่พวก เขาทำนั้นสนองกลับไป ตกลงบนหัวของพวกเขາเอง”

พระยาร์เวห์องค์เจ้าชีวิตพูดว่าอย่างนั้น

ภรรยาสองคนที่เล่นชู้ของพระยาร์เวห์

๒๓ ^๑ คำ พูดของพระ ยาร์เวห์ที่ได้มาถึง ผมว่า ^๒ “เจ้าลูกมนุษย์ มีพี่น้องอยู่ สอง คน เป็นลูกสาวจากแม่เดียวกัน ^๓ พวก นางกลายเป็นโสเภณีอยู่ในอียิปต์ ไปขายตัว ตอนที่พวก เขายังเป็นเด็กในแผ่นดินนั้น ที่ นั้นพวก นางยอมให้ผู้ขายคล้ำ คลึงดำ นม และลูปไล่หน้าอกอันแรก แยมของพวก นาง ^๔ คนพี่ชื่อโอโฮลาห์ ^๕ และคนน้องชื่อโอโฮลิ บาร์ ^๖ พวกนางกลายเป็นเมียเรา และคลอด ลูกชายและลูกสาวให้กับ เรา โอโฮลาห์มีอีก ชื่อหนึ่งว่าสะมาเรีย โอโฮลิบาร์มีอีกชื่อหนึ่ง ว่าเยรูซาเล็ม

^๗ โอโฮลาห์ไปขายตัวในขณะที่ยังเป็นเมีย ของเรา และนางได้ลุ่มหลงพวกชู้รักของนาง คือชาวอัสซีเรียพวกนักรบ ^๘ ที่ใส่ชุดสีน้ำเงิน

มีทั้งนายทหารชั้นสูงและผู้บังคับบัญชา พวก เขาล้วนเป็นชาย หนุ่มที่หล่อ เหลลาและเป็น ทหารม้า ^๙ โอโฮลาห์เสนอตัวเองให้กับพวก เขา คือชายอัสซีเรียทุกคนที่มีเสน่ห์ดึงดูดใจ นางได้ทำตัวให้เลื่อมเสียไปกับพวกกรูปลาว ของคนเหล่า นนทั้งหมดที่นางลุ่ม หลงอยู่ นั้น ^{๑๐} นางไม่ ยอมเลิกขายตัว ที่นางได้เริ่ม ทำมาตั้งแต่วัย สาวในประเทศอียิปต์ ตอนที่ชายหลาย คนร่วมหลับ นอนกับนาง พวก เขาลูปไล่หน้าอกที่แรก แยมของ นางและความ โคร่งของพวกเขาไว้บนตัวนาง ^{๑๑} ดังนั้น เราได้มอบนางให้กับพวกอัส ซีเรียชู้รักที่นาง ลุ่ม หลง ^{๑๒} พวกเขาได้จับนางเปลื้อง ผ้าออก ไปแล้วเอาตัวพวกลูกชายลูกสาวของ นางไป และพวก เขาก็ฆ่านางด้วยดาบ และพวกผู้ หมึงใช้ชื่อนางในการแข่ง ต่ำชาวบ้าน นั่นคือ โทษที่เราได้กำหนดไว้สำหรับนาง

^{๑๓} โอโฮลิ บาร์น้อง สาวของนางได้เห็นสิ่ง ที่เกิด ขึ้นทั้งหมด แต่นางกลับเลว ทรามยิ่ง กว่าพี่ สาวของนางในเรื่องความ โคร่งและการ ขายตัว ^{๑๔} นางยังได้ลุ่มหลงพวกชาวอัสซีเรีย ที่เป็นทหารชั้น สูง ผู้ บังคับบัญชา นักรบที่ แต่งตัวเต็มยศและทหารม้า พวกเขาทั้งหมด ล้วนแต่เป็นชาย หนุ่มที่หล่อ เหลลา ^{๑๕} เราเห็นว่านางทำตัวเลื่อมเสีย พี่น้องสองคนนี้เดินใน แนวทางเดียวกัน

^{๑๖} โอโฮลิ บาร์ก็ยังขายตัวหนักยิ่ง ขึ้น นาง ไปเห็นภาพของพวกชาวเคลเดีย ^{๑๗} ที่วาดด้วย สีแดงอยู่บนกำแพง ^{๑๘} พวกเขามีเข็มขัดคาด อยู่รอบ เอว และมีผ้าโพก หัวอยู่ พวก เขา ทั้งหมดดูเหมือนนาย ทหารชาวบาบิโลน ที่มี บ้าน เกิดมาจากเมืองเคล เดีย ^{๑๙} วันที่ที่นาง

^{*๒๖:๓๐ ช่อง โหวของกำแพง ผู้พูดแทนพระเจ้า จะเตือนคนให้กลับใจเสียใหม่ และจะ อธิษฐานต่อพระเจ้าให้กับประชาชน เพื่อปกป้องพวก เขาจากความเดือดดาลหรือความโกรธ เกรี้ยวของพระเจ้าเหมือนกบที่ทหารยามจะปกป้องเมือง ด้วยการขึ้นไปต่อสูตรงของ โหว ของกำแพงตอนที่เมืองถูกโจมตี ดูเพิ่มเติมได้จาก หนังสือสวดดี ๑๐๖:๒๓}

^{†๒๓:๕ โอโฮลาห์} ชื่อนี้หมายถึง “เด็นท์ของนาง” ในที่นี้คงหมายถึง ดენท์ของศาลเจ้าที่พวก เขานมัสการ

^{‡๒๓:๕ โอโฮลิบาร์} ชื่อนี้หมายถึง “เด็นท์ของเราที่อยู่ในาง” ในที่นี้คงหมายถึง ดენท์ของ พระเจ้าในเมืองเยรูซาเล็ม คือพระวิหารนั่นเอง

^{§๒๓:๑๐ จับนางเปลื้องผ้าออก} หรือ “ช่มขืน” แปลตรงๆได้ว่า “เปิดเผยความเปลือยเปล่า ของนาง” คำในภาษาฮีบรูที่หมายถึง “เปิดเผย” นั้น มีความหมายเหมือนกับ “ถูกนำตัวไป เป็นนักโทษในประเทศที่อยู่ไกลออกไป”

^{§๒๓:๑๔ ชาวเคลเดีย} หรือ ชาวบาบิโลน เป็นกลุ่มครอบครัวที่สำคัญในบาบิโลน บางครั้ง ชื่อ นี้มีความหมายโดยทั่วไปว่า “ประชาชนที่มาจากเมืองบาบิโลน”

เห็นพวกเขา นางก็ลุ่มหลงพวกเขาและได้ส่งคนไปตามหาพวกเขาในเคลเดีย ^{๑๘}แล้วชาวบาบิโลนก็ได้มาพบ นางเพื่อร่วม รักกับ นางบนเตียง และพวกเขาได้ทำให้นางเสื่อมเสียด้วยความใคร่ของพวก เขา หลังจากที่นางทำตัวเสื่อมเสียกับพวก เขาแล้ว นางก็ติดตามพวกเขาไปด้วยความขยะแขยง

^{๑๙}โอโฮลิบาห์ก็ยังขายตัวอย่างเปิดเผย และเผยความเปลือยเปล่าของ นาง เราได้ติดตามนางไปด้วยความขยะแขยงเหมือนกับที่เราเคยติดตามที่ สาวนางไป ^{๑๙}เมื่อนางหวนคิดถึงครั้งที่นางยังเป็น สาวอยู่ ตอน ที่นางเป็นโสเภณีอยู่ในประเทศอียิปต์ นางกลับยิ่งล้ำล่อนมากขึ้น ^{๒๐}นางลุ่มหลงซู้รักของนางที่ชั้นที่มีอวัยวะเพศเหมือนนลา และมีการหลั่งน้ำกามเหมือนม้า

^{๒๑}โอโฮลิบาห์ อย่างนี้ เราได้หวนหาการรำนสวาทแห่งวัยสาวของเจ้า เมื่อครั้งอยู่ในประเทศอียิปต์ ที่ด้านนมของเจ้าถูกเคล้าคลึงและหน้าอกของเจ้าถูกลูบไล้ ^{๒๒}ดังนั้น โอโฮลิบาห์ นี่คือนิสัยที่พระยาห์เวห์องค์เจ้าชีวิตพูด ‘เราจะปลุกปั้นพวกซู้รักของเจ้าให้ต่อต้านเจ้า

เราจะนำพวกที่เจ้าเคยติดตามไปด้วยความขยะแขยง มาต่อต้านเจ้าจากทุกๆด้าน ^{๒๓}ทั้งชาวบาบิโลนและชาวเคลเดียทั้งหมด พวกผู้ชายในเปโต โขอาและโคอา รวมทั้งชาวอัสซีเรียทั้งหมด คือพวกชายหนุ่มที่หล่อเหลา ที่เป็นทหารชั้นสูง ผู้บังคับบัญชา นายทหาร และวีรบุรุษผู้กล้า ทุก คนล้วนซี้ ม้า ^{๒๔}พวกเขาจะมาต่อต้านเจ้าด้วยอาวุธ ทรบเกวียน และฝูงชนเป็นจำนวนมาก พวกเขาจะมาจากทุกๆด้าน เพื่อต่อต้านเจ้าด้วยโล่ขนาดใหญ่และเล็ก กับหมวกเหล็ก เราจะปล่อยให้พวกเขาลงโทษเจ้า ตามที่พวกเขาเห็นสมควร

^{๒๕}เราจะหันความโกรธอันหึง หวงของเราใส่เจ้า และพวก เขาจะจัดการกับ เจ้าอย่างบ้าคลั่ง พวก เขาจะตัดจมูกและหูของ เจ้า คนของ เจ้าที่ยังเหลืออยู่จะล้ม ลงด้วยดาบ พวก เขาจะเอาตัวพวกลูกชายและลูกสาวของเจ้าไป ส่วนพวกที่ เหลือจะถูกไฟคลอกตาย ^{๒๖}พวกเขาจะเปลี่ยนผ้าเจ้าออกและเอาเครื่องเพชรติดๆของ เจ้าไป ^{๒๗}แล้วเราทำให้การรำนสวาทและการขายตัวของเจ้าที่เจ้าได้ริเริ่มไว้ในประเทศอียิปต์นั้นจบสิ้นไป เจ้าจะ

ได้ไม่หวนหาสิ่งเหล่านี้ หรือคิดถึงประเทศอียิปต์อีกต่อไป”

^{๒๘}พระยาห์เวห์องค์เจ้าชีวิตพูดว่า

“เราจะมอบเจ้าให้กับพวกที่เจ้าเกลียดชัง พวกที่เจ้าติดตามไปด้วยความขยะแขยง ^{๒๙}พวกเขาจะจัดการกับเจ้าด้วยความเกลียดและเอาทุก สิ่งทุกอย่างที่เจ้าทำงานได้ มา พวก เขาจะทิ้งเจ้าให้เปลือยเปล่าล่อนจ้อนและความอับอายของการขายตัวของ เจ้าจะถูกเปิดเผย การรำนสวาทและการขายตัวของ เจ้า ^{๓๐}ได้นำพาสัง นีมาสู่ตัวเจ้า เพราะเจ้าได้ไปขายตัวกับชนชาติต่างๆและทำให้ตัว เจ้าเสื่อมเสียกับรูป เคารพของพวก เขา ^{๓๑}เจ้าได้ทำตัวเหมือนกับที่ สาวของ เจ้า ดังนั้นเราจะเอาถ้วยที่นางถูกบังคับให้ดื่มนั้นใส่ไว้ในมือของเจ้า”

^{๓๒}พระยาห์เวห์องค์เจ้าชีวิตพูดว่าอย่างนี้

“เจ้าจะดื่มจากถ้วยของพี่สาวเจ้า เป็นถ้วยขนาดใหญ่และลึก มันจุได้เยอะ

เจ้าจะถูกเยาะเย้ยและถากถาง ^{๓๓}เจ้าจะเต็มไปด้วยความ มึนเมาและความ เสร้าโศก

จากถ้วยแห่งความ น่า สะ พริง กลัวและน่าสยดสยองซึ่งคือถ้วยของสะมาเรียพี่สาวของเจ้า

^{๓๔}เจ้าจะดื่มมันหมดเกลี้ยง เจ้าจะทำมันแตกและดูเศษชิ้นๆของมัน เจ้าจะฉีกอกของเจ้า เราได้ลั่นคำพูดไปแล้ว”

พระยาห์เวห์องค์เจ้าชีวิตพูดว่าอย่างนั้น

^{๓๕}ดังนั้น นี่คือนิสัยที่พระ ยาห์เวห์องค์เจ้าชีวิตพูด

“เจ้าจะ ต้องรับผลแห่งการ รำน สวาทและการขายตัวของ เจ้า เพราะเจ้าได้ลืมนเราและโยนเราไปไว้ข้างหลังเจ้า”

การฟ้องร้องโอโฮลาห์และโอโฮลิบาห์

^{๓๖}พระยาห์เวห์พูดกับผมว่า “เจ้าลูกมนุษย์ เจ้าจะฟ้อง ร้องโอ โฮ ล่าห์และโอ โฮ ลี บาห์ หรือ อย่างนั้น ซี้ให้พวกนางเห็นถึงการกระทำตัวอันน่าขยะแขยงของพวก นางสิ ^{๓๗}พวกนางได้เล่น ซู้ และเลือดของผู้บริสุทธิ์ที่ตกอยู่ในมือของพวก นาง พวก นางเล่น ซู้กับพวกรูปเคารพ พวก นางได้เอาลูกๆที่นางได้คลอดให้ กับ เรา ไปสังเวยในไฟให้เป็นอาหารกับรูป

เคารพพวก นั้น ^{๓๘}แล้วในวันเดียวกัน นั้น พวก นางยังทำอย่าง นี้กับเราด้วย คือพวก นางได้ทำให้สถาน ที่ศักดิ์สิทธิ์ของเราเสื่อม ไป และทำให้พวกวัน หยุดทางศาสนาของเราเสื่อมความศักดิ์สิทธิ์ไป ^{๓๙}ในวันที่พวก นางได้เอาลูกๆไปส่งเวรูรูป เคารพเหล่า นั้น พวก นางได้เข้ามาในสถาน ที่ศักดิ์สิทธิ์ของเรา ซึ่งทำให้มันเสื่อม ไป นี่คือนิสัยที่พวกเขา ทำภายในบ้านของเรา

^{๔๐}พวก นางยังได้ส่งคนไปตามหาผู้ชาย จากแดน ไกล และพวกเขา ก็มา เจ้าก็อาบ น้ำชำระตัว เตรียมต้อนรับพวกเขา เจ้าทา ตาและสวม ใส่เพชรพลอย ^{๔๑}เจ้านั่งอยู่บน เก้าอี้นอนที่หรูหรา ที่มีโต๊ะวางเครื่องหอม กับน้ำมันที่เป็นของ เราตั้งอยู่ข้าง หน้า ^{๔๒}ที่ นั้นมีเสียงฝูง ชนที่เปล่ง ตัวเฮฮากัน มีพวก ชีเมามาจากทะเล ทราบ กับฝูง ชนที่วุ่นวาย พวก เขาสวมกำไลไว้ที่แขนของโสเภณีพวก นั้น และสวมมงกุฎไว้บนหัวของพวกเขา นาง ^{๔๓}แล้วเราก็ตูตขึ้นว่า 'โอ นางเล่น ชู้เสียจน หมดริ้วแรงแล้ว แต่คนพวก นั้นก็ยังไม่ ยอมหยุดร่วมเพศกับนางเสียที' ^{๔๔}และพวก เขาก็เข้าหานาง เหมือนกับที่เข้าหาโสเภณี คนเหล่านั้นได้เข้าไปหาโอไฮลาห์และโอไฮ ลีบาร์ หญิงรำนสวาทสองคนนั้น

^{๔๕}แต่พวกผู้พิพากษาที่ยุติธรรมจะตัดสิน ลงโทษพวก นาง พวก นางจะต้องรับโทษ ที่ เล่นชู้และทำให้เกิดการนองเลือด เพราะพวก นางเป็นหญิงเล่น ชู้และมือของ พวกนางก็เปื้อนเลือด”

^{๔๖}พระยาห์เวห์องค์เจ้าชีวิตพูดว่า “ให้นำกลุ่มคนออกมาต่อ ต้านพวก นาง แล้วมอบพวก นางให้กับความน่าสะ พริ่งกลัว และการปล้นสะดม

^{๔๗}กลุ่มคนเหล่านี้ จะเอาหินขว้างพวก นาง และฆ่าพวก นางด้วยดาบ พวก เขาจะฆ่า ลูกชายลูกสาวของพวกเขา นาง และเผาบ้าน ของพวกนางทิ้ง ^{๔๘}ด้วยวิธีนี้ เราจะทำให้การ รำนสวาทในแผ่นดิน ดินนี้สิ้นสุดลง เพื่อพวก ผู้ หญิงทุก คนจะได้ รับบท เรียบและไม่รำน สวาทอย่างที่เราทำนั้น ^{๔๙}พวกเขาจะลงโทษ

เจ้า สำหรับการรำนสวาทของเจ้า และเจ้าจะ ต้องรับ ผิดสำหรับบาปของ เจ้าที่ไปกราบไหว้ รูป เคารพ แล้วเจ้าจะ ได้รู้ว่าเราคือยาห์เวห์ องค์เจ้าชีวิต”

เยรูซาเล็มเป็นหม้อที่เต็มไปด้วยเนื้อ

^๑ในวันที่สิบเดือนสิบของปีที่เก้า *

๒๔ คำ พูดของพระ ยาห์เวห์ได้มาถึง ผมว่า ^๒“เจ้าลูกมนุษย์ ให้จดวัน ที่วัน นี้ไว้ เพราะในวันนี้ กษัตริย์ของเมืองบาบิโลนได้ มาปิดล้อมเมืองเยรูซาเล็มไว้

^๓ให้เล่าเรื่องเปรียบ เทียบนี้ให้กับ ครอบครัวซึกบภูฟัง บอกพวกเขาว่า ‘พระยาห์เวห์องค์เจ้าชีวิตพูดว่า ให้ตั้งหม้อทำอาหารไว้บนไฟ ตั้งไว้และเทน้ำ ใส่ลงไป

^๔ให้ใส่เนื้อเป็นชิ้นๆลงไป เอาเนื้อชิ้นที่ดีทั้งหมด ทั้งส่วนสะโพกและ ส่วนขาหน้า

แล้วใส่กระดูกที่ดีที่สุดลงไป

^๕ให้เอาสัตว์ที่ดี ที่สุดจากฝูง แพะ แกะมาตัว หนึ่ง

เอาไม้ ฟินมาสูมไว้ได้ หม้อเพื่อต้มชิ้น เนื้อ ต่างๆ และต้มกระดูกในหม้อนั้นไปด้วย”

^๖พระยาห์เวห์องค์เจ้าชีวิตพูดว่า

“เมืองแห่งการฆ่าฟันกันนี้ น่าละอายจริงๆ ในหม้อใบ นี้มีสิ่งสกปรกติดเกราะ กรังไป หมด

ซึกเกราะพวกนี้ล้างไม่ออก

ให้หยิบเนื้อในหม้อออก มาที่ ละ ชิ้นที่ ละ ชิ้น โดยไม่ ต้องจับ สลากลือกกว่าจะหยิบขึ้น ใหนก่อน

^๗เพราะว่าเลือดที่นางเยรูซาเล็มทำให้ไหล นองนั้น

ยังอยู่ในท่ามกลางตัวนาง

นางเทเลือดออกมาไว้บนหิน

นางไม่ ได้เทลงบนดินที่ฝุ่นจะกลบปกปิดมัน ได้

^๘เราวางเลือดที่นางได้ทำใหตกนั้นไว้บน ก้อนหิน

* ๒๔:๑ ปีที่เก้า ตรงกับวันที่ ๑๕ เดือนมกราคม ปีที่ ๕๘๘ ก่อนพระเยซูมาเกิด เป็นวันที่เนบู คัดเนสซาร์ได้เริ่มโจมตีเมืองเยรูซาเล็ม

เพื่อมันจะได้ไม่ถูกกลบ *จะได้ปลุกเร้าความ
โกรธของเราที่จะแก้แค้น”

๙ ดังนั้น พระยาห์เวห์องค์เจ้าชีวิตพูดว่า
“เมืองแห่งการฆ่าฟันกันนี้ น่าละอายจริงๆ
เราจะสูบกองไม้ไว้ให้สูง
๑๐ ให้สูบกองไม้ไว้

และจุดไฟ
ต้มเนื้อให้สุก
ผสมเครื่องเทศลงไป †
และปล่อยให้กระดูกถูกเผาไป
๑๑ แล้วตั้งหม้อเปล่าไว้บนกองถ่าน
จนมันร้อนและทองแดงเริ่มระอุ
เพื่อความสกปรกของมันจะละลายออกมา
และขี้เกรอะของมันจะถูกเผาไหม้ไปหมด
๑๒ แต่เราก็ลงมือลงแรงเหน้อยเปล่า
เพราะขี้เกรอะอันหนาของมันก็ไม่หลุดออก
แม้แต่ไฟก็ไม่สามารรถเผาให้มันหลุดได้
๑๓ ขี้เกรอะนั่นก็คือการรำนสาทาของเจ้า
เราพยายามชำระล้างเจ้าแล้ว
แต่ขี้เกรอะของเจ้าก็ไม่ยอมออก
เจ้าจะไม่มีวันสะอาดได้อีก

จนกว่าเราจะระบายนความ เดือดดาลของเรา
ใส่เจ้าจนหมดสิ้น

๑๔ เรา ยาห์เวห์ได้ลั่นคำพูดไปแล้ว เวลาที่
เราจะลงมือได้มาถึงแล้ว เราจะไม่มีที่ยังไว้
อีก เราจะไม่สงสารและจะไม่เปลี่ยนใจ เรา
จะตัดสินโทษเจ้าตามวิธี การและการกระทำ
ของ เจ้า” พระ ยาห์เวห์องค์เจ้าชีวิตพูดว่า
อย่างนั้น

เมียเอเสเคียลตาย

๑๕ คำ พูดของพระ ยาห์เวห์ได้มาถึงผมว่า
๑๖ “เจ้าลูกมนุษย์ ในช่วงเวลาอัน สั้น เราจะ
เอาแก้วตาดวงใจ †ของเจ้าไปอย่างกระทัน
หัน อย่าเศร้า โศกหรือร้องไห้หรือให้น้ำตา
ตกเลย ๑๗ คราวนี้ ครางอย่างเงียบๆอย่าไว้
ทุกซีให้กับคน ตาย ให้ โฟก ผ้าที่หิว และใส่
รองเท้าสานไว้ตามปกติ อย่าเอาผ้าปิดใต้

จมูกลงมา †หรือกินอาหารตามประเพณีของ
คนไว้ทุกซี”

๑๘ ดังนั้น ในตอนเช้าผมก็พูดกับประชาชน
เหมือนเคย พอดกเย็นเมียของผมก็ตาย วัน
รุ่งขึ้น ผมก็ทำตามที่ได้รับคำสั่งมา ๑๙ แล้ว
ประชาชนก็ถามผมว่า

“ที่ท่านทำอย่างนี้ ท่านจะไม่บอกพวกเรา
หรือ ว่ามันหมายถึงอะไร”

๒๐ ผมจึงพูดกับพวก เขาว่า “คำ พูดของ
พระ ยาห์เวห์ได้มาถึงผมว่า ๒๑ ให้บอกกับ
ครอบครัวชาวอิสราเอลว่า นี่คือนสิ่งที่พระ
ยาห์เวห์องค์ เจ้า ชีวิตพูด “เรากำลังจะทำให้
สถานที่ศักดิ์สิทธิ์ของเราเสื่อม ไป คือบ้อม
ปราการที่เจ้าภาค ภูมิใจนั้น มันเป็นแก้วตา
ดวงใจของ เจ้าและเป็นสิ่งที่เจ้าหลง รัก ส่วน
พวกลูกชายลูกสาวของ เจ้าที่เจ้าไม่ ได้เอามา
ด้วย จะถูกฆ่าฟันด้วยดาบ

๒๒ แล้วในเวลานั้น พวกเจ้าก็จะทำเหมือน
กับที่เอเสเคียลทำ พวกเจ้าจะไม่เอาผ้าปิดใต้
จมูกลงมา และจะไม่กินอาหารตามประเพณี
ของคนไว้ทุกซี

๒๓ เจ้าจะ โฟกผ้าไว้บนหัว และสวมรองเท้า
สานไว้ตามปกติ เจ้าจะไม่ไว้ทุกซีหรือร้องไห้
แต่เจ้าจะเหี่ยวแห้ง ร่วงโรยไปเพราะบาป
ต่างๆของ เจ้า และเจ้าจะคร่ำครวญอยู่ในหมู่
ของพวก เจ้ากันเอง ๒๔ เอ เส เคียลจะเป็น
ตัวอย่างให้แก่พวกเจ้า พวกเจ้าจะทำอย่าง
ที่ เขาทำ เมื่อสิ่งนี้เกิดขึ้น แล้วเจ้าจะได้รู้ว่า เรา
คือยาห์เวห์องค์เจ้าชีวิต”

๒๕ “และเจ้าลูกมนุษย์ ในวันที่เราทำลาย
บ้อมปราการของพวก เขา ที่เป็นความ
ชื่นบานและความภาคภูมิใจของพวกเขา มัน
เป็นแก้วตาดวงใจของพวก เขา และความ
ปรารถนาของหัวใจพวก เขา และเราจะเอา
ลูกชายลูกสาวของพวก เขาไปด้วย ๒๖ ในวัน
นั้นผู้รอดชีวิตคน หนึ่งจากเยรูซาเล็มจะมา
บอกข่าว นี้กับเจ้า ๒๗ ในเวลานั้นปากของเจ้า
จะเปิดออก เจ้าจะพูดกับเขาและจะไม่มีเป็น

*๒๔:๘ ไม่ถูกกลบ ถ้าเลือกไม่ถูกกลบมันจะเป็นพยานกล่าวหาผู้ฆ่า ดูเพิ่มเติมได้จาก ปฐม
กาล ๔:๑๐; อัสยาห์ ๒๖:๒๑

†๒๔:๑๐ ผสมเครื่องเทศลงไป ประโยคนี้ในภาษาฮีบรู ยังมีความหมายที่ไม่ชัดเจน

‡๒๔:๑๖ แก้วตาดวงใจ คำนี้ในข้อนี้ ข้อ ๒๑ และข้อ ๒๕ แปลตรงๆได้ว่า “ความยินดีแห่ง
ดวงตา”

§๒๔:๑๗ ผู้ปิดใต้จมูกลงมา คุณไว้ทุกซีในอิสราเอลสมัยก่อนนั้น เอาผ้าปิดหน้าไว้ หรือใช้
ผ้าคลุมหัวไว้ ดูเพิ่มเติมได้จากหนังสือ ๒ ซามูเอล ๑๕:๓๐; ๑๙:๔

อีก ดังนั้นเจ้าจะเป็นตัวอย่างให้แก่ประชาชน แล้วพวกเขาจะรู้ว่าเราคือยาห์เวห์”

ชาวอัมโมนจะถูกลงโทษ

๒๕ ^๑คำ พุดของพระ ยาห์เวห์ได้มาถึงผมว่า ^๒“เจ้าลูกมนุษย์ ให้หันหน้าไปที่ชาว อัม โมนและพุดแทนเราต่อ ต้านพวกเขา ^๓ให้บอกพวกเขาว่า ‘ให้ฟังคำพุดของพระ ยาห์เวห์องค์เจ้าชีวิตให้ดี นี่คือนี่สิ่งที่พระ ยาห์เวห์องค์เจ้าชีวิตพุด “พวก เจ้าร้องไชโย ตอนทีสถาน ที่ศักดิ์สิทธิ์ของเราถูกทำให้เสื่อมความศักดิ์สิทธิ์ไป ตอนที่แผ่นดินอิสราเอลถูกทิ้งร้างและตอน ที่ชาวยูดาห์ถูกเนรเทศไป” ^๔ตั้ง นั้นเราจะมอบพวก เจ้าให้เป็นสมบัติของพวกคนทางตะวันตก พวก เขาจะตั้งค่ายและปักเต็นท์ไว้ท่ามกลางพวก เจ้า พวกเขาจะกินผลไม้และดื่มนมของพวก เจ้า

^๕เราจะเปลี่ยนเมืองรับบาห์ให้เป็นทุ่งหญ้าสำหรับเลี้ยงอูฐ และเปลี่ยนเมืองอัม โมนให้เป็นสถานที่พักผ่อนของแกะ แล้วพวกเจ้าจะรู้ว่าเราคือยาห์เวห์” ^๖พระ ยาห์เวห์องค์เจ้าชีวิตพุดว่า “พวก เจ้าดับมือและกระหึบเท้าด้วยความรื่นเริงยินดี ด้วยจิตใจที่มุ่งร้ายต่อแผ่นดินอิสราเอล ^๗ตั้ง นั้นเราจะยื่นมือของเราออกลงโทษพวก เจ้า และมอบพวก เจ้าให้กับชนชาติต่างๆ เป็นของที่ปล้นมาได้ เราจะตัดเจ้าออกจากชนชาติที่ทั้ง หลาย และจะทำลายพวก เจ้าให้หมดไปจากประเทศต่างๆ เราจะทำลายพวก เจ้า แล้วพวก เจ้าจะรู้ว่าเราคือยาห์เวห์”

ชาวโมอับและชาวเสอีร์จะถูกลงโทษ

^๑นี่คือสิ่งที่พระ ยาห์เวห์องค์เจ้าชีวิตพุด “โมอับและเสอีร์ได้พุดว่า ‘ดูสิ ครอบครัวยูดาห์ก็เหมือนกับชนชาติอื่นๆ’ ^๒ตั้ง นั้นเราจะทำให้เมืองหน้าด่านทางปีก ขวาของโมอับล้มลง คือ เมืองเบชเยซิโมท เมืองบอาอัล เม โอน และเมืองคิริยาธาอิม ที่เป็นศักดิ์สิทธิ์ของแผ่นดินนี้ ^๓เราจะมอบโม อับพร้อมกับชาวอัม โมนให้เป็นสมบัติแก่ประชาชนทางตะวันตก เพื่อผู้คนจะได้ลิ้มไปเลยว่าพวกเขาเคยเป็นชนชาติมาก่อน ^๔และเราจะ

ลงโทษโม อับ แล้วพวก เขาจะรู้ว่าเราคือยาห์เวห์”

ชาวเอโดมจะถูกลงโทษ

^๑นี่คือสิ่งที่พระ ยาห์เวห์องค์เจ้าชีวิตพุด “เอโดมได้แก่ แค้นอย่างโหด เขียมต่อครอบครัวยูดาห์ พวก เขาจึงมีความผิดอย่างร้ายแรง” ^๒ตั้ง นั้น นี่คือนี่สิ่งที่พระ ยาห์เวห์องค์เจ้าชีวิตพุด “เราจะยื่นมือของเราออกมาลงโทษเอโดม เราจะฆ่าทั้งคนและสัตว์ในประเทศนั้น เราจะทิ้งมันให้กร้าง ผู้คนจะล้มตายลงด้วยดาบ ตั้งแต่เมืองเทมานไปจนถึงเมืองเดดาน ^๓เราจะแก้แค้นเอโดมด้วยมือของชาวอิสราเอล และพวก เขาจะลงโทษเอ โดมตามความโกรธและความเดือดดาลของเรา แล้วชาวเอ โดมจะรู้ว่า เป็นเราเองที่แก้แค้นพวกเขา” พระยาห์เวห์องค์เจ้าชีวิตพุดว่าอย่างนั้น

ชาวฟีลิสเตียจะถูกลงโทษ

^๑นี่คือสิ่งที่พระ ยาห์เวห์องค์เจ้าชีวิตพุด “ชาวฟี ลี ส เตียทำตัวเป็นศัตรูกับยู ดาห์มาตลอดตั้งแต่สมัยโบราณ พวก เขาเต็มไปด้วยความโกรธแค้น และได้ทำการแก้ แค้นอย่างโหด เขียม ด้วยจิตใจที่มุ่ง ร้ายหมายทำลาย” ^๒ตั้งนั้น นี่คือนี่สิ่งที่พระยาห์เวห์องค์เจ้าชีวิตพุด “เราจะยื่นมือของเราออกลงโทษชาวฟีลิสเตีย เราจะตัดชาวเคเรี้ออก และทำลายพวกที่ยังหลง เหลืออยู่ตามชายฝั่งทะเล ^๓เราจะทำการแก้ แค้นอันยิ่งใหญ่ต่อพวก เขา และจะลงโทษพวก เขาด้วยความเดือดดาลของเราและเมื่อเราแก้แค้นพวกเขา เขาจะรู้ว่า เราคือยาห์เวห์”

เมืองไทรจะถูกลงโทษ

๒๖ ^๑ในปีที่สิบเอ็ด *วันที่หนึ่งของเดือน ^๒คำ พุดของพระ ยาห์เวห์ได้มาถึงผมว่า ^๓“เจ้าลูก มนุษย์ เมืองไทรจะตั้งรกรากไชโยใส่เมืองเยรูซาเล็ม และยังพุดอีกว่า ‘เมืองที่เป็นประตูไปสู่ชนชาติต่างๆได้ถูกทำลายลง แล้ว และมันได้ถูกมอบให้กับข้าแล้ว เนื่องจากเมือง นี้กลายเป็นซากปรักหักพัง ความอยากของข้าก็ได้สมใจแล้ว”

*๒๖:๑ ปีที่สิบเอ็ด น่าจะตรงกับฤดูร้อนของปี ๕๘๖ ก่อนพระเยชูมาเกิด

๓๓ ดังนั้น นี่ก็คือสิ่งที่พระยาห์เวห์องค์เจ้าชีวิตพูด “เมืองไทรเซ เราคือศัตรูของเจ้า เราจะทำให้ชนชาติมากมายตาโถมใส่ เจ้า อย่างทะเลทำให้คลื่นของมณเฑาะโถมใส่ฝั่ง

๓๔ พวกเขาจะทำลายกำแพงเมืองไทรเซ และจะฟังพวกหอคอยในเมืองลง เราจะขุดทุกสิ่งทุกอย่างในเมือง นี้ออกจนหมดเกลี้ยง กลายเป็นหินโล่งเตียน ๓๕ เมืองไทรเซจะกลายเป็นเกาะสำหรับตากอวน เราได้ลั่นคำพูดไปแล้ว”

พระยาห์เวห์องค์เจ้าชีวิตพูดว่า “เมืองนี้ จะกลายเป็นของที่ปล้นมาสำหรับชาติต่างๆ ๓๖ และหมู่บ้านทั้ง หลายที่ขึ้นกับมัน ที่ตั้งอยู่บนแผ่นดินใหญ่ จะถูกทำลายล้างด้วยดาบ แล้วพวกเขาจะได้อธิษฐานว่าเราคือยาห์เวห์”

กษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์จะโจมตีไทรเซ

๓๗ พระยาห์เวห์องค์เจ้าชีวิตพูดว่า “เราจะให้เนบูคัดเนสซาร์กษัตริย์ของเมืองบาบิโลน ซึ่งเป็นกษัตริย์เหนือกษัตริย์ทั้ง หลาย มาโจมตีเมืองไทรเซจากทางทิศเหนือ เขาจะมาพร้อมกับม้าและรถรบ ทหารม้าและกองทัพอันยิ่งใหญ่เกรียงไกร ๓๘ เขาจะทำลายหมู่บ้านทั้ง หลายที่ขึ้นกับ มัน บนแผ่นดินใหญ่ด้วยดาบ เขาจะตั้งป้อมต่อสู้กับเจ้า และสร้างเนินดินขึ้นถึงยอดกำแพงเจ้า และเขาจะยกพวกไล่ขึ้นมั่งจากการตอบโต้ของเจ้า ๓๙ เขาจะเอาท่อน ชูทะลวงกำแพงเมือง และเอาขวานของ เขาฟันหอคอยต่างๆของ เจ้าลง ๔๐ ม้าของ เขามีมากเสีย จนฝุ่นฟุ้งตลบเจ้าไป หมดกำแพงของ เจ้าจะสั่นสะเทือนไปด้วยเสียงดังกึกก้องของทหารม้า รถลาก และรถรบ เมื่อเขาผ่านเข้าไปตามประตูเมืองของ เจ้า อย่างกับคนที่เข้าเมืองตอนที่กำแพงแตก ๔๑ กีบ ม้าทั้งหลายของ เขาจะเหยียบย่ำถนนทุกสายของ เจ้า เขาจะฆ่าประชาชนของ เจ้า ด้วยดาบ และเสาหลักอันแข็งแแกร่งทั้งหลายของ เจ้าจะล้ม ลงกับดิน ๔๒ พวกเขาจะปล้นทรัพย์สมบัติของ เจ้าและแย่งชิงสินค้ำของ เจ้า พวกเขาจะฟังกำแพงของ เจ้าและทุบบ้านเรือนที่สวยงามทั้งหลายของเจ้าทิ้ง และพวกเขาจะโยนก้อนหิน ท่อนไม้ และซากอิฐลงทะเล ๔๓ เราจะทำให้เสียงเพลงของ เจ้าที่ดังกึกก้องอยู่ นั้นสิ้น สุดลง และจะไม่มีใครได้ยินเสียงพิณของเจ้าอีกต่อไป ๔๔ เราจะทำ

ให้เจ้าเป็นหินโล่งเตียน กลายเป็นที่สำหรับตากอวน เจ้าจะไม่ถูกสร้างขึ้นมาใหม่อีกแล้ว เพราะเรา ยาห์เวห์ได้ลั่นคำพูดไว้แล้ว” พระยาห์เวห์องค์เจ้าชีวิตพูดว่าอย่างนั้น

ชนชาติอื่นจะร้องไห้ให้กับเมืองไทรเซ

๔๕ นี่ก็คือสิ่งที่พระยาห์เวห์องค์เจ้าชีวิตพูดกับเมืองไทรเซ “แผ่นดินตามชายฝั่งทะเลจะต้องสั่นสะเทือนด้วยเสียงล่มสลายของ เจ้า ตอนที่ผู้บาด เจ็บร้องคร่ำครวญ ตอนที่ผู้คนถูกฆ่าฟันในเมืองของเจ้า ๔๖ แล้วเจ้าชายทั้งหลายของเมืองตามชายฝั่งทะเลนั้น จะก๊วลงจากบัลลังก์ของพวกเขา เขา และถอดเสื้อคลุมยาวกับเสื้อผ้าที่เย็บ ปักถัก ร้อยอย่างสวยงามออก พวกเขาจะเอาความกลัวมาทุ่มหม่มแทนและนั่งอยู่บนพื้น ดิน เขาจะตัวสั่นเทาตลอดเวลา เพราะเรื่องที่เกิดขึ้นกับเจ้านี้ ๔๗ แล้วพวกเขาจะร้อง เพลงไว้ว่าลัทธิที่เกี่ยวกับเจ้าและพูดกับเจ้าว่า ‘เมืองที่มีชื่อเสียงเลื่องลือเอ๋ย เจ้าสูญหายไปแล้ว เจ้าถูกกวาดไปจากทะเล เจ้าเคยเป็นเมืองมหาอำนาจบนท้องทะเล เจ้ากับพลเมืองของเจ้า เคยทำให้ออก คนที่อาศัยอยู่บนแผ่นดินใหญ่ นั้นหวาดกลัว ๔๘ เดียวนี้ แผ่นดินตามชายฝั่ง ทะเลต่างสั่นเทิ้มด้วยความกลัวในวันที่เจ้าล้มลง หมู่ เกะทั้ง หลายต่างตกใจ กลัวกับการ ล่มสลายของเจ้า”

๔๙ นี่ก็คือสิ่งที่พระยาห์เวห์องค์เจ้าชีวิตพูด “เมื่อเราทำให้เจ้ากลายเป็นเมืองร้าง เหมือนกับเมืองที่ไม่มีผู้คนอาศัยอยู่ เมื่อเรานำความลึกของมหาสมุทรเข้ามาไว้บนเจ้า และนำของ มันได้ไหลทะลักเข้าท่วมเจ้าแล้ว ๕๐ เราจะกดเจ้าให้จมตึงลงไปอยู่กับพวกที่อยู่ในหลุมลึก จะให้ไปอยู่กับพวกคนที่ตายไปนานแล้ว เราจะทำให้เจ้าอาศัยอยู่ในโลกเบื้องล่างเหมือนซากปรักหักพังของสมัยดึกดำบรรพ์ พร้อมกับพวกที่อยู่ในหลุมลึก จะไม่มีใครอาศัยอยู่ในเจ้าอีก เจ้าจะไม่มีศักดิ์ศรีในแดนของคนเป็น ๕๑ เราจะนำเจ้าไปสู่จุดจบที่น่าสะพรึงกลัว และจะไม่มีเจ้าอีกต่อไป ถึงจะมีคนหา ก็จะไม่พบเจ้าอีกแล้ว” พระยาห์เวห์องค์เจ้าชีวิตพูดว่าอย่างนั้น

เมืองไทรเซ ประตุสู่ทะเล

๒๗ คำพูดของพระยาห์เวห์ที่ได้มาถึงผมว่า ๒ “เจ้าลูกมนุษย์ ให้ร้องเพลงไว้อาลัยสำหรับเมืองไทรเซ”

๓ ให้พูดกับเมืองไทรเซที่ตั้งอยู่ที่ทางออกสู่ทะเลและเป็นเมืองค้าขายของชนชาติต่างๆ ตามชายฝั่งทะเลทั้งหลายว่า “นี่คือสิ่งที่พระยาห์เวห์องค์เจ้าชีวิตพูดไ้พระเอัย เจ้าพูดว่า “ฉันงามหมดจด”

๔ พรหมแดนของเจ้าอยู่ที่กลางทะเลช่างก่อสร้างได้สร้างเจ้าให้มีความงามหมดจด

๕ พวกเขาเอาไม้สนที่มาจากเสนีร์* มาสร้างเป็นแผ่นกระดานของเจ้า พวกเขาเอาไม้สนซีดาร์มาจากเลบานอน มาสร้างเสากระโดงเรือของเจ้า

๖ พวกเขาเอาไม้โอ๊กมาจากบาซาน มาสร้างกรรเชียงของเจ้า พวกเขาใช้ไม้สนที่มาจากชายฝั่งไซปรัส มาสร้างคาน้ำเรือของเจ้าและฝั่งตัวยางข้าง

๗ พวกเขาเอาผ้าลินินที่เย็บอย่างสวยงามจากประเทศอียิปต์มาทำใบเรือของเจ้า และใบเรือนั้นได้ใช้เป็นธงสำหรับเจ้า กันสาดของเจ้าที่มาจากชายฝั่งเอธิโอเปียเป็นสีน้ำเงินและสีม่วง

๘ ผู้คนจากไซดอนและอาร์วัตเป็นคนพายเรือให้เจ้า

๙ ไทรเซเอัย ต้นหนที่มีความชำนาญทั้งหลาย ต่างอยู่บนเรือของเจ้า

๑๐ มีช่างผู้ใหญ่ที่ชำนาญงานของเกบาล ๑๐ อยู่บนเรือของเจ้า

พวกเขาคอยชันยาลูตรอยรั้วของเรือเรือทุกลำในทะเลและกะลาสีเรือทุกคนต่างมาที่นี่เพื่อซื้อขายสินค้ากับเจ้า

๑๑ ชาวเปอร์เซีย ชาวลูตและชาวฟูดก็เป็นทหารรับใช้อยู่ในกองทัพของเจ้า พวกเขาแขวนโล่กับหมวกเหล็กเอาไว้บนกำแพงของเจ้าทำให้เจ้าคงความ

๑๒ ชาวอาร์วัตและชาวเฮเลคเดินไปเดินมาอยู่บนกำแพงทุกด้านของเจ้า ชาวอาร์วัตอยู่ตามหอคอยของเจ้า พวกเขาแขวนโล่ไว้รอบๆกำแพงของเจ้า พวกเขาทำให้เจ้างามหมดจด

๑๓ ทารชัช ไปมาค้าขายกับเจ้า เพราะเจ้ามีทรัพย์สินสมบัติมากมายมหาศาล พวกเขาเอาเงิน เหล็ก ดีบุกและตะกั่วมาแลกเปลี่ยนกับสินค้าของเจ้า ๑๓ ประเทศกรีซ ทุบูลและเมเซคได้มาค้าขายกับเจ้า พวกเขาเอาทวสและข้าวของเครื่องใช้ที่ทำจากทองสัมฤทธิ์มาแลกเปลี่ยนกับสินค้าของเจ้า

๑๔ ชาวเบธโทการมาห์ †เอาม้าใช้งาน ม้าศึกและล่อมาแลกเปลี่ยนกับสินค้าของเจ้า

๑๕ ชาวโรเดส †มาค้าขายกับเจ้า และเมืองตามชายฝั่งทะเลต่างๆก็เป็นลูกค้าของเจ้า พวกเขาอ้างกับไม้มะเกลือมาจ่ายเป็นค่าสินค้าให้กับเจ้า

๑๖ ชาวอาร์ม †มาทำการค้ากับเจ้า เป็นเพราะเจ้ามีสินค้ามากมายมหาศาล

พวกเขาเอาพลอยสีน้ำเงินอมเขียว ผ้าสีม่วง ผ้าปักลาย ผ้าลินินอย่างดี ปะการัง และทับทิมมาแลกเปลี่ยนกับสินค้าของเจ้า

๑๗ ยูดาห์กับอิสราเอลก็มาค้าขายกับเจ้า

พวกเขาเอาข้าว สาลีจากเมืองงูมิน นีทและขนมหวาน **น้ำเชื่อมผลไม้ น้ำมันและยาสมุนไพร มาแลกเปลี่ยนกับสินค้าของเจ้า

๑๘ ชาวดามัสกัสก็มาค้าขายกับเจ้าด้วย เขาเอาเหล็กงู่นจากเมืองเฮลโบน และขนแกะจากเมืองซาฮาห์มาแลกเปลี่ยนกับสินค้าของเจ้า

*๒๗:๕ *เสนีร์* คือ “ภูเขาเฮอร์โมน”

†๒๗:๙ *เกบาล* หรืออีกชื่อหนึ่งว่า “บิบลอส”

‡๒๗:๑๔ *เบธโทการมาห์* ตั้งอยู่ทางตะวันออกเฉียงน้อย ปัจจุบันคือประเทศอาร์เมเนีย

†๒๗:๑๕ *โรเดส* หรืออีกชื่อหนึ่งคือ “เดดาน” ดูข้อ ๒๐

**๒๗:๑๖ *ชาวอาร์ม* ในสำเนาต้นฉบับภาษาฮีบรูและภาษาซีเรียบางฉบับเขียนว่า “ชาวเอโดม”

***๒๗:๑๗ *ขนมหวาน* ความหมายของคำนี้ในภาษาฮีบรูยังไม่ชัดเจน

เป็นเพราะเจ้ามีสินค้ามากมายมหาศาล
 ๑๙ ชาว ดานและชาว กรีกจากเมือง อุซาลูได้
 คำขายกับเจ้า พวกเขาเอาเหล็กหล่อ เครื่อง
 เทศ และอ้อยมาแลกเปลี่ยนกับสินค้าของเจ้า
 ๒๐ เมืองเดดานคำขายฝักรองอานกับเจ้า

๒๑ ชาว อา ระ เบียและบรรดาเจ้า ชายทั้ง
 หลายแห่งเมืองเคดาร์ก็เป็นลูกค้าของเจ้า
 พวกเขาเอาลูกแกะ แกะ ตัวผู้และแพะมา
 แลกเปลี่ยนกับสินค้าของเจ้า

๒๒ พวก พ่อค้าของเซบาและรา อา มาห์ก็
 คำขายกับเจ้า

พวกเขาเอาเครื่องเทศชั้นเยี่ยมนานาชนิด
 พลอยมีค่าต่างๆและทองคำ มาแลกเปลี่ยน
 กับสินค้าของเจ้า ๒๓ เมือง ฮา ราน คาน เนห์
 และเอเดน รวมทั้งพ่อค้าของเซบา และของ
 เมืองอัซซุรและคิลมาต ก็คำขายกับเจ้า

๒๔ ในตลาดของเจ้า พวกเขาคำขายเครื่อง
 นุ่งห่มที่สวยงาม ผ้าสีน้ำเงิน งานเย็บปักและ
 พรหมหลายหลากสี ที่มีเชือกมัดขมวดเป็นปม
 ไว้อย่างแน่นหนา

๒๕ กอง เรือของทาร์ ซิชทำหน้าที่ขนสินค้า
 ให้กับเจ้า

ไทรเอีย เจ้าเป็นเหมือนเรือ
 ที่เต็มไป ด้วยสินค้าจนหนัก อึ้งอยู่ใกกลาง
 ทะเล

๒๖ ฝีพายของเจ้าพาเจ้าออกไปในทะเลลึก
 แต่ลมตะวันออกทำให้เจ้าอับปางที่ใกกลาง
 ทะเลน่น

๒๗ ความร่ำรวยของเจ้า สินค้า และของนำเข้า
 ของเจ้า

พวกลูกเรือ ดันหน และช่างต่อเรือของเจ้า
 พ่อค้าของ เจ้ากับทหารทั้งหมดและคน อื่นๆ
 ทุกคนบนเรือ

จะจม ดิ่งลงใกกลางทะเลในวัน ที่เจ้าถูก
 ทำลายน่น

๒๘ เมืองตามชายฝั่งจะสันไหว
 เมื่อต้นหนของเจ้าร้องตะโกนออกมา

๒๙ ฝีพายที่พายเรือลำอื่นๆอยู่จะสละเรือ
 ทั้งลูกเรือและต้นหนจะไปยืนอยู่บนชายฝั่ง

๓๐ พวกเขาจะตะโกนออกมาและร้องไห้อย่าง
 ขมขื่นสำหรับเจ้า

พวกเขาจะปรุยอดินลงบนหัวและเกลือกกลิ้ง
 ในกองขี้เถ้า

๓๑ พวกเขาจะโกนผมออกให้กับเจ้า
 และจะสวมเสื้อผ้ากระสอบ

พวก เขาจะร้องไห้ให้กับ เจ้าด้วยวิญญานที่
 เจ็บปวดรวดราว

และด้วยความเศร้าอันขมขื่น
 ๓๒ ในขณะที่ พวกเขา ร้องคร่ำครวญให้กับ
 เจ้า พวกเขาจะร้อง เพลงไว้อาลัยสำหรับตัว
 เจ้าว่า

เคยมีใครเป็นเหมือนเมืองไทรเอียบ้าง
 ตอนที่เธอเจียมจมหายไปในทะเล

๓๓ เจ้าเคยทำให้ชนชาติต่างๆฟัง พอใจเมื่อ
 สินค้าของเจ้าออกสู่ทะเล

เจ้าเคยทำให้กษัตริย์ทั้งหลายใน โลกร่ำรวย
 ด้วยทรัพย์สินอันมหาศาลและสินค้า
 มากมายของเจ้า

๓๔ แต่ตอนนี้ ทะเลได้ทำให้เจ้าแตกอับปางใน
 ทะเลลึก

ทั้งสินค้าและลูก เรือทั้งหมดของ เจ้าต่างจม
 ลงไปกับเจ้าด้วย

๓๕ ทุก คนที่อาศัยอยู่ในเมืองตามชายฝั่งต่าง
 รู้สึกหวาดกลัวเพราะเห็นสิ่งที่เกิดขึ้นกับ
 เจ้า

กษัตริย์ทั้งหลายในเมืองเหล่า นี้ต่างก็สะดุ้ง
 ตกใจ

และใบหน้าของพวกเขาก็บิดเบี้ยวด้วยความ
 กลัว

๓๖ พวกพ่อค้าที่อยู่ท่ามกลางชนชาติทั้งหลาย
 ฝิวปากด้วยความตะลึงงัน
 เจ้าได้มาถึงจุดจบอันน่า สะ พริง กลัวและจะ
 ไม่มีเจ้าอีกต่อไป”

**ผู้ครอบครองเมืองไทรเอีย
 ว่าตัวเองเป็นพระเจ้า**

๒๘ ^๑คำ พุดของพระ ยาร์เวห์ได้มาถึง
 ผมว่า ๒ “เจ้าลูก มนุษย์ ให้พุดกับ
 ผู้ครอบครองเมืองไทรเอียว่า “นี่คือสิ่งที่พระ
 ยาร์เวห์องค์เจ้าชีวิตพุด

เจ้าพุดด้วยความหยิ่งผยองว่า
 “ข้าเป็นพระเจ้า
 ข้านั่งอยู่บนบัลลังก์ของพระเจ้า
 ที่ใกกลางของทะเล”

แต่เจ้าเป็นแค่มนุษย์ไม่ใช่พระเจ้า
 ถึงแม้เจ้าจะคิดว่าเจ้าฉลาดเท่าพระเจ้าก็ตาม

๓ เจ้าฉลาดกว่าดาเนียลหรือ
 ไม่มีความ ลับอะไรที่ซ่อนไปจากเจ้าได้ เลย

หรือ

๔ สติปัญญาและความ เข้าใจของเจ้าทำให้เจ้า
 ได้ความร่ำรวยมา

และทำให้เจ้ารวบรวมทองคำและเงินไว้ใน
คลังของเจ้าได้
๕ ความ ชำนาญอย่างยิ่งยวดในด้านการ คำ
ของ เจ้าได้เพิ่มพูนทรัพย์สินสมบัติให้กับ
เจ้า
และทรัพย์สินสมบัติของ เจ้านั้นเองทำให้จิตใจ
ของเจ้าล้าพอง
๖ ดังนั้น นี่คือน้ำที่พระ ยาร์เวห์องค์เจ้าชีวิต
พูด
“เจ้าคิดว่าตัวเองฉลาดเท่าพระเจ้า”
๗ ดังนั้น เรากำลังจะนำชาว ต่าง ชาติมาต่อ
ต้านเจ้า
เป็นชนชาติที่โหดร้ายที่สุด
พวก เขาจะชักดาบของพวกเขา เพื่อทำลาย
ของสวยงามทั้งหลายที่เจ้าได้มาด้วยสติ
ปัญญาของเจ้า
และทำให้สง่าราศีอันรุ่งโรจน์ของเจ้าเสื่อมไป
๘ พวกเขาจะนำเจ้าให้ลงไปอยู่ในหลุม
และเจ้าจะตายอย่างโหดเหี้ยมกลางทะเล
๙ ตอนที่เจ้าอยู่ต่อหน้าพวกที่จะฆ่าฟันเจ้า
เจ้ายังจะพูดว่า “ข้าเป็นพระเจ้า” หรือ
เมื่อเจ้าตกอยู่ในกำมือของคนที่จะแทงเจ้า
เจ้าจะเป็นแค่มนุษย์คนหนึ่ง ไม่ใช่พระเจ้า
๑๐ เจ้าจะตายอย่างคนที่ยังไม่ ได้ขลิบด้วย
น้ำมือของคนต่างชาติ
เราได้ลั่นคำพูดออกไปแล้ว”
พระยาร์เวห์องค์เจ้าชีวิตพูดว่าอย่างนั้น

บทเพลงไว้อาลัยให้กับกษัตริย์ไทรเซ

๑๑ คำ พูดของพระ ยาร์เวห์ได้มาถึงผมว่า
๑๒ “เจ้าลูกมนุษย์ ให้ร้อง เพลงไว้อาลัยให้กับ
กษัตริย์เมืองไทรเซและพูดกับเขาว่า ‘นี่คือสิ่ง
ที่พระยาร์เวห์องค์เจ้าชีวิตพูด
เจ้าเป็นตัวอย่างของความสมบูรณ์แบบ
ทั้งเต็มไปด้วยสติปัญญาและงามหมดจด
๑๓ เจ้าเคยอยู่ในเอเดนซึ่งเป็นสวนของ
พระเจ้า*
พลอยที่มีค่าทุก เม็ดเป็นเครื่อง ตกแต่งของ
เจ้า
ทั้งทับทิม นูษราคัม มรกต

พลอยสีเขียวมะกอก หินควอทซ์ และนิล
ไพลิน พลอยสีน้ำเงินอม เขียว และพลอยสี
เขียว †
พลอยเหล่านี้ตั้งและฝังอยู่ในตัว เรือนที่เป็น
ทองคำ ‡
ของเหล่านี้เตรียมไว้พร้อมแล้วในวันที่เจ้าได้
รับการสร้างขึ้นมา
๑๔ เจ้าได้รับการเจิมให้เป็นเหมือนเครูบ ผู้คุ้ม
กัน
เพราะเราได้มอบหมายให้เจ้าเป็นอย่างนั้น
เจ้าอยู่บนภูเขาศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้า
เจ้าเดินอยู่ท่ามกลางเพชรพลอยที่ส่อง
ประกายเหมือนไฟ
๑๕ การุประพุดที่ทั้งหลายของเจ้าไม่มีที่ติเลย
ตั้งแต่วันที่เจ้าได้รับการสร้างขึ้นมา
จนถึงเวลาที่ความชั่วถูกพบในตัวเจ้า
๑๖ เจ้าเต็มไปด้วยความรุนแรงถึงแก่น
และได้ทำบาปลงไปผ่านทาง การ คำขายของ
เจ้าที่แผ่กระจายออกไป
ดังนั้นเราได้ไล่เจ้าออกไป อย่างน่า อับอาย
ให้พ้นจากภูเขาของพระเจ้า เราได้ขับไล่
เจ้าไป
เค रुपผู้ คุ้ม กันก็ได้ขับเจ้าออกไปจาก
ท่ามกลางเพชรพลอยที่ส่อง ประกาย
เหมือนไฟ
๑๗ จิตใจของ เจ้านั้นหยิ่ง ฝยองในความ งาม
ของเจ้า
และความ รุ่งโรจน์ของ เจ้าทำให้สติ ปัญญา
ของเจ้าเสื่อมทรามลง
ดังนั้นเราจึงโยนเจ้าลงสู่พื้นดิน
เราได้ทำให้กษัตริย์ทั้งหลายจ้องมองเจ้า
๑๘ เจ้าทำให้สถาน ที่ศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายของ
เจ้าต้องเสื่อมไป
ด้วยความ บาปมากมายและการ คำที่ไม่
ซื่อสัตย์ของเจ้า
ดังนั้นเราจึงทำให้ไฟพุ่งออก มาจากตัว เจ้า
และเผาผลาญเจ้า
เราทำให้เจ้ากลายเป็นขี้เถ้าบนพื้นดินต่อหน้า
ต่อตาของผู้ที่กำลังดูเจ้าอยู่

* ๒๘:๑๓ เอเดนซึ่งเป็นสวนของพระเจ้า เป็นที่เจริญรุ่งเรืองและอุดมสมบูรณ์ บาง ครั้งจะ
เอามาเปรียบเทียบกับสวนเอเดน ดูเพิ่มเติมได้จากหนังสือปฐมกาล ๑๓:๑๐

† ๒๘:๑๓ ทั้งทับทิม ... และพลอยสีเขียว พลอยมีค่าเหล่านี้ บางชนิดยังไม่สามารถขุดลงไป
ได้

‡ ๒๘:๑๓ พลอยเหล่านี้ ... ทองคำ ความหมายของข้อความนี้ในภาษาฮีบรูยังไม่ชัดเจน

๑๘“ชนชาติทั้งหลายที่รู้จักเจ้าต่างก็ตกใจกลัว กับสิ่งที่เกิดขึ้นกับเจ้า เจ้าได้มาถึงจุดจบอันน่าสะพรึงกลัวแล้ว และ จะไม่มีเจ้าอีกต่อไป”

การลงโทษเมืองไซดอน

๒๐ คำ พุดของพระ ยาร์เวห์ได้มาถึงผมว่า
๒๑ “เจ้าลูก มนุษย์ ให้หันหน้าของ เจ้าไปทาง เมืองไซ ดอน และพุดแทนเราต่อ ด้านเมือง นั้น ๒๒ ว่า ‘นี่คือสิ่งที่พระยาร์เวห์องค์เจ้าชีวิต พุด เมืองไซดอน เราต่อด้านเจ้า เราจะได้รับเกียรติ เมื่อเราจัดการกับเจ้า พวกเขาจะรู้ว่าเราคือยาร์เวห์ เมื่อเราลงโทษเจ้าและแสดงความศักดิ์สิทธิ์ ของเราในเจ้า ๒๓ เราจะส่งโรคระบาดมาให้เจ้า และทำให้เลือดไหล นองบนถนนทั้ง หลาย ของเจ้า คุณจะโดนฆ่าฟันล้มลงภายในเมืองเจ้า เมื่อดาบรุมเร้าเข้ามาต่อต้านเจ้าจากทุกด้าน แล้วพวกเขาจะรู้ว่าเราคือยาร์เวห์ ๒๔ ชาวอิสราเอลจะ ได้ไม่มีเพื่อนบ้านที่ ใจร้ายที่คอยทิ่มเหมือนพง หนามและแวง เหมือนหนามอีกต่อไป แล้วพวก เขาจะ ได้รู้ว่าเราคือยาร์เวห์องค์ เจ้าชีวิต”

เชลยจะได้อกลับบ้าน

๒๕“นี่คือสิ่งที่พระ ยาร์เวห์องค์เจ้าชีวิตพุด “เมื่อเรารวบรวมชาวอิสราเอลมาจากชนชาติ ต่างๆที่พวก เขาได้กระจัดกระจายไปอยู่นั้น เราจะแสดงความศักดิ์สิทธิ์ของเราท่ามกลาง ชาวอิสราเอลต่อ หน้าต่อตาชนชาติทั้ง หลาย แล้วชาวอิสราเอลจะได้อาศัยอยู่บนแผ่นดิน ดินของตัวเอง ซึ่งเราได้มอบให้กับยา โคบ ผู้รับ ใช้ของเรา ๒๖ พวกเขาจะอาศัยอยู่อย่าง ปลอดภัยที่ นั้น พวก เขาจะสร้างบ้านเรือน

และปลูกสวนองุ่น พวกเขาจะอาศัยอยู่อย่าง ปลอดภัย เมื่อเราลงโทษเพื่อนบ้านทั้ง หลาย ของเขาที่เกลียดชังพวกเขา แล้วพวกเขาจะ ได้รู้ว่าเราคือยาร์เวห์พระเจ้าของเขา”

พระยาร์เวห์ต่อต้านประเทศอียิปต์

๒๙ ^๑วันที่สิบสอง เดือนสิบ ปีที่สิบ * คำ พุดของพระ ยาร์เวห์ได้มา ถึงผมว่า ๒ “เจ้าลูกมนุษย์ หัน หน้าไปทาง กษัตริย์ฟาโรห์แห่งประเทศอียิปต์และให้ พุดแทนเราต่อ ด้านเขากับประเทศอียิปต์ ทั้งหมด ๓ ให้บอกเขาว่า ‘นี่คือสิ่งที่พระยาร์เวห์องค์ เจ้าชีวิตพุด เจ้ากษัตริย์ฟาโรห์แห่งอียิปต์ เราต่อต้านเจ้า เจ้าจะระเข้ยกษ ๑ เจ้านอนหมอบอยู่ในลำธาร ทั้งหลายของแม่น้ำไนล์ เจ้าพุดว่า “แม่น้ำไนล์เป็นของข้า ข้าสร้างมันขึ้นมาเพื่อตัวข้าเอง” ๔ แต่เราจะเอาพวก ตะขอเกี่ยวขากรรไกรเจ้า ไว้ และทำให้ปลาในธารของ เจ้าติดอยู่กับเกล็ด ของเจ้า เราจะดึงเจ้าขึ้น มาจากลำธารทั้ง หลายของ เจ้า พร้อมกับปลาทั้ง หลายที่ติดอยู่ที่เกล็ดของ เจ้า ๕ เราจะโยนเจ้าออกไปในทะเลทราย พร้อม กับปลาทั้ง หลายที่มาจากลำธารของ เจ้า เจ้าจะถูกทิ้งไว้ที่กลางแจ้งนั้น และจะไม่ถูกรวบรวมหรือเก็บขึ้นมา เราจะให้เจ้าเป็นอาหารของพวก สัตว์บนดิน และนกในอากาศ ๖ แล้วคนทั้งหมดที่อาศัยอยู่ในอียิปต์จะ ได้รู้ ว่าเราคือยาร์เวห์ เจ้าได้เป็นไม้ เท้าตัน กก ๗ ให้กับครอบครัว อิสราเอล

*๒๙:๑ วันที่สิบสอง เดือนสิบ ปีที่สิบ คือ วันที่ เจ็ด เดือนมกราคม ตรงกับช่วงฤดูหนาว ของปีที่ ๕๙๖ ก่อนพระเยซูมาเกิด

๑๒๙:๓ จระเข้ยกษ ในที่นี้เป็นสัญลักษณ์ของประเทศอียิปต์ ซึ่งพระเจ้าเคยเอาชนะพวกเขา ตอนทีพระองค์นำอิสราเอลออกจากประเทศอียิปต์ จระเข้ยกษ หรือสัตว์ประหลาดตัวนี้ มีชื่อ ว่า “ราหับ” ดูเพิ่มเติมได้จากหนังสือสดุดี ๗๔:๑๓; อีสยาห์ ๕๑:๙-๑๐

๖๒๙:๖ ไม้เท้าตัน กก ต้น กกสามารถใช้เป็นไม้เท้าได้ แต่ถ้าไปค้ำมัน มันก็แตกหักเป็น อันตรายกับคนถือได้

๗ เมื่อพวกอิสราเอลเอามือฉวยเจ้า เจ้าก็
 แดกหัก
 และไปบาดถูกหัวไหล่ของพวกเขา
 เมื่อพวกเขาฟังเจ้า เจ้าก็แตกออก
 และทำให้หลังของพวกเขาเคล็ด”
 ๘ ดังนั้น นี่คือสิ่งที่พระ ยาร์เวห์องค์เจ้าชีวิต
 พูด

“เราจะนำดาบมาต่อต้านเจ้า
 และฆ่าคนรวมทั้งสัตว์ทั้งหลายของเจ้า
 ๙ ประเทศอียิปต์จะกลายเป็นซากปรักหักพัง
 ที่ถูกทิ้งร้าง

แล้วพวกเขาจะรู้ว่าเราคือยาร์เวห์
 เจ้าได้พูดว่า ‘แม่ นำ โนส เป็นของ ข้า ข้า
 สร้างมันขึ้นมา’ ๑๐ ดังนั้น เราจะต่อต้านเจ้า
 และต่อต้านล้าชารทั้งหลายของ เจ้า และ
 เราจะทำให้แผ่นดิน อียิปต์กลายเป็นซาก
 ปรักหักพัง และเป็นที่รกร้างตั้งแต่มี กมลไป
 จนถึงอัส วันและเลยไปถึงเขตแดนของคูช
 ๑๑ จะไม่มีรอย เท้าของคนหรือสัตว์เดินผ่าน
 ไป จะไม่มีใครอาศัยอยู่ที่ นั่นเป็นเวลาสี่สิบ
 ปี ๑๒ เราจะทำให้แผ่นดิน อียิปต์รกร้างอยู่
 ท่ามกลางดิน แดนทั้งหลายที่ถูกทำให้รกร้าง
 และเมืองต่างๆของอียิปต์จะรกร้างถึงสี่สิบปี
 ท่ามกลางเมืองปรักหักพังทั้งหลาย เราจะ
 ทำให้ชาวอียิปต์แตก ซ่านไปอยู่ตามชนชาติ
 ต่างๆและทำให้พวกเขากระจัดกระจายไปอยู่
 ตามประเทศอื่นๆ”

๑๓ แต่ นี่คือสิ่งที่พระ ยาร์เวห์องค์เจ้าชีวิต
 พูด

“เมื่อครบสี่สิบปีแล้ว เราจะรวบรวมชาว
 อียิปต์มาจากชนชาติต่างๆที่พวกเขากระจัด
 กระจายไปอยู่นั้น

๑๔ เราจะทำให้พวกเขา กลับมาสู่สภาพเดิม
 และมอบดินแดนอียิปต์บน ซึ่งเป็นแผ่นดิน
 ของบรรพบุรุษของพวกเขา คืนให้กับพวกเขา
 ที่นั่น พวกเขาจะเป็นอาณาจักรที่ต่ำต้อย

๑๕ มันจะเป็นอาณาจักรที่ต่ำต้อยที่สุด และ
 จะไม่มี วันได้ยกตัว เองขึ้นเหนือชนชาติอื่นๆ
 เราจะทำให้มันอ่อนแอเสียจน กระทั่งไม่
 สามารถปกครองชนชาติอื่นได้อีก

๑๖ ประเทศอียิปต์จะไม่มี วันได้เป็นที่ พึ่ง
 ของชาวอิสราเอลอีกต่อไป แต่จะเป็นสิ่งที่ยำ
 เดือนถึงบาปของพวกเขาเอง ที่เคยหันไปขอ
 ความช่วยเหลือจากอียิปต์ แล้วพวกเขา จะ
 ได้รู้ว่าเราคือยาร์เวห์องค์เจ้าชีวิต”

บาบิโลนจะบุกอียิปต์

๑๗ ในวันที่หนึ่งของเดือนที่หนึ่ง ปีที่ยี่สิบ
 เจ็ด †

คำ พูดของพระ ยาร์เวห์ที่ได้มาถึงผมว่า
 ๑๘ “เจ้าลูกมนุษย์ กษัตริย์เนบู คัด เนส ซาร์
 แห่งบา บิโลน ทำให้กองทัพของเขาต้อง
 ทำงานอย่างหนัก ในการต่อสู้กับเมืองโทระ
 ทหารทุกคนต้องแบกหินและดิน ๒บนหัวจน
 ผมหลุดร่วงหมด และต้องแบกหินและดิน
 บนบ่าจนถลอกไปหมด แต่กษัตริย์บาบิโลน
 กับกองทัพของเขา ก็ไม่ได้ รับค่าจ้างจากงาน
 หนักทั้งหมดในการต่อสู้กับโทระ”

๑๙ ดังนั้น นี่คือสิ่งที่พระ ยาร์เวห์องค์เจ้า
 ชีวิตพูด

“เราจะมอบแผ่นดิน อียิปต์ให้กับกษัตริย์
 เนบู คัด เนส ซาร์แห่งบาบิโลน เขาจะขนเอา
 ทรัพย์สมบัติของ มันไป เขาจะเอาข้าว ของ
 ที่ยึดมาได้นี้แจก จ่ายให้กับกองทัพของเขา
 ๒๐ นั้นแหละจะเป็นค่าจ้างของพวกเขา

๒๑ เราได้มอบแผ่นดิน อียิปต์ให้กับกษัตริย์
 ของบา บิโลน เป็นค่าตอบแทนสำหรับงาน
 ของเขา เพราะเขากับกองทัพได้ทำสิ่งนี้เพื่อ
 เรา”

พระยาร์เวห์องค์เจ้าชีวิตพูดว่าอย่างนั้น

๒๒ “ในวันนั้น เราจะทำให้เขา สู้ตัวงอกขึ้น
 ๒๓ เพื่อครอบครองชาวอิสราเอล ดังนั้น เอเสเคี

* ๒๙:๑๔ อียิปต์บน หรือ “ปัทโรส”

† ๒๙:๑๗ ในวันที่หนึ่ง ... ยี่สิบเจ็ด ตรงกับวันที่ ยี่สิบหก เดือนเมษายน ตรงกับฤดูใบไม้ผลิ
 ของปีที่ ๕๗๑ ก่อนพระเยซูมาเกิด

‡ ๒๙:๑๘ หินและดิน ทหารต้องแบกหินและดิน เพื่อเอาไปสร้างป้อมกำบังและสร้างเนินดิน
 ไว้นุกขึ้นกำแพง

§ ๒๙:๑๙ บาบิโลนได้บุกอียิปต์ในปี ๕๖๘ ก่อนพระเยซูมาเกิด

§ ๒๙:๒๑ เขาสู้ตัวงอกขึ้น เป็นสัญลักษณ์ของพลังกำลัง หรือความแข็งแกร่ง อิสราเอลจะ
 อึกเข็มขึ้นเมื่อรู้ว่าพระเจ้าลงโทษอียิปต์

ยล เราจะเปิดปากของเจ้าท่ามกลางพวกเขา แล้วพวกเขาจะรู้ว่าเรคือยาห์เวห์”

๓๐ คำ พุดของพระ ยาห์เวห์ที่ได้มาถึง
 ๓๐ ผมว่า ๒ “เจ้าลูก มนุษย์ ให้พุดแทน
 เราว่า “นี่คือสิ่งที่พระยาห์เวห์องค์เจ้าชีวิตพุด
 ให้ร้องคร่ำครวญและพุดว่า

“ช่วยแ่จวันน”
 ๓ วันนั้นใกล้เข้ามาแล้ว
 วันของพระยาห์เวห์ใกล้มาถึงแล้ว
 จะเป็นวันที่เมฆมืดครึ้มไปหมด
 จะเป็นเวลาแห่งการตัดสินชนชาติทั้งหลาย

๔ ดาบจะมาต่อสู้กับอียิปต์
 ความปวตรั่วไรจะมาอยู่ที่คูช
 เมื่อเกิดการฆ่าฟันขึ้นในอียิปต์
 เมื่อทรัพย์สินสมบัติของเมืองอียิปต์ถูกขนไป
 เมื่อรากฐานของตึกทั้ง หลายในเมืองอียิปต์
 แตกสลาย

๕ คูช พุด ลูดและอาระเบียทั้งหมด
 ลิเบีย กับประชาชนของแผ่นดินที่เข้าเป็น
 พันธมิตรกับอียิปต์ † จะล้มลงด้วยดาบพร้อม
 กับอียิปต์ด้วย

๖ นี่คือนสิ่งที่พระยาห์เวห์พุด
 “พวกที่อยู่ฝ่ายเดียวกับประเทศ อียิปต์จะล้ม
 ลง
 ความแข็งแกร่งที่พวก เขาลำพองจะล้มครืน
 ลง

ตั้งแต่มีกมลไปจนถึงอัสวัน พวกเขาจะล้มลง
 ด้วยดาบในแผ่นดินอียิปต์”
 พระยาห์เวห์องค์เจ้าชีวิตพุดว่าอย่างนั้น

๗ พวก เขาจะถูกทิ้งให้รกร้างท่ามกลาง
 ประเทศต่างๆที่รกร้าง
 เมืองทั้ง หลายของพวกเขาจะอยู่ท่ามกลาง
 ซากปรักหักพังของเมืองอื่นๆ

๘ เราจะจุดไฟเผาแผ่นดินอียิปต์
 และพวกคนที่มาช่วยเมืองนี้จะถูกบดขยี้
 แล้วพวกเขาจะรู้ว่าเรคือยาห์เวห์

๙ ในวัน นั้นเราจะส่งพวกผู้ ส่ง ชาวออกไป
 ทางเรือ เพื่อให้พวกเขา คูชที่ตอน นี้คิดว่า
 ปลอดภัย ดินตระหนก ความปวตรั่วไรจะ
 มาอยู่กับพวก เขา ในวันที่อียิปต์ถูกลงโทษ
 เพราะเหตุการณนี้กำลังจะเกิดขึ้นแล้ว”

๑๐ นี่คือนสิ่งที่พระยาห์เวห์องค์เจ้าชีวิตพุด
 “เราจะทำให้กองทัพอียิปต์สิ้นสุดลง
 ด้วยนำมือของกษัตริย์เนบู คัด เนส ชาร์แห่ง
 บาบิโลน

๑๑ เขากับกองทัพของเขาเป็นชนชาติที่
 เขียวโหดที่สุด
 เราจะนำพวก เขาเข้า มาเพื่อทำลายแผ่นดิน
 อียิปต์

พวกเขาจะชักดาบต่อสู้อียิปต์
 และทำให้แผ่นดินเต็มไปด้วยซากศพ
 ๑๒ เราจะทำให้น้ำในแม่น้ำไนล์แห้งไป
 เราจะขายแผ่นดินอียิปต์ให้กับคนชั่ว
 เราจะให้คนต่างชาติมาทำให้แผ่นดินอียิปต์
 และทุก สิ่งทุก อย่างในมันรกร้างว่าง
 เปล่า

เรา ยาห์เวห์ ได้ลั่นคำพุดออกไปแล้ว”
 ๑๓ นี่คือนสิ่งที่พระยาห์เวห์องค์เจ้าชีวิตพุด
 “เราจะทำลายพวกรูปเคารพ
 และกำจัดพวกรูป ปั้นพระในเมือง เมมฟิสให้
 หมดไป

จะไม่มีผู้นำในอียิปต์อีก
 เราจะแผ่กระจายความกลัวไปทั่วแผ่นดิน
 ๑๔ เราจะทิ้งอียิปต์ตอนบน ‡ ให้ร้าง
 เราจะจุดไฟเผาเมืองไคอัน
 และลงโทษเมืองเชเบส ¶

๑๕ เราจะเทความเดือดดาลของ เราลงบน
 เมือง เปลู เซีย ม ซึ่งยังเป็นป้อมปราการ
 ของอียิปต์

และเราจะตัดชาวเมืองเชเบสออกไป
 ๑๖ เราจะจุดไฟเผาอียิปต์

* ๓๐:๕ ลิเบีย ในภาษาฮีบรู คือ “คูบ”

† ๓๐:๕ ประชาชน ... อียิปต์ หรือแปลได้อีกอย่างหนึ่งว่า “ชาวอิสราเอล ประชาชนที่ได้ทำ
 ข้อตกลงกับพระเจ้า” ซึ่งชาวอิสราเอลบางคนที่ไม่ได้ถูกตอนไปบาบิโลนได้หนีไปพึ่งอียิปต์ ดู
 เพิ่มเติมได้จาก ๒ พงศกษัตริย์ ๒๕:๒๓-๒๖

‡ ๓๐:๑๔ อียิปต์ตอนบน หรือ “ปีที่โรส”

¶ ๓๐:๑๔ เมืองเชเบส เป็นเมืองสำคัญของอียิปต์ ถูกอัสซีเรียทำลาย ๖๖๓ ปีก่อนพระเยซูมา
 เกิด

§ ๓๐:๑๕ เปลูเซียม ในภาษาฮีบรูเรียกว่า “ซิน” เป็นป้อมแห่งหนึ่งที่อยู่ทางตะวันออกของ
 สามเหลี่ยมแม่น้ำไนล์

เมืองเปลู ซี ยมจะตื่น พราดด้วยความ เจ็บปวด

เมืองเชเบสจะถูกบุกทะลวงเข้าไป ส่วนเมืองเมมฟิสจะต้องเผชิญ หน้ากับศัตรูตลอดเวลา

๑๗ คนหนุ่มของเมืองเฮลิโอโพลิสและเมืองบูบัสติส จะล้มลงด้วยดาบ และคนในเมืองต่างๆจะถูกกวาดต้อนไปเป็นเชลย

๑๘ ความ มีดีจะปกคลุมเมืองทา ปาน เหลสในกลางวัน เมื่อเราทำลายอำนาจการ ควบคุมของอียิปต์

ความแข็งแกร่งที่เมือง นั้นลำพองนักหนาจะ สิ้นสุดลงที่นั่น

มันจะถูกปกคลุมด้วยเมฆและคนตาม หมู่บ้านต่างๆก็จะถูกจับไปเป็นเชลย

๑๙ เราจะลงโทษอียิปต์อย่างนี้แหละ แล้วพวกเขาจะรู้ว่าเราคือยาห์เวห์”

อียิปต์จะอ่อนแอตลอดไป

๒๐ ในวันที่เจ็ดเดือนหนึ่ง ปีที่สิบ เอ็ด คำพูดของพระ ยาห์เวห์ได้มาถึงผมว่า ๒๑ “เจ้า ลูกมนุษย์ เราได้หัก แขนของกษัตริย์ฟาโรห์แห่งอียิปต์ มันยังไม่ได้ตอกกลับ ค้อนหรือเข้าฝือก เพื่อให้แข็งแรงพอที่จะถือดาบได้”

๒๒ ดังนั้น นี่คือนี่คือสิ่งที่พระ ยาห์เวห์องค์เจ้าชีวิตพูด

“เราต่อต้านกษัตริย์ฟาโรห์แห่งอียิปต์ เรา จะหักแขนทั้งสองข้างของเขา ทั้งแขนข้างที่ ดีและข้างที่หักอยู่แล้ว และ ทำให้ดาบหลุดจากมือของเขา

๒๓ เราจะทำให้ชาวอียิปต์แตกกระจายไป อยู่ตามชนชาติต่างๆและทำให้พวกเขากระ เจิดกระเจิงไปอยู่ตามประเทศอื่นๆ

๒๔ เราจะทำให้แขนของกษัตริย์บา บิ โลงน แข็งแกร่งและวางดาบของ เราไว้ในมือของเขา

แต่เราจะหักแขนของกษัตริย์ฟาโรห์

เขาจะร้องครวญ ครางต่อ หน้ากษัตริย์บา บิ โลงน เหมือนกับคนบาดเจ็บสาหัส

๒๕ เราจะทำให้มือของกษัตริย์บา บิ โลงน แข็งแกร่ง แต่มือของกษัตริย์ฟาโรห์จะตกลง อย่างอ่อนปวกเปียก

เมื่อเราวางดาบของ เราไว้ในมือของ กษัตริย์บา บิ โลงน เขาก็จะยื่นมือออกสู้กับ อียิปต์ แล้วพวกเขาจะรู้ว่าเราคือยาห์เวห์

๒๖ เราจะทำให้ชาวอียิปต์แตกกระจายไป อยู่ตามชนชาติต่างๆและทำให้พวกเขากระ เจิดกระเจิงไปอยู่ตามประเทศอื่นๆ แล้วพวกเขาจะรู้ว่าเราคือยาห์เวห์”

อัสซีเรียเป็นเหมือนกับต้นสนซีดาร์

๑ ในวันที่หนึ่งเดือนสาม ปีที่สิบ เอ็ด

๓๑

คำ พูดของพระ ยาห์เวห์ได้มาถึงผมว่า ๒ “เจ้าลูกมนุษย์ ให้พูดกับกษัตริย์ฟาโรห์แห่ง อียิปต์และประชาชนของเขาว่า ‘เราจะเปรียบเทียบความ ยิ่งใหญ่ของเจ้ากับใครดี

๓ ลองนึกถึงอัส ซีเรียสิ แต่ ก่อนเคยเป็น ต้นสนซี ดาร์ในเลบานอนที่มีกิ่ง ก้าน สาขาสวยงาม

มีร่มเงาปกคลุมป่า มีลำต้นที่สูงมาก ยอดของมันอยู่ท่ามกลางเมฆ

๔ น้ำได้หล่อเลี้ยงมัน มหาสมุทรได้ดินได้ทำให้มันเติบโตสูงขึ้น

ลำธารที่ไหลออกจากมหาสมุทรได้ดินนั้นต่าง ไหลไปรอบๆที่ที่ต้นนั้นปลูกอยู่

และมหาสมุทรได้ดินได้ส่งธาร น้ำของ มัน ออกไปหล่อ เลี้ยงต้นไม้ทั้ง หลายของ

๕ ต้น นั้นจึงเติบโตสูง ขึ้น สูงกว่าต้น ใดๆใน

กิ่งของมันแตกออกมามากมาย และก้านก็ยาวออกไป มันแผ่ขยายเพราะมีน้ำมาก

* ๓๑:๑๗ เมืองเฮลิโอโพลิสและเมืองบูบัสติส ในภาษาฮีบรูคือเมืองโอน เมืองพีเบเสท ตั้ง อยู่ในประเทศอียิปต์

† ๓๐:๑๘ อำนาจการควบคุมของอียิปต์ หรือแปลตรงๆได้ว่า “แอกของอียิปต์”

‡ ๓๐:๒๐ ปีที่สิบเอ็ด ตรงกับวันที่ยี่สิบเก้าเดือนเมษายน ปีที่ ๕๘๖ ก่อนพระเยซูมาเกิด

§ ๓๑:๑ ปีที่สิบเอ็ด ตรงกับวันที่ยี่สิบเอ็ดมิถุนายน ของปีที่ ๕๘๖ ก่อนพระเยซูมาเกิด

๖ นกบนท้องฟ้าทั้งหมดได้มาทำ รังอยู่บนกิ่ง
ของมัน
สัตว์ ป่าต่างๆในท้อง ทุ่งได้ออกลูกอยู่ใต้กิ่ง
ก้านสาขาของมัน
ชนชาติที่ยิ่งใหญ่ทั้งหลายได้อาศัยอยู่ภายใต้
ร่มเงาของมัน

๗ มันงดงามด้วยความยิ่งใหญ่ของมัน
และด้วยกิ่งก้านที่แผ่กระจายออก
เพราะรากของมัน มันได้หยั่งลงไปถึงน้ำ
มากมาย

๘ ต้นสนซีดาร์ทั้งหลายในสวนของพระเจ้ายัง
ไม่อาจแข่งกับมันได้
ทั้งหลายต้นสนก็ไม่ อาจเทียบกับกิ่งของมัน
ได้

ต้นเปลนก็เปรียบไม่ได้กับกิ่งก้านของมัน
ไม่มีต้นไม้ไหน เลยในสวนของพระเจ้าที่จะ
สวยสู้มันได้

๙ เราได้สร้างมันให้สวยงามด้วยกิ่ง ก้าน
มากมาย
ต้นไม้ทั้งหมดในสวน เอเดน ที่เป็นสวนของ
พระเจ้า ก็ยังอิจฉามันเลย”

๑๐ ดังนั้น นี่คือน้ำที่พระ ยาร์เวห์องค์เจ้า
ชีวิตพูด

“เพราะว่ามันสูงลิบ ลีวจนยอดของมันอยู่
ท่ามกลางเมฆ
และมันลำพองในความสูงของมัน

๑๑ เราจึงได้มอบมันให้กับผู้ครอบครอง
ของชนชาติทั้งหลาย และคน นั้นได้ลงโทษ
มันให้สาสมกับความชั่วร้ายของมัน เราได้
โยนมันทิ้ง ไป ๑๒ ชนต่าง ชาติที่เหี้ยมโหด
ที่สุดได้โค่นมันลงและทิ้งมันไว้ กิ่งทั้งหลาย
ของมันได้ตกลงตามเทือก เขาและตาม
หุบเขา ก้านที่แตกหักของมันได้ตกอยู่ตาม
หุบเขาเล็กทั้งหมดในแผ่นดิน ชนชาติทั้งหมด
บนโลกได้ออกมาจากภายใต้ ร่มเงาของมัน
และทิ้งมันไว้

๑๓ นกทั้ง หลายบนท้องฟ้าได้มาอยู่ตาม
ลำต้นที่ล้ม ลงของมัน สัตว์ป่าทั้งหมดแห่ง
ท้องทุ่งได้มาอาศัยอยู่ตามกิ่งก้านของมัน

๑๔ เรื่อง นี้เกิดขึ้นเพื่อ จะได้ไม่มีต้นไม้อื่น
ที่ขึ้นอยู่ข้างแม่น้ำ ที่จะเติบโตสูง ใหญ่ด้วย
ความหยิ่ง ฝยอง และมียอดอยู่ท่ามกลาง
เมฆอย่างนั้นอีก จะไม่มีต้นไม้ใดที่จะมีน้ำ
หล่อเลี้ยงให้มีลำต้นสูงขนาดนั้นอีก

เพราะพวก มันทั้งหมดถูกกำหนดให้ตาย
ไปอยู่ยังโลกเบื้องล่างท่ามกลางคนตาย และ
ให้ไปอยู่กับพวกที่ลงไปอยู่ในหลุมลึกนั้น”

๑๕ นี่คือน้ำที่พระยาร์เวห์องค์เจ้าชีวิตพูด

“ในวันที่มันลงไปอยู่ในแดนคนตาย
เราได้ทำให้มีการไว้ทุกข์เพื่อมัน เรากลบ
มันด้วยมหาสมุทรใต้ดิน เราได้ทำเชือกกัน
แม่น้ำทั้งหลายของมัน เราทำให้เลบานอน
ไว้ทุกข์ให้กับมัน และต้นไม้ทั้งหมดในท้อง
ทุ่งได้เหี่ยวแห้งไปเพราะมัน ๑๖ เราได้ทำให้
ชนชาติต่างๆล้วนสะท้านด้วยเสียงล้ม ลงของ
มัน เมื่อเราได้นำมันลงสู่แดนคนตาย ไปอยู่
ร่วมกับพวกที่ลงไปหลุมลึกนั้น ต้นไม้
ในสวนเอเดนทั้งหมด และต้นไม้ที่ไต่ รับ
เลื้อยมาและติ ที่สุดของเลบานอน คือต้นไม้
ทั้งหมดที่ได้รับน้ำอย่างอุดม ได้รับการปลอบ
ใจในโลกเบื้องล่าง”

๑๗ พวกที่อาศัยอยู่ภายใต้ร่มเงาของมัน คือ
ชนชาติที่อยู่ฝ่ายเดียวกับมัน ได้ลงไปแดน
ผู้ตายกับมันด้วย และไปอยู่ร่วมกับพวกที่ถูก
ฆ่าด้วยดาบ

๑๘ กษัตริย์ฟาโรห์ เคยมีต้นไม้ต้น ไหนใน
สวนเอเดน ที่ยิ่งใหญ่และมีบารมีเหมือนกับ
เจ้าใหม่

ตอนนี้ เจ้าจะ ต้องลงไปอยู่กับต้นไม้ของ
สวนเอเดนเหล่านั้นในโลกเบื้องล่าง และเจ้า
จะต้องนอนอยู่ท่ามกลางพวกที่ไม่ ได้ทำพิธี
ขลิบ T และอยู่ท่ามกลางคนเหล่านั้นที่ถูกฆ่า
ด้วยดาบ

ฟาโรห์และประชาชนทั้งหมดของ เขาก็จะ
เป็นอย่างนั้นแหละ”

พระยาร์เวห์องค์เจ้าชีวิตพูดว่าอย่างนั้น

* ๓๑:๑๖ ได้รับการปลอบใจในโลกเบื้องล่าง เมื่อชนชาติเหล่านี้ (ต้นไม้เหล่านี้) เห็นศัตรู
ของพวกเขาต้องลงมาในแดนคนตายเหมือนกับพวกเขา ก็รู้สึกสะใจ

† ๓๑:๑๘ พวกที่ไม่ ได้ทำพิธี ขลิบ ความจริงแล้ว ชาวอียิปต์ทำพิธี ขลิบเหมือนกับชาว
อิสราเอล และพวกเขาจะไม่ยอมคบกับคนที่ยังไม่ได้ทำพิธีขลิบ

บทเพลงไว้อาลัยให้กับฟาโรห์

๓๒ ^๑ในวัน ที่หนึ่ง เดือนที่สิบ สอง ปีที่สิบสอง *

คำ พุดของพระ ยาร์เวห์ได้มาถึงผมว่า ^๒“เจ้าลูกมนุษย์ ให้ร้องเพลงไว้อาลัยบทหนึ่งให้กับกษัตริย์ฟาโรห์แห่งอียิปต์ และพุดกับเขาว่า

‘เจ้าถือว่าตัว เองเป็นสิ่งโตในหมู่ชนชาติทั้งหลาย

แต่อัน ที่จริง เจ้าเป็นจระเข้ยักษ์ ใ้ในท้องทะเล

ที่ฟาตั่วไปมาตามลำธารของเจ้า กวนน้ำไปมาด้วยเท้าของเจ้า ทำให้น้ำขุ่นคลั้ก”

^๓นี่คือสิ่งที่พระยาร์เวห์องค์เจ้าชีวิตพุด “ต่อหน้าชนชาติมากมายเราจะเหวี่ยงดาขายของเราเหนือเจ้า

และพวก เขาจะตั้งเจ้าขึ้น มาจากน้ำด้วยดาขายของเรา

^๔เราจะขวางเจ้าลงบนพื้นดิน จะโยนเจ้าลงในท้องทุ่งกลางแจ้ง เราจะปล่อยให้นกในท้องฟ้ามาทำ รังบนตัวเจ้า

เราจะให้สัตว์ป่าทั้งหมดในโลกเหยียบย่ำเจ้า

^๕เราจะกระจายเนื้อของเจ้าไปตามูเทือกเขา และเอาซากของเจ้าไปถมหุบเขาทั้งหลาย

^๖เราจะทำให้แผ่นดินไปจนถึงเทือกเขาเบียงกชุ่มไปด้วยเลือดของเจ้า

และหุบเขาลึกทั้งหลายจะเต็มไปด้วยเนื้อของเจ้า

^๗เมื่อเราดับเจ้า เราจะคลุมฟ้า สวรรค์ไว้ เราจะทำให้ดวงดาวมืดลง

เราจะเอาเมฆมาบดบังดวงอาทิตย์ไว้และดวง จันทรจะจะไม่ส่อง แสงในตอนกลางคืน

^๘เราจะทำให้ทุกสิ่งทุกอย่างที่ส่อง แสงอยู่บนฟ้ามืดลงเหนือแผ่นดินเจ้า

เราจะนำความมืดมาสู่แผ่นดินของเจ้า”

พระยาร์เวห์องค์เจ้าชีวิตพุดว่าอย่างนั้น

^๙“เราจะทำให้หลายชนชาติใจฝ่อ เมื่อเราเอาเศษที่แตกเป็นชิ้นของ เจ้ามาอยู่ที่ท่ามกลางชนชาติต่าง ๆ ในดินแดนทั้งหลายที่เจ้าไม่รู้ จักนั้น ^{๑๐}เราจะทำให้ผู้คนมากมายหันมาจองเจ้าอย่างตะลึง งัน และบรรดา กษัตริย์ของพวกเขาจะหวาดกลัวเพราะเรื่องที่เกิดขึ้นกับเจ้า ในวันที่เจ้าล้มสลาย เมื่อเรากวัดแกว่งดาบของเราต่อหน้าพวกเขา พวกเขาทุก คนจะตัวสั่น เข็มเพราะกลัวตายทุกขณะจิต”

^{๑๑}นี่คือสิ่งที่พระยาร์เวห์องค์เจ้าชีวิตพุด

“ดาบของกษัตริย์แห่งบา บิโลนจะมาต่อสู้กับ เจ้า ^{๑๒}เราจะทำให้ประชาชนของ เจ้าล้มลงด้วยดาบของคนเก่ง กล้าเหล่านั้น ซึ่งเป็นชนชาติที่โหด เขี้ยวที่สุดในบรรดาชนชาติทั้งหมด พวกเขาจะทำให้ความหยิ่ง ผยองของอียิปต์แตกสลาย และทำให้กองทัพทั้งหมดของอียิปต์ย่อยยับไป

^{๑๓}เราจะทำลายฝูง สัตว์ทั้งหมดที่อยู่ข้างแม่น้ำให้หมดไป จะไม่มีมนุษย์คนใดหรือกบของสัตว์ตัวโตมากวนให้น้ำขุ่นอีกต่อไป

^{๑๔}แล้วเราจะปล่อยให้แม่น้ำในดิน แแดนแห่งนี้ตกระกอน และทำให้ลำธารทั้งหลายไหลล้นเหมือนน้ำมันมะกอก ^{๑๕}ตอนที่เราทำให้แผ่นดินอียิปต์รกร้างว่างเปล่า ตอนที่แผ่นดินสูญ เสียทุกอย่าง ตอนที่เราฟาดฟันทุกคนที่อาศัยอยู่ที่นั่น แล้วเมื่อนั้น พวกเขาจะรู้ว่า เราคือยาร์เวห์”

^{๑๖}“นี่คือบทเพลงไว้อาลัยที่จะใช้ร้องกัน พวกผู้ หูฉิ่งของชนชาติต่างๆจะร้อง เพลงไว้อาลัยนี้ พวกเขาจะร้อง เพลงนี้ที่พุด ถึงอียิปต์และประชาชนทั้งหมดของมัน”

พระยาร์เวห์องค์เจ้าชีวิตพุดว่าอย่างนั้น

ประเทศอียิปต์จะถูกทำลาย

^{๑๗}วันที่สิบห้าของเดือนนั้น ในปีที่สิบสอง † คำ พุดของพระ ยาร์เวห์ได้มาถึงผมว่า

^{๑๘}“เจ้าลูก มนุษย์ ให้ร้องคร่ำครวญให้กับประชาชนชาวอียิปต์ ให้ส่งทั้งอียิปต์และพวก

* ๓๒:๑ ปีที่สิบสอง ตรงกับวันที่สามมีนาคม ปี ๕๘๕ ก่อนพระเยซูมาเกิด
† ๓๒:๒ จระเข้ยักษ์ หรือสัตว์ประหลาดตัวนี้ มีชื่อว่า “ราห์บ” ดูคำอธิบายท้ายหน้าของบทที่ ๒๙:๓
‡ ๓๒:๑๗ วันที่ ... ปีที่สิบสอง ในปีที่สิบสอง ตรงกับวันที่ สิบเจ็ดมีนาคม ปี ๕๘๕ ก่อนพระเยซูมาเกิด

ผู้หญิงของชาติมหาอำนาจเหล่านั้น ลงไปอยู่ร่วมกับคนเหล่านั้นที่อยู่ในหลุมลึกนั้น

^{๑๘} ‘เจ้าอียิปต์

เจ้าคิดว่าเจ้าสวยงามกว่าคนอื่นหรือ ลงไปไปกับนอนกับพวกที่ไม่ได้ขลิบซะ’

^{๒๐} พวก เขาจะตกไปอยู่กับพวกที่ถูก ฆ่าด้วยดาบ ดาบถูกชักออกจากฝักแล้ว ลากอียิปต์กับประชาชนของมันออกไปซะ

^{๒๑} จากแดนคน ตาย พวกวีรบุรุษที่แข็งแกร่งที่สุด จะพูดเรื่องของอียิปต์และพวกที่อยู่ฝ่ายเดียวกับมันว่า

‘พวกเขาได้ลงมาแล้ว พวกเขาได้นอนอยู่กับพวกที่ไม่ได้ทำพิธีขลิบ *ที่ถูกฆ่าด้วยดาบ’

^{๒๒} อัสซีเรียกับกองทัพทั้งหมดของเขา †ก็อยู่ที่นั่นด้วย หลุมฝังศพของพวกเขายู่อ้อมรอบเขา พวกมันทั้งหมดถูกฆ่าด้วยดาบ

^{๒๓} หลุมฝัง ศพของอัส ซีเรียอยู่ที่นั่น เหวของหลุม ลึกนั้น กองทัพของเขา ก็ฝังอยู่รอบๆหลุมฝัง ศพของเขา นั้น ทั้งหมดต่างก็ถูกฆ่าด้วยดาบ พวกนี้เคยสร้างความกลัวไปทั่วแผ่นดินของคนที่ยังมีชีวิตอยู่

^{๒๔} เอลามก็อยู่ที่นั่นด้วย ชาวเมืองของเขาก็ฝังอยู่รอบๆหลุมฝัง ศพของเขา พวก เขาทั้งหมดถูกฆ่าด้วยดาบ ทุก คนที่เคยสร้างความหวาด กลัวไปทั่วแผ่นดินของผู้ ที่มีชีวิตต่างก็ลงไปสู่โลกเบื้องล่างท่ามกลางพวกที่ไม่ได้ทำพิธี ขลิบ พวก เขาต้องแบกรับความอับอายร่วมกับทุกคนที่ลงไป ในหลุมลึกนั้น

^{๒๕} มีการจัดเตียงหลัง หนึ่งให้กับหลายชนชาติเอ ลามและกองทัพทั้งหมดของ เขาที่ถูกฆ่าด้วยดาบ กองทัพทั้งหมดของเอ ลามถูกฝังอยู่รอบๆหลุมฝัง ศพของเขา พวก เขาทั้งหมดยังไม่ ได้ทำพิธี ขลิบและถูกฆ่าด้วยดาบ ทั้งๆที่พวกเขาเคยสร้างความหวาดกลัวไปทั่วแผ่นดินของผู้ที่มีชีวิต

พวก เขาต้องแบกรับความอับอายร่วม กับทุกคนที่ลงไป ในหลุมลึกนั้น พวก เขาถูกวางลงท่ามกลางคนที่ถูกฆ่า

^{๒๖} เมเซคกับทุบัสก็อยู่ที่นั่นด้วย พร้อมกับกองทัพของพวก เขา ซึ่งฝังอยู่รอบๆหลุมฝัง ศพของเขาทั้งสอง

พวก เขาทั้งหมดยังไม่ ได้ทำพิธี ขลิบและถูกฆ่าด้วยดาบ ทั้งๆที่พวก เขาเคยสร้างความหวาดกลัวไปทั่วแผ่นดินของผู้ที่มีชีวิต ^{๒๗} แต่พวก เขาไม่ ได้นอนฝังร่วมอยู่กับพวกวีรบุรุษที่ล้ม ลงในสมัย ก่อนนานมาแล้ว ที่ลงไป ในแดนผู้ตาย พร้อมกับอาวุธของเขา ที่มีดาบของพวกเขาหนุนห้วยอยู่ และมีโล่วางทับอยู่บนกระดูก ทั้งๆที่พวกวีรบุรุษเหล่านี้ เคยสร้างความหวาดกลัวไปทั่วแผ่นดินของผู้ที่มีชีวิตอยู่

^{๒๘} ฟาโรห์ เจ้าก็จะโดนอย่างนั้นเหมือนกัน เจ้าจะถูกทำลายและจะ ไปนอนอยู่ท่ามกลางคนเหล่านั้นที่ไม่ได้เข้าพิธีขลิบ ไปอยู่กับพวกนั้นที่ถูกฆ่าด้วยดาบ

^{๒๙} เอ โดมก็อยู่ที่นั่นด้วย พร้อมกับบรรดากษัตริย์และเจ้า ชายทั้งหลายของ เขา ถึงแม้ว่าพวก เขาเคยมีพลังมาก แต่พวก เขาก็ถูกวางรวมอยู่กับคนที่ถูกฆ่าด้วยดาบ นอนอยู่กับพวกที่ไม่ได้ทำพิธีขลิบ และอยู่กับพวกที่ลงไปอยู่ในหลุมลึกนั้น

^{๓๐} บรรดาเจ้า ชายทุก คนของทางเหนือและพวกชาวไซดอนทั้งหมดก็อยู่ที่นั่นด้วย พวก เขาได้ลงไปอย่างอับอาย ไปอยู่ร่วมกับพวกที่ถูกฆ่า ทั้งๆที่แต่ ก่อนพวก เขาเคยสร้างความหวาดกลัวให้กับคนอื่น

พวก เขาอนอนอยู่ที่ นั้นยังไม่ได้ทำพิธี ขลิบ ไปอยู่กับคนที่ถูกฆ่าด้วยดาบ

และพวกเขาต้องแบกรับความอับอาย ร่วมกับทุกคนที่ลงไป ในหลุมลึกนั้น

^{๓๑} เมื่อฟาโรห์เห็นสิ่งที่ได้เกิด ขึ้นกับคนเหล่านั้น เขาก็จะได้ไม่รู้สึกแย่มากนัก ที่เขาและกองทัพทั้งหมดของเขาถูกฆ่าด้วยดาบ”

พระยาห์เวห์องค์เจ้าชีวิตพูดว่าอย่างนั้น

^{๓๒} “เราจะทำให้แผ่นดิน ของผู้ ที่มีชีวิตอยู่ ย่ำเกรงเรา ฟาโรห์กับกองทัพทั้งหมดของเขา ก็จะถูกวางลงท่ามกลางพวกที่ไม่ ได้ทำพิธีขลิบ ที่ถูกฆ่าด้วยดาบ” พระยาห์เวห์องค์เจ้าชีวิตพูดว่าอย่างนั้น

* ๓๒:๒๑ **ไม่ได้ทำพิธีขลิบ** ชาวต่างชาติ ดูคำอธิบายท้ายหน้า ของบทที่ ๓๑:๑๘

† ๓๒:๒๒ **เขา** ในที่นี้หมายถึง “อัสซีเรีย”

**พระเจ้าเลือกเอเสเคียลเป็น
ยามเฝ้าคูเมืองอิสราเอล**

(อิสค. ๓:๑๖-๒๑)

๑ คำ พุดของพระ ยาร์เวห์ได้มาถึง
๓๓ ผมว่า ๒ “เจ้าลูก มนุษย์ ให้พุดกับ
คนของเจ้าและบอกพวกเขาว่า

“เมื่อเรานำกองทัพศัตรูมาต่อสู้กับแผ่นดิน
หนึ่งและประชาชนของแผ่นดิน ดินนั้นได้เลือก
คนหนึ่งเฝ้าพวกเขาให้เป็นยามเฝ้าคูเมือง

๓ และถ้ายามคน นั้นมองเห็นกองทัพศัตรู
บุกเข้ามาโจมตีแผ่นดิน ดินนั้น เขาจะเป่าแตร
เตือนประชาชน

๔ แล้วถ้ามีใครได้ยินเสียงแตรนั้น แต่เมิน
เฉยต่อเสียงเตือนนั้น กองทัพศัตรูนั้นก็จะมี
คร่าเอาชีวิตเขาไป เขาแสหาที่ตายเอง

๕ เขาแสหาที่ตายเอง เพราะเขาได้ยินเสียง
แตร แต่ทำเป็นเมิน เฉยไม่สนใจต่อเสียง
เตือนนั้น

แต่ถ้าหากเขาฟังเสียงเตือน เขาก็จะรักษา
ชีวิตของเขาไว้ได้

๖ แต่ถ้ายามเห็นกองทัพศัตรูกำลังบุกมา
แต่ไม่ยอมเป่าแตรเตือนประชาชน แล้ว
กองทัพศัตรูบุกมาถึงและได้คร่าเอาชีวิตคน
หนึ่งคนได้ไป คนเหล่านั้นต้องตายไปเพราะ
บาปของพวกเขา แต่เราจะให้ยามคนนั้นต้อง
รับผิดชอบต่อเลือดของพวกเขาด้วย”

๗ “เจ้าลูกมนุษย์ เราได้ให้เจ้าเป็นยามเฝ้าคู
นครอบคร้วอิสราเอล ดังนั้น เมื่อไหร่ก็ตามที่
เจ้าได้ยินคำเตือนจากเรา เจ้าจะต้องไปเตือน
พวกเขา

๘ “ถ้าเราพุดกับคนชั่วว่า ‘ไอ้ชาติชั่ว เจ้าจะ
ต้องตายแน่’ แล้วเจ้ากลับไม่เอาสิ่งนี้ไปเตือน
เขา เพื่อหันเขาไปจากทางชั่วของเขา คนชั่ว
นั้นจะต้องตายเพราะบาปของเขา แต่เราจะ
ให้เจ้าต้องรับผิดชอบต่อเลือดของเขาด้วย

๙ “แต่ถ้าเจ้าเตือนคน ชั่วนั้นให้หันไปจากสิ่ง
ที่เขาทำอยู่ แต่เขาไม่ยอมฟังเจ้า เขาจะตาย
เพราะบาปของเขาเอง แต่เจ้าจะได้รักษาชีวิต
ของเจ้าไว้”

พระเจ้าไม่ชอบทำลายมนุษย์

(อิสค. ๑๘:๒๑-๓๐)

๑๐ “เจ้าลูกมนุษย์ ให้พุดกับครอบครัว
อิสราเอลว่า

“พวก เจ้ากำลังพุดกันว่า “การบฏและ
บาปของเราเนิ่นนานเหลือเกิน พวก
เรากำลังซบผอมลงเพราะบาปเหล่านั้น พวก
เราจะมีชีวิตอยู่ต่อไปได้อย่างไร”

๑๑ พระยาร์เวห์องค์เจ้าชีวิตพุดว่า “ให้บอก
กับพวก เขาว่า “เรามีชีวิตอยู่แน่นอนไหน
ก็ให้แน่ใจขนาดนั้นเลยว่า เราไม่ได้ชื่นชม
กับความ ตายของคน ชั่วหรอก แต่เราอยาก
จะให้พวก เขาหันไปจากความ ชั่วที่พวก เขา
ทำ และมีชีวิตอยู่ต่อไปมากกว่า กลับใจเสีย
ให้หันไปจากทาง ชั่วทั้ง หลายของ เจ้า ชาว
อิสราเอลเอ๋ย พวก เจ้าจะไปตายกันทำไม
เล่า”

๑๒ ดังนั้น เจ้าลูกมนุษย์ ให้พุดกับคนของ
เจ้าว่า

‘ความ ดีของคนดี ไม่อาจช่วยรักษาชีวิต
ของเขาไว้ได้ ถ้าเขาหันไปทำบาป
ส่วนความ ชั่วของคนชั่ว ก็จะไม่เป็นเหตุให้
เขาล่ม สลาย ถ้าเขาหันไปจากความ ชั่วของ
เขา

ถ้าคนดีทำบาป เขาจะไม่สามารถรักษา
ชีวิตของเขาไว้ได้ โดยพึ่งความดีที่พวกเขา
เคยทำมา’

๑๓ ถ้าเราบอกกับคนดีว่า เขาจะมีชีวิตอยู่
อย่างแน่นอน แต่เขาพึ่งในความ ดีของเขา
และไปทำชั่ว เราจะไม่จดจำสิ่ง ดีที่เขาเคย
ทำ เขาจะตายเพราะความชั่วที่เขาได้ทำไป

๑๔ “และถ้าเราพุดกับพวกคน ชั่วว่า ‘เจ้า
จะต้องตายอย่างแน่นอน’ แต่แล้วเขาก็หัน
จากบาปและไปทำสิ่งที่ยุติธรรมและถูก ต้อง

๑๕ เช่น เขาคืนของค่าประกันเงินกู้ คินสิ่งที่
เขาได้ขโมยมา และเดินตามทางทั้ง หลายที่
ให้ชีวิต และไม่ทำชั่ว เขาคนนั้นจะมีชีวิตแน่
เขาจะไม่ตาย ๑๖ เราจะไม่จดจำบาปที่เขาเคย
ทำ และเอามันมาฟ้องเขา เขาได้ทำในสิ่งที่
ยุติธรรมและถูก ต้อง เขาจะมีชีวิตอยู่อย่าง
แน่นอน

๑๗ “แต่คนของ เจ้าพุดว่า ‘วิธี การของพระ
ยาร์เวห์ไม่ยุติธรรม’ แต่เป็นวิธีการของพวก
เขาต่างหากที่ไม่ยุติธรรม

๑๘ ถ้าคนดีหันไปจากความดีของเขา และไปทำชั่ว เขาจะตายเพราะความชั่วนั้น

๑๙ ถ้าคน ชั่วหันไปจากความ ชั่วของเขา และไปทำสิ่งที่ยุติธรรมและถูก ต้อง เขาจะมีชีวิตอยู่ต่อไป เพราะเขาทำอย่างนั้น
๒๐ ครอบครัวอิสราเอล พวกเจ้ายิ่งพูดว่า ‘วิธีการของพระ ยาร์เวห์ไม่ยุติธรรม’ แต่เราจะตัดสินพวก เจ้าแต่ละ คนตามการกระทำของตน”

เมืองเยรูซาเล็มจะถูกทำลาย

๒๑ ในวันที่ห้า เดือนสิบ ของปีที่สิบสองของการเนรเทศ *

มีชายคน หนึ่งที่รอดจากการล่ม สลายของเมืองเยรูซาเล็ม ได้มาพบผมและพูดว่า

“เมืองแตกแล้ว”

๒๒ คืนก่อนที่ชายคนนี้จะมาหา มือของพระ ยาร์เวห์ได้อยู่กับผมแล้ว แต่พระองค์ได้เปิดปากของผม ก่อนที่ชายคนนั้นจะมาหาผมในตอนเช้า ปากของผมจึงเปิดออกและผมก็ไม่ใช่เป็นไปอีกต่อไป †

๒๓ แล้วคำ พูดของพระ ยาร์เวห์ที่ได้มาถึงผมว่า ๒๔ “เจ้าลูกมมนุษย์ พวกที่รอด ชีวิตที่อาศัยอยู่ท่ามกลางซากปรักหักพังในแผ่นดินอิสราเอลกำลังพูดว่า

‘ขนาดอับ ราฮัมคนเดียว ก็ยังเป็นเจ้าของแผ่นดินได้ แล้วนี้ พวกเรามีตังมากมาย แผ่นดินจะต้องตกเป็นของพวกเราอย่างแน่นอน’

๒๕ ดังนั้นให้พูดกับพวกเขาว่า

‘นี่คือสิ่งที่พระยาร์เวห์องค์เจ้าชีวิตพูด

พวก เจ้ายิ่งคิดจะเป็นเจ้าของแผ่นดิน อย่าง นั้นหรือ ในเมื่อเจ้ากินเนื้อ สัตว์ที่ยังมีเลือดติด อยู่และมองหาความช่วยเหลือจากพวก รูป เคารพและยังฆ่าคนบริสุทธิ์อีก ด้วย
๒๖ พวกเจ้าหากินด้วยดาบ ทำสิ่งที่น่ารังเกียจทั้งหลาย แต่ละคนก็เป็นซู้กับเมียของเพื่อนบ้าน อย่างนี้แล้ว เจ้ายิ่งคิดจะเป็นเจ้าของแผ่นดินอีกหรือ’

๒๗ ให้พูดสิ่งนี้กับพวกเขา

‘นี่คือสิ่งที่พระยาร์เวห์องค์เจ้าชีวิตพูด

เรามีชีวิตอยู่แน่ขนาดไหน ก็ให้แน่ใจขนาดนั้นเลยว้า พวกที่อาศัยอยู่ท่ามกลางซากปรักหัก พังจะล้ม ลงด้วยดาบ เราจะส่งพวกสัตว์ ป่าไปขย้ำพวกที่หนีออกไปอยู่ตามชานเมือง พวกที่ไปอยู่ตามที่ ซ่อนและตามถ้ำจะตายด้วยโรคระบาด ๒๘ เราจะทำให้แผ่นดินนี้แห้ง ผยองนักหนาจะสิ้น สูดลง พวกภูเขาของอิสราเอลจะระกร้างจนไม่มีใครเดิน ทางข้ามพวกมัน

๒๙ เมื่อเราทิ้งแผ่นดิน นี้ให้รกร้างเพราะสิ่งน่ารังเกียจทั้งหลายที่พวกเขาได้ทำนั้น แล้วพวกเขาจะ ได้รู้ว่าเรคือยาร์เวห์’

๓๐ ส่วนเจ้า เจ้าลูกมมนุษย์

คนของ เจ้ากำลังพูดถึงเจ้าตามกำแพงและประตูบ้านว่า ‘ไป ไปฟังถ้อยคำของพระ ยาร์เวห์ที่กินเถอะ’

๓๑ ประชาชนของ เรามาพบเจ้าอย่างที่เคยทำมา และมานั่งอยู่ต่อหน้าเจ้า เพื่อที่จะฟังคำพูดของเจ้า แต่พวกเขาไม่ทำตาม คำพูด กระตุ้นราคาอยู่ที่ริม ฝัปากพวก เขา และใจของพวกเขาละเมิบเอาแต่ได้

๓๒ ในสายตาพวกเขา เจ้าก็เป็นแค่ นัก ร้องที่ร้องเพลงกระตุ้นราคา ด้วยเสียงอันไพเราะ และเล่นดนตรีเก่งเท่านั้นเอง พวก เขาฟังคำพูดของเจ้าแต่ไม่ได้เอาไปทำตาม ๓๓ เมื่อสิ่งต่างๆเหล่านี้เกิดขึ้น (ซึ่งมันจะเป็นไปตามนั้นอย่างแน่นอนอยู่แล้ว)

พวกเขาจะ ได้รู้ว่า มีผู้พูดแทนพระเจ้าได้มาอยู่ท่ามกลางพวกเขาจริง”

ผู้เลี้ยงแกะที่เลี้ยงแต่ปากท้องตัวเอง

๓๔ ^๑คำ พูดของพระ ยาร์เวห์ที่ได้มาถึงผมว่า ๒ “เจ้าลูกมมนุษย์ ให้พูดแทนเราต่อ ต้านพวกผู้เลี้ยง แกะของอิสราเอล ให้บอกกับพวก เขาว่า นี่คือนสิ่งที่พระ ยาร์เวห์องค์เจ้าชีวิตพูด ‘นำ ละอายจริงจ้ผู้เลี้ยง แกะของอิสราเอลที่เลี้ยง ดูแต่ปาก ท้องตัว เอง ผู้ เลี้ยงควรจะเลี้ยง ดูปาก ท้องของฝูง แกะ ไม่ใช่หรือ ๓ พวก เจ้ากินนม เปรี๊ยะแข็ง นุ่น ห่มขน แกะและเลือกแกะตัวอ่อนพินำมากิน

* ๓๓:๒๑ ปีที่สิบสองของการเนรเทศ ตรงกับวันที่สิบเก้ามกราคม ปีที่ ๕๘๕ ก่อนพระเยซู มาเกิด

† ๓๓:๒๒ ก่อนหน้านั้นพระเจ้าเคยปิดปากไม่ให้เอเสเคียลพูดแทนพระองค์ในที่สาธารณะ ดูเพิ่มเติมได้จาก บทที่ ๓:๒๔-๒๗

กัน แต่เจ้าไม่เลี้ยงดูปากท้องของฝูงแกะเลย
๔ เจ้าไม่ได้เสริมกำลังให้กับตัวที่อ่อนแอ ไม่ได้รักษาตัวที่เจ็บป่วย และเจ้าไม่ได้พันแผล
ตัวที่บาดเจ็บ เจ้าไม่ได้นำสัตว์ที่หลงทางกลับ
มา เจ้าไม่ได้ตาม หาดตัวที่สูญหายไป แล้ว
พวก เจ้าปกครองพวกที่แข็งแรง อย่างโหด
เหี้ยมทารุณ

๕ ดังนั้นพวก มันจึงกระจัดกระจายไป
เพราะไม่มีผู้ เลี้ยงคอยนำทางและเมื่อพวก
มันแตกกระจายไป ก็ตกเป็นอาหารของพวก
สัตว์ป่า ๖ ฝูง แกะของ เรากะจัดกระจายไป
แกะของ เราเดินเร่ร่อนไปตามเทือก เขาและ
ตามเนินเขาสูงพวก มันกระจัดกระจายไปทั่ว
ผืนแผ่นดินโลก และไม่มีใครออกไปค้นหา
หรือตามพวกมันกลับมา”

๗ ดังนั้น พวกเจ้า พวกผู้เลี้ยงแกะ ให้ฟังคำ
พูดของพระยาห์เวห์ชะ

๘-๑๐ พระ ยาห์เวห์องค์เจ้าชีวิตบอกว่า
“เนื่องจากฝูง แกะของ เราตกเป็นเหยื่อและ
กลายเป็นอาหารของสัตว์ป่าทั้งหลาย เพราะ
พวก มันขาดผู้ เลี้ยงคอยนำทาง แล้วพวกผู้
เลี้ยง แกะของ เราไม่ ยอมค้นหาฝูง แกะของ
เรา แต่กลับสนใจเลี้ยงดูปากท้องของตัวเอง
มากกว่าของฝูง แกะ โอ้พวกผู้เลี้ยงแกะ ให้
ฟังคำพูดของพระยาห์เวห์ชะ อย่างนั้น นี่คือน
สิ่งที่พระยาห์เวห์องค์เจ้าชีวิตพูด

‘เรามีชีวิตอยู่ในขนาดไหน ก็ให้แน่ใจ
ขนาดนั้นเลยว่า เราจะต่อต้านพวกคนเลี้ยง
แกะ และเราจะเอาผิดกับพวก เขาสำหรับสิ่ง
ที่พวก เขาทักับลูก แกะของ เรา เราจะปลด
พวก เขาออกจากการเป็นผู้ ดูแลฝูง แกะของ
เรา เพื่อพวก นี้จะไม่สามารรถเลี้ยงตัว เองได้
อีก เราจะช่วยฝูง แกะของ เราให้พ้นจากปาก
ของพวก เขา และพวก แกะจะไม่เป็นอาหาร
ของพวก เขาอีกต่อไป”

พระเจ้าจะเลี้ยงดูฝูงแกะเอง

๑๑ นี่คือนสิ่งที่พระ ยาห์เวห์องค์เจ้าชีวิตพูด
“เราเองจะค้นหาแกะของ เราและดูแลพวก
มัน ๑๒ คนเลี้ยง แกะที่ ดิจจะค้นหาฝูง แกะที่

กระจัดกระจายของเขาเมื่อเขาอยู่กับฝูง แกะ
เราก็จะค้นหาฝูง แกะของ เราอย่างนั้นด้วย
เราจะช่วยพวก มันให้รอดพ้นออกมาจาก
สถานที่ต่างๆที่พวก มันกระจัดกระจายไป
ในวันที่มืด มืดที่ปกคลุมไปด้วยเมฆ ๑๓ เรา
จะนำพวก มันออก มาจากชนชาติต่างๆและ
รวบรวมพวก มันจากประเทศทั้งหลาย เรา
จะนำพวก มันเข้าสู่แผ่นดินของพวก มันเอง
เราจะเลี้ยงพวก มันด้วยทุ่ง หญ้าตามเทือก
เขาของอิสราเอล ตามริมลำธารและตามเขต
ชุมชนในแผ่นดินนี้ ๑๔ เราจะเลี้ยง ดูพวก มัน
ด้วยทุ่ง หญ้าอย่าง ดี และบนภูเขาสูงของ
อิสราเอล จะมีทุ่ง หญ้าให้กับพวก มัน ที่นั้น
พวก มันจะนอนลงบนทุ่ง หญ้าอย่าง ดี และ
จะมีหญ้างอกอย่างอุดมสมบูรณ์ตามเทือก เขา
ของอิสราเอล ๑๕ เราเองจะเลี้ยง ดูแกะของ
เราและให้พวกมันนอนลง” พระยาห์เวห์องค์
เจ้าชีวิตพูดว่าอย่างนั้น

๑๖ “เราจะค้นหาพวกแกะที่หลงหาย เราจะ
นำพวกที่หลงทางกลับมา เราจะพันแผลตัวที่
บาดเจ็บ เราจะเสริมกำลังให้กับตัวที่อ่อนแอ
แล้วเราจะเลี้ยงดู ๑๗ พวกแกะที่อ่อนแอและแข็งแรง
เราจะเลี้ยงแกะฝูงนี้ด้วยความยุติธรรม

๑๘ ส่วนพวกเจ้า ฝูงแกะของเรา นี่คือนสิ่งที่
พระ ยาห์เวห์องค์เจ้าชีวิตพูด ‘เราจะตัดสิน
ระหว่างแกะตัวนี้กับแกะตัวนั้น และระหว่าง
พวกแกะตัวผู้กับพวกแพะ ๑๙ เจ้าได้ รับการ
เลี้ยง ดูด้วยทุ่ง หญ้าอย่าง ดี แต่ นั้นยังไม่ พอ
อีก หรือ ทำไมเจ้ายังจะต้องไปเหยียบย่ำทุ่ง
หญ้าที่ เหลือด้วย เจ้าได้ดื่มน้ำที่ใสสะอาด
แต่ นั้นยังไม่ พอหรือยัง ไร ทำไมเจ้าต้องเอา
เท้าไปกวนน้ำที่ เหลือจนชุ่มเป็นโคลนด้วย
๒๐ จำเป็นด้วยหรือ ที่ฝูง แกะของ เราต้องไป
กินสิ่งที่เจ้าเหยียบย่ำ และต้องดื่มสิ่งที่เจ้าใช้
เท้ากวนจนชุ่มเป็นโคลน”

๒๐ ดังนั้น นี่คือนสิ่งที่พระ ยาห์เวห์องค์เจ้า
ชีวิตพูดกับพวก แกะตัวอ่อนแอเหล่านั้น “ดูสิ
เราเองจะตัดสินโทษระหว่างแกะตัว อ้วนกับ
แกะที่ผอมแห้ง ๒๑ เพราะเจ้าใช้สีข้างกับไหล่
ของเจ้าผลักใส่แกะที่อ่อนแอ และใช้เขาของ

* ๓๔:๔ พวกที่แข็งแรง คำนี้อยู่ในฉบับแปลกรีกโบราณ ฉบับฮีบรูที่นิยมใช้กันเขียนว่า พวก
มัน

† ๓๔:๑๖ เลี้ยงดู คำ นี้อยู่ในฉบับแปลภาษากรีกและภาษาซีเรียโบราณ ฉบับฮีบรูที่นิยมใช้
กันเขียนว่า ทำลาย สาเหตุที่พระเจ้าอาจจะทำลายแกะที่แข็งแรงเป็นเพราะพวก มันชอบเอา
เปรียบแกะที่อ่อนแอในข้อ ๑๘ ถึง ๒๑

เจ้าชีวิตพวก มันจนสามารถไล่พวก มันออกไป ^{๒๒}เราจะช่วยฝูงแกะของเราให้รอด และพวกมันจะไม่ถูกพวกเจ้าปล้นอีกแล้ว เราจะตัดสินระหว่างแกะตัวนี้กับแกะตัวนั้น ^{๒๓}เราจะให้ผู้เลี้ยงแกะคนหนึ่งมาปกครองพวกมัน นั่นคือตัวดี *ผู้รับใช้ของเราและเขาจะดูแลพวก มันและเป็นผู้ เลี้ยงคอยนำทางพวก มัน ^{๒๔}เรา ยาร์เวห์ จะเป็นผู้เป็นเจ้าของพวก มัน และดา วิดผู้รับ ใช้ของเรา จะเป็นเจ้า ชายในหมู่พวก มัน เรา ยาร์เวห์ลั่นคำ พูดออกไปแล้ว

^{๒๕}เราจะทำข้อ ตกลงให้พวก มันอยู่เย็นเป็นสุขและกำจัดสัตว์ ร้ายออกจากแผ่นดิน เพื่อพวก มันจะ ได้อาศัยอยู่ในที่โล่งกว้าง และนอนหลับในป่าอย่างปลอดภัย ^{๒๖}เราจะอวยพรพวกเขา รวมทั้งบริเวณรอบเนินเขาของเรา †เราจะส่งฝนให้ตกตามฤดูกาล ฝนแห่งพระพรจะตกลงมา ^{๒๗}ต้นไม้ตามท้องทุ่งจะเกิด ผลและพื้น ดินจะให้พืช ผลงอกเงยขึ้น พวก เขาจะปลอดภัยอยู่บนแผ่นดินของพวก เขา เมื่อเราทำลายแอกของพวก เขา และช่วย เหลือพวก เขาให้รอดพ้นจากเงื้อมมือของพวกที่ทำให้พวกเขาเป็นทาส เมื่อนั้นพวกเขาจะรู้ว่าเรคือยาร์เวห์ ^{๒๘}พวกเขาจะไม่ถูกชนชาติอื่น ๆ ปล้นอีกต่อไป และจะไม่ถูกสัตว์ป่าเขมือบอีก พวกเขาจะอยู่อย่างปลอดภัย และจะไม่มีใครมาทำให้พวกเขาหวาด กลัวได้อีก ^{๒๙}เราจะจัดหาดิน แดนที่มีพืช ผลอุดมสมบูรณ์ให้กับพวกเขา พวกเขาจะไม่ ต้องตกเป็นเหยื่อของความอดอยากในดิน แดนนั้น แล้วพวก เขาจะไม่ถูกชนชาติอื่น ๆ พูดเหยียดหยามอีกต่อไป ^{๓๐}แล้วพวกเขาจะรู้ว่า เรา ยาร์เวห์พระเจ้าของพวกเขายู่กับพวกเขา และรู้ว่าพวกเขาซึ่งเป็นครอบครัวของอิสราเอลเป็นคนของ เรา” พระยาร์เวห์องค์เจ้าชีวิตพูดว่าอย่างนั้น

^{๓๑}“พวกเจ้าเป็นแกะของเรา เป็นแกะแห่งทุ่งหญ้าของเรา พวกเจ้าเป็นคนของเรา และ

เราคือพระเจ้าของพวก เจ้า” พระ ยาร์เวห์องค์เจ้าชีวิตพูดว่าอย่างนั้น

**พระยาร์เวห์พูดต่อด้าน
ภูเขาเสอีร์แห่งเอโดม**

๓๕ ^๑คำ พูดของพระ ยาร์เวห์ที่ได้มาถึงผมว่า ^๒“เจ้าลูก มนุษย์ ให้หันหน้าของ เจ้าไปทางภูเขาเสอีร์ ให้พูดแทนเราต่อด้านมัน ^๓และบอกมันว่า ^๔นี่คือสิ่งที่พระยาร์เวห์องค์เจ้าชีวิตพูดภูเขาเสอีร์ เราต่อต้านเจ้า

เราจะยื่นมือของ เราออกตี เจ้าและทำให้เจ้า รกร้างว่างเปล่า

“เราจะเปลี่ยนเมืองต่างๆของ เจ้าให้กลายเป็นซากปรักหักพัง

เจ้าจะรกร้าง แล้วเจ้าจะรู้ว่าเรคือยาร์เวห์

^๕เพราะเจ้าได้เกลียดอิสราเอลตั้งแต่ยุคโบราณ

และมอบชาวอิสราเอลให้ถูกฆ่า ในช่วงที่พวกเขาเผชิญกับความหายนะ

ในช่วงที่การลงโทษของพวก เขาได้มาถึงจุดสุดยอด”

^๖พระ ยาร์เวห์องค์เจ้าชีวิตพูดว่า “เรามีชีวิตอยู่แน่นอนขนาดไหน ก็ให้แน่ใจขนาดนั้นเลย ว่า เราจะมอบพวกเจ้าไปสู่การนองเลือด และมันจะไล่ตามพวก เจ้าไป พวก เจ้าไม่เกลียดการนองเลือด อย่างนั้นการนองเลือด จะไล่ตามพวก เจ้าไป ^๗เราจะทำให้ภูเขาเสอีร์กลายเป็นที่รกร้างว่าง เปล่าและจะไม่ให้มีใครเดินทางผ่านไปมาที่นั่น ^๘เราจะทำให้เทือก เขาของพวก เจ้าเต็มไปด้วยซากศพที่ถูกฆ่า

พวกที่ถูก ฆ่าด้วยดาบจะล้ม ลงตามพวก เนิน เขา หุบเขาและในธาร น้ำที่เหือดแห้ง

ของ เจ้า ^๙เราจะทำให้เจ้าเป็นที่รกร้างตลอดไป เมืองต่างๆของ เจ้าจะไม่มีผู้คนอาศัยอยู่

แล้วเจ้าจะรู้ว่าเรคือยาร์เวห์

* ๓๔:๒๓ กษัตริย์ดาวิดปกครองอิสราเอลหลายชั่วคนก่อนถึงสมัยเอเสเคียล พระเจ้าเคยให้คำสัญญากับดาวิดว่า เชื้อสายของเขาจะปกครองตลอดไป ในข้อนี้ พระเจ้ากำลังอ้างถึงเชื้อสายของกษัตริย์ดาวิดคนหนึ่งที่กำลังจะมาถึง ดูเพิ่มเติมได้จากหนังสือ ๒ ซามูเอล ๗:๑๒-๑๖

† ๓๔:๒๖ ส่วนแรกของข้อนี้แปลได้อีกอย่างหนึ่งว่า “เราจะทำให้พวกเขาและบริเวณรอบเนินเขาของเราเป็นพระพร” เนินเขาในที่นี้หมายถึงเยรูซาเล็ม

๑๐ เป็นเพราะเจ้าได้พูดว่า ‘ชนชาติอิสราเอลและยูดาห์ ประเทศทั้งสอง นี่จะตกเป็นของเรา และเราจะยึดพวกมันไว้’ ทั้งๆ ที่ เรา ยาร์เวห์จะอยู่ที่นั่นก็ตาม” ^{๑๑} ดังนั้น พระ ยาร์เวห์องค์เจ้าชีวิตพูดว่า “เรามีชีวิตอยู่แน่ขนาดไหน ก็ให้แน่ใจขนาด นั้นเลย ว่า เราจะทำกับ เจ้าให้สาสมกับความโกรธ และความอิจฉาที่เจ้าได้แสดงออกด้วยความเกลียด ชังต่อพวก เขา การที่เราจัดการกับเจ้าอย่าง นี้ เราจะทำให้ตัว เราเป็นที่รู้จักในหมู่คนอิสราเอล ^{๑๒} แล้วเจ้าจะ ได้รู้ว่า เรา ยาร์เวห์ได้ยื่นสิ่งต่างๆที่พวก เจ้าพูดถูก เทือก เขาของอิสราเอลไว้ เจ้าพูดว่า ‘พวกมันถูกทิ้งให้ร้างและถูกมอบให้พวก เรากลับคืน’” ^{๑๓} เจ้าคุย โมโอ้อวดทับถมเรา และพูดต่อต้านเราอย่างไม่มียั้งคิด และเราก็ได้ยื่นสิ่ง ที่เจ้าพูด”

^{๑๔}นี่คือสิ่งที่พระ ยาร์เวห์องค์เจ้าชีวิตพูด “โลกทั้ง โลกจะเฉลิมฉลองรื่นเริงกัน เพราะ เราได้ทำให้เจ้าร้างว่างเปล่า ^{๑๕} เพราะเจ้าเฉลิมฉลองรื่นเริงกัน ตอนที่ดินแดนของชาวอิสราเอลกลายเป็นที่รกร้างว่างเปล่า ภูเขาเสอีร์และเอโดมทั้งหมด ทั้งหมดเลย เราจะทำกับ เจ้าอย่าง นั้น เจ้าจะต้องรกร้างว่างเปล่า แล้วเจ้าจะ ได้รู้ว่าเราคือยาร์เวห์”

**พระยาร์เวห์พูดให้กำลังใจ
เทือกเขาของอิสราเอล**

๓๖ ^๑“เจ้าลูก มนุษย์ ให้พูดแทนเรากับ เทือก เขาของอิสราเอล และบอก พวก เขาว่า ‘เทือก เขาแห่งอิสราเอลเอ๋ย ให้ ฟังคำ พูดของพระ ยาร์เวห์เถิด ^๒นี่คือสิ่งที่ พระยาร์เวห์องค์เจ้าชีวิตพูด “ศัตรูพูดถึงเจ้าไว้ว่า ‘ไซโย เทือกเขาโบราณตกเป็นของพวก เราแล้ว’””

^๓ตั้ง นั้นให้พูดแทนเราต่อเทือก เขา อิสราเอล ให้บอกไปว่า “นี่คือสิ่งที่พระ ยาร์เวห์องค์เจ้าชีวิตพูด ‘พวก เขาได้ทำลายล้างและเข้ามาเหยียบย่ำเจ้าจากทุกๆด้าน จนเจ้าตกเป็นสมบัติของชนชาติอื่นๆและตกเป็นขีปนากให้ชาว บ้านนินทา และถูกใส่ร้ายป้ายสี”

“อย่าง นั้น เทือก เขาแห่งอิสราเอลเอ๋ย ให้ฟังคำ พูดของพระ ยาร์เวห์องค์เจ้าชีวิตเถิด นี่คือนี่คือสิ่งที่พระ ยาร์เวห์องค์เจ้าชีวิตพูดกับเทือก เขา เนิน เขาทั้ง หลาย ลำธารที่เหือดแห้ง หุบเขา กับที่รกร้างว่างเปล่า และเมือง ไร่ต่างๆที่ถูกปล้นและถูกคนชาติอื่นที่อยู่รอบๆเกาะ เย้ย ^๔นี่คือสิ่งที่พระ ยาร์เวห์องค์เจ้าชีวิตพูด “แน่นอน เรากำลังพูดต่อ ด้านชนชาติอื่นๆที่เหลือ และต่อ ต้านเอโดมทั้งหมด ด้วยความเร่าร้อนที่จะปกป้องเกียรติของเรา เพราะพวก มันได้รับเอาแผ่นดินของเราไปเป็นของพวกมันเอง ด้วยความตอกตีใจ พวก มันปล้นชิงดินแดนไปเป็นทุ่งหญ้าของพวกมัน”

^๕ตั้ง นั้นให้พูดแทนเราเกี่ยวกับแผ่นดินอิสราเอล และพูดกับบรรดาเทือก เขา เนิน เขา ลำธารที่เหือดแห้ง และหุบเขาทั้ง หลาย ว่า “นี่คือสิ่งที่พระ ยาร์เวห์องค์เจ้าชีวิตพูด เราพูดด้วยความเร่าร้อนที่จะปกป้องเกียรติของเรา เพราะเจ้าถูกชนชาติอื่นๆรังเกียจ”

^๖ตั้ง นั้น นี่คือนี่คือสิ่งที่พระ ยาร์เวห์องค์เจ้าชีวิตพูด “เรายกมือขึ้นสาบานว่า ‘ชนชาติทั้ง หลายที่อยู่ล้อมรอบเจ้าจะถูกรังเกียจด้วย’”

^๗“แต่เจ้า เทือก เขาแห่งอิสราเอลเอ๋ย เจ้าจะแตกกิ่ง ก้านและออกผลให้ กับชาวอิสราเอลของเราเพราะพวก เขาจะกลับบ้านในเร็ววัน นี้ ^๘เราอยู่ฝ่าย เจ้า และจะหันมาสนใจเจ้า เจ้าจะได้รับการไถหว่าน ^๙และเราจะให้ประชากรของเจ้าที่วิเศษ คือครอบครัวชาวอิสราเอลทั้งหมด เมืองต่างๆจะเต็มไปด้วยผู้คน และซากปรักหักพังทั้งหลายจะได้รับการสร้างขึ้นใหม่ ^{๑๐}เราจะให้จำนวนคนและสัตว์บนเจ้าที่วิเศษ และพวก เขา รวมทั้งพวกสัตว์เหล่า นั้นจะออกลูก หลานและจะมีจำนวนมากมาย เราจะให้ผู้คนมาตั้งถิ่นฐานลงบน เจ้าเหมือนในอดีตและเราจะอวยพรเจ้ามากกว่าแต่ ก่อน แล้วเจ้าจะ ได้รู้ว่าเราคือยาร์เวห์ ^{๑๑}เราจะทำให้ประชาชนคือประชาชนชาวอิสราเอลของเรา เดินบนเจ้า พวก เขาจะเป็นเจ้าของเจ้า และเจ้าจะเป็นของที่พวกเขามีสิทธิ์ใช้ได้ เจ้าจะไม่มีวัน

* ๓๕:๑๐ *ชนชาติ ... ทั้งสอง* เอโดมยิวดีช่วยเหลือบาบิโลนให้ทั้งสองประเทศนี้ ในปี ๕๘๙-๕๘๖ ก่อนพระเยซูมาเกิด อ่านเพิ่มเติมได้จาก สดุดี ๑๓๗:๗, เพลงคร่ำครวญ ๔:๒๑-๒๒; โอบาดียาห์ ๑๐-๑๔

พรากรลูก หลานของพวกเขา เขาไปจากพวกเขา ได้อีก”

๑๓ “นี่คือสิ่งที่พระ ยาร์เวห์องค์เจ้าชีวิตพูด “ประชาชนพูดกับเจ้าว่า ‘เจ้าเขมือบผู้คน และเอาลูก หลานไปเสียจากชนชาติของ เจ้าเอง’ ๑๔ แต่ต่อไปนี้ เจ้าจะไม่ได้เขมือบผู้คน หรือเอาลูก หลานไปจากชนชาติเจ้าอีกต่อไป” พระยาร์เวห์องค์เจ้าชีวิตพูดว่าอย่างนั้น ๑๕ “เราจะทำให้เจ้าไม่ ต้องพึ่งคำเยาะ เย้ย จากชนชาติอื่นอีก แล้ว และไม่ต้องถูกเชื้อ ชาติอื่นจู่รังเกียจ และไม่ต้องเป็นเหตุทำให้ ชนชาติตัว เองต้องล่ม สลายอีกต่อไปแล้ว” พระยาร์เวห์องค์เจ้าชีวิตพูดว่าอย่างนั้น

พระเจ้าจะปกป้องชื่อเสียงของพระองค์

๑๖ คำ พูดของพระ ยาร์เวห์ที่ได้มาถึงผมอีก ว่า ๑๗ “เจ้าลูก มนุษย์ เมื่อชาวอิสราเอลได้ อาศัยอยู่ในแผ่นดิน ดินของพวกเขาเอง พวกเขาได้ทำให้แผ่นดิน ดินนี้สกปรก ด้วยความ ประพฤติและสิ่ง ต่างๆที่พวกเขาทำ การ กระทำของพวกเขา เขาไม่บริสุทธิ์ในสายตา เราเหมือนผู้ หญิงที่มีประจำ เดือน ๑๘ เรา จึงเทความเดือดดาลของเราลงบนพวกเขา เพราะพวกเขาได้ทำให้แผ่นดิน ดินนี้เปื้อนเลือด เหมือนกัน ด้วยการ ฆ่าคนบริสุทธิ์ และทำให้แผ่นดิน ดินนี้สกปรกด้วยรูป เคารพชึ่งเหล่านั้น ๑๙ เราเคยให้พวกเขากระเจิดกระเจิงไป อยู่ท่ามกลางชนชาติทั้งหลาย พวกเขาได้ กระจัดกระจายไปอยู่ตามประเทศต่างๆ เรา ได้ตัดสิ้นพวกเขาตามความประพฤติและการกระทำของพวกเขาแล้ว ๒๐ และพวกเขา ไปที่ไหนก็ตามในท่ามกลางชนชาติต่างๆ พวกเขาได้ทำให้ชื่ออันศักดิ์สิทธิ์ของเราถูกลบหลู่ เพราะคนเหล่านั้นพูดถึงพวกเขาไว้ว่า ‘คนพวก นี้เป็นคนของพระ ยาร์เวห์ แต่ก็ยัง ต้องออกไปจากแผ่นดินของตัวเองอยู่ดี’ †

๒๑ แต่เรารู้สึกเป็น หวังชื่ออันศักดิ์สิทธิ์ ของเรา ที่ครอบครัวชาวอิสราเอลได้ทำให้เสื่อมไปในหมู่ชนชาติที่พวกเขาไป อยู่ นั่น ๒๒ ดังนั้นให้บอกกับครอบครัวชาวอิสราเอล ว่า นี่คือนี่คือสิ่งที่พระ ยาร์เวห์องค์เจ้าชีวิตพูด ‘ครอบครัวชาวอิสราเอลเอ๋ย เรื่องที่เราจะ ทำต่อไปนี้ อย่าเข้าใจว่าเราเห็น แก้วพวกเจ้านะ จริงๆแล้วเราเห็น แก้วชื่ออันศักดิ์สิทธิ์ของเรา ที่พวกเขา ได้ทำให้เสื่อมเสียไปแล้วในหมู่ชนชาติที่เจ้าไปอยู่นั้น ๒๓ เราจะกู้ชื่ออันยิ่งใหญ่ที่ศักดิ์สิทธิ์ของเรานั้นกลับมา ชื่อที่เสื่อมเสียไปแล้วในท่ามกลางชนชาติต่างๆ เป็นชื่อที่เจ้าได้ทำให้เสื่อมเสียไปแล้วในหมู่พวกเขา แล้วชนชาติเหล่านั้นจะรู้ว่าเราคือ ยาร์เวห์ เมื่อเราแสดงความศักดิ์สิทธิ์ของเรา ต่อหน้าต่อตาพวกเขา ตอนนำเจ้ากลับมา” พระยาร์เวห์องค์เจ้าชีวิตพูดว่าอย่างนั้น

๒๔ “เพราะเราจะพาเจ้าออกจากชนชาติ ต่างๆ เราจะรวบรวมเจ้ามาจากทุกประเทศ และนำเจ้ากลับสู่แผ่นดิน ดินของเจ้าเอง ๒๕ เรา จะประพรมน้ำสะอาดลงบนเจ้า และเจ้าก็จะ สะอาด เราจะชำระเจ้าจากความไม่บริสุทธิ์ ทั้ง หลาย และจากพวกรูป เคารพชึ่งของเจ้า ๒๖ เราจะให้หัวใจดวงใหม่แก่เจ้า และเอา วิญญาณใหม่วางไว้ในตัวเจ้า เราจะเอาหัวใจ หิน ๒๗ ออกจากเจ้า และให้หัวใจที่มีเลือดเนื้อ ๒๘ แก่เจ้าแทน ๒๙ เราจะใส่พระ วิญญาณของเราไว้ในเจ้า ๓๐ และทำให้เจ้ามาทำตามกฎ ระเบียบต่างๆของเรา และรักษากฎทั้งหลาย ของเราอย่างเคร่งครัด ๓๑ เจ้าจะอาศัยอยู่ใน แผ่น ดินที่เราได้ให้ไว้กับบรรพบุรุษของ เจ้า เจ้าจะเป็นคนของเรา และเราจะเป็พระเจ้า ของเจ้า ๓๒ เราจะช่วยเจ้าให้พ้นจากความไม่ บริสุทธิ์ทั้งหลายของเจ้า เราจะให้เมล็ด ข้าว งอกงามและเพิ่ม ขึ้นมากมาย และเราจะ ไม่นำความอดอยากมาให้กับ เจ้าอีก ๓๓ เรา

* ๓๖:๑๗ ผู้หญิงที่มีประจำเดือน ในช่วง นี้ผู้หญิงไม่มีสิทธิเข้าร่วมทำพิธีต่างๆทางศาสนา เพราะถือว่าไม่บริสุทธิ์

† ๓๖:๒๐ คนพวกนี้ อยู่ดี คำพูดนี้ เป็นการลบหลู่พระยาร์เวห์ ที่พระองค์ไม่สามารถปกป้องคนของพระองค์ได้

‡ ๓๖:๒๒ หัวใจหิน คือหัวใจที่ตื้อตึงแข็งกระด้าง

¶ ๓๖:๒๒ หัวใจที่มีเลือดเนื้อ คือหัวใจที่ตอบสนองได้

§ ๓๖:๒๗ เราจะใส่... ไว้ในเจ้า หรือแปลได้อีกอย่างหนึ่งว่า “เราจะทำให้พระวิญญาณของเราอาศัยอยู่ท่ามกลางพวกเขาเจ้า”

จะเพิ่มจำนวนผล ไม้บนต้นและพืชพันธุ์ใน
ท้องทุ่ง เพื่อเจ้าจะไม่ ต้องอับอายท่ามกลาง
ชนชาติต่างๆเพราะอดอยาก ^{๓๑}แล้วเจ้า
จะได้รู้สึก ตัวถึงวิถี ทางอันแล้ว ทราบและ
การกระทำที่ชั่วร้ายของ เจ้า เจ้าจะรู้สึก
ชยะแห่งขงตัว เองเพราะบาปเหล่า นั้นกับการ
ทำตัวที่น่ารังเกียจนั้น”

^{๓๒}พระ ยาร์เวห์องค์เจ้าชีวิตพูดว่า
“ครอบครัวชาวอิสราเอลเอ๋ย เรายากให้เจ้า
รู้ว่า เราไม่ได้ทำสิ่งนี้เพราะเห็นแก่เจ้าหรือ
ให้ละอายใจและอับอายต่อการกระทำของ
เจ้าเกิด”

^{๓๓}นี่คือสิ่งที่พระ ยาร์เวห์องค์เจ้าชีวิตพูด
“ในวันที่เราชำระเจ้าจากบาปทั้ง หลายของ
เจ้า เราจะตั้งรกรากให้พวกเจ้าใหม่ตมเมือง
ต่างๆและเราจะสร้างซากปรักหักพังทั้งหลาย
ขึ้นมาใหม่ ^{๓๔}ที่ดินที่รกร้างจะได้ รับการไถ
หว่านแทนที่จะถูกทิ้งร้างอยู่อย่าง นั้น ต่อ
หน้าผู้คนที่เดินผ่านไปมา ^{๓๕}พวกเขาจะพูด
ว่า ‘แผ่นดินที่เคยถูกทิ้งร้างนี้กลายเป็น
เหมือนสวนเอเดน เมืองต่างๆที่เคยเป็นซาก
ปรักหักพัง รกร้างว่างเปล่า เดียว นี้กลับมี
กำแพงล้อม รอบอย่างแน่นหนาและมีผู้คน
อาศัยอยู่’

^{๓๖}แล้วชาติต่างๆที่อยู่ล้อม รอบเจ้าที่ยัง
เหลือรอด จะได้ว่า เรา ยาร์เวห์ได้สร้างสิ่ง
ที่เคยถูกทำลายไป แล้วให้กลับคืนมาใหม่
และได้เพาะปลูกลงในที่ที่เคยรกร้างมาแล้ว
ขึ้นมาใหม่ เรายาร์เวห์ได้ล้มคำพูดออกไปแล้ว
และเราก็จะทำให้สำเร็จ”

^{๓๗}นี่คือสิ่งที่พระ ยาร์เวห์องค์เจ้าชีวิตพูด
“เราจะยอมฟังคำอ้อนวอนของครอบครัว
ชาวอิสราเอลอีก และจะทำสิ่งเหล่านี้ นี้เพื่อ
พวกเขา เราจะทำให้ประชาชนของพวกเขา
ทวีคูณเหมือนฝูงแกะ ^{๓๘}พวกเขาจะมีจำนวน
มากมายเหมือนฝูงแพะ แกะที่นำมาอยู่รวม
กันในเมืองเยรูซาเล็ม เพื่อเป็นเครื่องบูชา

ในช่วงเทศกาลต่างๆที่กำหนดไว้ แล้วเมือง
ต่างๆที่เคยพังทลายไป จะเต็มไปด้วยฝูงชน
แล้วพวกเขาจะได้ว่า เราคือยาร์เวห์”

นิมิตเกี่ยวกับกระดูกแห้ง

^๑ฤทธิ์อำนาจ ของพระ ยาร์เวห์
๓๗ ได้มาอยู่บนตัว ผม พระองค์ได้นำ
ตัว ผมออกมาจากในเมืองด้วยพระ วิญญาณ
† ของพระ ยาร์เวห์ และวางผมลงกลาง
หุบเขา ‡ แห่งนั้น ที่มีกระดูกคนเต็มไปหมด
‡ พระองค์พาผมเดินไปรอบๆกองกระดูก
เหล่านั้น ผมได้เห็นกระดูกมากมายมหาศาล
ในหุบเขานั้น ล้วนแต่เป็นกระดูกที่แห้งกรัง

“พระองค์ถามผมว่า “เจ้าลูกลมมนุษย์
กระดูกเหล่านี้จะมีชีวิตขึ้นมาอีกได้ไหม”
ผมตอบว่า “ข้า แต่พระ ยาร์เวห์องค์เจ้า
ชีวิต มีแต่พระองค์เท่านั้นที่รู้คำตอบ”

“แล้วพระองค์พูดกับผมว่า “ให้พูดแทน
เรากับกระดูกเหล่านั้น ให้พูดกับพวก มันว่า
‘กระดูกแห้งเอ๋ย ฟังคำพูดของพระ ยาร์เวห์
ให้ดี’ ^๕นี่คือสิ่งที่พระยาร์เวห์องค์เจ้าชีวิตพูด
กับกระดูกเหล่านี้ ‘เราจะระบายลมหายใจ
† เข้าไปในตัวเจ้า และเจ้าจะมีชีวิตขึ้น ^๖เรา
จะติดเส้นเอ็นเข้ากับเจ้า และเอากล้ามเนื้อ
มาใส่ให้กับเจ้า และเอาผิวหนังมาห่อหุ้มเจ้า
ไว้ เราจะใส่ลมหายใจไว้ในตัวเจ้า และเจ้า
จะกลับมีชีวิตขึ้นมา แล้วเจ้าจะได้ว่าเราคือ
ยาร์เวห์”

^๗ผมจึงทำตามคำสั่งที่ผมได้รับมา ในขณะที่
ที่ผมกำลังพูดแทนพระเจ้าอยู่นั้น ก็มีเสียงดัง
“กรอกกรกกรอกกรก” ขึ้น และกระดูก
ทั้งหลายก็ต่อเข้าด้วยกันที่ละชิ้นๆ ^๘ผมมอง
ดู และเห็นเส้นเอ็นกับกล้ามเนื้อเริ่มปรากฏ
ขึ้นบนกระดูกเหล่านี้ แล้วมีผิวหนังมาห่อ
หุ้มพวก มัน แต่พวก มันยังไม่มิลมหายใจ
^๙แล้วพระองค์พูดกับผมว่า “เจ้าลูกลมมนุษย์
ให้พูดแทนเราให้กับลมว่า ‘นี่คือสิ่งที่พระ

* ๓๗:๑ ฤทธิ์อำนาจ หรือ แปลตรงๆได้ว่า “มือ”

† ๓๗:๑ พระวิญญาณ หรือแปลได้อีกอย่างหนึ่งว่า “ลม”

‡ ๓๗:๑ หุบเขา อาจ จะเป็นหุบเขายิสราเอลซึ่งเป็นพื้นที่อันอุดมสมบูรณ์มีการสู้รบเกิด ขึ้นที่
หุบเขานี้หลายครั้ง สถานที่แห่งนี้มักเรียกกันสั้นๆว่า “หุบเขา”

§ ๓๗:๕ ลมหายใจ หรือแปลได้อีกอย่างหนึ่งว่า “ลม” หรือ “วิญญาณ”

ยาร์เวห์องค์เจ้าชีวิตพูด “ลมเอ๋ย พัดมาจากทั้งสี่ทิศเถิด ลมเอ๋ย ให้ลมหายใจกับผู้ที่ถูกฆ่าตายเหล่านี้ นี่เถิด เพื่อพวกเขาจะได้มีชีวิต”^๙

^{๑๐} ผมจึงพูดตามที่พระองค์สั่งผม และลมหายใจเข้าสู่ร่างของคนเหล่านั้น พวกเขา มีชีวิตและยืนขึ้น มาเป็นกองทัพขนาดใหญ่หมื่นห้า

^{๑๑} พระองค์พูดกับผมว่า “เจ้าลูกลมมนุษย์ กรูระดุกเหล่านี้คือครอบครัวของชาวอิสราเอลทั้งหมด ชาวอิสราเอลชอบพูดว่า ‘กรูระดุกของพวก เราแห่ง กรังไปแล้ว พวกเราสิ้นหวัง พวกเราโดนตัดขาดแล้ว’ ^{๑๒} ดังนั้น ให้พูดแทนเรากับพวกเขาว่า ‘นี่คือสิ่งที่พระยาห์เวห์องค์เจ้าชีวิตพูด “ประชาชนของเราเอ๋ย เรากำลังจะเปิดหลุมฝังศพของพวกเจ้า และนำพวก เจ้าออก มา เราจะนำพวก เจ้ากลับคืนสู่แผ่นดิน ดินอิสราเอล ^{๑๓} ประชาชนของเราเอ๋ย เมื่อเราเปิดหลุมฝังศพของพวก เจ้าและนำพวก เจ้าออกมาจากหลุมเหล่านี้ นั้นเจ้าจะ ได้รู้ว่าเราคือยาร์เวห์ ^{๑๔} เราจะใส่พระวิญญาณของเราไว้ในพวกเจ้าและพวกเจ้าจะมีชีวิต เราจะวางพวก เจ้าไว้ในแผ่นดินของพวกเจ้าเอง แล้วพวกเจ้าจะ ได้รู้ว่า เรา คือยาร์เวห์ เราได้ลั่นคำพูดไปแล้ว และเราก็คจะทำตามนั้น”^{๑๕} พระยาห์เวห์พูดว่าอย่างนั้น

**ยูดาห์กับอิสราเอลจะ
รวมกันเป็นหนึ่งอีกครั้ง**

^{๑๕} คำ พุดของพระ ยาห์เวห์ได้มาถึงผมว่า ^{๑๖} “เจ้าลูกลมมนุษย์ ให้หยิบกิ่ง ไม้มากิ่งหนึ่งและเขียนลงบน มันว่า ‘ยู ดาห์และชาวอิสราเอลที่อยู่ร่วมกับเขา’ แล้วหยิบกิ่ง ไม้มาอีกกิ่ง หนึ่ง และเขียนลงบน มันว่า ‘โย เซฟ (เอฟราอิม) และครอบครัวของชาวอิสราเอลู ทั้งหมดที่อยู่ร่วมกับ เขา’ ^{๑๗} ให้เอาสองกิ่งนี้ มาติดเป็นท่อนเดียวกันในมือเจ้า

^{๑๘} เมื่อคนของ เจ้าถามว่า ‘ท่านจะไม่บอกพวก เราหรือว่า ที่ท่านทำนี้หมาย ถึงอะไร’ ^{๑๙} ให้บอกกับพวก เขาว่า ‘นี่คือสิ่งที่พระยาห์เวห์องค์เจ้าชีวิตพูด “เราจะเอากิ่ง ไม้ที่เป็นตัวแทนของโยเซฟ ที่เป็นของเอฟราอิม และเผ่าทั้ง หลายของอิสราเอลที่อยู่ร่วมกับ

เขานั้น มาติดไว้กับกิ่ง ไม้ที่เป็นตัวแทนของยูดาห์ และทำให้มันเป็นท่อนเดียวกัน แล้วพวก เขาจะ ได้กลายเป็นไม้ท่อนเดียวกันในมือของเรา”

^{๒๐} ให้ยกกิ่ง ไม้ที่เจ้าเขียนลงนั้น ไว้ต่อหน้าต่อตาพวกเขา ^{๒๑} และเราจะพูดกับพวกเขาว่า ‘นี่คือสิ่งที่พระ ยาห์เวห์องค์เจ้าชีวิตพูด “เราจะเอาชาวอิสราเอลออกจากชนชาติต่างๆที่พวกเขาไปอยู่นั้น เราจะรวบรวมพวกเขามาจากทั่วทุกหน แห่ง และนำพวกเขา กลับมายังแผ่นดิน ดินของพวกเขาเอง ^{๒๒} เราจะทำให้พวก เขากลายเป็นชนชาติเดียวในแผ่นดินที่อยู่ท่ามกลางเนินเขาทั้งหลายของอิสราเอล และพวก เขาจะ ได้มีกษัตริย์องค์เดียวปกครองอยู่เหนือพวกเขาทั้งหมด พวก เขาจะไม่มีวันแตกแยกออกเป็นสองชาติหรือเป็นสองอาณาจักรได้ อีก ^{๒๓} พวก เขาจะไม่ทำตัวเองให้แปดเปื้อนด้วยพวก รูปเคารพอื่นๆ และสิ่งอันน่าสะอิดสะเอียนของพวกเขา หรือการละเมิดอื่นๆทั้งหมดของพวกเขา เพราะเราจะช่วยให้พวก เขารอดพ้นจากการหันเหไปจากเราซึ่งเป็นความบาป เราจะชำระพวกเขา พวกเขาจะเป็นคนของเราและเราจะ เป็นพระเจ้าของพวกเขา

^{๒๔} ดา วิดผู้รับ ใช้ของ เราจะ เป็นกษัตริย์เหนือพวกเขา พวกเขาทุกคนจะมีผู้เลี้ยงคนคนเดียว พวกเขาจะทำตามกฎต่างๆของเรา และรักษาข้อ บังคับทั้งหลายของ เราอย่างเคร่งครัด ^{๒๕} พวก เขาจะอาศัยอยู่ในแผ่นดินที่เราได้ให้ไว้กับยา โอบผู้รับ ใช้ของเรา เป็นแผ่นดินที่บรรพบุรุษของพวก เจ้าเคยอาศัยอยู่ พวก เขากับปลุกจรรวม ทั้งลูก หลานของพวกเขาก็จะอาศัยอยู่ที่นั่นตลอดไป และดาวิดผู้รับ ใช้ของเราก็คือผู้นำของพวกเขาตลอดไป ^{๒๖} เราจะทำข้อ ตกลงให้พวกเขาอยู่เย็นเป็นสุข เป็นข้อ ตกลงชั่ว นิรันดร์ เราจะทำให้พวกเขามั่นคงและจะเพิ่มจำนวนพวกเขา เราจะวางสถาน ที่ศักดิ์สิทธิ์ของเราไว้ในหมู่พวกเขาตลอดไป ^{๒๗} ที่อยู่อาศัยของเราจะอยู่เหนือพวกเขา เราจะ เป็นพระเจ้าของพวกเขา และพวกเขาจะเป็นคนของเรา ^{๒๘} แล้วชนชาติต่างๆจะ ได้รู้ว่าเรายาร์เวห์ได้ทำให้อิสราเอลเป็นของเราโดยเฉพาะ ด้วยการตั้ง

^๙ ๓๗:๙ ลมเอ๋ย คำนี้ มีสามถึงสี่ความหมายในภาษาฮีบรู คือ “ลมหายใจ” หรือ “ลม” หรือ “วิญญาณ” หรือ “พระวิญญาณ”

สถาน ที่ศักดิ์สิทธิ์ของ เราอยู่ท่ามกลางพวก เขาตลอดไป””

พระยาห์เวห์ต่อต้านโกก

๓๘ ^๑คำ พุดของพระ ยาห์เวห์ที่ได้มาถึง ผมว่า ^๒“เจ้าลูกมนุษย์ ให้หันหน้า ไปทางโลก ซึ่งเป็นดินแดนของมาโกก ผู้หน้าที่สำคัญที่สุด ของเมเซตกับทูปัล ให้พุดแทน เราต่อ ต้านเขา ^๓ให้บอกเขาว่า ‘นี่คือสิ่งที่ พระยาห์เวห์องค์เจ้าชีวิตพุด “ไอ้โกก ผู้นำ คนสำคัญที่สุดของเม เซคและทูปัล เราต่อต้านเจ้า ^๔เราจะให้เจ้าหันกลับ เราจะเอา ตะขอเกี่ยวไว้ที่กรามของ เจ้า และนำเจ้า ออก ไปพร้อมกบองทัฟทั้งหมดของ เจ้า ที่มีม้า มีทหาร ม้าที่ติดอาวุธเต็มอัตราศึก มี กองทัฟใหญ่ที่ถือโล่ขนาดใหญ่และขนาดเล็ก ทหารแต่ละ คนถือดาบอยู่ ^๕มีชาวเปอร์เซีย ชาวเอธิโอเปีย ^๖และชาว พุดอยู่กับพวก เขา ด้วย ทุกคนถือโล่และสวมหมวกเหล็ก ^๗ยังมีชนชาติโก เมอร์กับกบองทัฟทั้งหมดของเขา มีชนชาติเบธโทการมาร์ ^๘ที่มาจากทางเหนือ ที่ไกล โพนพร้อมกบองทัฟทั้งหมดของ เขา ซึ่งคนเหล่านี้ได้อยู่ในกบองทัฟกับเจ้า

^๙ให้เตรียมตัว และพร้อมอยู่เสมอ ทั้งเจ้า กับกบองทัฟทั้งหมดที่มาอยู่ร่วมกับ เจ้า ให้ ทุก คนพร้อมที่จะรับคำ สั่งของ เจ้า ^{๑๐}หลังจากผ่านพ้นไปนาน เจ้าจะถูกเรียกให้ออก รบ ในอนาคตอันไกล โพน เจ้าจะบุกรุกเข้าไปในแผ่นดิน ที่ได้ฟัน ตู้อื่นจากสงคราม ประชาชนในดิน แดนแห่ง นั้นถูกรวบรวมมาจากหลายชนชาติ เพื่อจะไปที่เทือก เขาแห่ง อิสราเอล ซึ่งเคยถูกทิ้ง ร้างมาเป็นเวลานาน พวก เขาถูกพาออกมาจากชนชาติต่างๆ ใน เวลานั้นพวก เขาทั้งหมดก็ได้อยู่กันอยู่อย่าง ปลอดภัย ^{๑๑}เจ้ากับกบองทัฟทั้งหมดของ เจ้า และชาติอื่นๆที่อยู่กับเจ้า จะขึ้นไปโจมตีพวก เขา พวก เจ้าจะบุกขึ้นไปเหมือนกับพายุลูก หนึ่ง เจ้าจะเป็นเหมือนกับเมฆที่ปกคลุม แผ่นดินแห่งนั้น””

^{๑๒}นี่คือสิ่งที่พระ ยาห์เวห์องค์เจ้าชีวิตพุด “ในวัน นั้น ความ คิดมากมายจะแล่นเข้ามา

ในหัวของเจ้า และเจ้าจะคิดแผนการชั่วร้าย ขึ้น ^{๑๓}เจ้าจะพุดว่า ‘เราจะบุกดิน แดนแห่ง หนึ่งซึ่งมีหมู่บ้านต่างๆที่ไม่มีกำแพงล้อมรอบ ไม่มีประตูเมือง หรือสลักประตูเลย ^{๑๔}เราจะ ปล้นและขนเอาทรัพย์สินของพวก เขาไป เราจะสู้ รบต่อสถาน ที่ต่างๆซึ่งเคยเป็นซาก ปรักหักพังแต่ตอนนั้นก็ยังมีผู้คนอาศัยอยู่ เรา จะสู้ รบกับชนชาติที่ถูกรวบรวมมาจากหลาย ชนชาติ เป็นชนชาติที่ได้ฝูงสัตว์ เลี้ยงและ ข้าว ของ และอาศัยอยู่ในใจกลางแผ่นดิน โลก’

^{๑๕}เซบาและเตดู านกับบรรดาพ่อค้าแห่ง ทาร ชิซ รวม ทั้งนัก ธุรกิจที่ร้ายวียงทั้งหลาย ของมัน จะพุดกับเจ้าว่า ‘ที่ท่านมานี้ เพื่อมา ปล้นพวก เขาหรือ ที่ท่านรวบรวมคนของ ท่านมาเพื่อมาชนข้าว ของและขนเอาเงิน ทองของพวก เขาอย่างนั้นหรือ เพื่อมาเอาฝูง สัตว์ เลี้ยงและบรรดาสินค้าของพวก เขาหรือ เพื่อจะยึดของๆพวกเขาหรือ’

^{๑๖}ดังนั้น เจ้าลูกมนุษย์ ให้พุดกับโกก แทนเราว่า ‘นี่คือสิ่งที่พระ ยาห์เวห์องค์เจ้า ชีวิตพุด ในเวลานั้นพวก เจ้าจะสังเกตเห็นว่า ประชาชนชาวอิสราเอลของ เราอยู่กันอยู่อย่าง ปลอดภัย ^{๑๗}แล้วพวก เจ้าจะลงมาจากบ้าน เมืองของ เจ้าที่อยู่ทางเหนืออันไกล โพนนั้น ทั้งเจ้าและชนชาติมากมายที่อยู่กับ เจ้า ทุก คนล้วนขึ้นมา เป็นฝูงชนหิม่า เป็นกบองทัฟที่ ยิง ใหญ่เกรียง ไกร ^{๑๘}เจ้าจะลุยไปข้างหน้า เพื่อสู้ รบกับประชาชนชาวอิสราเอลของ เรา เหมือนกับเมฆที่เข้าปกคลุมแผ่นดิน ดินนี้ ไอ้ โกก ในอนาคตอันไกล โพนนั้น เราจะนำ เจ้ามาสู้ รบกับแผ่นดิน ของ เรา แล้วเราจะ ได้แสดงความศักดิ์สิทธิ์ของ เรา ด้วยการ เอาชนะเจ้าต่อ หน้าต่อตาชนชาติทั้ง หลาย เพื่อพวกเขาจะได้รู้จักเรา”

^{๑๙}นี่คือสิ่งที่พระ ยาห์เวห์องค์เจ้าชีวิตพุด “ไอ้ โกก เจ้าก็เป็นคนนั้นแหละ ที่เราเคย พุดถึงก่อนหน้านี ผ่านทางพวกผู้ พุด แทน พระเจ้าชาวอิสราเอลคน รับ ใช้ของ เรา ใน ตอนนั้น พวก เขาได้ทำนายเป็นเวลาหลายปี ว่า เราจะนำเจ้ามาต่อสู้กับพวกเขา”

* ๓๘:๒ **ผู้นำที่สำคัญที่สุด** หรือ แปลได้อีกอย่างหนึ่งว่า “เจ้าชายแห่งโรซ”
† ๓๘:๕ **ชาวเอธิโอเปีย** หรือ ชาวคูช เป็นดินแดนที่อยู่ทางตอนบนของแม่น้ำไนล์
‡ ๓๘:๖ **ชนชาติเบธโทการมาร์** หรือแปลได้อีกอย่างหนึ่งว่า “ชนชาติโทการมาร์”

๑๘ พระยาห์เวห์องค์เจ้าชีวิตพูดว่า “นี่คือสิ่งที่จะเกิดขึ้นในวันนั้น เมื่อโกกเข้าโจมตีแผ่นดินอิสราเอล ความโกรธของเราจะพลุ่งพล่านขึ้น

๑๙ เราขอประกาศด้วยความรู้สึกอันแรงกล้าและด้วยความโกรธที่พลุ่งขึ้น ว่าในวันนั้นจะเกิดแผ่นดินไหวครั้งรุนแรงขึ้นในแผ่นดินอิสราเอล ๒๐ ปลาในทะเล นกบนท้องฟ้า สัตว์ป่าในท้องทุ่ง รวมทั้งสัตว์เลื้อยคลานทั้งหมดที่เลือกคลานอยู่บนพื้นดิน และผู้คนทั้งหมดบนผืนแผ่นดินนี้ จะสั่น เท็มอยู่ต่อ หน้าเรา ภูเขาจะถูกคว่ำลง หน้าผาจะแตกกระจาย และกำแพงทั้งหมดจะล้มลงมาบนดิน”

๒๑ พระยาห์เวห์องค์เจ้าชีวิตประกาศว่า “เราจะเรียกดาบ มาต่อสู้กับโกกบนเทือกเขาทุกลูกของเรา แล้วพวกโกกก็จะต่อสู้กันเองด้วยดาบ ๒๒ เราจะตัดสินลงโทษโกกด้วยโรค ระบาดและการฆ่าฟัน เราจะเหวี่ยงลงมาย่างบ้าคลั่ง จะมีลูกเห็บและไฟกำมะถัน ตกลงมาบนเขาและกองทัพของเขา รวมทั้งชนชาติมากมายที่มากับเขาด้วย ๒๓ เราจะได้แสดงความยิ่งใหญ่และความศักดิ์สิทธิ์ของเราผ่านทางเหตุการณ์เหล่านี้ เราจะทำให้ตัวเราเป็นที่รู้จักในสายตาของชนชาติทั้งหลาย แล้วพวกเขาจะรู้ว่าเราคือยาห์เวห์”

ความตายของโกกกับกองทัพของเขา

๓๘ ๑ เจ้าลูกมนุษย์ ให้พูดต่อ ด้านโกก แทนเราว่า “นี่คือสิ่งที่พระยาห์เวห์องค์เจ้าชีวิตพูด เราต่อต้านเจ้า ไอ้โกก ผู้นำที่สำคัญที่สุด †แห่งเมเซคและทูบัล ๒ เราจะทำให้เจ้าหันกลับและจะผลักเจ้าไป เราจะนำเจ้ามาจากทางเหนืออันไกลโพ้น และส่งเจ้าไปยังเทือกเขาของอิสราเอล ๓ แล้วเราจะตีให้คันทนหลุดจากมือซ้ายของเจ้า และทำให้ลูกธนูตกจากมือขวาของเจ้า ๔ ทั้งเจ้าและกองทัพทั้งหมดของเจ้า รวมทั้งชนชาติทั้งหลายที่มากับเจ้า จะล้มลงบนเทือกเขาแห่งอิสราเอล เราจะให้เจ้าเป็นอาหารของนกที่กินซากและพวกสัตว์ป่า ๕ เจ้าจะล้มตาย

กลางทุ่ง เพราะเราได้ลั่นคำพูดไว้แล้ว” พระยาห์เวห์องค์เจ้าชีวิตพูดว่าอย่างนั้น

๖ “เราจะส่งไฟลงมาจากบนมา โลก และบนพวกที่อาศัยอยู่อย่างปลอดภัยตามเมืองชายฝั่งทะเล และพวกเขาจะรู้ว่าเรคือยาห์เวห์ ๗ เราจะทำให้ชื่ออันศักดิ์สิทธิ์ของเราเป็นที่รู้จักในหมู่ประชาชนชาวอิสราเอลของเรา เราจะไม่ปล่อยให้ชื่ออันศักดิ์สิทธิ์ของเราถูกบลหูอีก และชนชาติต่างๆจะรู้ว่า เรา ยาห์เวห์คือผู้ศักดิ์สิทธิ์ในอิสราเอล”

๘ พระยาห์เวห์องค์เจ้าชีวิตประกาศว่า “มันกำลังจะมาถึงแล้ว มันจะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน วันนี่ก็เป็นวันที่เราได้พูดถึงแล้ว”

๙ “แล้วคนเหล่านั้นที่อาศัยอยู่ตามหัวเมืองต่างๆของอิสราเอลจะออกไปเก็บอาวุธทั้งหลายมาเป็นเชื้อเพลิง และเผาพวกมัน มีทั้งโล่เล็ก โล่ใหญ่ คันธนู ลูกธนู กระบอง หรือหอก พวกเขาจะใช้ของพวกนี้เป็นเชื้อเพลิง ได้ถึงเจ็ดปี ๑๐ โดยไม่จำเป็นต้องไปหาฟันตามทุ่ง หรือไปตัดไม้ในป่าเลย เพราะพวกเขาจะใช้อาวุธพวกนี้เป็นเชื้อเพลิง พวกเขาจะหยิบของจากซากศพของคนที่เคยปล้น พวกเขามา และขนเอาสิ่งของจากพวกที่เคยมาฆน ของจากพวกเขา” พระยาห์เวห์องค์เจ้าชีวิตพูดว่าอย่างนั้น

๑๑ “ในวันนั้นเราจะจัดหลุมฝังศพให้กับโกกในอิสราเอล ในแถวหุบเขาของคนเหล่านั้นที่เดินผ่านไปมา ซึ่งอยู่ทางทิศตะวันออกของทะเลตาย หลุมฝังศพนั้นจะไปขวางกันทางของพวกที่เดินทางผ่านไปมา เพราะโกกและฝูงชนหมู่มากทั้งหมดของเขาจะถูกฝังอยู่ที่นั่น ดังนั้นมันจะมีชื่อว่าหุบเขาฝังศพของโกก ๑๒ ครอบครัวชาวอิสราเอลจะใช้เวลาฝังศพพวกเขาถึงเจ็ดเดือน เพื่อที่จะชำระล้างแผ่นดินนั้น ๑๓ ชาวบ้านทุกคนในแผ่นดินจะต้องช่วยกันฝังศพของพวกเขา และมันจะนำเกียรติมาให้กับคนอิสราเอล ในวันที่เราได้แสดงความยิ่งใหญ่ของเรา” พระยาห์เวห์องค์เจ้าชีวิตพูดว่าอย่างนั้น

๑๔ “พวกผู้ชายจะถูกจ้างเต็มเวลาให้ออกไปเก็บศพทั่วแผ่นดินและฝังมัน เพื่อชำระ

* ๓๘:๒๑ **ดาบ** คำนี้มาจากฉบับภาษาฮีบรู ในฉบับแปลกรีกโบราณเขียนว่า “ความน่าสะพรึงกลัวทุกประเภท”

† ๓๘:๑ **ผู้นำที่สำคัญที่สุด** หรือ แปลได้อีกอย่างหนึ่งว่า “เจ้าชายแห่งโรซ”

‡ ๓๘:๑๑ **หุบเขาฝังศพของโกก** หรือ “ฮาโมนโกก”

ล้างแผ่นดิน มันจะใช้เวลาตั้งเจ็ดเดือน ที่จะค้นหาและฝังกระดูกเหล่านี้ นั่น ^{๑๕} ในขณะที่พวกเขาค้นหาไปทั่วแผ่นดินนั้น เมื่อพบโครงกระดูกมนุษย์ ก็จะทำเครื่องหมายไว้ข้างๆ และเครื่องหมายนั้นจะอยู่จนกว่าโครงกระดูกเหล่านี้ จะถูกฝังในหุบเขาฮาโมนโกก ^{๑๖} (จะมีเมืองหนึ่งที่ชื่อฮาโมนาห์ *อยู่ที่นั่นด้วย) นี่ และเป็นวิธีที่พวกเขาจะชำระล้างแผ่นดิน”

^{๑๗}นี่คือสิ่งที่พระ ยาร์เวห์องค์เจ้าชีวิตพูด “ดู! จ้าลูก มนุษย์ เรียกนกทุกชนิดและสัตว์ป่าทั้งหมดออกมา ให้บอกพวกมันว่า ‘มาชุมนุมกันเถอะ มารวม กันจากทั่วสารทิศ เพื่อมาร่วมกินกันในงานเช่น ไร่วัวที่เราได้เตรียมไว้ให้กับเจ้านี้ เป็นการเช่น ไร่วัวเฉลิมฉลองอันยิ่งใหญ่บนเทือก เขาของอิสราเอล ที่นั่น เจ้าจะได้อิ่มเนื้อและดื่มเลือด ^{๑๘} เจ้าจะ ได้อิ่มเนื้อของคนที่ยก ก้าว และดื่มเลือดของบรรดาเจ้า ชายแห่งโลก ราวกับว่าพวกเขาเป็นแกะ ผู้และลูก แกะ เป็นแพะและวัวตัวผู้ พวกเขาทั้งหมดเป็นสัตว์ที่ได้ รับการขูดจนอ้วนพินาจากบาซัน ^{๑๙} ในงานเช่น ไร่วัวที่เราได้จัดเตรียมให้กับเจ้านี้ เจ้าจะ ได้อิ่มไขมัน จนอิม หน้าและดื่มเลือดจนเมามาย ^{๒๐} จากโต๊ะของเรา เจ้าจะได้อิ่มทั้งม้าและคน ขีบรถ ม้า คนที่ยก ก้าวและทหารทุกประเภท จนกว่าเจ้าจะอิม หน้าสำราญ” พระ ยาร์เวห์องค์เจ้าชีวิตพูดว่าอย่างนั้น

^{๒๑}“เราจะแสดงความยิ่งใหญ่ของ เราท่ามกลางชนชาติทั้งหลาย และทุกชนชาติ จะได้เห็นการลงโทษที่เรานำมาและเห็นมือที่เราวางลงบนพวกเขา ^{๒๒} จากวัน นั้นเป็นต้นไป ครอบครัวยิวอิสราเอลจะรู้ว่า เราคือ ยาร์เวห์พระเจ้าของพวกเขา ^{๒๓} และชนชาติทั้งหลายจะรู้ว่า ที่ประชาชนชาวอิสราเอล ต้องถูกเนรเทศนั้น เป็นเพราะบาปของพวกเขาเอง เราจึงได้หลบหน้าของเราจากพวกเขา และได้มอบพวกเขาไว้กับศัตรูทั้งหลาย

ของพวกเขา และพวกเขาทั้งหมดต้องล้มตายด้วยดาบ เพราะพวกเขาไม่ซื่อสัตย์ต่อเรา ^{๒๔} เราได้ลงโทษพวกเขาอย่างสาสมกับความไม่บริสุทธิ์และการบกพร่องทั้งหลายของพวกเขา และเราได้หลบหน้าไปจากพวกเขา”

^{๒๕}ตั้ง นั้น นี่คือนี่สิ่งที่พระ ยาร์เวห์องค์เจ้าชีวิตพูด “ตอน นี้เราจะทำให้ยา โคบกลับมาเจริญรุ่งเรืองเหมือนเดิม †เราจะเมตตาประชาชนชาวอิสราเอลทั้งหมด และเราจะมีใจอ่อนวันที่จะกู้ชื่ออันศักดิ์สิทธิ์ของเรา กลับมา ^{๒๖} เมื่อพวกเขาได้ใช้ชีวิตอยู่อย่างปลอดภัยในแผ่นดิน ของพวกเขา และไม่ต้องกลัวใครอีก พวกเขาจะ ได้สัมผัสความอับอายและความไม่ซื่อสัตย์ที่พวกเขาได้ทำกับเรา ^{๒๗} เมื่อเราได้นำพวกเขาออกมาจากชนชาติทั้งหลาย และได้รวบรวมพวกเขามาจากประเทศของศัตรูพวกเขา นี่เป็นการแสดงความศักดิ์สิทธิ์ของเราผ่านทางพวกเขา ต่อ หน้าต่อตาของประชาชนมากมาย ^{๒๘} แล้วพวกเขาจะ ได้รู้ว่า เราคือ ยาร์เวห์พระเจ้าของพวกเขา เพราะถึงแม้ว่าเราได้เนรเทศพวกเขาไปอยู่ท่ามกลางชาติต่างๆ เราก็จะรวบรวมพวกเขา กลับมาสู่แผ่นดิน ของพวกเขา เราจะไม่ทอดทิ้งพวกเขาสักคนเดียวไว้ที่นั่น ^{๒๙} เราจะไม่หลบหน้าของเราไปจากพวกเขาอีก เพราะเราจะเทพระวิญญาณของเราลงบนครอบครัวชาวอิสราเอล”

พระ ยาร์เวห์องค์เจ้าชีวิตพูดว่าอย่างนั้น

วิหารหลังใหม่

^๑ในปีที่ยี่สิบ ห้าหลังจากที่พวกเขา ๕๐ ถูกกวาดต้อนไปเป็นเชลย †ในช่วงต้นปี ตรงกับวันที่สิบของเดือน †ซึ่งเป็นสิบสี่ปีหลังจากที่เมืองเยรูซาเล็มล่มสลาย ในวันที่นั้น เองมือของพระ ยาร์เวห์ได้มาอยู่บนตัวผม และพระองค์ได้พาผมไปที่นั่น

* ๓๙:๑๖ ฮาโมนาห์ หมายถึง “ฝูงชน”

† ๓๙:๒๕ ตอนที่เรา ... เหมือนเดิม หรืออาจจะแปลได้อีกอย่างหนึ่งว่า “นำพวกเขากลับมาจากการเป็นเชลย”

‡ ๔๐:๑ ยี่สิบห้าหลัง ... ไปเป็นเชลย กษัตริย์เยโฮยาชินและพวกผู้ติดตามหลายของยูดาห์ถูกกวาดต้อนไปเป็นเชลยที่บาบิโลน ในปี ๕๙๗ ก่อนพระเยซูมาเกิด

† ๔๐:๑ วันที่สิบของเดือน คงจะตรงกับวันจัดการกับบาป ในที่นี้คือ วันที่ ๒๕ เมษายน ในปี ๕๗๓ ก่อนพระเยซูมาเกิด ดูใน เลวีนิติ ๒๕:๙; ๓๖:๒๔

๒ ในนิมิตจากพระเจ้า พระองค์ได้พาผมไปที่แผ่น ดินอิสราเอล และวางผมลงบนภูเขาที่สูงลิบ ลีว มีห่ม ตีกลงอยู่ทางทิศใต้ของภูเขา นั้น ซึ่งดูเหมือนกับเป็นเมืองเมืองหนึ่ง ๓ พระองค์พาผมไปที่นั้น และผมได้เห็นชายผู้หนึ่ง เขาดูเหมือนทองสัมฤทธิ์ เขายืนอยู่ที่ประตู ในมือถือเชือกลินินไว้เส้นหนึ่ง กับไม้สำหรับวัดความ ยาว ๔ ชายคน นั้นพูดกับผมว่า “เจ้าลูกมนุษย์ ให้มองดูด้วยตาของเจ้า ฟังด้วยหูของเจ้า และให้ความสนใจกับทุกสิ่งทุกอย่างที่เรากำลังจะแสดงให้เจ้าดูนี้ เพราะที่เอาตัว เจ้ามาก็เพื่อให้เห็นสิ่งเหล่านี้ ให้บอกกับครอบครัวของชาวอิสราเอลทุกสิ่งทุกอย่างที่เจ้าเห็น”

๕ ผมได้เห็นกำแพงที่ล้อมรอบบริเวณวิหาร ไม้ วัดในมือของชายผู้ นั้นมีความ ยาวหกศอก

แต่ละศอกยาวเท่ากับหนึ่ง ศอกกับ อีกหนึ่งฝ่ามือ เขาได้วัดกำแพงนั้น มันมีความหนาเท่ากับหนึ่งไม้วัดและสูงหนึ่งไม้วัด †

๖ แล้วชายผู้ นั้นได้ไปที่ประตูที่หัน หน้าไปทางทิศตะวันออก เขาขึ้นบันไดและไป วัดธรณีประตู มันลึกเข้าไปหนึ่งไม้วัด ๗ ห้องทั้งหลายของยาม มีความ ยาวหนึ่งไม้ วัดและกว้างหนึ่งไม้ วัด และพวกผนังที่กั้นระหว่างห้องยามแต่ละห้องมีความ หนาห้า ศอก และธรณีประตูที่อยู่ถัดจากระเบียงด้าน หน้า ที่หัน หน้าไปทางวิหาร มีความ ลึกเท่ากับหนึ่งไม้วัด ๘ แล้วเขาก็วัดระเบียงหอประตู ๙ มันลึกแปดศอก และผนังที่ติดกับประตูมีความ หนาสอง ศอก ระเบียงด้าน หน้าของประตูทาง เข้านั้นหัน หน้าเข้าหาวิหาร ๑๐ ข้าง ในประตูด้านตะวันออก มีห้อง ยามอยู่สาม ห้องเรียงกันอยู่ทั้งสอง ฝั่ง ทั้งสาม ห้องมีขนาดเท่า กัน และผนังที่กั้นแต่ละห้องก็มีขนาด

เดียวกัน ๑๑ แล้วเขาก็วัดความกว้างของทางเข้าประตู มันกว้างสิบศอก และทางเดินข้างในประตูกว้างสิบสามศอก ๑๒ ที่หน้าห้องยามแต่ละห้องนั้นมีช็อบกั้นลึกเข้าไปหนึ่ง ศอก ห้องยามเป็นรูปสี่เหลี่ยมด้านเท่า ขนาดกว้าง ยาวหกศอก

๑๓ แล้วเขาก็วัดระยะจากส่วนบน สุดของผนังหลังห้อง หนึ่งไปสุดส่วนบน สุดของผนัง หลังของอีกห้อง หนึ่งที่อยู่ตรง ข้ามยาวเท่ากับยี่สิบ ห้าศอก ๑๔ เขาวัดไปจนถึงระเบียง ได้ห้าสิบศอก ๑๕ ระยะทางจากทางเข้าประตูไปจนสุดระเบียงด้าน หน้ายาวห้าสิบศอก ๑๖ มีหน้าต่างแคบๆ อยู่ตามห้องยามแต่ละห้องอยู่ตรงผนังด้านนอก และตรงระเบียงด้วย ด้านกว้างของหน้าต่างอยู่ด้านในของทาง เข้า ด้าน แคบอยู่ด้านนอก บนผนังมีการสลักลายต้นปาล์มมากมาย

ลานด้านนอก

๑๗ แล้วเขาก็นำผมออก มาที่ลานด้านนอกที่ นั้นผมได้เห็นห้องมากมายและพื้นหินที่ทำไว้รอบๆลานนั้น มีห้องอยู่สามสิบห้องเรียงรายไปรอบๆพื้นหินนั้น ๑๘ พื้นหินนั้นเลียบบไปตามด้านข้างของพวกประตูและด้านกว้างกับด้านยาวเท่ากัน นี่คือพื้นหินด้านล่าง ๑๙ แล้วชายผู้ นั้นก็วัดระยะจากด้าน ในของประตูด้านล่างไปถึงด้านนอกของลานด้านใน ทางด้านตะวันออกมีความยาวหนึ่ง ร้อยศอก ซึ่งเท่ากับทางด้านเหนือ

๒๐ แล้วเขาก็วัดความยาวและความกว้างของประตูที่หัน หน้าไปทางทิศเหนือ ซึ่งเป็นทางที่จะไปสู่ลานด้านนอก ๒๑ ที่ประตูนี้ มีห้อง ยามอยู่ด้าน ละสามห้อง ผนังกัน ห้องแต่ละด้านและระเบียงนั้นมีความหนาเท่ากับของประตูแรกคือลึกเข้าไปห้าสิบศอก กว้าง

* ๔๐:๕ **หนึ่งศอกกับอีกหนึ่งฝ่ามือ** เท่ากับ ๕๒.๕ เซนติเมตร

† ๔๐:๕ **หนึ่งไม้วัด** เท่ากับ ๖ ศอก หรือ ๓.๑๕ เมตร

‡ ๔๐:๘ **ประตู** ฉับแปลภาษากรีกโบราณ ภาษาซีเรียโบราณ และภาษาละตินโบราณ และฉับฮีบรูแบบฉับเขียนไว้แค่นั้น ฉับฮีบรูที่นิยมใช้กันเสริมว่า ประตูที่หันไปทางพระวิหาร มันลึกหนึ่งไม้วัด แล้วเขาก็วัดระเบียงหอประตู

§ ๔๐:๙ **สองศอก** เท่ากับ ๑ เมตร

§ ๔๐:๑๔ **เขาวัด ... ห้าสิบศอก** ภาษาฮีบรูในข้อนี้เข้าใจยากมาก

** ๔๐:๑๖ **หน้าต่างแคบๆ** หน้าต่างเหล่านี้จะมีส่วนที่แคบอยู่ด้านนอก เพื่อไม่ให้ศัตรูยิงลูกธนูเข้ามาเนตักได้ง่ายๆ แต่ด้านในจะกว้างเพื่อคนข้างในจะเลือกยิงด้านนอกได้ง่ายขึ้น

ยี่สิบห้าศอก ^{๒๒} พวกหน้าต่างของมัน รวมทั้งระเบียงของมัน กับลายต้นปาล์มนั้น มีขนาดเดียวกับของประตูด้านตะวันออก ด้านนอกของประตูมีบันไดเจ็ด ขั้นขึ้นสู่ประตู และสุดทางอีกด้าน หนึ่งของบันไดมีระเบียงอยู่ ^{๒๓} ตรง ข้ามลานด้านนอกจากประตูทิศเหนือ มีประตูเข้าสู่ลานด้านใน เหมือนกับประตูด้านตะวันออก ชายผู้นั้นวัดระยะทางจากประตูหนึ่งไปถึงอีกประตูหนึ่งที่ด้านตรงข้ามได้หนึ่งร้อยศอก

^{๒๔} แล้วเขาได้นำผมไปทางทิศใต้ และผมได้เห็นประตูหนึ่งที่หันหน้าไปทางทิศใต้ เขาวัดขนาดของพวกผนัง กันและระเบียงของประตูด้าน ใต้ได้ขนาดเท่ากับของสองประตูทางด้านเหนือกับด้านตะวันออก ^{๒๕} ที่ประตูทาง เข้ากับระเบียงนั้นมีหน้าต่างโดยรอบ เหมือนกับประตูอื่นๆ ประตูลึกเข้าไปห้าสิบศอกและกว้างยี่สิบห้าศอก ^{๒๖} มีบันไดเจ็ดขั้นขึ้นสู่ประตูนี้ และสุดทางอีกด้าน หนึ่งของบันไดมีระเบียงอยู่ พวกผนังกันทั้งสองด้านของประตูนั้นมีลวดลายต้นปาล์มประดับอยู่ ^{๒๗} ที่ลานด้านในก็มีประตูที่หันหน้าไปทางทิศใต้เหมือนกัน และชายผู้นั้นได้วัดระยะทางจากประตูด้าน ในนี้ไปถึงประตูด้านนอกที่อยู่ทางทิศใต้มีความยาวหนึ่งร้อยศอก

ลานด้านใน

^{๒๘} แล้วชายผู้นั้นได้พาผมเข้าไปที่ลานด้านในผ่านทางประตูทิศ ใต้ เขาวัดขนาดประตูทิศ ใต้ได้ขนาดเดียวกันกับประตูอื่น ^{๒๙} ห้อง ยามทั้งหลาย ผนังกำแพง และระเบียงของประตูนี้ ก็มีขนาดเดียวกันกับของประตูอื่นๆ มีช่องหน้าต่างอยู่รอบๆประตู และตรงระเบียงด้วย ประตูทาง เข้าลึกเข้าไปห้าสิบศอก กว้างยี่สิบห้าศอก ^{๓๐} ^{๓๑} ระเบียงหันไปทางลานด้านนอก พวกผนังที่ กั้นอยู่ข้างใน ประตูมีลวดลายต้นปาล์มประดับอยู่ และที่ปลายอีกด้าน หนึ่งมีบันไดแปด ขั้นขึ้นสู่ประตูนี้

^{๓๒} แล้วชายผู้นั้นได้นำผมเข้าไปที่ลานด้านในและเดินไปทางทิศตะวันออกของลานนั้น

เขาวัดขนาดของประตู มันมีขนาดเดียวกันกับประตูของด้านอื่นๆ ^{๓๓} พวกห้อง ยามรวม ทั้งพวกผนังกัน และระเบียงก็มีขนาดเดียวกันกับด้านอื่นๆ มีช่องหน้าต่างอยู่รอบๆประตู และตรงระเบียงด้วย ประตูทาง เข้านี้ลึกห้าสิบศอก กว้างยี่สิบห้าศอก ^{๓๔} ระเบียงหันไปทางลานด้านนอก พวกผนังที่กั้นอยู่ข้าง ในประตูทั้งสอง ด้านมีลวดลายต้นปาล์มประดับอยู่ และที่ปลายอีกด้าน หนึ่งมีบันไดแปดขั้นขึ้นสู่ประตูนี้

^{๓๕} แล้วชายผู้นั้นได้นำผมไปที่ประตูทางทิศเหนือ เขาวัดขนาดของประตู มันมีขนาดเดียวกับประตูอื่นๆ ^{๓๖} ห้อง ยามทั้ง หลายพวกผนัง กัน และระเบียงก็มีขนาดเดียวกันกับด้านอื่นๆ และมีช่องหน้าต่างอยู่รอบๆประตู และตรงระเบียงด้วย ประตูนี้ลึกห้าสิบศอก กว้างยี่สิบห้าศอก ^{๓๗} ระเบียงหันไปทางลานด้านนอก พวกผนังที่กั้นอยู่ข้างในประตูทั้งสอง ด้านมีลายต้นปาล์มประดับอยู่ และที่ปลายอีกด้าน หนึ่งมีบันไดแปด ขั้นขึ้นสู่ประตูนี้

ห้องสำหรับจัดเตรียมเครื่องบูชา

^{๓๘} ที่ระเบียงของประตู มีประตูที่นำไปสู่ห้องๆหนึ่ง ที่ใช้สำหรับชำระล้างสัตว์ ที่จะ เป็นเครื่องเผาบูชาทั้ง ตัว ^{๓๙} แต่ละด้านของระเบียง มีโต๊ะตั้งอยู่ด้านละสองตัว เป็นโต๊ะสำหรับฆ่า สัตว์ที่เอามาเป็นเครื่องเผาบูชาทั้ง ตัว เป็นเครื่องบูชาชำระล้าง และเป็นเครื่องบูชาชดเชย ^{๔๐} ที่ผนังด้านนอกของระเบียงตรงบันไดที่นำขึ้นไปสู่ประตูเหนือ นั้น มีโต๊ะตั้งอยู่ข้าง ละสอง ตัว ^{๔๑} รวมเป็นโต๊ะสี่ ตัวอยู่ที่ด้าน ในของประตูทาง เข้า และอีกสี่ ตัวอยู่ด้านนอก รวมทั้งหมดแปดตัว โต๊ะพวกนี้ใช้สำหรับฆ่า สัตว์ที่เอามาเป็นเครื่องบูชา ^{๔๒} ยังมีโต๊ะอีกสี่ ตัวที่มาจากหินที่สกัด แล้วที่ใช้ในการเตรียมเครื่องเผาบูชาทั้ง ตัว โต๊ะแต่ละตัวยาวหนึ่งศอกครึ่ง กว้างหนึ่งศอกครึ่ง และสูงหนึ่ง ศอก บน นั้นมีอุปกรณ์ที่ใช้ฆ่าเครื่องเผาบูชาทั้ง ตัว และฆ่า สัตว์บูชาอื่นๆ ^{๔๓} มี ตะขอสอง ง่ามจำนวนหนึ่งแขวนติดอยู่รอบๆ

* ๔๐:๓๐ ข้อนี้ สำเนาฮีบรูส่วนใหญ่เพิ่มข้อนี้ว่า “ระเบียงของประตูทาง เข้านั้นกว้างยี่สิบห้าศอกลึกห้าศอก” แต่ประโยคนี้จะไม่มีในฉบับแปลกรีกโบราณและในสำเนาฮีบรูบางฉบับ

กำแพง แต่ละอันยาวหนึ่งฝ่ามือ *โตะเหล่านี้ใช้สำหรับวางเนื้อของเครื่องบูชา

ห้องนักบวช

๔๔ หลังจากออกมาจากประตูด้านใน มีห้องอยู่สองห้อง *อยู่ที่ลานด้านใน ห้องหนึ่งอยู่ฝั่งประตูทิศเหนือหันหน้าไปทางใต้ อีกห้องหนึ่งอยู่ฝั่งประตูทิศใต้ †หันหน้าไปทางทิศเหนือ ๔๕ ชายผู้ นั้นพูดกับผมว่า “ห้องที่หันหน้าไปทางทิศใต้นั้น เป็นห้องสำหรับนักบวชที่ทำหน้าที่เป็นยามสำหรับวิหาร ๔๖ ส่วนห้องที่หันหน้าไปทางทิศเหนือนั้น เป็นห้องสำหรับนักบวชที่ทำหน้าที่เป็นยามสำหรับแท่นบูชา พวกนักบวชเหล่านี้ทุกคนเป็นลูกหลานของศาโดก พวกเขาเป็นลูกหลานของเลวีเพียงกลุ่มเดียวที่ได้ รับอนุญาตให้เข้าใกล้พระยาห์เวห์ เพื่อรับ ใช้อยู่ต่อหน้าพระองค์” ๔๗ แล้วชายผู้ นั้นได้วัดขนาดของลานด้านใน ลานนี้เป็นรูปสี่เหลี่ยมด้านเท่า ยาวหนึ่งร้อยศอก กว้างหนึ่งร้อยศอก และมีแท่นบูชาตั้งอยู่ด้านหน้าวิหาร

ระเบียบของวิหาร

๔๘ ชายผู้ นั้นได้พาผมไปที่ระเบียบของวิหารและเขาได้วัดขนาดของผนังทั้งสองด้านของระเบียบนั้น แต่ละด้านหน้าห้าศอก และกว้างสามศอก ทางเข้ากว้างสิบสี่ศอก ๔๙ ระเบียบนี้กว้างยี่สิบศอก มีระยะจากด้านหน้าถึงด้านหลังสิบสองศอก มีบันไดสิบขั้นขึ้นสู่ระเบียบนี้ และมีเสาสอง ต้นตั้งอยู่ที่ข้างประตูของระเบียบนี้ ด้านละต้น

ห้องโถงอันศักดิ์สิทธิ์ของวิหาร

๕๑ * แล้วชายผู้ นั้นได้พาผมเข้าไปยังห้องโถงอันศักดิ์สิทธิ์ และเขาได้วัดขนาดของผนังทั้งสอง ด้านที่ติดกับทางเข้าออก แต่ละด้านกว้างหกศอก

๒ ทางเข้า ออกนี้กว้างสิบ ศอก และผนังแต่ละด้านที่ติดกับทางเข้า ออกนี้ กว้างห้าศอก

เขาได้วัดพื้นที่ของห้อง โถงอันศักดิ์สิทธิ์นี้ มีนยารยี่สิบศอก และกว้างยี่สิบศอก

ห้องที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุดในวิหาร

๕๒ แล้วชายผู้ นี้ได้เข้าไปในห้องที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุด และเขาได้วัดขนาดของผนังด้านที่ติดกับทางเข้า ออก แต่ละด้านหน้าสอง ศอก กว้างเจ็ดศอก ทางเข้าออกกว้างหกศอก

๕๓ และเขายังได้วัดความยาวของห้องศักดิ์สิทธิ์ที่สุดนี้ด้วย มีนยารยี่สิบศอก และกว้างยี่สิบศอก ไปจดกับห้องโถงศักดิ์สิทธิ์ ชายผู้ นั้นพูดกับผมว่า “นี่คือห้องที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุด”

ห้องอื่นๆที่อยู่รอบวิหาร

๕๔ ชายผู้ นี้ได้วัดผนังของวิหาร มีนมหกศอก และห้องแต่ละห้องที่อยู่ราย รอบวิหารนั้นกว้างสี่ศอก ๖ ห้องด้านข้างนี้ มีอยู่สามชั้น ชั้นบนกันอยู่ แต่ละชั้นมีสามสิบห้อง พวกคานที่ค้ำห้องชั้น บนนั้นวางอยู่บนส่วนที่ยื่นออกมาจากกำแพงโดยรอบ อย่างนี้ คานเหล่านี้ไม่ได้เสียบเข้าไปในกำแพงของวิหาร

๕๕ ห้องด้านข้างรอบวิหารนี้ พื้นชั้นบนกว้างกว่าชั้นที่อยู่ถัดลงมา ลักษณะโครงสร้างโดย รอบจึงเหมือนกับเวทีที่ยกสูงขึ้นไปเป็นชั้นทางด้านข้าง ห้องที่อยู่ด้านบนจึงกว้างขึ้น มีบันไดทอดยาวจากชั้นล่าง สุดขึ้นไปจนถึงชั้นบน สุดโดยผ่านชั้นสอง ๕๖ ผมเห็นว่าวิหารมีส่วนที่ยื่นออกมาโดยรอบ ซึ่งเป็นฐานของพวกห้องข้างๆ วัดความสูงของส่วนที่ยื่นออกมานั้นได้หนึ่งไม้วัดซึ่งก็คือหกศอก ๕๗ ผนังด้านนอกของห้องด้านข้าง หน้าห้าศอก บริเวณที่เปิดโล่งที่อยู่ระหว่างห้องด้านข้างของวิหาร ๕๘ กับห้องนักบวชนั้น กว้างยี่สิบศอก โดยรอบวิหารทุกด้าน ๕๙ มี

* ๔๐:๔๓ มีตะขอสองง่าม ... หนึ่งฝ่ามือ หรือแปลได้อีกอย่างหนึ่งว่า “ชั้นคู่สำหรับวางของอยู่จำนวนหนึ่งติดอยู่บนกำแพง แต่ละอันกว้างหนึ่งฝ่ามือ”

† ๔๐:๔๔ สองห้อง คำนี้มาจากสำเนากรีกโบราณ ในฉบับสำเนาฮีบรู เขียนว่า “เป็นห้องสำหรับพวกนกร้อง”

‡ ๔๐:๔๔ ทิศใต้ มาจากฉบับแปลกรีกโบราณ-ในฉบับภาษาฮีบรูเขียนว่า “ทิศตะวันออก”

§ ๔๐:๔๖ ได้รับ ... ต่อหน้าพระองค์ หรือแปลได้อีกอย่างหนึ่งว่า “ที่มีสิทธิถือเครื่องบูชาไปถวายพระยาห์เวห์ที่แท่นบูชาได้”

ทาง เข้าสู่ห้องด้านข้างจากบริเวณที่เปิดโล่งนั้น โดยทางหนึ่งอยู่ที่ทิศเหนือและอีกทางหนึ่งอยู่ที่ทิศใต้ และส่วนที่ยื่นออกมาในที่ติดกับบริเวณที่เปิดโล่งนั้น กว้างห้า ศอกโดยรอบวิหาร

๑๒ ดูก่อนที่หันไปทางลานของวิหารที่อยู่ทางทิศตะวันตก กว้างเจ็ดสิบศอก กำแพงของตึกนั้นหนาห้าศอกโดยรอบ และลึกเข้าไปเก้าสิบศอก ๑๓ แล้วชายผู้นั้นวัดขนาดวิหาร ได้ความลึกหนึ่งร้อยศอก และบริเวณฐานในเขตหวงห้ามของวิหารกับตึก รวมทั้งพวกผนัง ยาวหนึ่งร้อยศอกเหมือนกัน ๑๔ ลานทางตะวันตก ออกของวิหาร รวมทั้งส่วนหน้าของวิหารกว้างหนึ่งร้อยศอก

๑๕ แล้วชายผู้นั้นได้วัดความยาวของตึกที่หันไปทางเขตหวงห้ามด้านหลัง รวมทั้งระเบียงทั้งสองข้างของมัน ได้ยาวหนึ่งร้อยศอก ข้างในห้องโถงศักดิ์สิทธิ์ และระเบียงที่หันหน้าไปทีลานด้านใน ๑๖ รวมทั้งธรณีประตูกับหน้าต่างแคบๆและระเบียงที่ล้อมรอบทั้งสามด้าน ตรงข้ามธรณีประตู ล้วนปูไม้ทับอยู่ ตั้งแต่พื้น ผนังตลอดแนวไปจนถึงหน้าต่าง และหน้าต่างก็มีไม้ปิดทับด้วยเหมือนกัน ๑๗ และปูขึ้นไปถึงด้านบนสุดของประตูของห้อง โถงศักดิ์สิทธิ์ และของระเบียงด้านนอก และบนผนังทั้งหมดที่อยู่รอบข้างทั้งในและนอก ออกแบบอย่างประณีต ๑๘ และถูกแกะสลักรูปเค รูปร่างและต้นปาล์มไว้มากมาย โดยแกะลายต้นปาล์มสลักกับลายเค รูปร่างและต้นปาล์ม ๑๙ ใบหน้าหนึ่งเป็นหน้าคนหันไปทางด้านปาล์มด้านหนึ่ง และอีกใบหน้าหนึ่งเป็นสิงโตหันไปทางด้านปาล์มอีกด้านหนึ่ง มีรูปเหล่านี้แกะสลักอยู่รอบวิหาร ๒๐ มีรูปของเค รูปร่างต้นปาล์มเหล่านี้ แกะสลักอยู่บนผนังของห้องโถงศักดิ์สิทธิ์ ตั้งแต่พื้นไปจนถึงบริเวณเหนือทางเข้า

๒๑ ห้องโถงศักดิ์สิทธิ์ มีพวกกรอบประติมากรรมสี่เหลี่ยม และตรงด้านหน้าห้องศักดิ์สิทธิ์ที่สุดนั้น มีสิ่งที่ดูเหมือนกับ ๒๒ แท่นบูชาทำจากไม้อยู่แท่นหนึ่ง สูงสามศอก กว้างและยาวสองศอกเท่ากัน ที่มุมทั้งสี่มุม รวมทั้งที่ฐานและด้านข้างของแท่นนั้นเป็นไม้

ชายคนนั้นพูดกับผมว่า “นี่คือโต๊ะที่ตั้งอยู่ตรงหน้าของพระยาห์เวห์”

๒๓ ทั้งห้องโถงศักดิ์สิทธิ์ และห้องศักดิ์สิทธิ์ที่สุด มีประตูอยู่สองบาน

๒๔ แต่ละประตูมีบานเหวี่ยงสองบาน

๒๕ และบนประตูของห้องโถงศักดิ์สิทธิ์ แกะสลักลายเค รูปร่างและต้นปาล์มเหมือนกับแกะไว้บนผนัง และมีที่กันแดดยื่นอยู่บนด้านหน้าของระเบียง

๒๖ มีหน้าต่างแคบๆที่มีลายต้นปาล์มแกะสลักอยู่บนผนังทั้งสองข้างของระเบียง และมีห้องต่างๆอยู่ด้านข้างที่มีที่กันแดดด้วย

ห้องนักบวช

๑ แล้วชายผู้นั้นก็นำผมไปทางทิศเหนือ

๔๒ ออกไปที่ลานด้านนอก และนำผมไปยังพวกห้องที่อยู่อีกฝากหนึ่งของลานที่อยู่หลังวิหาร และตรงข้ามกับตึกทางทิศเหนือ

๒ ดูก่อนที่มีห้องพวกนี้ มีประตูออกไปสู่ทิศเหนือนั้น ยาวหนึ่งร้อยศอก กว้างห้าสิบศอก

๓ ดูก่อนนี้สูงสามชั้นและมีพวกระเบียงทางเดินอยู่ทั้งสามชั้นระหว่างตึก นี้กับวิหารนั้นมีลานด้านในชั้นอยู่ กว้างยี่สิบศอก อีกฝากหนึ่งของตึกนี้ หันไปทางพื้นหินของลานด้านนอก

๔ ที่ด้านหน้าห้องต่างๆที่หันหน้าเข้ามาด้านใน มีเฉลียงกว้างสิบศอก ยาวหนึ่งร้อยศอก และมีประตูอยู่ทางทิศเหนือ

๕ ดูก่อนนี้ ห้องข้างบนแคบกว่าข้างล่าง เพราะระเบียงทางเดินเหล่านี้ไปกินที่ของห้องชั้นบน มากกว่าที่ชั้นกลางและชั้นล่างของตึก

๖ ทั้งสามชั้นไม่มีเสา หลักเหมือนกับที่มีในลานข้างนอก ดังนั้นห้องชั้นบนพวกนี้จึงมีพื้นที่ว่างน้อยกว่าชั้นล่างและชั้นกลาง

๗ ด้านนอกของตึกนี้ มีกำแพงขนานไปกับห้องพวกนี้และลานด้านนอก กำแพงนี้ทอดยาวไปตามด้านหน้าของห้อง มีขนาดยาวห้าสิบศอก

๘ แถวของห้องที่ขนานไปกับลานด้านนอกนั้นยาวห้าสิบศอก

๙ แถวของห้องที่อยู่ใกล้กับห้องศักดิ์สิทธิ์นั้น ยาวหนึ่งร้อยศอก

* ๔๑:๑๕ ข้อ ๑๕-๑๗ ในสำเนาฮีบรู เข้าใจยากมาก

๙ มีทางเข้าจากลานด้านนอก เข้ามายังห้องพวกนี้จากทางทิศตะวันออก

๑๐ ตรงจุดเริ่ม ต้นของกำแพงลานของลานวิหาร ทางทิศใต้เลาะไปตามแนวกำแพงลานด้านนอก มีห้องหลายห้องติดกับลานของวิหารและอยู่ตรงข้ามกับตึก

๑๑ มีเฉลียงอยู่หน้าห้องเหล่านั้น ห้องทางทิศใต้พวกนี้เหมือนกับห้องต่างๆทางทิศเหนือ มีความกว้างและยาวเท่ากัน มีพวกทางออกและความลึกเหมือนกันด้วย ๑๒ ที่จุดเริ่ม ต้นของเฉลียงที่ขนานไปกับผนัง มีทางเข้าอันหนึ่งที่ผู้คนสามารถใช้เข้าออกห้องต่างๆเหล่านั้นได้ จากทางทิศตะวันออก

๑๓ แล้วชายผู้นั้นได้พูดกับผมว่า

“ห้องทางทิศเหนือและห้องทางทิศใต้ที่หันหน้าไปที่ลานหลังวิหารนั้น คือห้องของพวกนักบวช เป็นห้องสำหรับพวกนักบวชที่รับใช้ อยู่ใกล้ วัดพระ ยาร์เวห์ จะใช้กินเครื่องบูชาอันศักดิ์สิทธิ์ที่สุด พวก เขาจะวางเครื่องบูชาเหล่านี้ไว้ในห้องเหล่านั้น คือเครื่องบูชาจากเมล็ดพืช เครื่องบูชาธัญพืช และเครื่องบูชาสดเชย เพราะห้องพวกนั้นเป็นห้องศักดิ์สิทธิ์

๑๔ พวกนักบวชที่เข้าไปในพวกบริเวณที่ศักดิ์สิทธิ์ของวิหารนั้น จะต้องไม่ออกมาที่ลานด้านนอก จนกว่าพวก เขาจะได้ถอดชุดที่ใส่รับ ใช้พระ ยาร์เวห์ไว้ในห้องทั้ง หลายของนักบวชก่อน เพราะชุดเหล่านั้นเป็นของศักดิ์สิทธิ์

พวก เขาต้องสวมเสื้อผ้าอื่น ก่อนที่จะออกไปยังบริเวณด้านนอกที่คนทั่วไปอยู่กัน”

ลานด้านนอก

๑๕ เมื่อชายผู้นั้นวัดขนาดสิ่งต่างๆภายในบริเวณวิหารเสร็จแล้ว เขาได้นำผมออกมาทางประตูด้านตะวันออก และเขาได้วัดบริเวณรอบๆวิหารทั้งหมด

๑๖ เขาเอาไม้วัด วัดด้านตะวันออกได้ขนาดความยาวห้าร้อยศอก

๑๗ เขาเอาไม้ วัด วัดด้านเหนือได้ขนาดความยาวห้าร้อยศอก

๑๘ เขาเอาไม้วัด วัดด้านใต้ ได้ขนาดความยาวห้าร้อยศอก

๑๙ แล้วเขาก็หันไปทางด้านตะวันออก และวัดด้าน นั้นได้ความยาวห้า ร้อยศอกเหมือนกัน

๒๐ เขาก็ใช้ไม้วัด วัดทั้งสี่ด้านซึ่งมีกำแพงล้อมรอบอยู่ ได้ขนาดยาวห้าร้อยศอก กว้างห้าร้อยศอก กำแพงนี้แยกบริเวณที่ศักดิ์สิทธิ์ออกจากบริเวณทั่วไป

สงาราศีของพระยาร์เวห์กลับคืนสู่วิหารของพระองค์

๑ แล้วชายผู้นั้นได้พาผมไปที่ประตูที่หัน หน้าไปทางทิศตะวันออก ๒ และผมได้เห็นรัศมีของพระเจ้าของชาวอิสราเอล ส่องออกมาจากทางทิศตะวันออก นั้น เสียงดังเหมือนน้ำที่ไหลเชี่ยวกราก และพื้น ดินได้สว่างจ้าไปด้วยแสงจากรัศมีของพระองค์

๓ นิมิตที่ผมเห็นนั้นเหมือนกับนิมิตที่ผมเคยเห็นเมื่อครั้งที่พระองค์ได้มาเพื่อทำลายเมือง และเหมือนกับนิมิตที่ผมเคยเห็นที่คลองเคบาร์ และผมก็ซบหน้าลงกับดิน

๔ รัศมีของพระ ยาร์เวห์ได้เข้าสู่วิหารทางประตูที่หันหน้าไปทางทิศตะวันออก

๕ แล้วพระ วิญญาณ ๖ ได้ยกผมขึ้น และนำผมเข้าสู่ ลานด้านใน และรัศมีของพระ ยาร์เวห์ได้แผ่ไปทั่ววิหาร ๗ ในขณะที่ ชายผู้นั้นยืนอยู่ข้างผม ผมได้ยินเสียงของผู้หนึ่งดังออกมาจากภายในวิหารพูดกับผม

๘ พระองค์พูดกับผมว่า “เจ้าลูกมนุษย์ นี่คือนี่ที่ตั้งบัลลังก์ของเรา และเป็นเท้าของฝ่าเท้าของเรา

นี่คือที่ที่เราจะอาศัยอยู่ท่ามกลางชาวอิสราเอลตลอดไป ทั้งครอบครัวชาวอิสราเอลกับพวกกษัตริย์ของพวกเขา เขา จะไม่ทำให้ชื่ออันศักดิ์สิทธิ์ของเรา เราต้องเสื่อมเสียอีกด้วยการขายตัว ๙ ของพวก เขา และด้วยการถวายเป็นของ ช่วญให้กับพวกวิญญาณของกษัตริย์ทั้งหลายของพวก เขาในงานศพของกษัตริย์เหล่านั้น

๑๐ กษัตริย์ของพวกเขา เขาสร้างธรณีประดิวังและเสาประดิวังของพวกเขาติดกับของ เราเลย มีแผ่นหนึ่งกั้นระหว่างเรากับพวก เขาเท่านั้น ดังนั้น เมื่อพวกเขาทำตัวน่ารังเกียจ

*๔๓:๕ พระวิญญาณ หรือแปลได้อีกอย่างหนึ่งว่า “ลม”

†๔๓:๗ การขายตัว สิ่งนี้หมายถึง การหันเหไปจากพระเจ้าและไม่ซื่อสัตย์ต่อพระองค์

พวกเขาได้ทำให้ชื่ออันศักดิ์สิทธิ์ของเรา เลื่อมเสียไป เราถึงได้ทำลายพวกเขาตอนที่เราก่อธ ๙ ให้พวกเขาหยุดขายตัว และให้หยุดถวายของ ขวัญให้กับพวกกษัตริย์ที่ตายแล้วของพวกเขา เขา แล้วเราจะอาศัยอยู่ที่ท่ามกลางพวกเขาตลอดไป

๑๐ เจ้าลูกมนุษย์เอ๋ย ให้บรรยายเรื่องราวนี้ให้กับประชาชนชาวอิสราเอลฟัง เพื่อพวกเขาจะได้บอชยาในบาปทั้งหลายของพวกเขา และให้พวกเขาพิจารณาถึงแผนผังของวิหารนี้ ๑๑ แล้วพวกเขาจะได้ละอายต่อสิ่งทั้งหมดที่พวกเขาได้ทำไป ให้พวกเขารู้จักรูปแบบของวิหารนี้ ทั้งการจัดวาง พวกทางออกและทางเข้า รวมทั้งกฎระเบียบและคำสั่งทั้งหมดของมัน ให้เขียนสิ่งเหล่านี้ไว้ต่อหน้าพวกเขา เพื่อพวกเขาจะได้รักษากฎทั้งหลายของเรา และทำตามกฎเกณฑ์ทั้งหมดของเรา

๑๒ นี่คือกฎของวิหาร คือบริเวณรอบๆวิหาร ทั้งหมดบนยอดเขา จะเป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุด นั่นคือกฎของวิหาร

แท่นบูชา

๑๓ ต่อไปนี่คือขนาดของแท่นบูชา โดยวัดเป็นศอก ให้หนึ่งศอกยาวเท่ากับหนึ่งศอกกับอีกหนึ่งฝ่ามือ

แท่น บูชานี้มีร่อง น้ำอยู่รอบๆฐานของมัน ลึกหนึ่งศอก กว้างหนึ่งศอก

ตรงริมของร่องน้ำ มีขอบสูงขึ้นมาหนึ่งคืบ และต่อไปนี่คือความสูงของแท่นบูชา

๑๔ จากกันของร่องน้ำ ขึ้นมาถึงส่วนบนสุดของที่ กั้นอันต่ำ สูงสองศอก หนาหนึ่งศอก จากที่กั้นอันต่ำ สุดนี้ขึ้นไปถึงที่ กั้นอันสูงสุด สูงสี่ศอก หนาหนึ่งศอก

๑๕ เตาไฟของแท่นบูชาสูงสี่ศอก และที่มุมทั้ง สี่ของเตาไฟนั้น มีเชิง งอนสี่อันยื่นขึ้นมา

๑๖ เตาไฟของแท่น บูชานั้นเป็นรูปสี่เหลี่ยม ด้านเท่า กว้าง ยาวสิบสองศอก

๑๗ ที่ กั้นอันสูงนั้นเป็นรูปสี่เหลี่ยมด้านเท่า กว้าง ยาวสิบ สี่ศอก มีขอบสูงครึ่งศอก มีรางน้ำขนาดหนึ่งศอกอยู่รอบๆฐานของแท่น บันใดของแท่น บูชานั้น หนาไปทางทิศตะวันออก”

๑๘ แล้วพระองค์พูดกับผมว่า “เจ้าลูก มนุษย์

นี่คือสิ่งที่พระยาห์เวห์องค์เจ้าชีวิตพูด

นี่คือกฎระเบียบต่างๆสำหรับแท่น บูชา เมื่อเจ้าสร้างมันเสร็จแล้ว เพื่อเจ้าจะได้ถวายพวกเขาเครื่องเผาบูชาบน มัน และชั้ดเลือดใส่ข้างแท่นบูชา

๑๙ เจ้าต้องใช้วัว หนึ่งตัว เป็นเครื่องบูชาชำระล้าง เจ้าต้องนำมาขึ้นมาให้กับนักบวชชาวเลวี ซึ่งเป็นคนในครอบครัวของคา โดก พวกเขามีสิทธิที่จะเข้าใกล้เรา เพื่อทำพิธีอยู่ต่อหน้าเรา” พระยาห์เวห์องค์เจ้าชีวิตพูดว่าอย่างนั้น

๒๐ “เจ้าต้องเอาเลือดของ มันมาส่วนหนึ่ง มาใส่ที่เชิง งอนทั้ง สี่ของแท่นบูชา และที่มุมทั้งสี่ของที่ กั้นชั้นบน สุดที่ถัดจากเตาลงมา และขอบที่อยู่รอบ มัน อย่าง นี้เจ้าจะทำให้แท่นบูชาอันบริสุทธิ์และชำระมัน

๒๑ เจ้าต้องเอาวัว หนึ่งตัวที่ถูกถวายเป็นเครื่องบูชา และให้เอาไปเผาในที่ที่ได้กำหนดไว้ภายในบริเวณวิหาร ที่อยู่นอกตึกของวิหาร

๒๒ ในวันที่สอง เจ้าต้องถวายแพะผู้ตัวหนึ่ง ที่ไม่มีตำหนิใดๆเพื่อเป็นเครื่องบูชาชำระล้าง และเจ้าต้องทำให้แท่น บูชาบริสุทธิ์ อย่างที่ ทำตอนถวายวัวหนุ่มนั้น

๒๓ เมื่อเจ้าทำพิธีชำระแท่นบูชาเสร็จแล้ว เจ้าต้องถวายวัว หนึ่งตัว หนึ่งกับแกะ ผู้ตัวหนึ่งที่มาจากฝูง ทั้งสอง ตัวต้องไม่มีตำหนิใดๆ

๒๔ เจ้าต้องถวายพวกเขา มันต่อ หน้าพระยาห์เวห์ และพวกนักบวชต้องโรยเกลือลงบนพวกเขา มัน และนำพวกเขา มันไปถวายเป็นเครื่องเผาบูชาให้แก่พระยาห์เวห์

๒๕ เจ้าจะต้องจัดหาแพะตัวผู้ตัวหนึ่งมาเป็นเครื่องบูชาชำระล้าง ทุกๆ วันเป็นเวลาเจ็ดวัน และเจ้ายังต้องจัดหาวัว หนึ่งตัว หนึ่งกับแกะ ผู้ตัวหนึ่งจากฝูง สัตว์ทั้งหมดต้องไม่มีตำหนิใดๆ

๒๖ พวกนักบวชต้องชำระแท่นบูชา และทำให้มันบริสุทธิ์ เป็นเวลาเจ็ดวัน อย่างนี้พวกเขาจะได้อุทิศแท่น บูชานี้ให้กับพระ ยาห์เวห์ โดยเฉพาะ ๒๗ เมื่อพวกเขาทำจนครบเจ็ดวัน แล้ว ตั้งแต่วันที่แปดเป็นต้นไป พวกนักบวชต้องถวายเครื่องเผาบูชาของเจ้า และเครื่องสังสรรค์บูชาบนแท่น บูชานั้น แล้วเราจะยอมรับเจ้า” พระ ยาห์เวห์องค์เจ้าชีวิตพูดว่าอย่างนั้น

ประตูด้านนอกทางทิศตะวันออก

๔๔ แล้วชายผู้ นั้นได้พาผมกลับไป
ที่ประตูด้านนอกของบริเวณวิหาร
ศักดิ์สิทธิ์ ประตูนี้หัน หนาไปทางทิศตะวันออก
และมีปีกปิดอยู่

๒ พระยาห์เวห์พูดกับผมว่า “ประตูนี้ต้อง
ปิดอยู่เสมอ ไม่มีใครมีสิทธิเปิดมัน ไม่มีใคร
ได้รับอนุญาตให้เข้าออกทางประตูนี้ มันต้อง
ปิดอยู่เสมอ เพราะพระยาห์เวห์พระเจ้าแห่ง
อิสราเอลได้เข้ามาทางประตูนี้

๓ มีแต่ผู้นำของอิสราเอลเพียงคนเดียว
เท่านั้นที่ได้ รับอนุญาตให้ตั้งอยู่ที่ในประตู นี้
เพื่อจะกินอาหารต่อ หน้าพระยาห์เวห์ เขา
ต้องเข้ามาทางระเบียงของประตูและออกไป
ทางเดียวกัน”

ความศักดิ์สิทธิ์ของวิหาร

๔ แล้วชายผู้ นั้นได้นำผมผ่านเข้าไปทาง
ประตูทิศเหนือ ไปถึงด้านหน้าของวิหาร ผม
มอง ดูและเห็นรัศมีของพระ ยาห์เวห์เต็ม
วิหารของพระองค์ และผมได้ชอบ หน้าลงกับ
ดิน

๕ พระยาห์เวห์พูดกับผมว่า

“เจ้าลูกมนุษย์ สนใจดี ๆ ดูดี ๆ และฟังดี ๆ ถึง
ทุกสิ่งที่เราบอกกับเจ้า ที่เกี่ยวกับกฎระเบียบ
ของวิหารของพระ ยาห์เวห์ ให้สังเกตทาง
เข้าและทางออกทั้งหมดของบริเวณวิหาร
ศักดิ์สิทธิ์นี้ให้ดี

๖ ให้พบกับครอบครัวอิสราเอลที่ชอบบกฏ
ว่า “นี่คือสิ่งที่พระ ยาห์เวห์องค์เจ้าชีวิตพูด
“ครอบครัวอิสราเอล ให้หยุดการประพฤติ
อันน่ารังเกียจทั้งหมดของพวกเจ้าซะ” นอก
จากการกระทำที่นา รังเกียจอย่างอื่นของ
พวกเจ้าแล้ว พวก เจ้ายังได้นำพวกชาวต่าง
ชาติที่ไม่ ได้ขลิบหัวใจและกาย เข้า มาใน
บริเวณวิหารศักดิ์สิทธิ์ของ เรา ทำให้วิหาร
ของเราเสื่อม ไป ในขณะที่เจ้าถวายอาหาร
ให้กับเราซึ่งก็คือไขมันและเลือดนั้น อย่างนี้
พวกเจ้าได้ละเมิดข้อตกลงที่มีต่อเรา

๗ แทนที่พวก เจ้าจะทำหน้าที่ของ เจ้า ใน
การเฝ้ายามพวกของศักดิ์สิทธิ์ เจ้ากลับให้คน
ต่างชาติเข้า มาเฝ้า ยามแทนในบริเวณวิหาร
ศักดิ์สิทธิ์ของเรา”

๘ นี่คือสิ่งที่พระยาห์เวห์องค์เจ้าชีวิตพูด

“ห้ามพวกคนต่างชาติที่ยังไม่ ได้ขลิบทั้ง
ใจและกายเข้ามาในบริเวณวิหารศักดิ์สิทธิ์
ของเรา ถึงจะเป็นชาวต่าง ชาติที่อาศัยอยู่
ท่ามกลางชาวอิสราเอลก็ตาม

๑๐ แต่พวกชาวเลวีจะเข้ามา คือคนเหล่านี้
นั้นที่ปลีกตัวห่างไปจากเราตอนที่ชาว
อิสราเอลหลง ทางไป พวกชาวเลวีที่หันไป
จากเราและไปติดตามพวกรูปเคารพ จะต้อง
รับผลกรรมจากบาปที่พวกเขาทำไปนั้น

๑๑ พวก เขาจะยังทำหน้าที่ยามในบริเวณ
วิหารศักดิ์สิทธิ์ของ เรา รับ ใช้อู่อยู่ที่ประตู
วิหาร และฆ่าเครื่องเผาบูชาและเครื่องบูชา
ต่างๆสำหรับประชาชน และยืนอยู่ต่อ หน้า
ประชาชนเพื่อรับ ใช้พวกเขา ๑๒ แต่เราได้ยก
มือสาบานไว้ว่า พวก เขาต้องรับผล กรรม
จากบาปที่พวก เขาทำไปนั้น เพราะพวก
เขาเคยไปรับ ใช้นคนเหล่านี้ นั้นต่อ หน้าพวกรูป
เคารพของพวกเขา และทำให้ครอบครัวชาว
อิสราเอลทำบาป” พระ ยาห์เวห์องค์เจ้าชีวิต
พูดว่าอย่างนั้น

๑๓ “อย่างนี้ พวกเขาจะต้องไม่เข้าใกล้เพื่อ
รับ ใช้นเรูในฐานะนักบวช หรือเข้าใกล้ของ
ศักดิ์สิทธิ์ใดๆก็ตาม หรือเข้าใกล้เครื่องบูชา
อันศักดิ์สิทธิ์ที่สุดของเรา พวกเขาต้องทนรับ
ความอับอายจากการทำตัวที่นา รังเกียจของ
พวกเขา

๑๔ แต่เราจะตั้งให้พวก เขาทำหน้าที่เป็น
ยาม และจัดการกับภาระทั้ง หลายที่จะต้อง
ทำในวิหารนั้น

๑๕ แต่พวกนักบวชที่เป็นชาวเลวี และ
เป็นลูก หลานของศาโดก ที่เคยทำหน้าที่อยู่
ภายในบริเวณวิหารศักดิ์สิทธิ์ของ เราอย่าง
ซื่อสัตย์ เมื่อครั้งที่ชาวอิสราเอลหันเหไปจาก
เรานั้น พวก เขามีสิทธิเข้า มาใกล้เพื่อทำพิธี
อยู่ต่อ หน้าเรา พวก เขามีสิทธิยืนอยู่ต่อ หน้า
เรา เพื่อถวายเครื่องบูชาที่เป็นส่วนไข ไขมัน
และเลือดนั้นให้กับเรา” พระยาห์เวห์องค์เจ้า
ชีวิตพูดว่าอย่างนั้น

๑๖ “พวก เขาเท่านั้นที่มีสิทธิเข้ามาใน
บริเวณวิหารศักดิ์สิทธิ์ของ เรา และเข้า มา
ใกล้โต๊ะของ เรา เพื่อทำพิธีอยู่ต่อ หน้าเรา
และพวกเขาจะทำหน้าที่เฝ้ายามสำหรับเรา

๑๗ เมื่อพวกนักบวชนี้เข้าสู่ประตูลานด้าน
ใน พวก เขาต้องสวมเสื้อลินิน พวก เขาต้อง
ไม่สวมเสื้อผ้าที่ทำจากขนแกะ ในขณะที่ทำ
พิธีอยู่ที่ประตูลานด้านในหรือภายในวิหาร

^{๑๘}พวก เขาต้องสวมผ้าโพก หัวที่ทำจาก ลินินและใส่ผ้าชั้น ในที่ทำจากลินินไว้รอบเอว ของพวก เขา พวก เขาต้องไม่สวมสิ่ง ใดๆก็ตามที่จะทำให้มีเหงื่อ ^{๑๙}เมื่อพวกเขาออกไป สู่ลานด้านนอกที่ประชาชนอยู่ พวก เขาต้อง ถอดเสื้อผ้าที่ใส่ในขณะที่ทำพิธีออก และต้อง ทิ้งเสื้อผ้าชุดนั้นไว้ในพวกห้องศักดิ์สิทธิ์ และ สวมเสื้อผ้าชุดอื่นแทน อย่างนั้น จะได้ไม่มีใคร ไปปลูกเสื้อผ้าศักดิ์สิทธิ์ของเขา และเป็น อันตราย

^{๒๐}พวก เขาต้องไม่โกนหัวหรือปล่อยให้ผม ยาว แต่พวกเขาต้องเล็มผมอยู่เป็นประจำ

^{๒๑}ห้ามนักบวชดื่มเหล้า อุ่นงั้นเมื่อเข้าไปใน ลานด้านใน

^{๒๒}พวก เขาต้องไม่แต่งงานกับแม่หม้าย หรือกับหญิงที่หย่ากับสามีมาแล้ว

พวก เขาจะต้องแต่งงานกับหญิง พรหมจรรย์ที่เป็นลูก หลานของชาวอิสราเอล หรือแต่งงานกับแม่หม้ายของนักบวชเท่านั้น

^{๒๓}พวก เขาต้องสอนประชาชน ให้รู้ถึง ความแตก ต่างระหว่างความศักดิ์สิทธิ์กับ ของธรรมดาทั่วไป และสอนให้พวก เขา รู้จักวิธีแยกแยะว่าอะไรบริสุทธิ์และอะไรไม่ บริสุทธิ์

^{๒๔}เมื่อมีเรื่องทะเลาะวิวาทเกิดขึ้น

พวกนักบวชต้องทำหน้าที่เป็นผู้ตัดสิน และต้องตัดสินเรื่องนั้นตามกฎหมายของ เรา

พวก เขาต้องรักษากฎทุก ข้อและข้อบังคับ ต่างๆที่เกี่ยวกับงานเทศกาลต่างๆที่เราได้ กำหนดขึ้น และพวก เขาจะต้องรักษาความ ศักดิ์สิทธิ์ของวันหยุดทางศาสนาของเราไว้

^{๒๕}พวกนักบวชต้องไม่ทำตัว เองให้ไม่ บริสุทธิ์ ด้วยการเข้าใกล้คนตาย แต่ถ้าคน ตายเป็นพ่อหรือแม่ ลูกชายหรือลูกสาว พี่ ชายหรือน้องชาย พี่สาวหรือน้องสาวของเขา ที่ยังไม่ ได้แต่งงาน เขาจะได้ รับอนุญาตให้ ทำตัว เองให้ไม่บริสุทธิ์ได้ ^{๒๖}หลังจากที่เขา ได้รับการชำระตัวแล้ว เขาต้องรออยู่เจ็ด วัน ก่อนที่จะกลับไปทำหน้าที่ในวิหาร

^{๒๗}ในวันที่เขาเข้าไปบริเวณวิหารศักดิ์สิทธิ์ ถึงลานด้าน ในเพื่อจะรับ ใช้ในบริเวณ ศักดิ์สิทธิ์นั้น เขาจะต้องถวายเครื่องบูชา ชำระล้างให้กับตัว เองก่อน” พระ ยาห์เวห์ องค์เจ้าชีวิตพูดว่าอย่างนั้น

^{๒๘}นี่จะเป็นมรดกที่พวกนักบวชจะได้ รับ คือเราเองเป็นมรดกของพวกเขา เจ้าต้องไม่ ให้เขาถือกรรมสิทธิ์ในที่ดินใดๆในอิสราเอล เราเองเป็นกรรมสิทธิ์ของพวกเขา

^{๒๙}พวก เขาจะกินเครื่องบูชาจากเมล็ด พืช เครื่องบูชาชำระล้าง และเครื่องบูชาดเซย และทุก สิ่งทุกอย่าง ที่ชาวอิสราเอลนำมา ถวายให้แก่พระยาห์เวห์จะเป็นของพวกเขา

^{๓๐}ผลผลิตชุด แรกของพืชทุกชนิด และ ของถวายพิเศษทุกชนิด จะเป็นของพวก นักบวช เจ้าต้องให้ส่วนที่ดีที่สุดของแบ่ง ดิบ ของเจ้ากับพวก เขา เพื่อเจ้ากับครอบครัวจะ ได้รับพร

^{๓๑}แล้วพวกนักบวชต้องไม่กินอะไรก็ตาม ว่าจะจะเป็นนุกหรือสัตว์อื่นที่ตาย เองหรือ ถูกสัตว์ป่าฉีกทิ้งจนตาย

กฎระเบียบเรื่องการแบ่งที่ดิน สำหรับใช้ในงานศักดิ์สิทธิ์

๔๕ ^๑เมื่อเจ้าแบ่งที่ดินเพื่อให้เป็นมรดก นั้น

เจ้าต้องถวายที่ดินส่วนหนึ่งให้แก่พระ ยาห์เวห์เพื่อให้เป็นเขตศักดิ์สิทธิ์ โดยให้ มีขนาดยาวสอง ห้าหมื่นห้า พันศอก กว้าง สอง ห้าหมื่นศอก ^๒พื้นที่ทั้งหมดนี้จะเป็นเขต ศักดิ์สิทธิ์ ^๓จากเขตศักดิ์สิทธิ์นี้ ให้แบ่งพื้นที่ ออก มาส่วนหนึ่งเป็นรูปสี่เหลี่ยมด้าน เท่ามี ขนาดด้านละห้าร้อยศอก เพื่อให้เป็นสถานที่ ศักดิ์สิทธิ์ และให้กันพื้นที่รอบๆส่วนนี้ออกมา อีกห้าสิบศอก เพื่อเป็นพื้นที่เปิดโล่ง

^๔ในเขตศักดิ์สิทธิ์ที่มีขนาดยาวสอง ห้าหมื่นห้า พันศอก กว้างหนึ่ง ห้าหมื่นศอกนี้ จะเป็น สถานที่ศักดิ์สิทธิ์ ซึ่งในเขต นี้จะมีสถานที่ ศักดิ์สิทธิ์ที่สุดตั้งอยู่

* ๔๔:๑๙ *จะได้ไม่มีใคร เป็นอันตราย* คนธรรมดาทั่วไปห้ามแตะต้องของศักดิ์สิทธิ์ ถ้าเขา ทำอย่างนั้น เชื่อว่าเขาจะได้รับอันตราย

† ๔๕:๑ *สองหมื่นห้าพันศอก* หรือ ประมาณสิบสามกิโลเมตร

‡ ๔๕:๑ *สองหมื่นศอก* หรือประมาณสิบกิโลเมตรครึ่ง ข้อความนี้มาจากฉบับแปลภาษากรีก ในภาษาฮีบรูเขียนว่า หนึ่งหมื่นศอก (หรือ ประมาณห้ากิโลเมตร)

๔ ในที่ดินทั้งหมด เขต นี้จะเป็นเขต
 ศักดิ์สิทธิ์สำหรับพวกนักบวชอยู่กัน คือพวก
 นักบวชที่รับ ใช้ออยู่ในบริเวณวิหารศักดิ์สิทธิ์
 ที่เข้าใกล้พระ ยาร์เวห์เพื่อรับ ใช้ออยู่ต่อ หน้า
 พระองค์ มันจะเป็นที่ตั้งสำหรับบ้านของพวกเขา
 เขา และเป็นที่ตั้งของสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ด้วย
 ๕ พื้นที่ขนาดยาวสอง หมื่นห้า พันศอก
 กว้างหนึ่ง หมื่นศอกนี้ จะเป็นที่ตั้งของพวก
 เมืองที่เป็นสมบัติของพวกชาวเลวีที่รับ ใช้ออยู่
 ในวิหาร เพื่อให้พวกเขา ใช้ออยู่อาศัย

๖ เจ้าต้องกำหนดบริเวณหนึ่ง มีขนาดกว้าง
 ห้า พันศอก ยาวสอง หมื่นห้า พันศอก อยู่ถัด
 จากส่วนที่ศักดิ์สิทธิ์ออกมา ที่ตรง นี้ให้เป็นที่ตั้ง
 ของชาวอิสราเอลทั้งหมด รวมทั้งเป็นที่
 ตั้งของเมืองเยรูซาเล็มด้วย

**กฎระเบียบเรื่องการแบ่งที่ดิน
 สำหรับผู้นำอิสราเอล**

๗ เขตที่ติดกับเขตศักดิ์สิทธิ์ และติดกับ
 เมืองเยรูซาเล็มไปทางตะวันออก ตกและตะวันออก
 ออก จะเป็นของผู้ผู้นำอิสราเอล

เขตนี้จะทอดยาวไปจากสุดเขตแดนทาง
 ทิศตะวันออก ไปถึงสุดเขตแดนทิศตะวันออก
 ออก ขนานไปกับเขตแดนที่เป็นของแต่ละ
 เผ่า ๘ ที่ดินนี้จะเป็นสมบัติของผู้ผู้นำอิสราเอล
 และผู้นำของเราจะไม่กดขี่ประชาชนของเรา
 อีกต่อไป แต่จะยินยอมให้ชาวอิสราเอลเป็น
 เจ้าของที่ดินได้ตามเผ่าพันธุ์ของพวกเขา

๙ นี่คือนี่สิ่งที่พระยาร์เวห์องค์เจ้าชีวิตพูด
 “พวกผู้นำของอิสราเอล พวก เจ้าได้ปล้น
 และโกงคนของ เรามานานพอแล้ว หยุด
 ความรุนแรงและการกดขี่ข่มเหงซะ แล้วหัน
 มาทำในสิ่งที่เที่ยงธรรมและถูกต้อง หยุดขับ
 ไล่ประชาชนของเราไปจากบ้านของพวกเขา
 ได้แล้ว”

พระยาร์เวห์องค์เจ้าชีวิตพูดว่าอย่างนั้น

กฎระเบียบเรื่องน้ำหนักและเครื่องตวง

๑๐ “เจ้าต้องใช้เครื่อง ชั่งที่เที่ยง ตรง ใช้อะ
 ฟาห์ และใช้บัท ที่เที่ยง ตรง ๑๑ เอฟาห์
 กับบัทนั้นต้องมีขนาดเดียวกัน หนึ่งบัทต้อง
 บรรจุได้หนึ่งส่วนสิบไฮ เม อร์ ๑๒ และหนึ่งเอ
 ฟาห์ต้องบรรจุได้หนึ่งส่วนสิบไฮ เม อร์เหมือน
 กัน

ไฮ เม อร์ต้องเป็นเครื่อง วัดที่มาตรฐาน
 สำหรับทั้งเอฟาห์และบัท

๑๓ หนึ่งเซเชล ๑๔ ต้องเท่ากับยี่สิบเกราห์
 ยี่สิบเซเชลบวกยี่สิบห้าเซเชลบวกสิบห้าเซ
 เชลต้องเท่ากับหนึ่งมินา ๑๕

กฎระเบียบเรื่องของถាយ

๑๖ ต่อ ไป นี้คือของ ขวัญพิเศษที่เจ้าต้องนำ
 มาถាយ

จากแต่ละไฮ เม อร์ของข้าวสาลีหรือข้าว
 บาร์เลย์ เจ้าต้องถายหนึ่งส่วนหกเอฟาห์

๑๗ ให้ถายน้ำมันตามที่ได้กำหนดไว้โดยตวง
 เป็นบัท

จากน้ำมันแต่ละโคระ ให้แบ่งถายหนึ่งส่วน
 สิบบัท **

(หนึ่งโคระเท่ากับสิบบัทหรือหนึ่งไฮเมอริ์)

๑๘ จากฝูง แกะทุกฝูง ร้อยตัวที่ได้ รับการ
 เลี้ยง ดูในทุ่ง หญ้าของอิสราเอลที่มีน้ำอุดม
 สมบูรณ์ ให้เลือกออกมาถายหนึ่งตัว
 ของพวก นี้ทั้งหมด จะเอามาเป็น เครื่อง
 บูชาจากเมล็ดพืช เครื่องเผาบูชา และเครื่อง
 สังสรรค์บูชา เพื่อขจัดบาปต่างๆให้กับ
 ประชาชน” พระ ยาร์เวห์องค์เจ้าชีวิตพูดว่า
 อย่างนั้น

๑๙ ประชาชนทั้งหมดในแผ่นดิน ต้องมอบ
 ของถายต่างๆนี้ให้กับผู้นำอิสราเอล

๒๐ ผู้นำอิสราเอลจะมีหน้าที่จัดหาเครื่องเผา
 บูชา เครื่องบูชาจากเมล็ดพืช และเครื่อง
 ต้มบูชา สำหรับงานเทศกาลวันพระจันทร์
 ใหม่ วันหยุดทางศาสนา รวมทั้งงานเทศกาล

* ๔๕:๑๐ เอฟาห์ หน่วยการตวงของแห่ง มีปริมาณเท่ากับ ๒๒ ลิตร (เหมือนข้อ ๒๔)

† ๔๕:๑๐ บัท เป็นหน่วยในการตวงของเหลว

‡ ๔๕:๑๑ ไฮเมอริ์ เป็นหน่วยในการตวงของแห่ง

§ ๔๕:๑๒ เซเชล หนึ่งเซเชลมีน้ำหนักประมาณ ๑๑.๕ กรัม

§ ๔๕:๑๒ มินา ในที่นี้ เท่ากับหกสิบเซเชล แต่มินาทั่วไปจะเท่ากับห้าสิบเซเชล

** ๔๕:๑๔ หนึ่งส่วนสิบบัท เท่ากับ ๒.๒ ลิตร

ทั้ง หลายที่ได้กำหนดไว้ของครอบครัวชาวอิสราเอล

ผู้นำอิสราเอลจะจัดหาเครื่องบูชาชำระล้าง เครื่องบูชาจากเมล็ดพืช เครื่องเผาบูชา และเครื่องสังสรรค์บูชา เพื่อใช้ขจัดบาปต่างๆ สำหรับครอบครัวอิสราเอล

กฎระเบียบเรื่องเทศกาลต่างๆ

(อพย. ๑๒:๑-๒๐; ลนต. ๒๓:๓๓-๔๓)

^{๑๘}นี่คือสิ่งที่พระยาห์เวห์องค์เจ้าชีวิตพูดในวัน ที่หนึ่งของเดือนที่หนึ่ง เจ้าต้องนำวัวหนุ่มที่ไม่มีตำหนิใดๆมว และใช้มันทำพิธีเพื่อทำให้บริเวณวิหารศักดิ์สิทธิ์นั้นบริสุทธิ์

^{๑๙}นักบวชต้องเอาเลือดของเครื่องบูชาชำระล้าง มาใส่ไว้ที่เสาประตูของวิหาร และใส่ตรงขอบด้านบนของทั้งสี่มุมของแท่นบูชา และใส่บนเสาประตูของลานด้านใน

^{๒๐}เจ้าต้องทำพิธีนี้เหมือนกัน ในวันที่เจ็ดของเดือนนั้น สำหรับคนที่ทำบาปไปโดยไม่ได้ตั้งใจหรือไม่รู้ โดยวิธี นี้เจ้าจะชำระวิหารให้บริสุทธิ์

^{๒๑}ในวัน ที่สิบ สี่ของเดือนนั้น เจ้าต้องจัดงานเทศกาลปลดปล่อยขึ้น งานเลี้ยงจะมีขึ้นเป็นเวลาเจ็ด วัน ในระหว่างนี้ เจ้าจะต้องกินขนมปังที่ไม่ได้ใส่เชื้อฟู ^{๒๒}ช่วง นี้ ผู้นำจะจัดหาวัว ผู้มาตัวหนึ่ง เอามาเป็นเครื่องบูชาชำระล้าง ให้กับทั้งตัวเขาและประชาชนทั้งหมดของแผ่นดิน

^{๒๓}ตลอดทั้งเจ็ดวันของงานเลี้ยงนี้ ผู้นำต้องเป็นผู้จัดหาวัวตัวผู้เจ็ด ตัว และแกะตัวผู้เจ็ดตัว ที่ไม่มีตำหนิใดๆมาถวาย เป็นเครื่องเผาบูชาให้แก่พระยาห์เวห์

และจัดหาแพะตัวผู้มาวัน ละตัว เอามาถวายเป็นเครื่องบูชาชำระล้าง

^{๒๔}เมื่อถวายวัวตัวผู้แต่ละตัว ผู้นำจะต้องถวายเครื่องบูชาจากเมล็ด พืชจำนวนหนึ่งเอฟาห์ ด้วย

และเมื่อถวายแกะตัวผู้แต่ละตัว เขาต้องถวายเมล็ด พืชจำนวนหนึ่งเอฟาห์ พร้อมกับถวายน้ำมันหนึ่งฮิน ^๑สำหรับเมล็ด พืชแต่ละเอฟาห์

^{๒๕}ในวัน ที่สิบ ห้าของเดือนที่เจ็ด และในช่วงเจ็ด วันของเทศกาลอยู่ พิิง ผู้นำต้องจัดหาเครื่องบูชาเหล่านี้ ไว้ด้วย คือพวกเครื่องบูชาชำระล้าง เครื่องเผาบูชา เครื่องบูชาจากเมล็ดพืชและน้ำมัน

กฎระเบียบต่างๆสำหรับผู้ครอบครองและประชาชน

^๑นี่คือสิ่งที่พระยาห์เวห์องค์เจ้าชีวิตพูด

^๑“ประตูลานด้าน ในที่หัน หน้าไปทางทิศตะวันออกนั้น ให้ปิดมันไว้ตลอดหก วันทำงานนั้น แต่ในวัน หยุดทางศาสนาและวันพระจันทร์ใหม่ ให้เปิดมันไว้ ^๒ผู้ครอบครองอิสราเอลจะต้องเข้ามาจากด้านนอกโดยผ่านทางระเบียงของประตูทางเข้า และมียืนอยู่ข้างเสาประตู พวกนักบวชต้องเอาเครื่องเผาบูชาของผู้ครอบครอง และพวกเครื่องสังสรรค์บูชาของเขา มาถวายให้กับเรา ผู้ครอบครองต้องกราบไหว้อยู่ที่ธรณีประตูทางเข้า แล้วถึงค่อยออกไป แต่อย่าเพิ่งปิดประตู จนกว่าจะถึงตอนเย็น ^๓ทุกวัน หยุดทางศาสนาและทุกวันพระจันทร์ใหม่ ประชาชนในแผ่นดิน ดินต้องมากราบไหว้อยู่ต่อ หน้าพระยาห์เวห์ ที่ทางเข้าของประตูนั้น

^๔เครื่องเผาบูชาที่ผู้ครอบครอง นำมาถวายให้กับพระ ยาห์เวห์ในวัน หยุดทางศาสนานั้น จะต้องประกอบไปด้วย ลูกแกะผู้หกตัว และแกะผู้หนึ่งตัว ทุกตัวต้องไม่มีตำหนิใดๆ

^๕เขาต้องถวายเครื่องบูชาจากเมล็ด พืชหนึ่งเอ ฟาห์ ^๖พร้อมกับแกะ ผู้ตัว นั้น และถวายเครื่องบูชาจากเมล็ด พืชเท่า ที่อยากจะทำถวาย พร้อมกับลูก แกะเหล่านั้น แต่เขาต้องถวายน้ำมันหนึ่งฮินสำหรับเมล็ด พืชแต่ละเอ ฟาห์

^๖ในวันพระจันทร์ใหม่นั้น เขาต้องถวายวัวหนุ่มหนึ่งตัว พร้อมกับลูก แกะหกตัว และแกะผู้หนึ่งตัว ทุกตัวต้องไม่มีตำหนิใดๆ

^๗เขาต้องจัดหาเครื่องบูชาจากเมล็ด พืชหนึ่งเอ ฟาห์ถวายพร้อมกับวัว ผู้ตัว นั้น และถวายเมล็ด พืชหนึ่งเอฟาห์ไปพร้อมกับแกะผู้ตัว นั้นด้วย และให้ถวายเมล็ด พืชเท่า ที่เขา

^๑๔๕:๒๔ **เอฟาห์** หน่วยการตวงของแห้ง มีปริมาณเท่ากับ ๒๒ ลิตร

^๒๔๕:๒๔ **ฮิน** หน่วยในการตวงของเหลว ๑ ฮิน มีปริมาณเท่ากับ ๓.๒ ลิตร

^๓๔๖:๕ **เอฟาห์** หน่วยการตวงของแห้ง มีปริมาณเท่ากับ ๒๒ ลิตร

อยากจะถวาย พร้อมกับพวกลูกแกะ แต่เขาต้องถายน้ำมันหนึ่งอิน สำหรับเมล็ด พีช แต่ละเอฟาห์

^๘เมื่อผู้ครอบครองเข้ามา เขาต้องเดินผ่านระเบียบของประตูทางเข้า และต้องออกไปทางประตูเดียวกัน

^๙เมื่อประชาชนในแผ่นดิน นั้น มาอยู่ต่อหน้าพระ ยาร์เวห์ ในงานเทศกาลต่างๆที่ได้กำหนดไว้ คนที่เข้ามาทางประตูทิศเหนือ เพื่อมานมัสการเรา จะต้องออกไปทางประตูทิศใต้ และคนที่เข้ามาทางประตูทิศใต้จะต้องออกไปทางประตูทิศเหนือ ห้ามเข้าออกโดยใช้ประตูเดียวกัน แต่ต้องเข้าออกโดยใช้ประตูที่อยู่ตรงข้ามกัน

^{๑๐}ผู้ครอบครองจะต้องอยู่ท่ามกลางประชาชน ประชาชนเข้า ออกตอนไหน ผู้ครอบครองก็ต้องเข้าออกตอนนั้นด้วย

^{๑๑}ทั้งงานเทศกาลและงานเลี้ยงทั้งหลายที่ได้กำหนดขึ้น ต้องมีเครื่องบูชาจากเมล็ด พีชหนึ่งเอฟาห์ถวายพร้อมกับวัวผู้หนึ่งตัว

และเมล็ด พีชอีกหนึ่งเอ ฟาห์ถวายพร้อมกับแกะผู้หนึ่งตัว

และถวายเมล็ด พีชเท่าที่เขาอยากจะถวาย พร้อมกับพวกลูก แกะ พร้อมกับน้ำมันหนึ่งอินสำหรับเมล็ดพีชแต่ละเอฟาห์

^{๑๒}เมื่อผู้ครอบครองจัดหาเครื่องบูชาด้วยความสมัครใจมาให้กับพระยาร์เวห์ ไม่ว่าจะ เป็นเครื่องเผาบูชาหรือเครื่องสังสรรค์บูชา ก็ตาม จะต้องเปิดประตูที่หัน หน้าไปทางทิศ ตะวัน ออกให้กับ เขา เขาจะถวายเครื่องเผาบูชาหรือเครื่องสังสรรค์บูชา เหมือนกับที่เขาถวายในวัน หยุดทางศาสนา แล้วเขาจะออกไป และหลังจากที่เขาออกไปแล้ว ให้ปิดประตู

กฎระเบียบเรื่องเครื่องบูชาประจำวัน

^{๑๓}ทุกๆเช้า ผู้ครอบครองต้องจัดหาลูกแกะอายุหนึ่ง ปีที่ไม่มีตำหนิใดๆมาเป็นเครื่องเผาบูชาให้แก่พระยาร์เวห์

^{๑๔}ผู้ครอบครองยังต้องจัดหาเครื่องบูชาจากเมล็ด พีชหนึ่งส่วนหกเอ ฟาห์ กับน้ำมันหนึ่งส่วนสามอิน เพื่อทำให้แบ่งนุ่ม ร่วมกับ การถวายเครื่องเผาบูชานี้ การถวายเครื่อง

บูชาจากเมล็ดพีชให้แก่พระยาร์เวห์นั้น เป็นกฎที่ต้องทำตลอดไป

^{๑๕}เขาจะต้องถวายลูกแกะ เครื่องบูชาจากเมล็ด พีชและน้ำมัน ให้กับเราในทุกๆเช้า นี้เป็นกฎสำหรับเครื่องเผาบูชาที่ทำการตามปกติทุกวัน”

กฎระเบียบเรื่องการยกมรดกของผู้ครอบครองแผ่นดิน

^{๑๖}นี่คือสิ่งที่พระยาร์เวห์องค์เจ้าชีวิตพูด

“ถ้าผู้ครอบครองมรดกของ ชาวอิสราเอลยกมรดกให้กับลูกชายคน หนึ่งคนใดของ เขา มรดกนั้นจะตกเป็นของลูก หลานของลูกชายคน นั้นด้วย มันจะเป็นสมบัติที่ตกทอดกันต่อไป

^{๑๗}แต่ ถ้าผู้ครอบครองมรดกของ ชาวอิสราเอลยกมรดกให้กับคนรับ ใช้คน หนึ่งคนใดของ เขา คนรับ ใช้คน นั้นจะเก็บของนั้นไว้ ได้จนถึงปีแห่งการปลดปล่อยแล้วของนั้นก็จะกลับไปสู่ผู้ครอบครองคน นั้นเหมือนเดิม มรดกของผู้ครอบครองจะตกทอดไปสู่ลูกชายของผู้ครอบครองเท่านั้น มันเป็นสมบัติของลูก หลานของเขา

^{๑๘}ผู้ครอบครองต้องไม่ไปแย่ง ชิงมรดกของประชาชน

หรือขับ ไล่ประชาชนออกจากที่ดินของพวกเขา

ผู้ครอบครองต้องยกมรดกที่เป็นของเขาเองให้กับพวกลูกชายของเขา เพื่อประชาชนของเราจะได้ไม่ต้องถูกไล่ออกจากที่ดินของพวกเขา”

กฎระเบียบเรื่องครีวของวิหาร

^{๑๙}แล้วชายผู้ นั้นได้นำผมผ่านไปที่ทางเข้าที่อยู่ด้านข้างของประตูที่จะไปสู่บรรดาห้อง ศักดิ์สิทธิ์ซึ่งหัน หน้าไปทางทิศเหนือ ห้อง เหล่า นั้นคือห้องของพวกนักบวช เขาได้พาผมไปดูสถานที่แห่งหนึ่ง ที่อยู่ปลายสุดทางด้านทิศตะวันตก ^{๒๐}เขาพูดกับผมว่า “นี่คือสถาน ที่ที่พวกนักบวชจะใช้ดื่มเครื่องดื่ม ชดเชย และเครื่องบูชาชำระล้าง และอบเครื่องบูชาจากเมล็ด พีช เพื่อพวกเขาจะได้ไม่ต้องเอาเครื่องบูชาศักดิ์สิทธิ์เหล่า นี้ออก

* ๔๖:๗ *อิน* หน่วยในการตวงของเหลว ๑ อิน มีปริมาณเท่ากับ ๓.๒ ลิตร

ไปที่ลานด้านนอก ซึ่งอาจจะเป็นอันตรายต่อประชาชนได้” *

๒๑ แล้วเขาได้นำผมไปที่ลานด้านนอก และพาผมเดินผ่านไปที่สี่มุมของลาน และแต่ละมุมก็มีลานเล็กอีกลานหนึ่ง

๒๒ ลานเล็กที่อยู่ตามมุมทั้งสี่ของลานด้านนอกนี้ มีขนาดยาวสี่สิบศอกและกว้างสามสิบศอก ลานเล็กที่อยู่ติดกับทั้งสี่ มุมนี้มีขนาดเท่ากันหมด

๒๓ บริเวณโดยรอบด้านในของลานเล็กทั้งสี่ลานนั้น มีส่วนที่ยื่นออกมาจากกำแพงส่วนที่ยื่นออกมา นั้นก่อขึ้นจากหิน และมีที่ก่อไฟอยู่ด้านล่างโดยรอบ

๒๔ ชายผู้นั้นได้พูดกับผมว่า “สถานที่เหล่านี้คือพวกครว้ที่พวกผู้ ที่รับ ใช้ออยู่ในวิหาร ใช้ต้มพวกเครื่องบูชาของประชาชน”

แม่น้ำที่ ไหลมาจากวิหาร

๔๗^๑ ชายผู้ นั้นได้พาผมกลับมาที่ประตูทางเข้าวิหาร

และผมได้เห็นน้ำไหลออกมาจากใต้ธรณีประตูของวิหาร ไหลไปทางทิศตะวันออก (เพราะวิหารหัน หน้าไปทางทิศตะวันออก) น้ำไหลลงมาจากทางด้านทิศ ใต้ของธรณีประตูของวิหาร และไหลผ่านทางด้านทิศใต้ของแท่นบูชา

๒ แล้วชายผู้ นั้นได้นำผมออกมา โดยใช้ประตูทิศเหนือ และพาผมอ้อมไปทางด้านนอกไปถึงประตูด้านนอกที่หันหน้าไปทางทิศตะวันออก และน้ำนั้นได้ไหลออกมาจากทางทิศใต้ของประตูนั้น

๓ ชายผู้นั้นเดินไปทางทิศตะวันออกพร้อมกับถือสาย วัดเส้น หนึ่งในมือ เขาวัดสายน้ำได้หนึ่ง พันศอก แล้วเขาพาผมลุยน้ำที่ลึกถึงตาตุ่ม

๔ เขาวัดสายน้ำได้อีกหนึ่งพันศอก และเขาพาผมเดินลุยน้ำที่ลึกถึงหัวเข่า

เขาวัดสายน้ำได้อีกหนึ่ง พันศอก และเขาพาผมเดินลุยน้ำที่ลึกถึงเอว

๕ เขาวัดสายน้ำได้อีกหนึ่งพันศอก แต่ตอนนี้มันคือแม่น้ำสาย หนึ่งที่ผมลุยข้ามไปไม่ได้

เพราะน้ำขุ่นสูงและลึกมากจนไม่มีใครลุยข้ามไปได้ นอกจากจะว่ายน้ำข้ามไป

๖ ชายผู้นั้นถามผมว่า “เจ้าลูกมนุษย์ เจ้าได้สังเกตเรื่องเหล่านี้หรือเปล่า”

๗ แล้วเขาก็พาผมกลับไปที่ริมฝั่งแม่น้ำ เมื่อผมมาถึงที่นั้น

๘ ผมได้เห็นต้นไม้จำนวนมากขึ้นอยู่ริมแม่น้ำทั้งสองฝั่ง

๙ ชายผู้นั้นได้พูดกับผมว่า

“แม่น้ำสาย นี้ไหลไปที่แคว้นทางทิศตะวันออกและไหลไปที่อา รา บา †และไหลลงสู่ทะเล ตายและทำให้ทะเล ตายกลายเป็นน้ำจืด

๑๐ แม่น้ำนี้ไหลผ่านที่ไหน ก็จะมีสิ่ง มี ชีวิตมากอยู่ยู่ยู่ที่นั้น จะมีปลาอยู่มากมาย เพราะเมื่อน้ำนี้ไหลลงทะเล มันจะทำให้ น้ำ เค็มกลายเป็นน้ำ จืด ดังนั้น ไม่ว่าแม่น้ำสาย นี้ จะไหลผ่านที่ใด ก็จะมีสิ่ง มี ชีวิตทุก ชนิดมากอาศัยอยู่ที่นั้น

๑๑ ชาวประมงจะยืนอยู่ตามริม ฝั่ง ตั้งแต่เอน เก ตีไปจนถึงเอน เอ กลาอิม จะมีที่มากมายให้ทอดแห จะมีปลามากมายหลายชนิดเหมือนกับปลาที่มีอยู่ในทะเล เมดิเตอร์เรเนียน

๑๒ แต่น้ำตามหนองตามบึงจะไม่น้ำ จืด มันจะถูกทิ้งไว้ให้เป็นเกลือ ๑๓ ต้นไม้ทุกชนิดที่ให้ผล จะเจริญเติบโตอยู่สองฟากฝั่งแม่น้ำ ไบไม้ของมันจะไม่แห้งเหี่ยว และจะออกผลไม่หยุด หย่อน มันจะออกผลให้ทุกฤดูเดือน เพราะน้ำจากสถาน ที่ศักดิ์สิทธิ์ไหลผ่านพวกมัน ผลของมันจะใช้เป็นอาหาร และไบของมันจะใช้เป็นยารักษา”

การแบ่งที่ดินให้กับสิบสองเผ่าของอิสราเอล

๑๓ นี่คือน้ำที่พระยาห์เวห์องค์เจ้าชีวิตพูด “ต่อไปนี่คือเขตแดนที่ดินที่เจ้าต้องแบ่งไว้เป็นมรดกให้กับสิบสองเผ่าของอิสราเอล โยเซฟจะได้สองส่วน

๑๔ เจ้าต้องแบ่งมันให้กับพวกเขาอย่างเท่าเทียมกัน

* ๔๖:๒๐ อาจ จะเป็นอันตรายต่อประชาชนได้ หมายถึง พระเจ้าจะลงโทษคนที่ไม่ใช่ นักบวชที่มาแตะต้องถูกเครื่องบูชาศักดิ์สิทธิ์พวกนี้
† ๔๗:๘ อาราบา คือ หุบเขาจอร์แดน

เพราะเราได้ยกมือสาบานไว้ว่าจะให้มันกับบรรพบุรุษของเจ้า ที่ดินนี้จะเป็นมรดกของเจ้า

๑๕ ต่อไปนี่จะเป็นเขตแดนของที่ดิน

เขตแดนทางทิศเหนือ เริ่มจากทะเลเมดิเตอร์เรเนียนไปตามถนนเซท โหลน ผ่านทางเข้าเมืองฮามัทจนถึงเศดุด ๑๖ ต่อไปจนถึงเบโรธาห์และสิบราอิม (ซึ่งติดอยู่กับเขตแดนของดามัสกัสกับฮามัท ท) ไปจบที่ฮา เซอร์ฮัทที่โคน ซึ่งติดกับเขตแดนของเฮราราน

๑๗ ตั้ง นั้นเขตแดนทางทิศเหนือ เริ่มจากทะเลเมดิเตอร์เรเนียนไปจนถึงฮา ซา เร โนน (ซึ่งอยู่เหนือเขตแดนของเมืองดามัสกัส และอยู่ใต้เขตแดนของฮามัท)

๑๘ เขตแดนทางทิศตะวันออก จะทอดยาวไประหว่างเฮา รานกับเมืองดามัสกัส และเรียบแม่น้ำจอร์แดนลงไปทาง ใต้ ซึ่งแยกระหว่างเขตแดนของกิเลอาดกับแผ่นดินของชาวอิสราเอล และจะเลี้ยวทะเลตายไปทางใต้ไกลถึงเมืองทามาร์

๑๙ เขตแดนทางทิศใต้ เส้นเขตแดนจะเริ่มจากเมืองทามาาร์ทอดยาวไปจนถึงพวกตานาแห่งเมริบาห์คาเดช แล้วเลาะไปตามลำธารของอียิปต์ ไปจบที่ทะเลเมดิเตอร์เรเนียน

๒๐ เขตแดนทางทิศตะวันตก จะขนานไปกับชายฝั่งทะเลเมดิเตอร์เรเนียนขึ้น ไปทางเหนือ ไปจนถึงจุดที่อยู่ตรงข้ามกับทางเข้าเมืองฮามัท

๒๑ เจ้าต้องแบ่งที่ดินในหมู่พวก เจ้า ตามเผ่าต่างๆของอิสราเอล ๒๒ เจ้าต้องแบ่งมันให้เป็นมรดกกับตัวพวก เจ้าเอง และกับชาวต่าง ชาติที่มาตั้งรกรากอยู่ในหมู่พวก เจ้า และมีลูกหลาน เจ้าต้องถือว่าพวกเขาเป็นชาวอิสราเอลโดยกำเนิด พวกเขาเจ้าต้องจัดแบ่งมรดกให้ กับพวกเขาในท่ามกลางชนเผ่าของอิสราเอลด้วย ๒๓ พวกเขาเจ้าจะต้องแบ่งมรดกให้กับเขา ไม่ว่าพวกเขาจะตั้งรกรากอยู่ท่ามกลางชนเผ่าใดของอิสราเอลก็ตาม”

พระยาห์เวห์องค์เจ้าชีวิตพูดว่าอย่างนั้น

ที่ดินสำหรับเผ่าต่างๆของอิสราเอล

๔๘ “ต่อไป นี่คือรายชื่อของเผ่าต่างๆของอิสราเอลกับที่ดินที่พวกเขาจะได้รับ

เริ่มจากทางทิศเหนือ ชนเผ่าดานจะได้รับส่วนหนึ่ง คือส่วนที่เลียบไปตามถนนเซท โหลน ไปจนถึงทางเข้าเมืองฮามัท ท ไปจนถึงฮา ซา เร โนน (ซึ่งติดกับเขตแดนทางด้านเหนือของเมืองดามัสกัส ที่อยู่ถัดจากเมืองฮามัท) เริ่มจากเขตแดนด้านตะวันออกยาวไปจนถึงด้านตะวันตก

๒ ชนเผ่าอาเซอร์จะได้รับส่วนหนึ่ง คือส่วนที่ถัดจากเขตแดนของดาน ทอดยาวจากทางทิศตะวันออก ไปถึงทิศตะวันตก

๓ ชนเผ่านัฟทาลีได้รับส่วนหนึ่ง คือส่วนที่ถัดจากเขตแดนของอาเซอร์ ทอดยาวจากทางทิศตะวันออก ไปถึงทิศตะวันตก

๔ ชนเผ่ามันัสเสห์จะได้รับส่วนหนึ่ง คือส่วนที่ถัดจากเขตแดนของนัฟทาลี ทอดยาวจากทางทิศตะวันออก ไปถึงทิศตะวันตก

๕ ชนเผ่าเอฟราอิมจะได้รับส่วนหนึ่ง คือส่วนที่ถัดจากเขตแดนของมันัสเสห์ ทอดยาวจากทางทิศตะวันออก ไปถึงทิศตะวันตก

๖ ชนเผ่ารูเบนจะได้รับส่วนหนึ่ง คือส่วนที่ถัดจากเขตแดนของเอฟราอิม ทอดยาวจากทางทิศตะวันออก ไปถึงทิศตะวันตก

๗ ชนเผ่ายูดาห์จะได้รับส่วนหนึ่ง คือส่วนที่ถัดจากเขตแดนของรูเบน ทอดยาวจากทางทิศตะวันออก ไปถึงทิศตะวันตก

เขตพิเศษ

๘ ส่วนที่ถัดจากเขตแดนของยู ดาห์ลงมา จากทางทิศตะวันออก ไปถึงทิศตะวันตก จะเป็นส่วนของแผ่นดินที่เจ้าต้องแยกออกมา เป็นพิเศษ ซึ่งมีความกว้างสอง ห้าหมื่นห้า พันศอก และมีความยาวจากทางตะวันออก ไปถึงตะวันตก เท่ากับส่วนแบ่งของแต่ละเผ่า จะมีสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ตั้งอยู่ตรงกลางของที่ดินแปลงนี้

^๙เขตพิเศษที่เจ้าต้องถวายให้กับพระ ยาร์เวห์ จะมีความยาวสอง หมื่นห้า พันศอก และกว้างสองหมื่นศอก *

^{๑๐}ส่วน แบ่งที่ศักดิ์สิทธิ์นี้ที่เจ้าได้แยกออก ไว้ต่าง หาก จะถูกจัดสรรให้กับกลุ่มต่อไป นี้ สำหรับพวกนักบวช จะได้ รับเขตที่ดิน ที่มีควมยาวสอง หมื่นห้า พันศอกทางด้าน เหนือและด้านใต้และกว้างหนึ่ง หมื่นศอก ทางด้านตะวันตกและตะวันออก และมีที่ตั้ง ของสถาน ที่ศักดิ์สิทธิ์ของพระ ยาร์เวห์อยู่ ตรงกลาง

^{๑๑}เฉพาะพวกนักบวชที่เป็นลูก หลาน ของศา โดกเท่านั้น ที่จะได้ รับส่วน แบ่งอัน ศักดิ์สิทธิ์นี้ เพราะ พวกนี้ ได้ รับการเลือกให้ มาเป็นนักบวชที่ศักดิ์สิทธิ์ ทำหน้าที่เฝ้า ยาม ให้กับเรา และไม่ได้หันเหไปจากเรา ตอนที่พวกชาวเลวีอื่นๆและชาวอิสราเอลหลงไป จากเรา

^{๑๒}ที่ดินส่วนนี้จะเป็นของขวัญพิเศษที่มอบ ให้แก่พวกนักบวชนี้ ส่วนนี้เป็นส่วนหนึ่งของ เขตศักดิ์สิทธิ์ เป็นส่วนที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุด ที่อยู่ ถัดจากเขตของชาวเลวีขึ้นไป

^{๑๓}ติดกับเขตแดนของนักบวชนั้น ชาวเลวี จะได้รับส่วนแบ่ง ขนาดยาวสอง หมื่นห้า พันศอกและกว้างหนึ่งหมื่นศอก

รวมขนาดทั้งหมดของเขตแดนนั้นยาว สองหมื่นห้าพันศอก กว้างสองหมื่นศอก

^{๑๔}พวก เขาต้องไม่ ขายหรือเอามันไปแลก เปลี่ยนไม่ว่าจะเป็นส่วน ไต่ก็ตาม มันเป็นที่ดินส่วนที่ดีที่สุดและต้องไม่ตกไปอยู่ในมือ ของคนกลุ่มอื่น เพราะมันเป็นส่วนศักดิ์สิทธิ์ ของพระยาร์เวห์

ส่วนที่เป็นที่ดินของเมือง

^{๑๕}พื้นที่ส่วนที่เหลือที่กว้างห้าพันศอก ยาว สอง หมื่นห้า พันศอกนั้น จะไว้สำหรับใช้ ประโยชน์ทั่วไปของชุมชน คือใช้เป็นที่พัก อยู่อาศัย และใช้เป็นที่อยู่อาศัยสัตว์ ตัวเมือง จะตั้งอยู่ตรงกลางของส่วนนี้ ^{๑๖}เมือง นี้จะเป็นสี่เหลี่ยมด้านเท่า คือทั้งทิศเหนือใต้ ออก ตก มีความยาวสี่พันห้าร้อยศอกเท่ากันหมด

^{๑๗}ทุ่ง หญ้าเลี้ยง สัตว์จะยื่นออกไปจาก เมืองสอง ร้อยห้า ลิบศอกทั้งทิศเหนือใต้ ออก ตก

^{๑๘}ส่วนพื้นที่ที่ เหลือทางด้านตะวันออก และตะวันออก ตกของเมือง ที่ติดกับเขตแดน ของส่วนศักดิ์สิทธิ์ มีขนาดยื่นออกไปหนึ่ง หมื่นศอกทั้งสองด้าน

พื้นที่ส่วน นี้จะใช้สำหรับปลูกพืช ผลเพื่อ เป็นอาหารให้กับพวกคนงานในเมือง

^{๑๙}พวกคน งานที่อยู่ในเมือง จะมาเพาะ ปลูกในพื้นที่นี้ พวก เขาจะมาจากเผ่าทั้ง หลายของอิสราเอล

^{๒๐}ดัง นั้นจุดศูนย์กลางของเขตศักดิ์สิทธิ์นี้ จะเป็นสี่เหลี่ยมด้านเท่าขนาดใหญ่ สอง หมื่นห้า พันศอก เจ้าจะต้องแยกส่วน นี้ออกมาให้กับ เรา และให้เป็นที่ตั้งของเมืองด้วย

^{๒๑}ส่วนที่ เหลือทางทิศตะวันออกและทิศ ตะวัน ตก ที่ถัดจากส่วนศักดิ์สิทธิ์และที่ดิน ของเมืองออกไปนั้นจะตกเป็นของผู้นำของ อิสราเอล มันจะยื่นออกไปสอง หมื่นห้า พันศอกทั้งสองด้าน พื้นที่ทั้งสองแห่งนี้ที่ขนาน กับเขตแดนของเผ่าอื่น จะตกเป็นของผู้นำ อิสราเอล และจะมีส่วนศักดิ์สิทธิ์กับวิหาร ศักดิ์สิทธิ์อยู่ตรงกลางระหว่างสองแปลง นี้

^{๒๒}ดัง นั้นที่ดินของชาวเลวีและที่ดินของ เมืองจะชนกลางระหว่างที่สอง แปลงของ ผู้นำอิสราเอล ที่ดินของผู้นำอิสราเอลจะตั้ง อยู่ระหว่างเขตแดนของเผ่ายู ดาห์และเผ่า เบนยามิน

^{๒๓}ส่วนชนเผ่าที่เหลือมีเขตแดนดังนี้คือ ชนเผ่าเบนยามินจะได้รับส่วนถัดลงมา ทอด ยาวจากด้านตะวันออกไปถึงด้าน ตะวันตก

^{๒๔}ชนเผ่าสิเมโอนจะได้รับส่วนหนึ่ง คือส่วนที่ถัดจากเขตแดนของเผ่า เบน ยา มินลงมา

ทอดยาวจากทิศตะวันออกไปถึงทิศ ตะวัน ตก

^{๒๕}ชนเผ่าอิสสาคาร์จะได้รับส่วนหนึ่ง คือส่วนที่ถัดจากเขตแดนของเผ่าสิเม โอน ลงมา

ทอดยาวจากทิศตะวันออกไปถึงทิศ ตะวัน ตก

* ๔๘:๙ สองหมื่นศอก คำนี้อยู่ในฉบับแปลกรีกโบราณฉบับหนึ่ง, และมันตรงกับสิ่งที่ฉบับ แปลกรีกเขียนในบทที่ ๔๕ ข้อ ๑ ฉบับฮีบรูที่นิยมใช้กันเขียนว่า หนึ่งหมื่นศอก

๒๖ คนเผ่าเศบูลุนจะได้รับส่วนหนึ่ง
คือส่วนที่ถัดจากเขตแดนของเผ่า อิศ สา
คาร์ลงมา

ทอดยาวจากทิศตะวันออกไปถึงทิศตะวันตก

๒๗ คนเผ่ากาตจะได้รับส่วนหนึ่ง
คือส่วนที่ถัดจากเขตแดนของเผ่า เศบูลุน
ลงมา

ทอดยาวจากทิศตะวันออกไปถึงทิศตะวันตก

๒๘ พรหมแดนทางใต้ของชนเผ่า กาตจะทอด
ยาวจากเมืองทา มาร์ไปจนถึงพวกตานาแห่ง
เมรีบาห์ คา เดซ แล้วเลาะไปตามลำธารแห่ง
ของอียิปต์ไปจบที่ทะเลเมดิเตอร์เรเนียน

๒๙ นี่คือนิคมที่ดินที่เจ้าต้องจัด แบ่งเพื่อให้เป็น
มรดกแก่ชนเผ่าต่างๆของอิสราเอล และนั่น
คือสัดส่วนที่พวกเขาจะได้รับ”

พระยาห์เวห์องค์เจ้าชีวิตพูดว่าอย่างนั้น

พวกประตุมืองของเยรูซาเล็ม

๓๐ ต่อ ไป นี่จะเป็นพวกประตุมือง
เยรูซาเล็ม

เริ่ม ต้นจากทิศเหนือซึ่งยาวสี่ พันห้า ร้อย
ศอก

๓๑ ประตูสามประตูทางทิศเหนือ ตั้งชื่อตาม
เผ่าของรูเบน ยูดาห์และเลวี

๓๒ ทางทิศตะวันออกซึ่งยาวสี่ พันห้า ร้อย
ศอก จะมีสามประตูที่ตั้งชื่อตามเผ่าของโย
เซฟ เบนยามินและดาน

๓๓ ทางทิศใต้ซึ่งยาวสี่ พันห้า ร้อยศอก จะมี
สามประตูที่ตั้งชื่อตามเผ่าของสิเมโอน อิศสา
คาร์และเศบูลุน

๓๔ ทางทิศตะวันตก ดกซึ่งยาวสี่ พันห้า ร้อย
ศอก จะมีสามประตูที่ตั้งชื่อตามเผ่ากาต อา
เซอร์และนัฟทาลี

๓๕ รวมระยะ ทางโดยรอบของกำแพงเมือง
จะมีความยาวหนึ่ง ห้าหมื่นแปด พันศอก และ
นับตั้งแต่เวลานี้เป็นต้นไป เมืองนี้จะมีชื่อว่า
“พระยาห์เวห์อยู่ที่นั่น” *

* ๔๘:๓๕ พระยาห์เวห์อยู่ที่นั่น ในภาษาฮีบรูชื่อนี้ออกเสียงเหมือนกับ “เยรูซาเล็ม”